www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေသူ - ဦးဝင်းသူရလွင် (အိပ်မက်အသစ်စာပေ)

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးဇော်မြင့်ဝင်း (ကာလာစုံပုံနှိပ်တိုက်)

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - Ye Wint Kyaw

ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ်၊ ဇွန်လ၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

တန်ဖိုး - ၁၆၀၀ ကျပ်

၈၉၅.၈၃

ဒဿကျော်စွာ

ဒဏ္ဍာရီကျွန်း / ဒဿကျော်စွာ

- ရန်ကုန်၊ အိပ်မက်အသစ်၊ ၂၀၁၂။

(၅၅) စာ၊ ၁၂.၂ x ၁၈.၁ စင်တီ။

(၁) ဒဏ္ဍာရီကျွန်း

BURMESE CLASSIC .com

အိပ်မက်အသစ် မှ ထွက်ပြီး စာအုပ်များ

၂၄။	ချစ်သူ့ရွာ	ဂျူး
၂၅။	[illegible]	[illegible]
၂၆။	ဦးမှုံကြီး	[illegible]
၂၇။	[illegible]	[illegible]
၂၈။	[illegible]	ဂျူး
၂၉။	[illegible]	[illegible]
၃၀။	[illegible]	[illegible]
၃၁။	[illegible]	ဂျူး
၃၂။	[illegible]	[illegible]
၃၃။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၃၄။	[illegible]	[illegible]
၃၅။	၁၂	ဂျူး
၃၆။	[illegible]	[illegible]
၃၇။	[illegible]	[illegible]
၃၈။	[illegible]	[illegible]
၃၉။	[illegible]	ဂျူး
၄၀။	[illegible]	[illegible]
၄၁။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၄၂။	[illegible]	ဂျူး
၄၃။	[illegible]	ဂျူး
၄၄။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၄၅။	[illegible]	ဂျူး
၄၆။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၄၇။	[illegible]	[illegible]
၄၈။	[illegible]	[illegible]
၄၉။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၅၀။	[illegible]	ဂျူး
၅၁။	ဝေါင်း... ဝေါင်း... [illegible]	[illegible]
၅၂။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၅၃။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၅၄။	[illegible]	ဂျူး
၅၅။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၅၆။	[illegible]	ဂျူး
၅၇။	[illegible]	ဂျူး
၅၈။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၅၉။	[illegible]	ဂျူး
၆၀။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၆၁။	[illegible] ၆ [illegible]	ဂျူး
၆၂။	[illegible]	ဂျူး/[illegible]
၆၃။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၆၄။	[illegible]	[illegible]
၆၅။	[illegible]	[illegible]
၆၆။	[illegible]	[illegible]
၆၇။	[illegible]	[illegible]
၆၈။	[illegible]	ဂျူး
၆၉။	[illegible]	[illegible]
၇၀။	[illegible]	[illegible]
၇၁။	[illegible]	[illegible]
၇၂။	[illegible]	[illegible]
၇၃။	[illegible]	[illegible]
၇၄။	[illegible]	[illegible]
၇၅။	[illegible]	ဒဿကျော်စွာ
၇၆။	[illegible]	[illegible]
၇၇။	[illegible]	[illegible]
၇၈။	[illegible]	[illegible]
၇၉။	[illegible]	[illegible]
၈၀။	[illegible]	[illegible]
၈၁။	[illegible]	[illegible]
၈၂။	[illegible]	[illegible]
၈၃။	ဒဏ္ဍာရီကျွန်း	ဒဿကျော်စွာ
	[illegible]	
၈၄။	[illegible]	[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

Eainmakathit presents

Eainmakathit
38 (3rd fl) 153 rd Lane, Tamwe Ts, Yangon.
195112428, 551403

ဒဿကောဂ်စွာ

ဒဏ္ဍာရီကျွန်း

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

နေမင်းသည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်ထက်၌ မှေးတင်နားနေကျက်ရှိပေပြီ။ နီသော ဝါသော ရောင်ဝါနေခြည်များသည်လည်း ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်၌ အစင်းစင်းထလျက် လွှမ်းခြုံရစ်သိုင်းနေပုံမှာ ထင်မျိုးလှနေတော့၏။

ငှက်ကျေးသာရကာများမှာလည်း အိပ်တန်းတက်ရန်အတွက် အုပ်လိုက်အဖွဲ့လိုက် ပျံသန်းလာကြချေပြီ။ ပင်လယ်လေညင်း ဖြူးဖြူး လေးကလည်း နွဲ့နွဲ့သော့နေ၏။

သဘာဝပင်လယ် ညနေဆည်းဆာသည်ကား ရှုမျှော်ခံစားသူအရို ဘဝင်တခြိမ့်ခြိမ့် ရှေရင်တငြိမ့်ငြိမ့် ဖြစ်သည်မှာ မလွဲပေကန်တည်း။

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြာမီပင် နေလုံးသည် ရေမျက်နှာပြင်အောက်သို့ တစစနစ်မြုပ်ဝင်သွားလေ၏။ နေ၏အလင်းရောင် ကွယ်ပျောက်သွားသော်လည်း လက်ကျန်အလင်းရောင်က လောကတခွင်ကို တခဏတာမျှ လင်းကျင်းနေသေးသဖြင့် ဆည်းဆာ၏အလှမှာ လုံးလုံးမကွယ်ပျောက်သေးပေ။

ဟိုးအဝေးဆီမှ လှိုင်းခေါင်းဖြူဖြူလေးများ တလိမ့်လိမ့်ပြေး လာနေ၏။ ကမ်းစပ်သို့ရောက်သော် ကျောက်ဆောင်ကျောက်တိုင်များကို တွန်းထိုးရိုက်ပုတ်၍ အဝေးသို့ပြန်၍ ပြေးသွားကြပြန်၏။

အလင်းရောင်သည် တစတစ မှုန်မှိုင်း၍လာပြီး မကြာမီပင် အမှောင်တိုက်တစ်ခုသည် တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်ကာ လွှမ်းခြုံရစ်သိုင်း ပြုနေပြီဖြစ်၏။

ပင်လယ်အတွင်း၌ တရွေ့ရွေ့နှင့် လူးကာလွန့်ကာလာနေသော လှေငယ်များ ဟိုမှသည်မှပေါ်လာ၏။ ငါးဖမ်းလှေကလေးများ လုပ်ငန်း သိမ်းကာ မိမိတို့နေရပ်သို့ ပြန်လာနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကန့်ဘလူရွာလေးသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေရွာလေးတစ်ရွာ ဖြစ်၏။ ရွာသားများမှာ တံငါအလုပ်နှင့် အသက်မွေးလုပ်ကိုင်ကြ လေသည်။ ရွာကလေးမှာ အနောက်ဖက်သို့ ရှုမျှော်လျှင် စိမ်းလဲ့ညို့ ပြာသော ပင်လယ်ရေပြင်ကိုလည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်တွင် မှိုင်းမှုန်စိမ်

ညို့သော တောင်တန်းကြီးများဖြင့် ရှုမငြီးစရာထို့ဖြင့် အတိပြီးသော သာယာလှပသော ရွာလေးတရွာပင်ဖြစ်လေသည်။

ကန့်ဘလူရွာသားများမှာ နံနက်စောစောကြီးကထဲက ငါးဖမ်း ထွက်ကြပြီး ညနေစောင်းမှ ငါးဖမ်းပိုက်လှေလေးများဖြင့် ကိုယ်စီ ကိုယ်င အိမ်သို့ ပြန်လာတတ်ကြသည်။

"ဟေ့ ဖိုးတုတ်တို့တော့ ဒီနေ့ အဖော်များများရလာတယ် ထင်တယ် မျက်နှာကြီးကပြုံးလို့ရွှင်လို့"

"အေးဟ မောင်ညွှက်ရ၊ ခါတိုင်းထက်တော့ ဒီနေ့ပိုရသဟ မင်းရော ဘယ်နှယ့်လဲ၊ ရရဲ့မဟုတ်လား"

"မပိုပါဘူးကွာ ခါတိုင်းလိုပါပဲ"

တံငါလှေလေးများ ကမ်းသို့ကပ်ကြသည်နှင့် တစ်လှေနှင့် တစ်လှေ ဤသို့မေးကြပြောကြ ကြည်စယ်ကြနှင့် တနေ့လုံး ပင်ပန်း ခဲ့သမျှ ဘဝအမောတွေကို ဖြေဖျောက်တတ်ကြသည်။ ပြီးနောက် သူ့လှေ ကိုယ်လှေမှ ရလာသောငါးများကို သိမ်းကြုံးထုပ်ပိုး၍ ရွာလေး ဆီသို့ စုဖွဲ့ကာ ပြန်လာတတ်ကြ၏။

သူတို့နေထိုင်သည့် ကန့်ဘလူရွာလေးမှာ ကမ်းစပ်မှဆိုလျှင် တစ်မိုင်ခန့်မျှ ဝေးသေး၏။ ရွာသို့ပြန်သောလမ်းတွင် ရွာသချိုင်းကို ဖြတ်ကျော်၍သွားကြရသည်။ ထိုသချိုင်း၌ရှိ ညောင်ပင်ကြီးမှာ အလွန်

www.burmeseclassic.com

သရဲခြောက်သည်ဟု နာမည်ကြီး၏။

ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် အားလုံးမှာ အကောင်အထည် အရိပ်အရောင်ကိုသော်မျှ မမြင်ရလင့်ကစား ကျောစိမ့်သွားမိသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

ဖိုးတုတ်တို့ ညီအစ်ကိုနှင့် မောင်သွက်တို့သားအဖသည် လှေကြိုးချည်ပြီးသည်နှင့် ရလာသောငါးများကို ခြင်းကြားကြီးများထဲ ထည့်ကာ သိမ်းပိုး၍ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ကြ၏။

ထိုသို့ သချိုင်းကုန်းနားသို့ ရောက်လာကြသော ဘာရယ် မသိစိတ်ထဲ အလိုလိုကျောချမ်းလာမိသည်။ ဖွောင်ဖောင်မြည်အောင် ပြောလာခဲ့ကြသော စကားသံများလည်း ထိုနေရာသို့ ရောက်သည်နှင့် အလိုလိုနှုတ်ဆိတ်ကာ ခြေလှမ်းကိုသွက်သွက်လှမ်းမိကြ၏။

ညနေ ညီအစ်ကိုမသိတသိ အချိန်လည်းဖြစ်ရာ သချိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကြားဖူးနားဝပုံပြင်၊ ဒဏ္ဍာရီများက မတွေးချင်ပေမယ့် ခေါင်းထဲ အလိုလိုစီကာစဉ်ကာ ကြားယောင်လာမိပြန်သည်။ ထိုအခါ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထမိသည်အထိ အလိုလိုလန့်လာမိ၏။

"မြန်မြန်လျှောက်ပါ အဖေရဲ့"

မောင်သွက်က နောက်ကျန်ရစ်ခဲ့သော အဖေဖြစ်သူကို စိတ်မရှည်သလို ပြောလိုက်၏။ သူကပဲစိတ်မြန်နေ၍လား အဖေဖြစ်သူကပဲ

ခြေလှမ်းနှေးကွေးနေ၍လားမသိ။ နောက်ကျန်ကျန်နေခဲ့သော ဖခင်ကို သူက စိတ်မရှည်ချင်တော့။ ဖိုးတုတ်တို့ ညီအစ်ကိုတောင် ရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။

"ဟ လျှောက်နေတာပဲ... မင်းက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးလောနေတာလဲ"

"ဟာ... အဖေကလည်း ဒီနေရာကနေ မြန်မြန်ဖြတ်မှဖြစ်မယ်၊ ခပ်သွက်သွက်လေးလျှောက်စမ်းပါ"

"ဟာ... ဒီကောင်တော့... ငါကလူကြီး မင်းတို့လူငယ် ခြေလှမ်းတွေနဲ့တော့ ဘယ်မှီနိုင်ပါ့မလဲ မင်းဖာသာသွားနှင့် ငါဟာငါ ဖြည်းဖြည်းလျှောက်မယ် မောရတဲ့အထဲ မင်းက တမှောင့်"

"ကျစ်... အဖေနဲ့တော့ ခက်တော့တာပဲ"

မောင်သွက်က စိတ်ပျက်သလို ညည်းညူရင်း မျက်ဝန်းများက သချိုင်းရောက်ရှိသွား၏။ ထိုစဉ် မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းက သူ့နှလုံးသွေးများ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားမလား အောက်မေ့ရ၏။

သချိုင်းထဲရှိ တောင်ကမူလေးပေါ်မှ ထလာသော မဲ သဏ္ဌာန်ကြီး။

"မဲမဲကောင်ကြီး... ထလာပြီ ဟိုမှာ မဲမဲကောင်ကြီး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ညွှက်က ပြုံးပြုံးဖြူဖြူ အထိတ်တလန့်ဖြင့် သချိုင်းကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောနေ၏။ မောင်ညွှက်၏ အဖေနှင့် ရှေ့မှသွားနေသော ဖိုးတုတ်တို့ ညီအစ်ကိုပါ မောင်ညွှက်လက်ညှိုးထိုးသော နေရာသို့ လှည့်ကြည့်မိကြ၏။ သချိုင်းတောင်ကမူလေးပေါ်မှ ကုန်းကုန်းကွကွနှင့် ထလာသော မဲမဲကောင်ကြီးက အားလုံးမြင်လိုက်ရသည်။

"သရဲ... သရဲ"

"သရဲခြောက်တယ်... သရဲခြောက်တယ်ပြေးဟ"

ထိတ်လန့်တကြား ဟစ်အော်သံများ ဆူညံသွားပြီးနောက် ထိုနေရာမှ သူတို့ ခြေကုန်သုတ်ပြေးလေတော့၏။ သူတို့ အဖြစ်ကို ကြည့်၍ မဲမဲသဏ္ဍာန်အကောင်ကြီးသည် အသံနက်ကြီးဖြင့် တဟားဟား အော်ဟစ်ရယ်မောလိုက်လေ၏။

❐ ❐ ❐

မောင်အေးချမ်းသည် သူ့အား သရဲထင်၍ ထွက်ပြေးသွားကြသော ရွာသားများကိုကြည့်၍ သဘောကျမဆုံး အော်ဟစ်ရယ်မောနေမိ၏။

သူသည် ဤနေရာသို့ အမြဲလိုလို လာနေတတ်သည်။ ဤတောင်ကမူလေးပေါ်မှနေ၍ စိမ်းလဲ့ညို့မှောင်သော တောတောင်တန်းကြီးများနှင့် ပြာလွင်လွင် ရေပြင်ကျယ်ကြီး၊ တိမ်ရောင်တောက်ပသော

ညနေစောင်းလေးသည် သူ့အဖို့ အလွန်တရာမှ နှစ်ခြိုက်စွဲမက်စရာကောင်းသည့် မြင်ကွင်းများပင်ဖြစ်၏။

သူ စိတ်ညစ်နေသည့်အခါမျိုး၊ စိတ်ထဲမှန်းကြပ်လာသည့် အခြေအနေမျိုးတွင် ဤနေရာလေးသို့လာကာ အပန်းဖြေနေမိတတ်သည်။

သူ့ဘဝသည် သိပ်ကို အထီးကျန်ဆန်လွန်လှ၏။ မိဘနှစ်ပါးစလုံး သူ့အသက် ငါးနှစ်သာသာအရွယ်ကလေးတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြ၏။ မိဘမဲ့ တကောင်ကြွက် သူ့ကို အဖေ၏ညီမ အဒေါ်ကကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့၏။ အဒေါ်မှာ လင်ယောကျ်ားကို အပြဲကြောက်ရသူမို့ သူ့အား အမြဲမြည်တွန်တောက်တီးကာ ဆူပူကြိမ်းမောင်းမြဲ။

ထိုအခါမျိုးတွင် သူ့စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ဤနေရာလေးသို့ လာကာ တစ်ယောက်တည်း ကစားလျှင်ကစား လှပသော ရှုခင်းများကို ကြည့်လျှင်ကြည့် ဤသို့ အချိန်ဖြုန်းပစ်တတ်စမြဲ။

သူ့အတွက်တော့ ဤနေရာလေးသည် သုခကမ္ဘာလေးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ချေပြီတည်း။

❐ ❐ ❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂)

ထိုနေ့က အတော်ကလေးမိုးချုပ်မှပင် ရွာဆီသို့ ပြန်လာခဲ့၏။ သီချင်းလေးတညည်းညည်းနှင့် ရွာလမ်းအတိုင်း ပြန်လာခဲ့ရာ လမ်းတွင် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က သူ့အား လှမ်း၍နှုတ်ဆက်သည်။

“ဟေ့... မောင်အေးချမ်း ဘယ်ကပြန်လာတာတုန်း”

“ဩော်... လှမွှေးဝါလား၊ သိတဲ့အတိုင်းပေါ့ကွာ ဟိုကပဲပေါ့”

“မင်းမလဲ အဲဒီနေရာကို မသွားရ မနေနိုင်ဘူးကိုး”

သူငယ်ချင်းလှမွှေး၏စကားကြောင့် သူသဘောကျစွာ ခပ်ဟဟ ရယ်မိသည်။

“ဟုတ်တယ်ကွ၊ ငါအဲဒီနေရာလေးကို မသွားရမနေနိုင်ဘူး ကွ၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီနေရာလေးဟာ ငါ့အတွက် သုခ

ကမ္ဘာလေးဖြစ်နေလို့ပဲ”

သူ့စကားကြောင့် လှမွှေးက ထူးဆန်းသလို ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်ကာ

“အေး... မင်းကသာ သုခကမ္ဘာလို့ပြောနေ အဲဒီနေရာက ရွာသားတွေအပြောအရ သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတာ သရဲခြောက် အရမ်းကြမ်းတယ်ဆိုပဲ၊ မင်းအဲဒီကို သွားနေတာ မကြောက်ဘူးလား”

“ငါတော့ မကြောက်ပါဘူး၊ တစ္ဆေသူရဲတွေထက် အဲဒီနေရာကနေကြည့်ရတဲ့ သဘာဝရှုခင်းတွေဟာ ငါ့အတွက်ပိုစိတ်ဝင်စရာကောင်းတယ်”

“မင်းက အခြောက်မခံရဖူးတော့ မင်းကပြောအားရှိတာပေါ့ကွာ”

အေးချမ်းက လှမွှေး၏စကားကြောင့် စိတ်ဝင်စားသွားကာ ခပ်ပြုံးပြုံးဆိုလိုက်၏။

“ကဲ လုပ်ပါဦး အဲဒီနေရာက ဘယ်လိုများ သရဲခြောက်သတုံး သိရင်ပြောပြလေကွာ။ ငါသိထားရတာပေါ့”

“အေးပြောပြမယ်၊ ငါလည်း မင်းကိုဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြချင်နေတာကွ အေးချမ်းရ တစ်ခါတုန်းက အဲဒီနေရာမှာ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးချမ်းနှင့် လူမွေးသည် ရွာလမ်းလေးအတိုင်း စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာခဲ့ကြ၏။ လူမွေးက သူကြားဖူးထားသော သချိုင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် သရဲချောက်သည်ဆိုသော အကြောင်းများကို အားပါးတရ ပြောပြပါလေတော့၏။

တခါက တံငါသည်တစ်ယောက်သည် ညအတော်လေးမိုးချုပ်မှ ရွာသို့ပြန်လာခဲ့၏။ ဒီနေ့မှ ငါးတွေကလည်း တော်တော်လေးရ၍ လောဘတက်ကာ မိုးအတော်ချုပ်တဲ့အထိ ပိုက်ချနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ငါးတောင်းကြီးကိုထမ်း၍ ရွာလမ်းလေးအတိုင်း ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့၏။

သချိုင်းကုန်းနားမှအဖြတ် ညောင်ပင်ကြီးနားသို့ အရောက်တွင် လူတစ်ယောက်သည် သူ၏ရှေ့တည့်တည့်မှ လျှောက်လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အနားသို့ရောက်လျှင် ထိုလူက သူ့အားစကားစပြောလာ၏။

"ဒီက နောင်ကြီးဆီမှာ မီးခြစ်လေးများပါလားဟင်၊ ပါရင် မီးတတို့လောက်ပေးပါလား ကျုပ်ဆေးလိပ်သောက်ချင်လို့"

လေသံက ဆတ်ဆတ်။ တံငါသည်သည် မီးခြစ်တောင်းလာသောလူကို ခပ်စူးစူးကြည့်မိသည်။ ခပ်ကွေးကွေးလရောင်အောက်၌ ထိုလူ၏ပုံသဏ္ဌာန်ကို မသဲမကွဲသာမြင်ရ၏။ အိမ်ပြန်ရောက်ချင်စိတ်က

စောနေသော်လည်း မြန်မာလူမျိုးပီပီ ကူညီတတ်သူဖို့ ထိုလူတောင်းလာသော မီးခြစ်ကို ပေးရန်ဆုံးဖြတ်မိသည်။

"ပါပါတယ်၊ ကျုပ်လည်း ဆေးလိပ်သောက်တတ်တော့ အမြဲဆောင်ထားရတာပေါ့ဗျာ၊ ဪ ကျုပ်ပုခုံးပေါ်က ခြင်းလေးကိုချပေးပါဦး၊ မီးခြစ်ကကျုပ်ခါးပုံစထဲမှာ မို့လို့"

တံငါသည် ပုခုံးတွင်ထမ်းထားသော ငါးခြင်းကြီးကို ထိုလူက အောက်သို့ ကူချပေးလိုက်၏။ တံငါသည်က ခါးပုံစထဲမှ မီးခြစ်ကို ထုတ်သည်။ ယမ်းမီးခြစ်ထဲမှ မီးခြစ်ဆံတစ်ချောင်းကိုယူကာ ရှဲခနဲနေအောင် ခြစ်လိုက်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မီးညှိပေးလိုက်၏။ ဟုတ်ခနဲတောက်လာသော မီးရောင်အောက်တွင် ထိုလူ၏မျက်နှာကို သေသေချာချာ မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုလူ၏မျက်နှာနှင့် ဆံပင်များတွင် မြေမှုန့်သဲမှုန့်များ ကပ်ညှိကာပေရေနေ၏။ အဝတ်အစားများမှာလည်း ပေရေစုတ်ပြတ်နေသေး၏။ ထိုသူ၏နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းဆီတွင် ခြောက်သွေ့နေသော ကွမ်းတံတွေး စီးကြောင်းလေးတစ်ခုကိုပါ မြင်လိုက်ရ၏။

"ဟို ခင်ဗျားနှုတ်ခမ်းမှာ ကွမ်းတံတွေးတွေပေနေတယ် သုတ်လိုက်ဦး"

တံငါသည်ကပြောလိုက်သည်။ ထိုသူက နှုတ်ခမ်းတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲထားသော ဆေးလိပ်ကိုတချက်ရှိုက်ဖွာ၍ လက်ဖြင့်အသာဖယ်ကာ နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းကို လက်ဖျံဖြင့်သုတ်လိုက်၏။

"ဒါနဲ့ ခင်ဗျားမျက်နှာနဲ့ တကိုယ်လုံးလည်း မြေမှုန့်တွေပေကျံလို့ပါလား ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်"

တံငါသည်က စပ်စုသလိုမေးပြန်၏။ ထိုလူက စူးရှအေးခဲစွာကြည့်၍ တခွန်းချင်းပြန်ပြောလိုက်၏။

"ပေမှာပေါ့ဗျ။ ကျုပ်က ရေတွင်းတူးနေရင်း တွင်းပိပြီး သေခဲ့တာကို"

"ဗျာ"

တံငါသည်၏ တအံ့တသြရေရွတ်သံကြီး ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်သွား၏။ မယုံနိုင်သလို ကြက်သေသေလျက် ကြောင်ကြည့်နေရာမှ ရုတ်တရက် သတိပြန်ဝင်လာကာ သံကုန်ခြစ်၍အော်ပြီး ရွာထဲသို့ တချိုးတည်း လစ်ပြေးခဲ့လေတော့၏။

တံငါသည်သည် ငါးခြင်းကြီးကို ကောက်ယူထမ်းပြေးဖို့ မေ့လျော့သွားခဲ့ချေ၏။ နံနက်မိုးလင်း၍ ထိုနေရာသို့ ရွာသားများ သွားရောက်ကြည့်ရှုကြသောအခါ ညောင်ပင်ကြီးအနီး၌ တံငါသည် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ခြင်းအလွတ်ကိုသာ တွေ့ကြရလေ၏။

အဖြစ်အပျက် နောက်တစ်ခု။

တစ်ခါက အရက်သမားတစ်ယောက်သည် မူးရူးပြီး သချိုင်းနားမှဖြတ်ပြန်လာမိ၏။ သချိုင်းအနီးညောင်ပင်ကြီးနားသို့ ရောက်လျှင် ထူးဆန်းမှုတစ်ခုကို သူစတင်ကြုံလိုက်ရ၏။

"ပစ်ချလိုက်ရမလား၊ ပစ်ချလိုက်ရမလား"

ဟု အသံနက်ကြီးဖြင့် ဟစ်အော်နေသောအသံသည် သချိုင်းကျင်တဝိုက်၌ ပျံ့လွင့်လာ၏။ အရက်သမားသည် ထိုအသံကိုကြားရသောအခါ ပထမတော့ အံ့သြသွားသည်။ ပြီးနောက် အသံလာရာကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုမိသော်လည်း မည်သည့်နေရာမှ အသံထွက်ပေါ်နေမှန်းကိုကား မသိရ။ အသံကြီးသည် စိတ်ရှုပ်စရာကောင်းလောက်အောင် ဆူညံစွာ ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်နေ၏။

သောက်ထားသည့် အရက်အရှိန်ကလည်း ပြေလုပြေခင် ဖြစ်ချင်နေပြီမို့ သူစိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် အော်ဟစ်ပြောလိုက်မိ၏။

"ဟေ့ ဘယ်သူလဲကွ ဒီလောက်တောင်ပေးချင်နေတာ ပစ်ချလိုက်စမ်းကွာ ရွှေထုပ်ကြီးလား၊ ငွေထုပ်ကြီးလား ပစ်ချလိုက်ဟေ့"

အရက်သမား၏ အော်ဟစ်ပြောလိုက်သံအဆုံး၌ ညောင်ပင်ကြီးဆီမှ ဝုန်းခနဲ အသံကြီးနှင့်အတူ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ် ပြုတ်ကျလာ၏။ အရက်သမားက ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထိုအထုပ်ကြီးအား ကြောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကာ ဖြည်းကြည့်မိ၏။

"ရွှေထုပ်ကြီးလား ငွေထုပ်ကြီးလား မသိဘူး ဟီး ဟီး ဟီး ငါတော့ ထောပြီ"

ဝမ်းပန်းတသာဖြင့် ရေရွှတ်ရင်း အထုပ်ကြီးအား ဖြည်းကြည့်မိလိုက်လေလျှင် အထုပ်အတွင်း၌ များပြားလှသော လူရိုးစုများကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ဂလောက်ဂလက် မြည်သံကြီးဖြင့် ဦးခေါင်းခွံ လက်ဖျံရိုး၊ နံရိုးတို့မှာ အထုပ်ဖြည်လိုက်သည်နှင့် ပြန့်ကျဲသွားလေတော့၏။

ထို့နောက် စူးရှလိုက်ထက်စွာ ဟစ်အော်လိုက်သော အရက်သမား၏အသံသည် သချိုင်းတစ်ခုလုံး ပဲ့တင်ထပ်သွားလေတော့၏။

❒ ❒ ❒

"မင်းဟာက ပုံပြင်တွေပါကွာ ဘယ်သူမှလည်း တိတိကျကျ သိကြတာလည်း မဟုတ်ပဲနဲ့ ဒီလိုပဲလျှောက်ပြောနေကြတာပဲ"

အေးချမ်းက လူမွေးပြောသည့်အကြောင်းများကို မယုံသလိုဖြင့်ပြောကာ ပြုံးလိုက်၏။

"ဟ… ငါတကယ်ပြောတာကွ။ အဲဒီအကြောင်းတွေကို ငါ့အဖိုးပြောပြခဲ့တာ။ ငါတို့အဖိုးတို့ခေတ်တုန်းက တကယ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက်တွေ၊ မင်းမယုံရင် ဒီရွာမှာ အသက်အကြီးဆုံး ဖိုးသာအေးကို မေးကြည့်ပါလား"

"မမေးပါဘူးကွာ။ ငါငယ်ငယ်လေးကတည်း အဲဒီနေရာကို သွားနေကျပဲ ငါလဲ တခါမှ သရဲမခြောက်ခံရပါဘူး အလကားပါ လူတွေကြောက်တတ်အောင် သက်သက်မဲ့ သတင်းလွှင့်ကြတာ၊ ငါတော့မယုံဘူး"

"မင်းကတော်တော်ပြောရခက်တာပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယုံယုံ မယုံယုံ သတိလေးတော့ ထားပေါ့ကွာ။ သတိနို… ..ယ် ဓရှိဘူး မဟုတ်လား သူငယ်ချင်း"

"အေးပါ‥ အေးပါ လူမွေးရယ်။ ငါသတိထားပါ့မယ်။ ငါကသရဲဆိုတာ ချိုနဲ့လား ဘယ်လိုကောင်မျိုးလဲဆိုတာ သိချင်‥တာ ငါ့ကိုခြောက်တော့လဲ ငါမြင်ဖူးရတာပေါ့ကွာ"

အေးချမ်းကပြောရင်းမှ သူ့စကားကို သဘောကျဟန်ဖြင့် တဟားဟား ရယ်မောေ၏။

"ခွေးကောင် တော်တော်ခက်တဲ့ကောင် ကဲ သွားပါတော့ မိုးလည်းအတော်မှောင်နေပြီ တော်ကြာ မင်းအဒေါ်က အပြန်နောက်ကျလို့ ဆူနေဦးမယ်သွားတော့"

"အေး… အေး ငါသွားပြီကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးချမ်းသည် လူမွေးအား နှုတ်ဆက်ပြီး လမ်းခွဲလာလိုက်၏။ လူမွေးပြောမှ အဒေါ်ဖြစ်သူ၏ တည်တည်တင်းတင်း မျက်နှာကြီးကို ကွက်ခနဲမြင်ယောင်လေသည်။

တခါမှ သူ့အား ချိုချိုသာသာ နူးညံ့နွေးထွေးစွာ မဆက်ဆံခဲ့ဖူးသော အဒေါ်သည် ယခုလည်း အိမ်ပြန်နောက်ကျ၍ သူ့ကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းဦးမှာဟု သူကြိုတင်သိနေသည်။

ဒါလည်း သူ့ရဲ့ဝဋ်တစ်မျိုးပဲလေ။ မိဘနှစ်ပါးသာရှိရင် ဒီလိုဘဝမျိုး ဘယ်ရောက်ပါ့မလဲ။ ကံတရားသည် သူ့အား ဆိုးရွားစွာဒဏ်ခတ်ခဲ့သည်။ မိမဲ့ဖမဲ့ဘဝတွင် မျက်နှာမွဲအထီးကျန် ဖြစ်နေခဲ့သော သူ့ဘဝကို သူဝမ်းနည်းမိရသည်။ စိတ်အားငယ်မိရသည်။

သူ့ဘဝကို ပြန်တွေးရင်း ဝမ်းနည်းစိတ်က လှိုက်တက်လာကာ မျက်ရည်များပင် ဝိုင်းလာမိသည်။ ချက်ချင်း သူ့အံကိုကြိတ် စိတ်ကို တင်းလိုက်ကာ ဝမ်းနည်းစိတ်ကို ဖြေဖျောက်လိုက်သည်။

"ယောကျ်ားဆိုတာ မပျော့ညံ့ရဘူးကွ၊ ဘဝမှာမှာကျင်စရာတွေ ဒုက္ခတွေ ဘယ်လောက်ပဲလာပါစေ၊ မမှုပဲ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ကျော်လွှားနိုင်ရမယ်၊ ဒါမှ ဘဝမှာ အရှုံးမရှိအမြဲ အောင်နိုင်နေတော့မှာပေါ့"

သူ့ကို သားအရင်းသဖွယ် ချစ်ခင်ကြင်နာသော ဦးကြီးစိန်ဖေ၏

စကားလေးတစ်ခွန်းက သူ့နားထဲ အလိုအလျောက် စီးဝင်လာသလို ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိတော့သည်။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃)

တပြန်းပြန်းနှင့် အဆက်မပြတ် ရိုက်ခတ်နေသော တံခါးရွက် သံကြောင့် အေးချမ်းသည် အိပ်မောကျနေရာမှ ဆတ်ခနဲလန့်နိုးလာ၏။ ကြည့်လိုက်တော့ ပြတင်းတံခါးမှာ ပွင့်နေပြီး လေရှိန်ပြင်းပြင်းက အခန်းထဲ တဝီဝီတိုက်ခတ်ဝင်ရောက်နေသည်။ လေရှိန်ကြောင့် တံခါး ရွက်မှာ ထရံကို တပြန်းပြန်းမြည်အောင် ရိုက်ခတ်နေ၏။

အခြေအနေထူးကြောင့် အေးချမ်းသည် အိပ်ရာမှထကာ တံခါး ရွက်ကိုပိတ်ရန် လှမ်းလာမိသည်။

"မိုးရွာတော့မှာလားမသိဘူး လေတွေကလည်း တိုက်လိုက် တာ"

သူကရေရွတ်ရင်း ပြတင်းဝမှ ဝန်းကျင်ကိုအကဲခတ်ကြည့်မိ

သည်။ ကောင်းကင်တခွင်လုံး ထိန်ထိန်လင်းလို့ မြူနှိုးတိမ်မဲတို့ ကင်း စင်လျက်။ လမင်းကြီးမှာလည်း ဝင်းပပသာလျက်ရှိနေသည် တွေ့လိုက် ရ၏။

"ဟင် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မိုးရွာမဲ့ပုံလည်းမပေါ်ပါဘူး လေ တွေက ဘာလို့ဒီလောက်တောင် တိုက်နေရတာလဲ"

တအံ့တဩ ရေရွတ်ရင်း ထူးဆန်းသော အခြေအနေကို တွေး နေမိသည်။ ထိုစဉ် သူ့မျက်ဝန်းများသည် သူ့မျက်စိရှေ့တည့်တည့်ရှိ အိမ်ခြံတံခါးဝသို့ ကြည့်မိသွားသည်။

မြင်ကွင်းကြောင့် သူ့နှလုံးခုန်သံသည် ဒုန်းခနဲ မြည်ဟည်း ကာ တုန်လှုပ်သွားစေတော့၏။

ခြံတံခါးတွင် မတ်တတ်ရပ်လျက်ရှိနေသော လူတစ်ယောက် လရိပ်က ထိုလူပေါ်သို့ ကွက်ကွက်လေးသာ ဖြာကျလျက်ရှိပြီး ခန်း ကျင်တစ်ခုလုံး မဲမဲမှောင်နေသည်။

မတ်တတ်ရပ်နေသောသူသည် ခြေထောက်များဖြင့် လှမ်း လာချင်းမဟုတ်ပဲ သူ့ထံသို့ တရွေ့ရွေ့တိုးကပ်လာသလို ခံစားလိုက်ရ ၏။

တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာလေ လေအဟုန်ဟုန်သည် မို၍ ပြင်းပြင်းလာလေလေဖြစ်၏။ လရောင်သည် ထိုလူပေါ်သို့ တိုက်ရိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြာကျလျက်ရှိပြီး နောက်ကျန့်ရစ်ခဲ့သော ဝန်းကျင်သည် မှောင်၍မှောင်၍သွား၏။

အေးချမ်းသည် အံ့ဩထိတ်လန့်ခြင်းနှင့်အတူ အသက်ပင်မရှူမိပဲ မျက်လုံးများပြူးကျယ်လျက် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သူရပ်နေရာ တံခါးဝနှင့် မလှမ်းမကမ်းနေရာလောက်တွင် ထိုလူမှာ ရပ်တန့်သွားပြီး ဘုတ်သိုက်ကျနေသော ဆံပင်များကြားမှ သူ့အား မော်၍ကြည့်နေသည်။

တကိုယ်လုံး ပေရေစုတ်ပြတ်နေသော ထိုလူ၏အသွင်သဏ္ဌာန်ကို ကွက်ကွက်ကလေး ပြာကျနေသော လရောင်အောက်တွင် သူထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရ၏။

စူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်နေသော ထိုလူ၏မျက်ဝန်းများကို ရင်မဆိုင်ရဲစွာ အကြည့်တို့ကို ထိုလူ၏မျက်နှာမှ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ လွှဲလိုက်မိသည်။ မြင်လိုက်ရသည့်အရာကား သွေးပျက်ဖွယ်ရာတည်း။ ထိုလူ၏ လက်ဝဲဘက်ရင်အုံသည် ဟောင်းလောင်းဖွင့်လျက်သားကြီး။

ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စိတ်က ငယ်ထိပ်ထိ တက်ဆောင့်ကာ မျက်လုံးများကိုစုံမိတ်၍ အာခေါင်ခြစ်၍ ဟစ်အော်လိုက်မိသည်။

ထူးဆန်းစွာ သူ၏အသံသည် "အစ်… အ" ဟူသာ တိုးညှင်းညှင်း ထွက်သွားလေသည်။ ကြောက်ရွံ့စိတ်ကြောင့် အသံပင်

ပျောက်သွားပြီထင်ရဲ့။

စိုးရိမ်အံ့ဩစိတ်ကြောင့် မျက်လုံးများကို ဖျတ်ခနဲဖွင့်လိုက်မိသည်။ မြင်လာသော မြင်ကွင်းထဲတွင် စောစောကလူကြီးမရှိတော့။ ထိုလူကြီးရပ်ခဲ့သော နေရာတွင် ဟာလာဟင်းလင်း။

"ဟင်… ဟိုလူဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်"

အံ့ဩစိတ်အတွေးတို့မဆုံးမီ မြင်ကွင်းထဲ စောစောကလူရပ်ခဲ့သောနေရာတွင် တုတ်တစ်ချောင်းသည် တဖြည်းဖြည်း ပေါ်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ဟာ တုတ်ကြီးလှုပ်နေတယ်။

လှုပ်နေသော တုတ်သည် ရုတ်တရက် ဆတ်ကနဲထောင်သွားသည်။

"ဟာ… တုတ်မဟုတ်ဘူး လက်ပြတ်ကြီးပဲ"

ဟုတ်သည် သွယ်လျလှပသော မိန်းမတစ်ဦး၏ လက်သဏ္ဌာန်။ ကြည့်နေရင်းမှ လက်ချောင်းလေးများက တရွရွလှုပ်လာကာ သူ့ကို လှမ်းခေါ်နေသလို။

"မလိုက်ဘူး… မလိုက်ဘူး… သွား သွား"

သူအာခေါင်ခြစ်၍ အော်သည်။ လက်ပြတ်ကြီးက သူ့အား လက်ယက်ခေါ်နေသည်။ သူအကြောက်အကန် ငြင်းဆန်အော်ဟစ်နေဆဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မလိုက်ဘူး… မလိုက်ဘူး၊ မလာနဲ့ ငါ့ဆီမလာနဲ့ သွား သွား"

❐ ❐ ❐

အခန်း (၄)

"အဲဒါပါပဲ အဘာရယ် ကျွန်တော်ဖြင့် အဲဒီအိပ်မက်ကို မက်တုန်းကဆို ကြောက်လိုက်တာအရမ်းပဲ ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေကျပြီး လန့်နိုးလာရတယ် ခုတောင်မှ အိပ်မက်အကြောင်း ပြန်ပြောတာ ရင်တွေတုန်ပြီး ကြက်သီးတွေတောင် တဖြန်း ဖြန်းထတယ် အဘာရဲ့"

အေးချမ်းက သူ့အိပ်မက်ကို ပြန်မြင်ယောင်ရင်း ပြောပြနေရာမှ အသံတွေတုန်ရင်ကာ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထသွားသလို ကိုယ်ကို ဆတ်ခနဲ တွန့်လိုက်သည်။

ဦးစိန်ဖေသည် အေးချမ်းပြောပြသည့် အိပ်မက်ကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ပြီးနောက် နှာခေါင်းထိပ်ပေါ် လျှောကျနေသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်မှန်ကို လက်ဖြင့်အသာပင့်တင်လိုက်ပြီး

"အေးကွဲ့ လူလေးအိပ်မက်က အတော်ဆန်းသားကွဲ့၊ ကြောက်စရာကြီးပဲ၊ ဒါနဲ့ လူလေး သချိုင်းဘက်ကိုသွားသေးလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်နေ့တိုင်း သွားဖြစ်တယ်အဘ"

ဦးစိန်ဖေက မျက်မှောင်ကိုကြုတ်ကာ သက်ပြင်းချ၍

"သချိုင်းမှာ လူလေးဘာအများတွေ လုပ်မိလဲမှ မသိတာ၊ ဒါကြောင့် အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်တာနေမှာ၊ ပြန်စဉ်းစားပါဦး လူလေး သချိုင်းမှာ ဘာတွေအများလုပ်ခဲ့မိလဲဟင်"

"ကျွန်တော် ဘာအများမှ မလုပ်ပါဘူး အဘရဲ့၊ သချိုင်းထဲက တောင်ကမူလေးပေါ်ပဲထိုင်ပြီး ပင်လယ်ကြီးကိုပဲ ကြည့်ခဲ့တာပါ၊ ဘာအများမှ မလုပ်ပါဘူး"

"လူလေးကလဲကွယ်၊ အားအားရှိ အဲဒီသချိုင်းကိုချည်းသွားချင်နေတော့တာပဲ၊ ပျင်းရင် အဘတို့ ထမင်းဆိုင်မှာ လာနေပါလားကွယ်"

အေးချမ်းက မိမိရှေ့စားပွဲပေါ်မှ ရေနွေးကရားနှင့် ရေနွေးခွက်ကို ယူကာ ကရားထဲမှ အကြမ်းရည်ကိုငှဲ၍ ဦးစိန်၏ ရှေ့သို့ တိုးပေးလိုက်ရင်း

"အဘတို့ ဆိုင်ကလူရှုပ်တယ်ဗျ၊ ကျွန်တော်က စိတ်ကူး

ချင်ရောကူး၊ တွေးချင်ရာတွေးနေရရင် ပျော်နေတဲ့သူ၊ အဲဒီနေရာမှ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကိုငေးပြီး အတွေးကမ္ဘာထဲ နစ်နေရတဲ့အရသာကို ကျွန်တော်ပိုသဘောကျတယ် အဘရဲ့"

ဦးစိန်ဖေက အေးချမ်းကို နားလည်စာနာသလို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍ ကရုဏာသက်စွာကြည့်သည်။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် မိဘနှစ်ပါးစလုံးမရှိရှာတော့သည့်ကလေးမို့ သူကရုဏာပိုမိရသည်။ ကလေး၏အဖေကလည်း သူနှင့်သိပ်ကို ရင်းနှီးကြတဲ့သူတွေ၊ နောက်ပြီး သူ၏ တစ်ဦးတည်းသောသားလေးမှာလည်း ဆုံးပါးသွားခဲ့ရသည်။ ခုနေရှိဆို ဒီကလေး၏အရွယ်လောက် ရှိရောပေါ့။ ဒါကြောင့် သည်ကလေးကို သူကသားအရင်းလို ချစ်ခင်တွယ်တာမိခဲ့သည်။ ဂရုတစိုက်စောင့်ရှောက်ကာ ကြင်နာဖေးမခဲ့သည်။ မေတ္တာသည် ရောင်ပြန်ဟပ်တတ်သည်ဟု ဆိုရလေမလား။ တစ်ဦးမေတ္တာကို တစ်ဦးက နားလည်ခံစားမိကာ ကလေးကလည်း သူ့အား ဖခင်အရင်းသဖွယ်အလွန်ဝင် ချစ်ခင်တွယ်တာလေ၏။

ကလေးနေပျော်သလို နေပါစေဟု သဘောထားလိုက်ကာ သချိုင်းသို့သွားသည့် ကိစ္စအား သူမတားဆီးချင်တော့ပေ။

ဦးစိန်ဖေသည် အေးချမ်းလေးအကြောင်းတွေးနေရာမှ ဆိုင်ထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ ဝင်လာသောလူများကို တွေ့လိုက်ရ၍ အတွေးစတို့ပြတ်သွားရသည်။ အေးချမ်းက နေရာမှ ဖျတ်ခနဲထသွားကာ ရောက်လာသော ဧည့်သည်များအား ခရီးဦးကြိုပြုလိုက်၏။

"ကြွပါခင်ဗျာ ထိုင်ကြပါ… ဘာများသုံးဆောင်ကြမလဲ ခင်ဗျ"

အေးချမ်းသည် အားရင်အားသလို သူ့ဆိုင်တွင် လာကူလုပ်ပေးနေကြဖြစ်သည်။

"ထမင်းစားမယ်၊ ဘာဟင်းတွေရလဲ"

ဝင်လာသော ငါးယောက်အုပ်စုက ထိုင်ခုံတွင်အသီးသီး ဝင်ထိုင်လိုက်ကြပြီး မျက်လုံးပေါက်မှေးမှေး မျက်နှာထားတည်တည်နှင့် လူကြီးက အေးချမ်းအား ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဟင်းတွေကတော့ အတော်စုံပါတယ်၊ ကြက်သား၊ ဝက်သား၊ အမဲနှပ်၊ ပင်လယ်ငါးအမျိုးမျိုး၊ ပုစွန်၊ ကင်းမွန်"

"ရပြီ၊ ငါတို့အတွက် ပုစွန်ဟင်းနဲ့ ကင်းမွန်သုတ် ပြီးတော့ အမဲသားသုပ်၊ မင်းတို့ကော ဘာစားကြမလဲ"

လူကြီးကပြောနေရင်းမှ သူ့လူများအား လှမ်းမေးလိုက်သည်။ သူ့လူများက စဉ်းစားနေပုံရသည်။ ထိုအခါ လူကြီးက စိတ်မရှည်

ထန်ဖြင့်

"ကြာတယ်ကွာ၊ ဟိတ်ကောင်လေး မင်းတို့ဆိုင်မှာရှိတဲ့ ဟင်းအကုန်ချကွာ"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ"

"ဟိတ်ကောင်လေး မြန်မြန်လာချနော်၊ ငါတို့ ဗိုက်ဆာနေပြီ၊ ကြာနေရင်တော့ မင်းမလွယ်ဘူးမှတ်"

"ဟုတ်… ဟုတ်ကဲ့ အခုလာချပေးပါ့မယ်၊ မကြာစေရပါဘူး"

"အေး ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ် မြန်မြန်"

အေးချမ်းသည် ဟိန်းလားဟောက်လားလုပ်နေသော လူကြီးအနီးမှ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။

"အဘရေ ဘယ်လိုလူတွေလဲ၊ ဟိန်းလားဟောက်လားနဲ့"

နောက်ဖေးထမင်းချက်ဆောင်ထဲသို့ရောက်လျှင် အေးချမ်းက အဘကို တိုးတိုးပြောမိသည်။ သူ့စကားကို အဘက ထောက်ခံပုံဖြင့်

"အေး ဟုတ်တယ်၊ ဒီလူတွေကို ကြည့်ရတာ အတော်မောက်မာပုံရတယ်၊ သတိထားပြီးဆက်ဆံမှ"

"သတိထား အဘရေ၊ ကဲ ကိုချက်ကြီး မြန်မြန်ထည့်လေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြာနေရင် ရှေ့ကပုဂ္ဂိုလ်တွေက သောင်းကျန်းကုန်လိမ့်မယ်၊ မြန်မြန်ထည့်စမ်းပါဗျ"

အေးချမ်းက ထမင်းချက် ကိုချက်ကြီးကိုလောဆော်လိုက်သည်။ ကိုချက်ကြီးက နှုတ်ခမ်းတွင်ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးခဲထားလျက်မှ မသိမသာ ပြန်ပြော၏။

"အေးပါဟ၊ ထည့်နေပါတယ်ကွ၊ မင်းကလဲ"

"မင်းကလဲ လုပ်မနေနဲ့၊ ရှေ့က ဝေသာလီဘီလူးတွေက ထမင်းပွဲရောက်တာ ကြာတယ်ဆိုပြီး ဆိုင်ထဲကလူတွေကိုပါ စားကုန်လိမ့်မယ်၊ သတိထားနေ"

သူ့စကားကြောင့် ကိုချက်ကြီးက ကွမ်းချိုးများဖြင့် နီရဲနေသော သွားများပေါ်အောင် တဟဲဟဲ ရယ်ပါလေတော့၏။

"ရယ်မနေနဲ့ မြန်မြန်လုပ်"

အေးချမ်းကပြောပြီး ထမင်းပန်းကန်များကို ဗန်းဖြင့် သယ်ကာထွက်သွားလေတော့၏။

ဦးစိန်ဖေ၏ထမင်းဆိုင်အတွင်းရှိ စားပွဲထိုးနှစ်ယောက် အပါအဝင် အေးချမ်းပါ ထမင်းဟင်းပန်းကန်များ အခေါက်ခေါက် အခါခါ သယ်ယူရင်း အလုပ်ရှုပ်နေတော့သည်။ ဒီကြားထဲ မျက်လုံးပေါက်မေးမေးလူကြီးက စိတ်မထင်လျှင်မထင်သလိုအော်လား ငေါက်လား

ပြောတတ်သေး၏။ သူတို့အဖွဲ့ထဲမှ အေးချမ်းထက် အသက်အနည်းငယ်ကြီးပုံရသောလူက မျက်စိပေါက်မေးလူ၏ရိုင်းပြန့်မှုအစား ဆက်ဆံမှုကြောင့် အားတုံ့အားနာဖြစ်နေဟန်ဖြင့် အေးချမ်းအား ပြုံးပြရှာသည်။

"ရပါတယ်၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး"

သဘောဖြင့် အေးချမ်းကလည်း ထိုလူအားပြန်၍ပြုံးပြလိုက်သည်။ အပြုံးနှစ်ခု ဖလှယ်သွားရုံလားမသိ။ အေးချမ်းသည် စိတ်ထဲမှ ထိုလူကို ခင်မင်ရင်းနှီးသွားမိသည်။

ထမင်းစားသောက်ပြီး၍ သူတို့အဖွဲ့ထွက်သွားသည့် အခါကျမှ အေးချမ်းက အဘအားတိုးတိုးမေးမိသည်။

"အဘ သူတို့တွေက ဒီကို ဘာလာလုပ်ကြတာတဲ့လဲ"

"ရှေးဟောင်းပစ္စည်း သုတေသနအဖွဲ့လို့ ပြောကြတာပဲ၊ လူလေးရယ်၊ ဒီရွာမှာလေ့လာစရာ ဘာများရှိလို့လဲမှ မသိတာ၊ ကဲ... ဟိုနှစ်ယောက် ဒီမှာ ထမင်းပန်းကန်တွေလာသိမ်းဦး၊ မင်းတို့ကလည်း ပြောမှသိတယ်၊ အဲဒီမှာ ဘာရပ်လုပ်နေကြတာလဲ၊ လာသိမ်းကြလေ"

ဦးစိန်ဖေက သူ့စားပွဲထိုးနှစ်ယောက်ကို အော်ဟစ်မာန်မဲနေစဉ် ဆိုင်အတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လာသည့် ဧည့်သည်များကို မြင်လိုက်၍ ပြေးသွားပြီး ခရီးဦးကြိုပြုဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကြွကြပါ ခင်ဗျား၊ ဘာများသုံးဆောင်ကြမလဲမသိဘူး"

အေးချမ်းသည် ဆိုင်ပေါက်ဝမှ အပြင်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ရွာ၏ တောင်ဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့လှမ်းကာ ထွက်ခွာသွားသော ရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကြည့်နေရင်းမှ

"ငါတို့ရွာမှာ ဘာတွေများလေ့လာစရာရှိနေပါလိမ့်"

ဟု မျက်တောင်လေးပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ကာ သူစဉ်းစားနေမိလေတော့၏။

❒ ❒ ❒

အခန်း (၅)

ညသန်းခေါင်၌ တဝေါဝေါ တဝုန်းဝုန်းနှင့် တော်လဲသံလိုလိုဆူညံညံ အသံကြီးများကြောင့် ကန့်ဘလူရွာသားများမှာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကြရကုန်သည်။

အသံလာရာသည် ရွာ၏ တောင်ဘက်ခြမ်းမှ ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ညကနက်လှပြီဖြစ်ပြန် တော်လဲသံကြီးကလည်း အဆက်မပြတ်ကြားနေရသည်မို့ ရွာသားများမှာ အခြေအနေကို ထွက်ဆပြီး မစူးစမ်းရဲကြ။ ကိုယ့်အိမ်ထဲမှနေ၍ အသာနားစွင့် အကဲခတ်နေမိကြသည်။

တော်လဲသံကြီးသည် တစ်ညလုံး အဆက်မပြတ်မြည်ဟည်းလျက်ရှိနေပြီး အာရုဏ်တက်ချိန်လောက်မှ အသံတိတ်သွားတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွာသားများမှာ အသံတိတ်ကာ ငြိမ်သက်သွားတော့မှ ကိုယ့်အိမ်သူ့အိမ်မှ အသီးသီးထွက်လာကြပြီး အခြေအနေမှန်ကို စူးစမ်းကြသည်။ အသံလာရာ ရွာ၏တောင်ဘက်ခြမ်းသို့ အုပ်စုဖွဲ့ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

သူတို့ မြင်တွေ့ကြရသည်မှာ ရွာ၏တောင်ဘက်ရှိ တောင်ကြီးတစ်တောင်မှာ ပြိုကျလျက်ရှိနေသည်။ ညက ကြားခဲ့ရသည့်တော်သံကြီးမှာ တောင်ပြိုရာမှ ထွက်ပေါ်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု အားလုံးက မှတ်ချက်ချကြလေသည်။ ထိုစဉ် သူတို့ထဲမှ လူတစ်ယောက်က

"မနေ့က ရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့လို့ပြောတဲ့ လူတွေ ဒီတောင်အောက်ကဂူထဲကို ဝင်သွားတာတွေ့လိုက်ရတယ်"

"ဟာ ဒါဆိုရင်တော့ ဒီလူတွေတော့ ဒုက္ခပါပဲ"

"ဒီပုံအတိုင်းဆို တောင်ပြိုတဲ့အထဲ ပါသွားပြီပေါ့"

"အေးဗျာ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ တောင်ပြိုခါနီးမှ သူတို့ကလည်း ဂူထဲဝင်ရတယ်လို့၊ ကံတရားပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ"

ရွာသားများက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းဝန်းပြောဆိုကြပြီး ကံဆိုးလှသည့် ရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့ကို သနားသဖြင့် စုတ်သပ်မိကြလေ၏။

ထိုသတင်းသည်ချက်ချင်းပင် ကန့်ဘလူရွာလေးအတွင်း ပျံ့နှံ့သွားလေတော့၏။

ကြားရသူအားလုံး စိတ်နှလုံးမသက်မသာဖြစ်မိကြကာ ရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့ကို ကရုဏာသက်မိကြသည်။

အေးချမ်းသည်ပင် ထိုသတင်းကို ကြားရခါစ၌ အတော်ကလေးစိတ်မကောင်းဖြစ်မိရလေ၏။ သူ့အားဟိန်းလားဟောက်လား ပြောခဲ့သော မျက်လုံးပေါက်မေးမေးနှင့် လူကြီးမျက်နှာနှင့် အားနာသနဲ့ဖြင့် ပြုံးပြရှာသော လူ၏မျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း သနားကရုဏာသက်မိနေတော့၏။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ တောင်ပြိုသည့်ကိစ္စကိုရော ရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့ကိုပါ ကန့်ဘလူရွာသားများ၏ စိတ်ဝင်တစား ပြောဆိုကြမှုများ တစ်စတစ်စ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့လေတော့သည်။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆)

တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင်အေးချမ်းသည် ဦးစိန်ဖေ၏ ထမင်းဆိုင်သို့ လျှောက်လာခဲ့လေသည်။ အဒေါ်ခိုင်းထားသည့် အလုပ်ကိစ္စများပြီးစီးသွား၍ သူသည် ပျင်းပျင်းရှိတာနှင့် အဘ ဦးစိန်ဖေ၏ ထမင်းဆိုင်ကလေးတွင် ဗိုင်းကူလုပ်ရန် ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဦးစိန်ဖေ၏ ထမင်းဆိုင်ကလေးမှာ ရွာ၏မြောက်ဘက်အစွန်ဆုံးကျသော နေရာလေးတွင်ရှိသည်။ အေးချမ်းသည် ရွာလမ်းလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ ထမင်းဆိုင်နားသို့ မရောက်တရောက်တွင် ဆိုင်တွင်းမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာပြီး သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တည့်တည့်မှ လျှောက်လာနေသည်ကို တွေ့လိုက်၏။

ထိုလူ၏ပုံစံမှာ ရှေးခေတ်မြန်မာလူကြီးများလိုလို သျှောင်တစောင်းနှင့် ဖျင်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီ၊ ပုဆိုးနှင့်ဖြစ်သည်။ မျက်နှာသည် လေးထောင့်စပ်စပ် နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် တည်ကြည်ခန့်ထန်ဟန် ပေါ်သည်။ စူးရှတောက်ပနေသော မျက်ဝန်းများက တန်ပြန်စိုက်မကြည့်ရဲလောက်အောင် အေးခဲလွှမ်းလှသည်။

အေးချမ်းက လူကြီးပုံစံကို အဝေးကတည်းက အကဲခတ်ရင်း လျှောက်လာမိသည်။ အနားသို့ ရောက်လျှင်ထိုလူကြီး၏စူးစူးရှရှ မျက်ဝန်းများကို ရင်မဆိုင်ရဲ၍ မျက်လွှာအသာချကာ နံဘေးမှ ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့သည်။

ထိုလူကြီးက သူ့အားစူးစိုက်အကဲခတ်ကာ ကြည့်ရှုသွားသည် ကိုတော့ ပြန်မကြည့်ပါဘဲနှင့် သူသိနေသည်။ ထိုလူကြီးနှင့် တော်တော် လှမ်းဝေးသွားတော့မှ သူနောက်လှည့်ကာ ပြန်ကြည့်မိသည်။

"အို ဘုရားရေ ဟိုလူကြီး ငါ့ကို ရပ်ပြီးစိုက်ကြည့်နေပါလား"

သူနှင့်ဆုံခဲ့သည့်နေရာတွင်ပင် မြဲမြဲရပ်လျက် သူ့အား စူးစိုက်ကြည့်နေသော ထိုလူကြီးကို မြင်လိုက်ရ၍ စိတ်ထဲအတော်ကလေး ထိန့်သွားမိသည်။ သူပြန်မကြည့်ရဲတော့။ ချာခနဲလှည့်ကာ ထမင်းဆိုင်ဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်လှမ်းခဲ့မိတော့သည်။

"အဘ စောစောက ဒီဆိုင်ထဲကို သျှောင်တစ်စောင်းနဲ့

www.burmeseclassic.com

လူကြီးထမင်းလာစားတယ် မှတ်လား''

ဆိုင်ထဲရောက်ရောက်ချင်းပင် သူက အဘစိန်ဖေကို အမောတကောမေးလိုက်သည်။

''ဟုတ်တယ်လေ လူလေးရဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ''

အဘက ဆိုင်ထဲမှ လူရှင်းနေ၍ စားပွဲတစ်ခုတွင်ထိုင်ရင်း ရေနွေးသောက်နေရာမှ သူ့အမေးကြောင့် အံ့ဩသွားဟန်ဖြင့် သောက်မည့်ဆဲဆဲရေနွေးခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီးမှဖြေ၏။

''အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ အဘ၊ ဒီရွာကို ဘာလာလုပ်တာလဲ''

''သူက သိုက်ဆရာလို့ ပြောတာပဲ၊ ဒါနဲ့ ဘာများဖြစ်လို့လဲ လူလေးရဲ့''

''ဒီလို အဘရဲ့ ကျွန်တော် ဒီကိုအလာ လမ်းမှာ အဲဒီလူကြီးနဲ့တွေ့တယ်၊ ကျွန်တော့်ကို မျက်လုံးစိမ်းကြီးနဲ့ စူးစိုက်ပြီးကြည့်နေတာများ အဘရယ်၊ ကျွန်တော်ဖြင့် လန့်တောင်လန့်မိတယ်''

''ဟားဟားဟား ဘာများလဲလို့ လူလေးက သိုက်ဆရာကြီးရဲ့အကြည့်ဒဏ်ကို ကြောက်သွားတာကိုး၊ သူထမင်းလာစားတုန်းကလည်း နိုင်အောင်နဲ့ ငမဲတို့က ကြောက်လို့ဆိုပြီး

အနားတောင်မကပ်ရဲကြဘူး၊ သူ့ကို အဘပဲ ညှော်ခံလိုက်ရတာ၊ စကားပြောတာလဲတုဆတ်ဆတ်နဲ့ပါကွာ၊ အဲ မနည်းစပ်စုပြီး မေးလို့သာ သူက သိုက်ဆရာဆိုတဲ့အကြောင်းတစ်ခွန်းတော့ ပြောသွားတယ်၊ တော်တော်ပေါင်းရသင်းရခက်တဲ့လူပဲကွ''

''ဟုတ်မှာပါ၊ ဒီလူကြီးပုံစံကို ကြည့်ရတာတစ်မျိုးပါပဲ''

ဟု အေးချမ်းက အဘစကားကို ထောက်ခံသလို တွေးလိုက်မိသည်။

''ဩော် လူလေး ထမင်းမစားရသေးဘူးမို့လား၊ တစ်ခါတည်းစားသွား နောက်ဖေးမှာ သွားခူးချေ''

အေးချမ်းက ခေါင်းကိုညိတ် 'ဟုတ်ကဲ့'ဟုပြောပြီး နောက်ဖေးခန်းထဲသို့ လှစ်ခနဲပြေးထွက်လာလိုက်သည်။

''ကဲ.. ကိုယ်တော် ရောက်နေတယ်ဆိုတာကိုသိလို့ ကျုပ်က တစ်ခါတည်းအဆင်သင့် ခူးပေးထားပါတယ်ဗျာ၊ ရော့ ဒါယူသွားပေတော့''

ကိုချက်ကြီးက ခူးထားသောထမင်းဟင်းပန်းကန်များကို လှမ်းပေးကာ ပြောသည်။

''ဟဲဟဲ ဒီလို အလိုက်သိမှုလေးတွေကြောင့် ကိုချက်ကြီးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်နေရဘာ၊ ကျေးဇူးပဲ၊ နောက်နေ့ကျရင် ရွာထဲက အပျိုကြီး တင်မမကို ကိုချက်ကြီး သဘောကောင်းကြောင်းများများ ပြောပေးမယ်သိလား"

အေးချမ်းက စပ်ဖြဲဖြဲအမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ အသာလစ်ထွက်လာခဲ့လိုက်၏။ ကိုချက်ကြီး၏ ယောမနာသံက နောက်နားမှ လွင့်ပျံ့လာခဲ့လေ၏။

"ခွေးကောင်လေး"

အေးချမ်းက တဟားဟားဖြင့် အော်ရယ်ရင်း ရှေ့ဘက် ထမင်းစားပွဲဝိုင်းများဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့၏။ စားပွဲတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ထမင်းများကို အားပါးတရ စားနေတော့သည်။ ထိုစဉ် အနားသို့ အဘစိန်ဖေရောက်လာပြီး သူ၏နံဘေးရှိထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

"ဒါနဲ့ လူလေး အိမ်မှာ အလုပ်တွေကောပြီးခဲ့ရဲ့လား"

"ပြီးခဲ့ပါတယ် အဘရဲ့ ကျွန်တော် အားလုံးလုပ်ပေးပြီးမှ ထွက်လာခဲ့တာ"

"အေးအေး ကိုယ့်အဒေါ်အိမ်ဆိုပေမယ့်လည်း ကိုယ့်အိမ်လို သဘောထားပြီး လုပ်စရာရှိတာတွေကို လုပ်ပေးလိုက်၊ ထမင်းစားတော့ အဘတို့ဆိုင်မှာလာစား၊ ကြားလား၊ အားနာရမယ့်သူတွေ မဟုတ်ဘူးနော်၊ လူလေး အဘဆီကို လာရင်ပဲ

အဘကဝမ်းသာလှပါပြီ၊ အဘကို ဘာမှ အားမနာနဲ့၊ သုံးစရာ ငွေလိုရင်လည်းပြော၊ အဘပေးမယ်၊ အခုရော လူလေးမှာ ငွေရှိရဲ့လား၊ မရှိရင်ယူသွား ရော့"

"ဟာ နေပါစေ အဘရယ်၊ မယူပါရစေနဲ့၊ အဘပေးထားတဲ့ ငွေတွေတော်တော်များလှပါပြီ၊ ကျွန်တော်ကမှ သုံးစရာမရှိတာ၊ ကျွန်တော့်မှာ စုထားတဲ့ပိုက်ဆံတွေ ရှိပါသေးတယ် အဘရဲ့"

"ဟြော် လိုလိုမယ်မယ် ယူထားလိုက်ပေါ့ သားရယ်"

အဘဦးစိန်ဖေက သူ့အကျီအိတ်ကပ်ထဲသို့ ငွေငါးကျပ် အတင်းထိုးထည့်ပေးလိုက်၏။ သူလည်း မငြင်းသာတော့ဘဲ ထိုငွေကို လက်ခံလိုက်ရတော့၏။ အဘက သူပေးတာကို မယူ၊ သူကျွေးတာကို မစားရင် စိတ်ဆိုးတတ်သည်မဟုတ်လား။

"လူလေး မင်းအသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲကွဲ့"

"၁၈ နှစ်ပြည့်ပါပြီ အဘ"

"ဟြော် ငါ့သားတောင် အရွယ်ရောက်နေမှကိုး၊ ဒါနဲ့ မင်းရည်းစားသနာတွေ ဘာတွေကော ရှိနေပြီလား လူလေး"

အဘ၏ စကားကြောင့် အေးချမ်းသည် စားလက်စ ထမင်း ဝင်နင်ချင်သလိုဖြစ်သွားရ၏။ မျက်နှာပူသလို ခေါင်းကို ငုံ့၍အရှက်ပြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဟဲဟဲနှင့်ရယ်မိသည်။

"ဘာလဲ သူကြီးရွှေခင်သမီးလေးမဟုတ်လား"

"ဟင် အဘက ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ"

"သိတာပေါ့ ငါ့သားရယ်၊ ငါ့သားအခုတလော သူကြီးသမီး ခင်နှင်းလေးဆီကို သွားသွားနေတယ်လို့ ကြားရကတည်းက အဘက ရိပ်မိနေပြီ"

"ဟုတ်ပါတယ် အဘ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်နှင်းတို့ မေတ္တာမျှနေကြပါတယ်"

အေးချမ်းသည် သူ၏ချစ်ကိစ္စကို ဦးစိန်ဖေအား ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်မိသည်။ ဦးစိန်ဖေကို သူက ဖခင်တစ်ယောက်လို သဘောထားသဖြင့် လျှို့ဝှက်မထားသင့်ဟု သူထင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဝန်ခံပြောဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"အေးလေ လူငယ်တို့သဘာဝ ချစ်ကြိုက်ကြတာကို အဘ မပြောလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် လူလေး ခင်နှင်းရဲ့အဖေ သူကြီးရွှေခင်ဟာ သိပ်ပြီးမောက်မာတယ်ကွဲ့၊ အဘတော့ လူလေးအတွက်စိတ်ပူမိတယ်၊ သွားသတိ၊ လာသတိနဲ့နေပါကွယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ"

အေးချမ်းသည် ထမင်းစားပြီးသွား၍ လက်ဆေးရန်နောက်ဖေး

ခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့လိုက်၏။

ချစ်သူခင်နှင်း၏ မျက်နှာလှလှကလေးကို ဖျတ်ခနဲမြင်ယောင်ကာ ပြုံးမိမလို့ရှိစဉ် သူကြီးဦးရွှေခင်၏ တည်တည်တင်းတင်းမျက်နှာက သူ့အာရုံထဲတန်းဝင်လာသဖြင့် စိတ်လေးသွားမိလေတော့၏။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၇)

“ဟိုသိုက်ဆရာအကြောင်းကြားပြီးပြီလားဟေ့”

ဦးစိန်ဖေ၏ ထမင်းဆိုင်တွင်းသို့ စကားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက်လှမ်းဝင်လာ၏။

“ဟ ဘာတုံး ဦးလှတင်ရဲ့ ခင်ဗျားဟာက အရင်းမရှိအဖျားမရှိ ဘာသတင်းများလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

ဦးစိန်ဖေသည် မိမိဆိုင်သို့ စောစောစီးစီးပေါက်ချလာပြီး ခရီးရောက်မဆိုက်ပြောလိုက်သော သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ စကားကြောင့် အံ့သြစိတ်ဝင်စားသွားမိသည်။

“ပြောမယ်၊ ပြောမယ်၊ ပြောချင်လို့ ဒီကို အစောကြီး ရောက်လာတာ၊ ဟူး… မောလိုက်တာ၊ ရေပေးစမ်းပါဦး”

ဦးလှတင်က ခေါင်းတွင်ဆောင်းထားသော ခမောက်ကို ချွတ်ကာ စားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီး ခုံပေါ်ခွေ့ခနဲ ဝင်ထိုင်ချလိုက်သည်။ ချွေးနောက် အမောဖြေသလို အင်္ကျီကော်လံများနှင့် တဖျတ်ဖျတ်ခတ်နေ၏။

“ရေတစ်ခွက် ယူလာပေးစမ်း”

ဦးစိန်ဖေက နောက်ဘက်သို့လှည့်၍ အော်လိုက်ပြီးနောက် စားပွဲဝိုင်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“သိုက်ဆရာဆိုတာ မနေ့တုန်းက ကျူပ်ဆိုင်မှာ ထမင်းလာစားသွားတဲ့ သျှောင်တစောင်းနဲ့ လူကို ပြောတာလား”

“အေးလေ သိုက်ဆရာဆိုလို့ သူပဲရှိတဲ့ဥစ္စာ၊ သူ့ကိုပြောတာပေါ့”

“သူ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ရေရောက်လာ၍ ဦးလှတင်က ရေကို တဂွပ်ဂွပ်နှင့် မော့သောက်လိုက်ပြီးမှ ခွက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ဆောင့်ခနဲချလိုက်ပြီး

“အေး အဲဒါပဲ ပြောမလို့၊ ရွာထဲက ငရွှေတိုးတို့အဖွဲ့ တောထဲ ထင်းခုတ်သွားကြတာ တောထဲက ရှေးဟောင်းဘုရား ငုတ်တိုနားလောက်လဲရောက်ရော လူတစ်ယောက်မြေကြီးပေါ်မှာ လက်ပစ်ကူးနေတာကို တွေ့ခဲ့ရတယ်တဲ့၊ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း

www.burmeseclassic.com

ပေကျံပြီး ချွေးတွေရွှဲနေလို့ ဆိုပဲ၊ အဲဒါနဲ့သူတို့လဲ 'ဟေ့ဗျ ဘာလုပ်နေတာလဲ'လို့မေးလိုက်တော့မှ ဟိုလူက သူ့အဖြစ်ကို သူသဘောပေါက်ပြီး ရှက်ရှက်နဲ့ တောထဲဝင်ပြေးသွားတယ် တဲ့"

"ဟာ ခင်ဗျားကလည်း၊ အဲဒီသိုက်ဆရာဆိုတာ သေချာရဲ့ လား"

"သိပ်သေချာတာပေါ့ကွာ၊ ငရွှေတို့ပြောတဲ့ သျှောင်တစ် စောင်းနဲ့ လူကြီးဆိုမှတော့ သူပဲပေါ့၊ မနေ့က ကျုပ်ဆိုင်လာ တုန်းက ခင်ဗျားပဲပြောတာလေ၊ သျှောင်တစ်စောင်းနဲ့ လူတစ်ယောက် ထမင်းလာစားသွားတယ်ဆို၊ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်သူ သိုက်ဆရာလို့ပြောသွားတယ်ဆို"

"အေး ဟုတ်တယ်၊ ဒါဆို သူပဲပေါ့"

"ကောင်းတယ်၊ ဒီလိုလူမျိုးကို ဒီလိုပဲ ဒဏ်ခတ်သင့်တယ် ဘုရားပစ္စည်းကိုများ မတော်လောဘနဲ့ ယူဖို့ကြံစားချင်သေး တယ်၊ ခုတော့ သူ့အကုသိုလ်နဲ့သူသွားတော့တာပေါ့ ခုလောက်ဆိုတောထဲမှ မြွေပေါက်ပြီးသေလောက်ပြီ"

စားပွဲထိုးလေး ငမဲကလည်း အားရဝမ်းသာမှတ်ချက်ချလိုက် သည်။

"ဟာ ဒီကောင် ကိုယ့်အလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ သက်သက် အကုသိုလ်ပွားနေတယ်၊ သွား စားပွဲတွေကိုလိုက်သုတ်စမ်း" ဦးစိန်ဖေက ငမဲကို လှမ်းဟန့်လိုက်၏။

ငမဲက ဦးစိန်ဖေအော်လိုက်၍ ဇက်ပုခေါင်းကုတ်ကာ ခါးတွင် ထိုးထားသော အဝတ်စုတ်နှင့် စားပွဲများကို လိုက်သုတ်နေတော့၏။

"မကြံအပ်မစည်ရာကို ကြံစည်တာကိုး၊ ခံရတာ နည်းတောင် နည်းသေးတယ်"

ဦးလှတင်က စကားပြန်စလာသည်။

"သူ့ထိုက်နဲ့သူ့ကံပေါ့၊ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒါထက်နေပါ ဦး ကိုလှတင်၊ ခင်ဗျား ဟိုကိစ္စပြောထားတာ အဆင်ပြေ ရဲ့လား"

ဦးစိန်ဖေက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားဟန်ဖြင့် လေသံကို နှိမ့်ချ၍ မေးလိုက်သည်။

"ပြေပါတယ်၊ ရက်ချိန်းတောင်ပေးလိုက်ပြီ"

"ဘယ်နေ့လဲ"

"လာမယ့် လကွယ်နေ့"

ဦးစိန်ဖေနှင့်ဦးလှတင်တို့ နှစ်ယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင် တီးတိုးပြောဆိုနေကြစဉ် ဆိုင်ထဲသို့ လူသုံးယောက်လှမ်းဝင်လာသည်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင်လိုက်ရ၍ ဦးစိန်ဖေက ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်စားပွဲသုတ်နေသော ငမဲကို လှမ်း၍အော်လိုက်၏။

“ငမဲရေ ဧည့်သည်တွေလာတယ်ဟေ့”

ငမဲကဦးစိန်ဖေပြောလိုက်မှပင် ပျာပျာသလဲ ပြေးသွားကာ ဧည့်သည်များကို ကြိုဆိုလိုက်လေတော့သည်။

“ကျုပ်သွားတော့မယ် ကိုစိန်ဖေ”

“ဩော်.. အင်း ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နောက်မှတွေ့တော့မယ်၊ ဆိုင်မှာလဲ လူကျနေတယ်ဆိုတော့ နောက်မှအေးဆေးပေါ့”

“ဒါဆို ကျုပ်သွားပြီ”

ဦးလှတင်က စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ခမောက်ကိုကောက်ယူ၍ ထိုင်ရာမှထသည်။ ဦးစိန်ဖေက ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲညိတ်ပြလိုက်၏။

ဦးလှတင်လှမ်းထွက်သွားလေရာ ဆိုင်ပေါက်ဝနားသို့ ရောက်လျှင် လှမ်းဝင်လာသော ဧည့်သည်လေးယောက်နှင့် တိုက်မိမလိုဖြစ်သွားပြီး ဦးလှတင်က ရှောင်ကာထွက်သွားလေတော့၏။

ဦးစိန်ဖေက ထပ်ဝင်လာသော ဧည့်သည်များကို တွေ့လိုက်၍ ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားကာ

“ဒီနေ့ ကုန်တင်လှေ ရောက်လာတယ်ထင်တယ်၊ ငါ့ဆိုင်

အတော်လူကျနေပါလား”

ဟု ခပ်ပြုံးပြုံးရေရွတ်လိုက်လေတော့၏။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၈)

ထုံးစံအတိုင်း အေးချမ်းတစ်ယောက်ပင်လယ်ပြင်၏ နေ
ဆည်းဆာအလှကို ကြည့်ရှုရန် လာနေကျ သချိုင်းတောင်ကမူ
ဆီသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြန်၏။ ထိုတောင်ကမူလေးပေါ်မှ
ရှုမျှော်ကြည့်လိုက်တိုင်း တိမ်ရောင်တောင်ပသော ပင်လယ်အလှ
လည်းကောင်း၊ ဟိုးအဝေးဆီမှ မှိုင်းပြပြတောင်တန်းများကိုလည်းကော
ခွတ်ပုံကြည့်နူးဖွယ်ရာ ခံစားမိရလေ၏။ ဒီနေရာလေးကို ရောက်တို
သူ၏စိတ်တစ်ခုလုံး နူးညံ့ကြည်နူးလတ်ဆတ်လာရစမြဲပင်။ ဒါကြော
လည်း သူက ‘ သုခကမ္ဘာလေး’ ဟု တင်စားသတ်မှတ် ထားခြင်းဖြ
ပေ၏။

သာယာလှပသော ရှုမျှော်ခင်းများကို ငေးမောကြည့်ရှု

စိတ်အတွေးတို့သည်လည်း ကစဥ့်ကလျား လွင့်ဝဲနေတော့သည်။ သူ၏ချစ်သူ ခင်နှင်းဆီစိတ်ရောက်လိုက်၊ သူ့အား ထားသွားခဲ့သော ဆုံးသွားသည့် မိဘနှစ်ပါးကို သတိရလိုက်၊ ဖခင်ရင်းသဖွယ် ကြင်နာယုယ၍ ပြုစုစောင့်ရှောက်သော အဘဦးစိန်ဖေအကြောင်းတွေးလိုက် အခေါ်ဖြစ်သူ၏ ဆူပူကြိမ်းမောင်းမှုများကြောင့် စိတ်ညစ်လိုက်နှင့် တွေးမိတွေးရာတွေးနေမိတော့သည်။

ထိုသို့ ရှိနေစဉ် အေးချမ်းသည် အသံတစ်ခုကို ရုတ်တရက်ကြားလိုက်မိရ၏။ သေသေချာချာ နားစွင့်ထောင်လိုက်မိသည်။

“ဘာသံလဲဟ၊ မြွေတွန်သံတော့ မဟုတ်ဘူး၊ လိုဏ်ခေါင်း
တစ်ခုကို လေတိုးလို့ထွက်လာနေတဲ့အသံပဲ”

အေးချမ်းက တီးတိုးမှတ်ချက်ချရင်း အသံလာရာကို နားစွင့်ကာ ဝေ့ဝဲရှာမိသည်။ အသံသည် တိုက်ခတ်လျက်ရှိသော ပင်လယ်လေနှင့်အတူ ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လေငြိမ်သွားလျှင် အသံသည်းရပ်သွား၏။ အေးချမ်းသည် ထူးဆန်းသည့် အသံကို နားစွင့်နေရင်း အသံထွက်ပေါ်ရာကို သိချင်စိတ်ပြင်းပြကာ အသံလာရာအတိုင်းနားစွင့်၍ လိုက်ရှာမိတော့သည်။

အသံမှာ သချိုင်း၏တောင်ဘက်ကျကျ ကျောက်ဆောင်ကြီးဘက်မှ ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်ဟု သူယူဆမိသဖြင့် ထိုနေရာသို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူလျှောက်လာခဲ့လိုက်၏။

ကျောက်တောင်ကြီး၏ အောက်ဘက်တွင်ချုံနွယ်များဖြင့် ရစ်ပတ်ရှုတ်ထွေးလျက်ရှိနေ၏။ အသံသည် ထိုချုံနွယ်များအတွင်းမှ ခပ်သဲ့သဲ့ကြားနေရခြင်းဖြစ်သည်။ သူလည်း ချုံနွယ်များကို လက်ဖြင့် အသာဖယ်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်တွာသာသာလောက်ရှိသည့် အပေါက်ငယ်လေးတစ်ပေါက်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

သူကြားနေရသော အသံမှာ ထိုအပေါက်ကို လေတိုးသောကြောင့် ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်တန်ရာ၏။ အပေါက်၏ဘေးပတ်လည်တွင်လည်း ကျောက်တုံးများမှာ တမင်စီ၍ ထားသလိုမျိုးပင်။

အပေါက်ဝမှ အတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကျယ်ဝန်းလှသော တွင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားမိကာ အပေါက်အနီးရှိ ကျောက်တုံးများကို တစ်တုံးစီ ဖဲ့ခွာလိုက်၏။ လူတစ်ယောက်ဝင်သာရုံမျှ ကျယ်ဝန်းလာသောအခါ အတွင်း၌ လိုဏ်ဂူတစ်ခုကဲ့သို့ ကျယ်ဝန်းလှသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့၏။

သိချင်စူးစမ်းချင်စိတ်က ရင်မှာကားမရဆီးမရတော့ပေ။ လိုဏ်ဂူထဲသို့ ဝင်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။ ဝင်လှဆဲဆဲနေရောင်သည် လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ အတော်ဝေးဝေးရောက်အောင် ဖြာလင်းလျက်ရှိနေ၏။ သူစဉ်းစားမနေတော့ပဲ ဂူအတွင်းသို့ တိုးဝင်လာလိုက်၏။

လိုဏ်ဂူဝမှာ လွန်စွာမတ်စောက်ကျဉ်းမြောင်းလျက် အတွင်း၌သည်း လှေကားထစ်များသဖွယ် ပြုလုပ်ထားသေး၏။

လှေကားငါးထစ်ခန့်မျှ ဆင်းမိသော် အလင်းရောင်သည် ထိုနေရာသို့ မရောက်နိုင်တော့ပေ။ သူလည်း မှောင်မှောင်မဲမဲ၌ လက်ဖြင့်စမ်း၍ ဆင်းရလေသည်။ နောက်လှေကားနှစ်ထစ်သုံးထစ်မျှ ဆင်းမိခဲ့ပြီးချိန်၌ ဂူအတွင်းတွင် လုံးဝမဲမဲမှောင်ကျလျက်ရှိနေတော့သည်။

ရှေ့သို့ဆက်သွားချင်နေသည့်စိတ်က သူ့ကိုတနုံ့နုံ့နှင့် လှုံ့ဆော်နေ၏။ မှောင်ကြီးမဲမဲ၌ စမ်းစမ်းစမ်းစမ်းဖြင့် လျှောက်နေရင် သူ၏ခြေထောက်တစ်ဖက်သည် ခဲလုံးတစ်လုံးပေါ်သို့ နင်းမိသွားကာ ခြေချော်၍အောက်သို့ ဒလိမ့်ခေါက်ခွေးကျသွားလေတော့၏။ ကြောက်လန့်တကြားနှင့် သူ ဟစ်အော်လိုက်မိသည်။ သူ့အသံမှာ လိုဏ်ခေါင်းအတွင်းတွင် ဟိန်း၍ သွားလေတော့သည်။

ပွဲတင်သံကို နားထောင်၍ လိုဏ်ခေါင်းသည် အတော်ကျယ်ကြောင်း သူခန့်မှန်းမိသည်။ မြေပြင်ပေါ်လဲနေရာမှ သူ့ခေါက်ခနဲ ထထိုင်ပြီး မတ်တပ်ရပ်ရန်ကြိုးစားသည်။ ဆောင်လာနေကျ မီးခြစ်ဗူးကို ဖျက်ခနဲ သတိရလိုက်ပြီး သူ၏ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲ စမ်းကြည့်လိုက်၏။

ထိတ်ခနဲ ဝမ်းသာသွားရသည်။ 'တော်ပါသေးရဲ့၊ မီးခြစ်ဗူး ပါသေးလို့' အိတ်ကပ်ထဲမှ မီးခြစ်ဗူးကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး မီးခြစ်ခဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြင့် ခြစ်ကြည့်လိုက်လေရာ လက်ခနဲတောက်ပလာသော မီးရောင်အောက်တွင် သူရောက်ရှိနေသည့် နေရာကို အကဲခတ်လိုက်မိသည်။ သူသည် လှေကားထစ်များ၏အဆုံး မြေပြင်ပေါ်သို့ရောက်ရှိနေပြီး သူ၏နံ့ဘေးတွင် ကျောက်နံရံများ၊ အပေါ်ဘက်တွင်လည်း ကျောက်နံရံများနှင့် ကျဉ်းမြောင်းလှသော နေရာလေးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

မီးခြစ်ဆံမီးသည် တဖြည်းဖြည်း လောင်ကျွမ်းကာ ငြိမ်းသွား၍ နောက်မီးခြစ်ဆံတစ်ချောင်းကို ထပ်ခြစ်ပြီးကြည့်မိလေရာ မတ်တပ်ရပ်၍ သွားနိုင်ရုံသာ ကျဉ်းမြောင်းလှသောအပေါက်ဝကို တွေ့ရလေ၏။

ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ပဲ ထိုအပေါက်အတိုင်း သူဆက်တိုးကာ သွားမိသည်။ လက်ထဲမှ မီးခြစ်ဆံကိုလည်း ချွေတာ၍သုံးရသေးသည်။ သူသည် လမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်းတော်တော်ကလေး သွားမိပြီးနောက်တွင် သူ့ခြေထောက်များသည် တစ်စုံတစ်ခုကို နင်းမိသဖြင့် အလန့်တကြားငုံ့ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ကံကောင်းထောက်မပုံမှာ သူနင်းမိသော အရာသည် ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းဖြစ်နေခြင်းပင်။

"ဒီဖယောင်းတိုင်က ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီနေရာရောက်နေရတာလဲ"

တအံ့တဩရေရွတ်ပြီး ဖယောင်းတိုင်ကို ကောက်ယူကာ ထွန်းလိုက်၏။ ဒီနေရာကို လူတွေလာကြတာလား၊ ဒီနေရာက ဘယ်လိုနေရာလဲ၊

အတွေးတို့ဖြင့် ရှုပ်ထွေးရင်း သူဆက်လျှောက်လာမိသည်။ ယောင်းတိုင်မီးရောင်သည် အတော်ပင် ထိန်လင်းလျက်ရှိကာ ဝန်းကျင်တ်ပတ်လည်ကို ကောင်းကောင်းမြင်ရလေ၏။

လမ်းသည် လူတစ်ယောက်စာသွားနိုင်ရုံ ကျဉ်းမြောင်းလျက်ရာမှ လက်ဝဲဘက်သို့ ကွေ့သွားပြီးလျှင်အလွန်ကျယ်ဝန်းသော ခန်းယ်ကြီးတစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။

ဖယောင်းတိုင်းမီးရောင်အောက်တွင် မြင်ရသည့်မြင်ကွင်းကအဖို့ အလွန်တရာမှ အံ့ဩစရာကောင်းလှချေတော့သည်။

ကျယ်ဝန်းသော ခန်းမကျယ်ကြီး၏ အလယ်တွင် သစ်သားပ်ပျစ်ဟောင်းတစ်ခုနှင့် ထိုင်ခုံသုံးခုရှိ၏၊ ထိုင်ခုံတစ်ခုပေါ်၌ ကြေးင်ပန်းတစ်ခုကိုတင်ထားရာ ထိုကြေးလင်ပန်းပေါ်၌ ဖယောင်းတိုင်စ်တိုင်ကို စိုက်ထောင်ထား၏။

သူသည် ထိုဖယောင်းတိုင်ရှိရာသို့ လျှောက်သွားလိုက်ပြီးယောင်းတိုင်ကို ထွန်းလိုက်သည်။ ဖယောင်းတိုင်မှာ အကြီးစားဖြ မီးရောင်သည် အခန်းတစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးအလင်းရောင်အောက်တွင် မြင်လိုက်ရသည်မှာ အခန်း၏ ထောင့်တစ်နေရာတွင် အလွန်ကြီးမားလှသော ထင်းရှူးသေတ္တာကြီးများ အစီအရီရှိနေကြ၏။

ထိုသေတ္တာကြီးများကို အဖုံးများ ခိုင်ခံ့စွာ ဖုံးပိတ်ထား၍ အထဲတွင် ဘာရှိသည်ကို သူမသိရပေ။

အခန်းထဲတွင် သေတ္တာကြီးများစုပုံစီရီထားသည်မှလွဲ၍ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြားမတွေ့ရ။ ကြမ်းပြင်ရှိအချို့နေရာများတွင်တော့ ပုလင်းလွတ်များ၊ ငါးသေတ္တာခွံများ၊ ဆေးလိပ်တိုများ၊ မီးခြစ်ဆံများ ပြန့်ကျဲနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူသည် အခန်းတစ်ခုလုံး လှည့်ပတ်ဝေ့ကြည့်နေမိစဉ် လိုဏ်ဂူ၏ အနောက်ဘက်ဆီမှ စကားပြောသံများနှင့်အတူ တစ်စုံတစ်ခုကို တွန်းထိုးနေသလို အသံများကို ကြားလိုက်ရ၏။ လူသံများသည် တစတစ နီးကပ်၍ လာလေသည်။ သူပုန်းကွယ်စရာနေရာကိုရှာသည်။

အခန်း၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် ပုန်းစရာနေရာမရှိပေ။ သူ့မျက်ထိန်းများက ထင်းရှူးသေတ္တာများ၏ အပေါ်ဖက် ကျောက်နံရံဘက်သို့ ရောက်သွား၏။ ကျောက်နံရံအထက်တွင် ကျောက်သားကို တွင်းဖောက်ထားသလို အကန့်လေးတစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။

သူလည်း ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ပဲ ခုံပေါ်မှ ဖယောင်းတိုင်ကို ငြိမ်းမှုတ်ပြီး ထင်းရှူးသေတ္တာများပေါ်သို့ စမ်း၍တက်ကာ အကန့်ဆီသို့ ရောက်အောင် တိုးဝှက်သွားလိုက်လေတော့၏။

အပေါ်သို့ရောက်လျှင် သူသည်မာကြောကြောအရောင်းတစ်ခုကို စမ်းမိရ၏။ မီးခြစ်ဆံကို ထုတ်ခြစ်ပြီးကြည့်ရန် စဉ်းစားမိသည်။ သို့သော် သူဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော်ခွင့်မရလိုက်။ လူသံများ တစစ နီးကပ်လာကာ အလင်းရောင်တစ်ခုလိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ ဖြာကျလာသောကြောင့်ဖြစ်၏။

အေးချမ်းသည် အသာငြိမ်ပြီး ခေါင်းထောင်ကာ ကြည့်မိသည်။ ဂူအနောက်ဖက်မှ မီးရောင်နှင့်အတူ လူတစ်စု ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အခန်းအလယ်သို့ရောက်၍ ခုံပေါ်မှ ဖယောင်းတိုင်ကို မီးထွန်းညှိလိုက်သောအခါမှ မြင်ကွင်းသည်ပို၍ပြတ်သားထင်ရှား လာတော့သည်။

ထိုလူစုထဲတွင် သူဖခင်သမှုယ်ချစ်ခင်ရသော အဘစိန်မေနှင့်အတူ ဘကြီးလှတင်ကိုပါ မြင်လိုက်ရ၏။ ကျန်လူများကတော့ သူမသိပေ။ စုစုပေါင်း လူက ခြောက်ယောက်တောင်မှ။

သူတို့သည် သူရှိနေသည့် ဘက်ခြမ်းသို့ လျှောက်လာနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ သူစော်ပုကာ ဝပ်နေလိုက်ရသည်။

ထင်းရှူးသေတ္တာဖုံးများကို တဒုန်းဒုန်းနှင့် ထုဖွင့်နေသံကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြားနေရ၏။

“ကိုလှတင် သူတို့နဲ့ ဘယ်နေရာမှ ချိန်းထားတာလဲဗျ”

အဘစိန်ဖေ၏ အသံကို ကြားရသည်။

“ပင်လယ်ထဲမှာ စက်လှေနဲ့ စောင့်နေမယ်လို့ ပြောတာပဲ”

ဒါကတော့ ဦးလှတင်ရဲ့အသံပဲ။

“ဒါဆို ငစံတို့ အဖွဲ့ကို လွှတ်လိုက်မှာလား၊ ခင်ဗျားလူတွေ စိတ်ချရပါ့မလား”

“ကျုပ်ပါလိုက်သွားမယ်လေ၊ သူတို့နဲ့က ကျုပ်နဲ့ပဲ ပြောဆိုထားတာဆိုတော့ ကျုပ်လိုက်သွားမှ ဖြစ်မယ်”

“ကျုပ်စိတ်ချမယ်နော်၊ ကိုလှတင်၊ ခင်ဗျား သေသေချာချာ လုပ်ခဲ့နော်၊ ကျုပ်က ထမင်းဆိုင်ကတစ်ဖက်မို့ မလိုက်နိုင်တော့ ခင်ဗျားကိုပဲ အားကိုးရမှာပဲ၊ ဒါနဲ့ ပုလိပ်ရန်ကိုရော စိတ်ချရပါ့မလား”

“ဒီအတွက်တော့ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုစိန်ဖေရယ်၊ ပင်လယ်ထဲမှာ ဘယ်ပုလိပ်မှ လာမဖမ်းပါဘူး”

“ဒါပေမယ့် သတိတော့ မပြတ်စေနဲ့ပေါ့၊ ဒီအလုပ်က ဥပဒေအပြင်ဘက်က ဆိုတော့ ကျုပ်တို့အတွက်နောက်ကျောတော့ ဘယ်လုံနိုင်ပါ့မလဲ”

အေးချမ်းသည် ကြားနေရသည့် ထူးဆန်းသည့် စကားများ ကြောင့် အသာခေါင်းထောင်၍ကြည့်မိသည်။

“ဆရာ ဘယ်နှစ်ထုပ်ယူရမှာလဲ”

ထင်းရှူးသေတ္တာဖွင့်နေသည့်လူတစ်ယောက်က အဘဦးစိန်ဖေ ကို လှမ်းမေးလိုက်၏။

“သေတ္တာထဲကဟာ အကုန်ထုတ်ပြီး ဒီအိတ်ထဲထည့်”

ဦးလှတင်က မေးသည့် လူထံသို့ အိတ်တစ်လုံးလှမ်းပေး ၍ ပြောလိုက်၏။ စိမ်းရွှေရွှေညှီစို့စို့ အနံ့ကြီး သွေ့နှာခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာ၍ အေးချမ်းသည် ထင်းရှူးသေတ္တာထဲမှ အိတ်ထဲသို့ ပြောင်း ထည့်နေသည့် အရာများကို ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဖြူဖြူအမှုန့်ထုတ်များပင်ဖြစ်၏။ စိမ်းရွှေရွှေအနံ့သည် ထိုနေရာ မှ ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟင်…ဒါ ဘိန်းတွေလား”

အံ့ဩသည့်စိတ်က သူ့ရင်ထဲ ဝုန်းခနဲ ခုန်ဝင်လာ၏။ အဘ စိန်ဖေသည် ဘိန်းများကို လိုဏ်ခေါင်းအတွင်း၌ လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်း ဆည်းချနေပါလား ဟူသော အတွေးက သူ့စိတ်ကို ပြင်းစွာတုန်လှုပ် သွားစေတော့သည်။

ဦးလှတင်က ရပ်နေရာမှ ရုတ်တရက်လှုပ်ရှားလိုက်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးချမ်းသည် ခေါင်းပုဝပ်ကာ ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ ထိုစဉ် ဂူတွင်း … သို့ တဖုတ်ဖုတ်နှင့် ပြေးဝင်လာသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

"ဟော့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ ဖိုးမှန်"

အာဦးစိန်မေအသံပင်

"ဟို ဂူရဲ့ အနောက်ဖက်နားမှာ အပေါက်ပွင့်နေတယ် ဆရာကြီး"

"ဟေ"

"ဟုတ်ရဲ့လား"

ဦးလှတင်ကလှမ်းမေးလိုက်၏။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်သေသေချာချာ တွေ့ခဲ့တာပါ"

"လာ ဒါဆို သွားကြည့်ရအောင် ဦးလှတင်"

"ဟော့ မင်းတို့တွေက ဂူထဲမှာ ခြေရာလက်ရာ ပျက်မပျက် ကို လိုက်ကြည့်ထားကြ"

ဦးလှတင်က ကျန်လူများကို ပြောလိုက်ပြီး ဦးစိန်မေနှင့်အတူ အနောက်ဘက်အပေါက်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

အေးချမ်းသည် နေရာတွင် တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ်ရဲ။ မီးရောင်သည် ဟိုမှသည်မှ ယိမ်းထိုးလျက်ရှိ၏။ ကျန်ခဲ့သည့် လူများမှာ ဂူထဲတွင်ခြေရာလက်ရာပျက်မပျက် လိုက်လံကြည့်ရှုနေဟန်တူ … ည်။

တအောင့်ကြာတော့ စကားပြောသံများနှင့်အတူ အာဦးစိန်မေ … ပြန်ရောက်လာ၏။

"မင်းတို့တွေ သေသေချာချာ မပိတ်ခဲ့လို့ ဒီအပေါက်ကြီး ပေါက်နေတာပေါ့"

"ပိတ်တော့ပိတ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဆရာကြီး ဒါပေမယ့် ဟိုတစ်နေ့က မိုးရွာထားတော့ပိတ်ထားတဲ့ ရွှံ့ခဲတွေ အရည်ပျော်ပြီး ပြိုကျသွားတယ်နဲ့တူပါတယ်"

"ပြောလိုက်ရင်ဆင်ခြေချည်းပဲ၊ ဟီတ် မင်းတို့ကော ဂူထဲမှ ရှာပြီးပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ဘာမှ ခြေရာလက်ရာမပျက်ပါဘူး"

"အဲဒါပြောတာပေါ့၊ မင်းတို့ အလုပ်ကိုသေချာမလုပ်ဘူး၊ မတော်တဆ ဂူထဲက ပစ္စည်းတွေကို တစ်ခြားသူတစ်ယောက်ယောက်က တွေ့သွားရင် မင်းတို့ငါတို့ အားလုံးထောင်ထဲ ဝင်ရလိမ့်မယ် နားလည်လား၊ သွား ဂူပေါက်ဝကို သေချာ ပြန်သွားပိတ်"

ခြေသံများတဖျတ်ဖျတ် ကြားလိုက်ရ၏။ ဂူပေါက်ဝ… …ထွက်သွားကြဟန်တူသည်။ ဂူထဲတွင်မီးရောင်မှာ… လင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော် တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်ဆရာကြီး"

ဖိုးမှန်ဆိုသူ၏ အသံ။

"ဘာလဲ ပြော"

"ဟို... ရွာထဲက ကောင်လေးတစ်ယောက် ဒီသချိုင်း ခဏခဏ လာတာကို တွေ့နေရတယ်ဆရာကြီး အဲဒါ..."

"ဘာဖြစ်လို့လဲကွ"

"ကျွန်တော့်အထင်တော့ ဒီကောင်လေးဟာ ပုလိပ်ဘက်က လွှတ်ထားတဲ့ စုံထောက်လေးများလားလို့"

"ဟာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ဒီကောင်လေးကို ငါသိပါတယ် ငါ့ထမင်းဆိုင်ကို နေ့တိုင်းလာနေတဲ့ကောင်လေးပါ၊ မင်းထ သလိုမဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါပေမယ့် ဆရာကြီး၊ အဲဒီကောင်လေးက သူကြီးအိမ် လည်း အဝင်အထွက်ရှိတယ်၊ သူကြီးကများ တစ်ဖက်လှည့် လွှတ်ထားတဲ့ သူများဖြစ်နေမလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ဖိုးမှန်ရယ်၊ ဒီကောင်လေးကို စိတ်ချစမ်းပါ သူကြီးအိမ်ကိုဒီကောင်လေးသွားနေတာ သူကြီးသမီး ခင်နှင် သူနဲ့က မေတ္တာရှိနေကြလို့ဟေ့၊ သွားသွားပြီး ချိန်းတွေ့တ နေမှာပေါ့ကွ"

"ဒါဆိုလည်း ပြီးတာပါပဲ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်က စိတ်ပူလို့ပြောမိတာ"

"ဟိုကောင်တွေ အပေါက်ဖာတာကြာလှချည်လား၊ မဖြစ်သေးပါဘူး၊ လိုက်သွားမှဖြစ်မယ်၊ ကဲ ကိုလှတင် အထုပ်ကို ယူပြီးတော့ လှေဆိပ်ကိုသွားနှင့်၊ ဖိုးမှန်လည်းခေါ်သွား၊ ဟိုကောင်တွေ နောက်ကလိုက်လာလိမ့်မယ်၊ ဂူထဲမှ ကြာကြာနေတာမကောင်းဘူး၊ ကျုပ်တို့ထွက်တော့မယ်"

"ဖိုးမှန် အိတ်သယ်ခဲ့၊ သွားကြမယ်"

စကားသံများရပ်စဲသွားပြီး ခြေသံများ တဖြည်းဖြည်းဝေး၍သွားသည်။ မီးရောင်လည်းတစ်စတစ်စ မှိန်၍ သွားလေတော့၏။

ထို့နောက် အလွန်လေးလံလှသော အရာဝတ္ထုတစ်ခုကို တွန်းရွှေ့သံကြားလိုက်ရပြီးနောက် အရာရာသည် မှောင်အတိ တိတ်ဆိတ်လျက်ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၉)

အေးချမ်းသည် အသံတွေဝေး၊ လူတွေရှင်းသွားသည်နှင့် မီးခြစ်ဗူးကိုထုတ်ကာ ခြစ်ပြီး သူရောက်နေသည့်နေရာသို့ ကြည့်လိုက်မိ၏။ မြင်ရသည်ကား နလုံးတုန်စရာမြင်ကွင်းပေတည်း။

သွားအဖွေးသားနှင့် ပါးစပ်ဖြီးကာ မျက်လုံးဟောက်ပက်နှင့် လူရိုးတစ်စုကို တွေ့လိုက်ရလေတော့၏။ ရုတ်တရက်လန့်မအော်မိစေရန် ပါးစပ်ကို အုပ်လိုက်ရသည်။ စိတ်ကိုငြိမ်အောင် ထိန်းပြီးမှ လူရိုးကို အသေအချာပြန်ကြည့်မိသည်။ ကြောက်စိတ်တို့ အတော်အတန် ပြေလျော့သွားလေပြီ။

နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းလှပြီဖြစ်ဟန်တူသည့် အရိုးကောင်ကြီးမှာ ဖုံအလိမ်းလိမ်း တက်လျက်။ အေးချမ်းသည် လူအရိုးစုကို

သေချာကြည့်နေမိသည်။ ခေါင်းထဲတွင်လည်း အတွေးတို့က တစ်သီတတန်း။

'ဘယ်သူသည် ဘာအကြောင်းကြောင့် ဒီဂူထဲမှာ လာသေနေရတာလဲ''

အရိုးကောင်ကြီး၏လက်တွင် တစ်စုံတစ်ခုကိုဆုပ်ကိုင်ထားသည့် နယ်တွေ့လိုက်ရ၍ သူကြည့်မိသည်။

ကြုတ်ကလေးတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ ထိုအရာကို သူ၏ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်ပြီး ထိုနေရာမှအောက်ကို သူဆင်းလိုက်၏။ စားပွဲခုံပေါ်ရှိ ဖယောင်းတိုင်မီးကို ထွန်း၍ယူပြီး ပြန်ထွက်ရန်အပေါက်ကိုရှာရလေ၏။ အဘဦးစိန်ဖေတို့ ဝင်လာသော အပေါက်မှာ အပြင်ဘက်က ကျောက်တုံးနှင့်ပိတ်ဆို့ထားသောကြောင့် အတွင်းမှ ဘယ်လိုတွန်းတွန်း နည်းနည်းလေးမှပင် မရွေ့ပေ။ သူဝင်လာသည့် အပေါက်မှာလည်း အပြင်မှနေ၍ကျောက်တုံးကြီးများဖြင့်ခိုင်ခံ့စွာ ပိတ်ကာထားသဖြင့် ထွက်၍မရပဲရှိနေတော့သည်။

အေးချမ်းသည် ဝင်လာခဲ့မိသည်မှာ မှားပြီဟုတွေးရင်း စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ် ကျလျက်ရှိနေ၏။

ဂူအတွင်း အပေါက်ဝနှစ်ဘက်ကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ တွန်းထိုးပြေးဖွင့်နေရသဖြင့် သူအတော်အားအင်ကုန်ခမ်းလျက် ရှိနေယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေပြီ၊ စိမ်းရွှေရွှေဘိန်းနံ့ကလည်း မွှန်ထူနေသဖြင့် သူ့အသက်ရှူကွေကျုပ်လှုပြီ။ ဂူထဲတွင် နာရီပေါင်းအတော်ကြာအောင် ပိတ်မိနေသဖြင့် ရေငတ်သည့် ဒဏ်ကလည်း မခံမရပ်နိုင်အောင်ပင်။

သူသည် တဖြည်းဖြည်း လန့်ထိတ်လာမိ၏။

ဒီဂူထဲတွင် ပိတ်လှောင်ပြီး ကြာရင်သူသေရတော့မည်။ လူမသိ၊ သူမသိ ဒီထဲမှ သူသေဆုံးရတော့မည်ဟု တွေးရင်း အားငယ်ဝမ်းနည်းကာ သူအော်ဟစ်ငိုကြွေးနေမိတော့၏။

"ကယ်ကြပါဦး၊ ကျုပ်အထဲမှာ ပိတ်လှောင်နေပြီဗျ၊ ကျုပ်သေရတော့မယ်၊ ကျုပ်ကိုလာကယ်ကြပါ၊ အာရေ အာ ကျုပ်ဒီအထဲမှာ ပိတ်မိနေပြီ၊ ဟေး ဟေး ကျုပ်ကို ကယ်ကြပါ"

သူအော်ဟစ်ငိုကြွေးသောအသံသည် လိုဏ်ဂူထဲ၌ ပဲ့တင်ဟိန်း၍နေ၏။ နာရီပေါင်းများစွာ အော်ဟစ်ငိုကြွေးနေရာမှ နောက်ဆုံး သူခေါင်းထဲ၌ မိုက်ခနဲဖြစ်သွားကာ နေရာတွင်သူလဲကျသွားလေတော့၏။

ဖယောင်းတိုင်မီးသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်းကာ အမှောင်တိုက်ကြီးစိုးသွားလေတော့သည်။

□ □ □

အခန်း (၁၀)

အေးချမ်းထွက်သွားတာ မနေ့ညကတည်းကပဲ၊ ခုထိလည်း အိမ်ကို ပြန်မလာဘူး၊ သူဦးလေးလည်း သူသွားတတ်တဲ့ နေရာတွေကို အနှံ့လိုက်ရှာပြီးပြီ၊ မတွေ့ဘူး၊ လုပ်ပါဦး သူကြီးရယ်"

အေးချမ်း၏ အဒေါ်ဖြစ်သူက သူကြီးဦးရွှေခင်ထံသို့ ရောက်လာကာ အေးချမ်းပျောက်နေခြင်းကို လာရောက်တိုင်တန်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

"ခါတိုင်းလည်း ဒီလိုပဲလည်တတ်သလား"

"ညနေတိုင်းလိုပဲ သင်္ချိုင်းတောင်ဘက်သွားပြီး အချိန်ကုန်တာပါပဲ သူကြီးမင်း၊ သူသွားတတ်တဲ့နေရာတွေလည်း အစုံလိုက်ရှာပြီးပြီ၊ ဘာသတင်းမှကို မရတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ သိပ်လည်းစိတ်ပူမနေပါနဲ့၊ ဒီကောင်လေး အလည် လွန်နေတာပဲဖြစ်မှာပဲ၊ ကျုပ်အနီးအနားက ရွာတွေကို အကြောင်းကြားထားပေးပါ့မယ်၊ မဟုတ်မဟတ်တာတွေက တော့ ဖြစ်နိုင်စရာမရှိပါဘူးလေ၊ အစ်မကြီးလဲ အိမ်ကို ပြန်တော့"

"ကောင်းပါပြီ သူကြီးမင်း"

အေးချမ်း၏အဒေါ်သည် အေးချမ်းပျောက်နေသော ကိစ္စ၌ သူ့ကို အမှုပတ်မည်စိုး၍သာ လာရောက်တိုင်တန်းရသော်လည်း စိတ်ထဲတွင် သိပ်ပါလှသည်မဟုတ်၊ ပြန်မလာလေကောင်းလေဟု သဘောထားလေ၏။

"ခုချိန်မှ အိမ်ကိုပြန်လာရင်တော့ မင်းကို အိမ်ပေါ်ကမောင်း ချပစ်မယ်၊ ဒီလောက်လည်တဲ့ကောင်၊ မှတ်လောက် သား လောက်အောင်ကို လုပ်ပစ်လိုက်မယ်"

ဟု စိတ်ထဲမှ ကြုံးဝါးရင်း အိမ်သို့ ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် နှင့် ပြန်ချလာလေတော့သည်။

အေးချမ်း၏သတင်းမှာ ရွာထဲ၌ ခဏတွင်းချင်းမှာပင် ပျံ့နှံ့ သွားလေ၏။

အချို့က စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြသည်။ ပူပန်ကြ၏။

အချို့က နှာခေါင်းရှုံ့ကာအပြစ်တင်ကြသည်။

"သချိုင်းကိုချည်း နေ့တိုင်းသွားနေတာ၊ သူမို့မကြောက် တယ်၊ သရဲဖမ်းစားလို့ သေပြီလားမှမသိတာ"

အေးချမ်း၏ချစ်သူခင်နှင်းကတော့ အေးချမ်းတစ်ယောက် မိနှင့်နိုးရန်အတွက် ငွေရှာဖို့ တနယ်ရပ်ခြားသို့ ထွက်သွားပြီလားဟု တွေးမိသည်။

"အို သူသွားမယ်ဆို ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ကို ပြောသွား ရမှာပေါ့"

ခုတော့ မပြောမဆို မြုန်းဒိုင်းကြီး ပျောက်သွားတာ၊ မပြော ကောင်း မဆိုကောင်း သူများတွေ ပြောသလိုမျိုး ... အို မဖြစ်နိုင်ဘူး"

စိုးရိမ်ပူပန်မှုကြောင့် သူမ နေမထိထိုင်မသာတနုံ့နုံ့နှင့် တွေး သည်။ ရင်တွေ ပူလောင်လွန်းလှချေ၏။

မျက်ရည်တွေတွေကျရင်း ချစ်သူမျက်နှာကို မြင်ယောင်ကာ သောကဗျာပါဒတွေ အကြီးအကျယ်ပွားနေလေတော့၏။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၀)

နှာခေါင်းထဲသို့ မွှေးပျံ့ပျံ့အနံ့တစ်ခု တိုးဝင်ရောက်လာ၏။ မွှေးလိုက်တာ။ သင်းသင်းပျံ့ပျံ့လေး၊ ဘာနံ့လဲ၊ မရှုပဲမနေနိုင်အောင် မွှေးလိုက်တာ။

သင်းထုံမွှေးပျံ့သော အနံ့တစ်ခုကို နှစ်ခြိုက်စွာ ရှူရှိုက်ရင်း စိတ်ထဲမှလည်း ဝေဖန်ခွဲခြားနေမိသည်။

"ဘာနံ့လဲ၊ ဒါပန်းရနံ့တစ်မျိုးပဲ၊ စံပယ်ပန်းအနံ့၊ ဟုတ်တယ်၊ စံပယ်ပန်းနံ့ပဲ မွှေးလိုက်တာ"

အမွှေးရနံ့က သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေသော သူ့စိတ်ကို ပြန်လည်နိုးကြားလာစေသည်။ မှေးမှိတ်ထားသော မျက်ဝန်းအစုံကို ခပ်ဖြေးဖြေးဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ခိုးထိတ်ပူပန်ရိပ်တို့လွှမ်းထင်နေသော မျက်ဝန်းတစ်စုံ၊ သူ့အား စြင်နှာယုယစွာ စိုက်ကြည့်နေ၏။

"လူလေး သတိရလာပြီလား"

အေးချမ်းက ခေါင်းကို အသာညိတ်ပြလိုက်သည်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်အဖြစ်အပျက်တို့ကို သူပြန်မှတ်မိလာသည်။

"ငါ ဂူထဲမှာ သတိမေ့မြောသွားတာပဲ၊ ဒါဆို ငါ့ကို"

"လူလေး ဂူထဲမှာ သတိမေ့နေတာကို တွေ့လို့ အဘတို့ ဒီကို ခေါ်လာခဲ့တာ၊ ဒီတဲက ကိုလှတင်ရဲ့တဲလေ"

အေးချမ်းသည် မိမိမဆင်မခြင်ပြန်၍ပြုလုပ်မိသည်ကို သတိရသွားကာဦးစိန်ဖေ၏ မျက်နှာကိုမကြည့်ရဲတော့သလို မျက်နှာပူ အနေရခက်ဟန်ဖြင့် မျက်ရည်များဝိုင်းတက်လာကာ မျက်နှာလွှဲမိသည်။

"ကျွန်တော် ဒီဂူထဲကို ဝင်ပြီးကြည့်မိပါတယ် အဘ၊ ခွင့်လွှတ်ပါနော်"

"ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ကွယ်၊ တကယ်တော့ လူလေးအပြစ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ အဘရဲ့တပည့်တွေ ပေါ့လျော့လို့ အပေါက်ပွင့်နေတာတွေ့ပြီး လူလေးဝင်ကြည့်မိတာမဟုတ်လား၊ လူလေးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူးကွယ်"

"လူလေးကို ဒီမနက်လေးနာရီလောက်မှာ အနောက်ဘက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝူပေါက်နားမှာ သတိမေ့ပြီးလဲနေတာ တွေ့ရတယ်၊ မနေ့ညက အောက်ကအော်သံလိုလိုကြားတော့ ကြားမိသား၊ ဒါပေမယ့် အဘတို့လဲ အမှတ်တမဲ့နဲ့ နေလိုက်မိတယ်ကွယ်၊ နောက်မှ လူလေးပျောက်နေတယ်ဆိုတဲ့သတင်းကို ကြားတော့ ဝူထဲမှာ ရှိလိုရှိငြားဆင်းရှာကြည့်တာ၊ ကံကောင်းလို့ အဘတို့ အချိန်မှီရောက်လာလို့ပေါ့၊ မသေကောင်းမပျောက်ကောင်းကွယ်"

ဦးကြီးလှတင်က သူ့ကို ကရုဏာသက်သလိုဆို၏။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ကျောက်နံရံအောက်မှာ အပေါက်တွေ့တော့ ကျောက်ခဲတွေကိုခွာပြီး အထဲမှာ လှေကားထစ်တွေတွေ့တာနဲ့ အထူးအဆန်း တွေ့လိုတွေ့ငြား ဆိုပြီး ဆင်းကြည့်မိတာပါ အဘရယ်"

"အဘယုံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လူလေးကို အဘတစ်ခု တောင်းဆိုချင်တယ်"

အဘဦးစိန်မေပြောတာကို အေးချမ်းအနေနဲ့ အထူးစိတ်ဝင်စားသွားကာ

"ဘာများလဲအဘ"

"ဩော် ဒီလိုဏ်ခေါင်းကြီးထဲကို လူလေးရောက်ခဲ့တဲ့

အကြောင်း၊ ဒီလိုဏ်ခေါင်းကြီးရှိနေတဲ့အကြောင်း၊ ပြီးတော့ အဘတို့ လုပ်ငန်းအကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မပြောစေချင်ဘူးကွယ်"

"ဒါတော့ စိတ်ချပါ အဘ၊ ကျွန်တော်နှုတ်လုံပါတယ်၊ ဒီကိစ္စတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မပြောပါဘူး"

"လူလေး"

"ပြောလေ အဘ"

"အဘတို့ အလုပ်အကြောင်းကို သိရတာ အဘကို အထင်သေးသွားပြီလားဟင်"

"ဟာ.. ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲအဘရယ်၊ မဟုတ်ရပါဘူး၊ အဘဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်တစ်ယောက်ပါ၊ ကျွန်တော့်ကို သားအရင်းတစ်ယောက်လိုလဲ စောင့်ရှောက်တယ်၊ အဲဒီကျေးဇူးတွေကို ကျွန်တော်မမေ့ပါဘူး အဘ၊ အဘဟာ ဘယ်လိုအလုပ်ကိုပဲလုပ်နေပါစေ၊ ဘယ်လိုလူမျိုးပဲဖြစ်နေပါစေ၊ အဘဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့အဖေရင်းတစ်ယောက်လို ချစ်ရတဲ့သူပါ၊ အဘရယ်"

"သားရဲ့စကားကို ကြားရတာ အဘ သိပ်ဝမ်းသာပါတယ်ကွယ်၊ ဒါနဲ့ လူလေး အခု ရွာထဲမှာ မင်းပျောက်သွားတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စကို လူတိုင်းသိနေပြီ၊ အခုလို လူလေးကို အဘတို့ တွေ့တယ်ဆိုရင် မဖြစ်သေးဘူး၊ အဘစိတ်ကူးထားတာတစ်ခု ရှိတယ်"

"ဘာများလဲ အဘ၊ ပြောပါ၊ အဘပြောတဲ့အတိုင်း သားလုပ်ပါ့မယ်"

"ဒီလို လူလေးရဲ၊ လူလေးက ငါးဖမ်းလှေတွေနဲ့ လိုက်သွားတာ အခုမှ ပြန်ရောက်လာတယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်၊ အဲဒါမှ ယုတ္တိရှိပြီး ဘယ်သူမှသံသယရှိကြမှာမဟုတ်တော့ဘူး"

"အဘ စိတ်ကူးကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဘရယ် ကျွန်တော်အခုမှ အိမ်ပြန်သွားရင် အဒေါ်က ကျွန်တော့်ကို ဆူမှာ၊ အိမ်ပေါ်ကတောင်နှင်ချမလားမသိဘူး အဘရယ်"

"ဩော် လူလေးရယ်၊ အဘပြောမယ်၊ တကယ်လို့ လူလေး အဒေါ်က အိမ်ပေါ်ကနှင်ချရင် ဘာမှစိတ်မပူနဲ့၊ အဘအိမ်ကို သာလာခဲ့၊ အဘ သားကို မွေးစားမယ်၊ အဘက သားကို သားအရင်းတစ်ယောက်လို နဂိုထဲက ချစ်ပြီးသားပဲ၊ လူလေး သာ အဘဆီမှာ လာနေရင် အဘဖြင့် သိပ်ဝမ်းသာမိမှာ"

"အဘစကားကြားရတာ အားရှိလိုက်တာ"

"အေး‥အေး လူလေး၊ ခုတော့ ဒီမှာ ခဏနားနေလိုက်ဦး၊

ညနေကျမှ ငါးဖမ်းလှေနဲ့ပြန်ရောက်လာတဲ့ပုံစံနဲ့ ပင်လယ်ဘက်ကနေ ရွာထဲပြန်လာခဲ့၊ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ"

"အေး‥ အေး ဒါဆို အဘသွားတော့မယ်၊ ထမင်းဆိုင်မှာ အဘမရှိလို့မဖြစ်ဘူးကွဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ"

"ဩော် ကိုလှတင် လူလေးကို ဂရုစိုက်လိုက်ပါနော်"

"စိတ်ချပါ ကိုစိန်ဖေရယ်၊ ကျုပ်ဂရုစိုက်ပါ့မယ်"

အဘက ခေါင်းကို အသာဆတ်ကာ ထိုင်ရာမှထသည်။ ထို့နောက် တဲအတွင်းမှ လှမ်းထွက်သွားလေ၏။

အေးချမ်းသည် ဘကြီးလှတင်က ကမ်းပေးလာသော နွားနို့ခွက်ကို လှမ်းယူပြီးသောက်ချလိုက်၏။ ပြီးနောက် သူ့မျက်လုံးများမှေးမှိတ်ကာ အိပ်စက်လိုက်လေတော့၏။

အဒေါ်ဖြစ်သူ၏ဒေါသတကြီး ဆူပူကြိမ်မောင်းနေမည့်မျက်နှာကိုမြင်ယောင်လာသည်။ ထိတ်ခနဲ ကြောက်ရွံ့ကာ စိတ်ရှုပ်သွား၏။ သို့သော် ဘကြီးဦးစိန်ဖေ၏ စကားများကို ပြန်လည်ကြားယောင်မိတော့ ပူပန်ကြောက်ရွံ့နေသည့်စိတ်တို့ အလျင်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

ချစ်သူခင်နှင်း၏ မျက်နှာလှလှကလေးကို ဖျတ်ခနဲမြင်ယောင်မိပြန်သည်။

ခုချိန်မှာ ခင်နှင်းတစ်ယောက် သူ့ကိုစိတ်ပူနေရှာပြီလားမသိ။ သူ့ကို စိုးရိမ်ပူပန်ကာ ငိုနေရှာတော့မည်။

ထိုအတွေးကြောင့် စိတ်ထဲတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဖြစ်သွားရသော်လည်း မကြာမီပင် သူပြန်လည် အိပ်မောကျသွားလေတော့၏။

□ □ □

ထင်သည့်အတိုင်း အိမ်ကိုပြန်ရောက်တော့ အဒေါ်က သူ့ကို အိမ်ပေါ်မှမောင်းချခဲ့သည်။

"နှင့်ဖာသာနှင့် အလေနတောလိုက်နေတာ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ငါကကြားထဲက အမှုပတ်မယ်၊ နှင်ပေါက်လွှတ်ပဲစားသွားချင်ရာသွားပြီးမှ ပြန်လာရအောင် ငါ့အိမ်က ဇရပ်မဟုတ်ဘူး၊ နားလည်လား၊ သွား မနေနဲ့၊ ငါ့အိမ်ပေါ်က အခုဆင်း၊ ဒီလောက်လည်ချင်တဲ့ကောင်၊ သွား အိမ်ပေါ်မှာ မနေနဲ့၊ လမ်းပေါ်မှာ နှင်လည်ချင်တဲ့နေရာလည်၊ သေချင်တဲ့နေရာမှာသွားသေ၊ ငါ့ကိုလာပြီးဒုက္ခမပေးနဲ့တော့၊ သွား ခုဆင်း"

အေးချမ်းသည် သူ့အပေါ်မေတ္တာမရှိ၊ မကြည်ဖြူသော

အဒေါ်ကို ဘာမှမပြောလိုတော့။ နေခွင့်မရှိတော့သည့် အိမ်မှာမနေတော့ရုံပဲရှိတော့သည်။

မိမိအထုပ်မိမိပိုက်ကာ အဒေါ်အိမ်မှ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ သူဦးတည်ရာသည် အဘဦးစိန်ဖေ၏ ထမင်းဆိုင်ဆီသို့·····

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၁)

"ဒီနေ့ည တွေ့နေကျအချိန်တွေ့နေကျနေရာလေးကို ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ၊ ခင်နှင်းစောင့်နေမယ်နော်"

လက်ထဲမှ စာကိုဖတ်လိုက်ပြီးနောက် သူပြုံးလိုက်မိသည်။ ဒီစာကို ညနေက မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က သူ့အား လာပေးသွားခြင်းဖြစ်သည်။ အခေါ်အိမ်မှ မောင်းချခံရပြီး အဘဦးစိန်ဖေ၏ထမင်းဆိုင်တွင် လာရောက်နေထိုင်သည်မှာ ယခုဆို (၂) ရက်တောင်ရှိသွားပြီ။ ဒီအတောအတွင်း ချစ်သူခင်နှင်းနှင့် လုံးလုံးမတွေ့ရသေး။ ယခု ချစ်သူက ခေါ်စာပို့၍ ဆင့်ခေါ်နေသည်ဆိုတော့ သွားရချေဦးတော့မည်။

အေးချမ်းသည် စာလေးကိုပြန်ခေါက်၍ ခေါင်းအုံးအောက်ထဲ ပြန်ထိုးထည့်လိုက်သည်။ အိပ်ရာပေါ်ခဏလှဲနေမည်ပြုစဉ် သံချောင်းခေါက်သံကြားလိုက်ရ၍ အသာနားစွင့်မိ၏။ (၁၁) ချက် ခေါက်သံကြားရပြီး ရပ်သွားသည်။

"ဒီအချိန်လောက်သွားမှ အတော်ပဲ၊ နို့မို့ဆို ခင်နှင်းတစ်ယောက်ငါ့ကို တမျှော်မျှော်ဖြစ်နေဦးမယ်"

သူပုဆိုးကို ပြင်ဝတ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်လိုက်သည်။ အောက်ထပ်ထမင်းချက်ခန်းတွင် မီးရောင်ကိုမြင်ရသည်။ အပေါ်ထပ်မှ လှေကားအတိုင်းခပ်ဖွဖွဆင်းလာပြီး ထမင်းချက်ခန်းထဲသို့ဝင်လိုက်၏။

ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို လှီးချက်နေသော ကိုချက်ကြီးက သူဝင်လာတာကို အံ့သြသွားဟန်ဖြင့် မေးရန်ပြင်စဉ် သူက အလျင်အမြန် ကိုချက်ကြီး၏ပါးစပ်ကို လှမ်းပိတ်လိုက်ပြီး

"ရှူး…တိုးတိုးဗျ"

ကိုချက်ကြီးက မျက်မှောင်ကျုံ့၍ မေးဆတ်၏။ 'ဘာလဲ' ဟုမေးခြင်းပင်။

"ကျုပ် အပြင်သွားမလို့ဗျ၊ အပြန်နည်းနည်းနောက်ကျမယ်၊ ကျုပ်ပြန်လာရင်တံခါးဖွင့်ပေးနော်"

"ဘာလဲ ချိန်းထားတယ် မှတ်လား"

ကိုချက်ကြီးက သူ့အတိုင်းလေသံဝိုးတိုးဖြင့် ပြန်မေး၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲဟဲ ကိုချက်ကြီးအတွက် ရော့"

အေးချမ်းက ပိုက်ဆံငါးကျပ်ကို ကိုချက်ကြီး၏ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲကို လှမ်းထည့်ပေးလိုက်ပြီး

"ပြန်လာရင် တံခါးဖွင့်ပေးနော်"

"အေးပါ၊ ကောင်လေးရ သွားသွား"

အေးချမ်းသည် ကိုချက်ကြီး၏ အနားမှ လှစ်ခနဲ ထွက်လာခဲ့လိုက်၏။ ကိုချက်ကြီးတစ်ယောက် အေးချမ်းကို ကြည့်၍ပြုံးရယ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့၏။

□ □ □

အေးချမ်းသည် ချစ်သူခင်နှင်း၏အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သန်းခေါင်အချိန်မို့ရွာလမ်းလေးသည် လူသွားလူလာမရှိဘဲ တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိနေသဖြင့် အေးချမ်းသည် အေးအေးလူလူ လျှောက်လာခဲ့မိသည်။

ခင်နှင်းတို့အိမ်နောက်ဖေးဘက်ရှိ တောင်ပူစာပေါ်သို့ တက်၍ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်သည်။ ခင်နှင်းတို့ အိမ်ထဲတွင် မီးရောင်သဲ့သဲ့ကို မြင်ရ၏။ အိမ်သားများမှာ အိပ်ကြသေးပုံမပေါ်ပေ။

"ဒီအချိန်အထိမအိပ်သေးဘဲ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ မသိဘူး"

အေးချမ်းက တီးတိုးရေရွတ်လိုက်ပြီး အိမ်နောက်ဖေးမန်ကျည်းင်၏ ပွကြားသို့ တက်၍အိမ်အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေသည်။ မန်ကျည်းပင်ပွဆုံမှကြည့်ရာ အိမ်တွင်းသို့ အပေါ်စီးမှန်း၍မြင်ရ၏။

အိမ်ထဲရှိ ညှော်ခန်း၌ သူကြီးဦးရွှေခင်နှင့် လူနှစ်ယောက်ထိုင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေသောသူက သူကြီးကို တစ်စုံတစ်ရာ ပြောကြားနေသည်။ သူကြီးဦးရွှေခင်သည် အေးချမ်းကြည့်နေသော အိမ်နောက်ဖေးဘက်ကို ကျောပေးထား ညှော်သည်လူမှာ သူရှိရာဘက်သို့မျက်နှာမူထားသဖြင့် မှန်အိမ်၏လင်းရောင်အောက်တွင် ထိုလူ၏ မျက်နှာကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့နေ၏။

ထိုသူက စီးကရက်ကို အားပါးတရဖွာရှိုက်ကာ ခြေဟန်က်ဟန့်ဖြင့် သူကြီးကို ပြောဆိုလျက်ရှိနေသည်။ သူကြီးက ခေါင်းဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာဖြင့် စိတ်ပင်တစားနားထောင်နေ၏။

"ဒီလူတွေကို တစ်ခါမှလည်း မမြင်ဖူးဘူး၊ ညအချိန်မတော်ကြီး ဒီလူတွေ သူကြီးဆီ ဘာလာလုပ်ကြပါလိမ့်၊ သူတို့ ဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲ"

ခဏကြာတော့ ညှော်သည်နှစ်ယောက်သည် သူကြီးကို နှုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆက်ကာ အိမ်ပေါ်မှဆင်းသွား၏။ ထို့နောက် အိမ်ရှေ့ရှိ သစ်ပင်တွ
ချည်ထားခဲ့သော မြင်းပေါ်သို့တက်၍ ခြံအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားေ
တော့သည်။ ဧည့်သည်နှစ်ယောက်ထွက်သွားပြီးတာနှင့် တစ်အော
ကြာတော့ အိမ်ထဲ၌မီးမှိတ်သွား၏။

အေးချမ်းလည်း မန်ကျည်းပင်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ပြီး အိမ်နောက်ဘေ
ရှိ အိမ်ပေါ်ထပ်ပြတင်းပေါက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ဆေးလိပ်မီးကို
၃ ကြိမ်မှိတ်ပြလိုက်၏။ ထိုခဏ၌ ပြတင်းပေါက်သည်တဖြည်းဖြည်းပွ
လာ၏။

အေးချမ်းသည် ခြုံတစ်ခုတွင်ဝှက်၍ထားသော ကြိုးခွေကို
ယူပြီးမန်ကျည်းပင်ပေါ်၌မြဲမြဲချည်နှောင်ပြီး ပြတင်းပေါက်နှင့် တည့်တည့်
နေရာသို့ကြိုးဖြင့်လွှာဆင်းခဲ့လိုက်သည်။

အောက်သို့ရောက်သော် တံခါးသည်ပြန်ပိတ်သွားပြီး ခဏ
ကြာတော့ အိမ်အောက်ထပ်နောက်ဖေးတံခါး ခပ်ဟဟပွင့်လာကာ
ခေါင်းမြီးခြုံထားသော မိန်းမတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။

အေးချမ်းနားသို့ရောက်သော် ခေါင်းမြီးခြုံထားသော ပုဝါစကို
ဖယ်လိုက်၏။

ချစ်သူခင်နှင်း၏ မျက်နှာလှလှကလေးပေါ်လာသည်။
အေးချမ်းသည် ခင်နှင်းလက်ကိုဆွဲ၍ အနီးရှိခြုံကွယ်တစ်ခုနားသို့တိုး

ဘပ်ကာ ထိုင်လိုက်၏။

"ကိုရယ် ဘယ်တွေလျှောက်သွားနေတာလဲကွယ်၊ ကို
ပျောက်သွားလို့ ခင်နှင်းဖြင့် စိတ်တွေပူလိုက်ရတာ"

"ငိုရောငိုသေးလား"

"ငိုရတာပေါ့၊ ဒီမှာတော့ သူ့အတွက်စိတ်ပူပြီးငိုလိုက်ရတာ၊
မျက်ရည်ချောင်းလေးဖြစ်တော့မယ် သိရဲ့လား"

ခင်နှင်းက နှုတ်ခမ်းစူကာ ငိုမဲ့မဲ့လေးပြောတော့ အေးချမ်းသည်
သူကို ချစ်စနိုးဖြစ်သွားကာ ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းဖက်ထားလိုက်မိ၏။

"တို့နှစ်ယောက် နီးရဖို့အတွက် ငွေလိုတယ်လေ၊ ဒါကြောင့်
ငွေသွားရှာတာပေါ့"

သူ လိမ်ပြောလိုက်မိသည်။ အခြေအနေကို အမှန်အတိုင်း
င်ပြောလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ အဘစိန်ဖေကို သူ ကတိပေးထားခဲ့သည်
ပေါ့တ်လား။

"ဟင် ကိုကလဲ၊ ငွေရှာတာလဲရှာပေါ့၊ ဘာလို့ ခင်နှင်းကို
တောင် အသိမပေးဘဲထွက်သွားရတာလဲ"

"ဪ ခင်နှင်းကို အသိပေးမလို့ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့်
အခြေအနေက ပြုန်းစားကြီးဆိုတော့ ခင်နှင်းကို အသိပေးဖို့
အချိန်မရလိုက်ဘူးလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်နှင်းက သက်ပြင်းကို ဆောင့်ခနဲချ၍ သူ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်ကာ

"နောက်ဆိုရင်တော့ မပြောမဆိုပဲ ထွက်မသွားပါနဲ့နော် ကို၊ ဘာအကြောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်နှင်းကို တိုင်ပင်ပါ ကိုရယ်၊ တစိမ်းမဆန်ပါနဲ့"

"တစိမ်းဆန်တာမဟုတ်ပါဘူး ခင်နှင်းရယ်၊ အခြေအနေအရ ဖြစ်သွားတာပါ၊ ကိုယ့်ကို စိတ်မခုနဲ့နော်"

ခင်နှင်းက ခေါင်းကို အသာညိတ်၍ သူ့ရင်ခွင်ထဲ မှီနွဲ့လာသည်။ သူက အလိုက်သင့် ပြန်လည်ဖေးမလိုက်၏။

"ဪ ဒါနဲ့ ခင်နှင်းကို မေးစရာရှိတယ်"

"ဟင်..ဘာလဲ မေးလေ"

"စောစောက ခင်နှင်းတို့အိမ်ကို လာသွားတဲ့လူနှစ်ယောက် ကဘယ်သူတွေလဲ၊ သူတို့ ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ"

"အလကားပါကိုရယ်၊ သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ ပုလိပ်အရာရှိ ဆိုပြီး မာန်တက်နေတာ၊ အဲဒီလူကြီးကို ခင်နှင်းဖြင့် ကြည့် မရပါဘူး၊ သူက ခင်နှင်းကို ကြိုက်သလေးဘာသလေးနဲ့ အဘကို နားဖောက်တယ်လေ"

"ဘာ..ခင်နှင်းကို ဒီကောင်က ကြိုက်နေတာ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်..ကို သိပ်လည်း စိတ်မပူပါနဲ့၊ ခင်နှင်းက အဖေ့ကို ပြောထားပါတယ်၊ ခင်နှင်းသဘောမတူပဲ အဖေတို့ အတင်းအကြပ်မစီစဉ်ပါဘူး ကိုရဲ့"

"ကို ခင်နှင်းကို စိတ်မချနိုင်တော့ဘူးကွာ"

"ဪ...ကိုရယ် ခင်နှင်းကို ဘာစိတ်မချစရာရှိလို့လဲ၊ ခင်နှင်းက ကို့ဘက်မှာ ပါပြီးသားပဲ ဥစ္စာ၊ ဘာလဲ ခင်နှင်းကို မယုံဘူးလား"

"မယုံလို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်..."

"ဒါပေမယ့်တွေ ဘာတွေ မပြောနဲ့တော့၊ ခင်နှင်းလေ ကို့ကို သိပ်ချစ်တယ်၊ ကိုကလွဲပြီး ခင်နှင်းဘယ်သူ့ကိုမှလက်မထပ် ဘူး သိလား၊ တကယ် ဖူးစာမပါလို့ ကိုနဲ့လက်မထပ်ဖြစ် ခဲ့ရင် ခင်နှင်းသီလရှင်ဝတ်နဲ့တစ်သက်လုံးနေတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်"

"ခင်နှင်းရယ်၊ ကိုယ်ယုံပါတယ်၊ ခင်နှင်းရဲ့အချစ်ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ပြီးသားပါကွယ်"

ချစ်သူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်မဝစွာ စိုက်ကြည့် နေကြပြီး ပြုံးနေမိကြသည်။

ထိုစဉ် အိမ်ပေါ်မှ ချောင်းဟန့်သံကြား၍ ခင်နှင်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကယျာကယာထကာ

"အဘနိုးနေပြီလား မသိဘူး၊ ကို သွားတော့နော်၊ နောက်မှ တွေ့ကြရအောင်၊ ခင်နှင်းသွားတော့မယ်နော်"

ဟုပြောပြီး ခင်နှင်းက လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားကာ အိမ်ထဲ ဝင်သွားလေတော့သည်။

အေးချမ်းလည်း ထိုနေရာမှ ထထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။

❑ ❑ ❑

အခန်း (၁၂)

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် အေးချမ်းသည် ရေချိုးပြီး အဝတ်လဲ ရန်အတွက် မိမိ၏ အဝတ်အစားများကို ရွေးချယ်နေမိသည်။ ထိုစဉ် အဝတ်ပုံထဲမှ မလျှော်ဖွပ်ရသေးသည့် အင်္ကျီတစ်ထည်ကို အမှတ်မထင် ဆွဲလိုက်ရ၍ ကောက်ယူလိုက်မိရာ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ အရာတစ်ခုသည် ကြမ်းပေါ်သို့ ကျသွားသည့်အသံကြားလိုက်ရလေ၏။

"ဘာလဲမသိဘူး"

သူရေရွတ်ရင်း ကျသွားသည့်အရာကို လိုက်ရှာမိသည်။ ထုတင်တိုင်တစ်တိုင်၏ ယောင့်ခွန်းနားလေးတွင် ကျနေသော အရာကို တွေ့တော့မှ သူသတိရသွား၏။

"သြော် ငါဂူထဲမှာ ပိတ်မိတုန်းက အရိုးစုကောင်ဆီက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရလာတဲ့ပစ္စည်းပဲ..မှန်း ဘာလေးလဲမသိဘူး”

ထိုအရာလေးမှာ လက်ညှိုးအရွယ်ရှည်မျောမျောကြွတ်လေး တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ သူက ကြွတ်အဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ ဖုံအလိမ်းလိမ်းကပ်နေ၍ အဖုံးမှာဖွင့်မရပေ။ အဝတ်စဖြင့် ဖုံများကို ပွတ်သုတ်လိုက်ပြီး အားစိုက်လှည့်ဖွင့်ပြန်သည်။ မရ။ ထို့နောက် စားပွဲပေါ်ရှိမောင်းချွေးကို ယူကာ ကော်၍ကော်၍ ဖြည်းဖြည်းလှည့်ဖွင့်ရာ အဖုံးသည်အနည်းငယ်ချောင်လာသည်။ကြိုးစားပမ်းစားဖွင့်နေမိရာ နောက်ဆုံးတွင်အဖုံးပွင့်သွားရလေတော့သည်။

ကြွတ်အတွင်းကို ကြည့်ရာ အတွင်း၌ အလိပ်ကလေးတစ်လိပ်ကို တွေ့ရ၍ လက်ပေါ်ခေါက်ချ၍ ထုတ်လိုက်၏။ ထွက်လာသည့်အရာမှာ ငွေပြားလိပ်ကလေးတစ်ခု။ ဖြည်၍ကြည့်လိုက်၏။ ငွေပြားပေါ်တွင် စာများရေးထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

“ရွှေလသာသာ ပတ္တလားတီးပါလို့ ကြောင်ကြီးမြား မြားလာကြသည်။ မောင်ရေ မောင်ရေ အာခံ အာခံတွင်း ရှုံလင်း မမ အ ကျိုက်ထီးရိုးတောင် မျောက်ရှစ်ကောင် ရှစ်--ကောင်ပြည့်မှ ဆယ်လို့ရ တည့်သဒ္ဒ- မောင်ကမိုက်ရှိ- ထိုက်သောသူသည်”

စာကြောင်းများကို အသံထွက်ဖတ်ပြီးနောက် အေးချမ်းသည်

မျက်မှောင်ကြုတ်မိရသည်။

“ဘယ်လိုစာကြီးပါလိမ့်၊ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ”

သူ နောက်တစ်ခေါက်ထပ်ဖတ်မိပြန်သည်။ ဗို၍ပင်ခေါင်းရှုပ်သွားရ၏။ အေးချမ်းသည် စာကိုအပြန်ပြန်အလှန်လှန်ဖတ်၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုထိုင်စဉ်းစားနေမိသည်။ ထိုစဉ် သူ၏အခန်းတံခါးခေါက်သံ ကြားလိုက်ရ၏။

“ဘယ်သူလဲ၊ ဝင်ခဲ့လေ၊ တံခါးစေ့ထားတယ်”

ကျွီခနဲ တံခါးဖွင့်သံနှင့်အတူ အခန်းဝ၌ အဘစိန်ဖေ၏မျက်နှာပေါ်လာသည်။

“ဪ အဘ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဟင်”

“လူလေးကို ပြစရာရှိလို့ အမြန်လာ”

အခန်းထဲသို့ ဝင်မလာဘဲ အဘဦးစိန်ဖေက သူ့အား အလောတကြီးဟန်ဖြင့်ခေါ်နေ၏။ သူက ထိုင်ရာမှ ကပျာကယာထကာ အဘစိန်ဖေ၏ နောက်သို့ အသာလိုက်ခဲ့တော့သည်။

အဘဦးစိန်ဖေက သူ့အခန်းထဲသို့သူ့ကို ခေါ်သွားလိုက်ပြီး ပြတင်းတံခါးအနီးတွင်ရပ်ကာ

“လာ လူလေး ဒီကနေ ကြည့်ကြည့်”

ပြတင်းတံခါးကို မဖွင့်ဘဲတံခါးတွင်ဖောက်ထားသော အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါက်သေးသေးလေးမှ သူ့ကို အပြင်သို့ ချောင်းကြည့်နိုင်းမိ၏။ သူချောင်းကြည့်မိရာ

"လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့လား"

"မတွေ့ဘူးအဘ ဘယ်မှာလဲ"

"ရှာထိပ်သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ မြင်းနှစ်ကောင်နဲ့ လူနှစ်ယောက်လေ"

"ဪ တွေ့ပြီ အဘ၊ သူတို့ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်ဘက်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ဘာတွေပြောနေကြလဲမသိဘူး"

"အေး လူလေး၊ အဲဒီလူနှစ်ယောက်ကို သေသေချာချာ ကြည့်ထား"

"ဟင် အဘ ဒီလူနှစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်သိတယ်၊ မနေ့ညကသူကြီးအိမ်မှာတွေ့ခဲ့တဲ့လူနှစ်ယောက်ပဲ"

သူက ချောင်းကြည့်ပေါက်မှခွာကာ အဘစိန်ဖေဘက်လှည့်၍ ပြောလိုက်၏။

"ဟုတ်လား၊ ဪ သူတို့က ရွှေခင်နဲ့လည်း အဆက်အသွယ် ရှိကြတာကိုး"

"ဒါနဲ့ သူတို့က ဘယ်သူတွေမို့လို့လဲအဘ"

"အေး လူလေးကို ပြောပြချင်လို့ ခေါ်ခဲ့တာ သား"

"ပြောပါအဘ"

အဘစိန်ဖေက အခန်းထောင့်ရှိ ထိုင်ခုံတွင်ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ သူ့အား နံဘေးရှိခုံတွင်ဝင်ထိုင်ရန် မေးဆတ်ပြသည်။

"အဘရဲ့လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းအကြောင်းကို လူလေး သိပြီးပြီနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အေး အဘပြောမယ်၊ သေချာနားထောင်လူလေး၊ ခုတလော အစိုးရဘက်က အဘတို့ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်တွေကို တော်တော်လေး ထောက်လှမ်းစုံစမ်းနေတယ်ကွဲ့၊ သည်တော့ အခန့်မသင့်ရင် အဘဟို့ ဒီမှာကနေပြောင်းရွှေ့ ပြောင်းရလိမ့်မယ်"

"ဟင် ဒါဆို ဒီဆိုင်ကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ဆိုင်ကတော့ အဘတို့ ပြောင်းဖြစ်ရင် တစ်ခြားသူတစ်ယောက်ကိုရောင်းဖို့စီစဉ်ပြီးပါပြီ၊ ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ည အဘခရီးထွက်စရာရှိတယ်၊ အဘမရှိတုန်းလူလေးက ဆိုင်ကို ကြည့်စီမံပါ၊ ပြီးတော့ ဟိုလူနှစ်ယောက်ဆိုင်ကို ရောက်လာခဲ့လို့ မေးရင်ညောင်တန်းစုရွာကို ကိစ္စရှိလို့ သွားတယ်လို့ ပြောနော်၊ ပြီးတော့ တစ်ခုရှိသေးတယ်၊ အဲဒီ လူနှစ်ယောက်ဆိုင်ကို ရောက်လာတာနဲ့ အဘအခန်းထဲက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီပစ္စည်းတွေကို လှည်းတစ်စီးငှားပြီး ကန့်ကော်တောရွာက ကိုသာအေးအိမ်ကို ပို့ခိုင်းရမယ်၊ ပြီးတော့လည်း နောက်ဖေ ဖောင်းထဲမှာရှိတဲ့ မြင်းနှစ်စီးကို ချက်ကြီးကို အသင့်ပြင်ထား ခိုင်း၊ အဘအခုပြောနေတာတွေဟာ ဟိုလူနှစ်ယောက်လာ လုပ်ရမှာနော်၊ မလာရင်လုပ်စရာမလိုဘူး ကြားလား လူ လေး”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ၊ ဒါနဲ့ အဘ ဘယ်ကို ခရီးထွက်မှာလဲ ဟင်”

“ဒါတော့လူလေး မသိချင်ပါနဲ့ကွယ်၊ ဒီနေ့ညသွားပြီး မနက်ဖြန် နေ့ဝင်ချိန်လောက်မှာ အဘပြန်လာခဲ့မယ်၊ ဒီအတော အတွင်းမှာ အဘမှာခဲ့တဲ့အတိုင်း လူလေးက ဆောင်ရွက်ထား ရမယ်နော်”

“စိတ်ချပါ အဘ၊ အဘမှာသားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် သုပ်လိုက်ပါ့မယ်”

ထိုနေ့ည သန်းခေါင်ယံလောက်တွင် အဘစိန်ဖေသည် မြင်းတစ်စီးနှင့် ထွက်သွားလေတော့သည်။

အေးချမ်းသည် ရှေ့ဆက်၍ မည်သို့ဖြစ်မည်ကို မသိရသေး သော ကံကြမ္မာကို ကြိုတွေးရင်း ရင်မောနေမိပါတော့၏။

□ □ □

အခန်း (၁၃)

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ခင်းလောက်တွင် ထမင်းဆိုင်ရှေ့ သို့ မြင်းစီးလာသော လူနှစ်ယောက်ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးကို မြင်လိုက်သည်နှင့် အေးချမ်းသည် ချက်ချင်းမှတ်မိသွား၏။

“သူကြီးအိမ်မှာတွေ့ခဲ့ရတဲ့လူနှစ်ယောက်ပဲ၊ မင်းတို့ရောက်လာ ကြပြီပေါ့”

အသားမည်းမည်းပုကွကွနှင့်လူမှာ သူကြီးနှင့်တီးတိုးတိုင်ပင် နေသူပင်ဖြစ်၏။ ခင်နှင်းကို ကြိုက်နေတဲ့လူက ဒီလူပဲဖြစ်ရမယ်။

“ဟင်း ရုပ်ကိုက ကျက်သရေမရှိလိုက်တာ”

သူက မြင်ပြင်းကပ်စွာတွေးရင်း အံကြိတ်မိသည်။ ထိုလူနှစ် ယောက်သည် ထမင်းများ မှာယူစားသောက်ကြသည်။ မျက်လုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များကလည်း ဝေ့ဝေ့ဝဲဝဲ အကဲခတ်နေကြသေး၏။ အတန်ကြာ တေ သောက်ကြပြီးနောက်ဆိုင်တွင်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

အေးချမ်းသည် သူတို့ထွက်သွားတာနှင့် အဘမှာထားသည့် အတိုင်း အခန်းတွင်းမှ ပစ္စည်းများကို ထုပ်ပိုး၍ သေတ္တာထဲထည့်သည်။

"ငမဲရေ ရွာထဲက လှည်းတစ်စီးသွားခေါ်စမ်းပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

လှည်းသွားခေါ်နေတုန်း ထမင်းချက်ကိုချက်ကြီးကိုလည်း မှာရ ၏။

"မြင်းနှစ်ကောင်ကို အစာဝအောင်ကျွေးထားပါ ကိုချက်ကြီး ပြီးရင် မြင်းကို ကုံးနှီးတွေနဲ့ အသင့်ပြင်ထားပေးပါ"

မကြာမီ ခေါ်ခိုင်းထားသော လှည်းရောက်လာသည်။

"ငမဲရေ လာခဲ့ ဒီသေတ္တာကို လာမပေးပါဦး"

လှည်းပေါ်ကို သေတ္တာတင်ပြီးနောက် လှည်းသမားကို သေသေချာချာမှာရပြန်သည်။

"ကဲ့ကော်တောရွာက ကိုသာအေးတို့အိမ်ကို သိတယ် မဟုတ်လား"

"သိပါတယ်"

"အဲဒီကို ဒီပစ္စည်းတွေကို ပို့ပေး၊ ကိုသာအေးမေးရင်

ကန့်ဘလူရွာက ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင်ဦးစိန်ဖေ ပို့ခိုင်းလိုက်တာ လို့ပြော ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

အေးချမ်းက လှည်းဖိုးကို တစ်ခါတည်းရှင်းပေလိုက်ပြီး လှည်းသမားကို လွှတ်လိုက်၏။

အေးချမ်းသည် အဘစိန်ဖေခိုင်းထားသည့်အတိုင်း အားလုံး လုပ်ပြီးသွားသောအခါ စိတ်မော်လူမောဖြစ်လျက် ကျန်ခဲ့လေတော့ သည်။

❒ ❒ ❒

ထိုနေ့ည ၈ နာရီထိုးလောက်တွင် မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းစီး၍ လာသော လူတစ်ယောက်သည် ထမင်းဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ မြင်းဇက်ကြိုးကို ဆောင့်ခနဲဆွဲ၍ ခုန်ဆင်းကာ ဆိုင်အတွင်းသို့ လှမ်းဝင် လာ၏။

"ဟင် အဘ၊ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲဟင်၊ မောကြီးပန်းကြီးနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးတွေကို ရွှဲလို့ပါလား"

"ဟုတ်တယ် သားရေ အခြေအနေတွေက အရမ်းကို အရေးကြီးနေပြီ၊ လာ အပေါ်ကိုသွားရအောင်"

အဘစိန်ဖေက အပေါ်ထပ်သို့လှမ်းတက်ရန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရသွားဟန်ဖြင့်

“ငမဲရေ မြင်းကိုရေတိုက်ပြီး သေသေချာချာ ပြုစုလိုက်ပါကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ထမင်းဆိုင်တွင်လည်း လူရှင်းနေပြီဖြစ်၍ အဘက တဆက်တည်း ဆက်မှာလိုက်၏။

“ချက်ကြီးရေ ဆိုင်ကို ပိတ်လိုက်တော့”

အေးချမ်းသည အဘစိန်ဖေ၏ မျက်နှာကို စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ငေးရင်း ‘ဘာတွေဖြစ်လာပြီလဲမသိ’ ဟု တပူတပင်တွေးကာ အပေါ်ထပ်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့လေတော့၏။

“အရေးတော့ကြီးနေပြီ သားရေ”

အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် အဘစိန်ဖေက အလောတကြီး ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် ထိုင်ခုံပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချကာ သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲချသည်။

“ဟိုလူနှစ်ယောက်နေ့လည်က ရောက်လာတယ် အဘ၊ အဘမှာထားတဲ့အတိုင်း အကုန်လုပ်လိုက်ပါတယ်”

“အေး အဲဒီကိစ္စပဲ၊ သား အဲဒီလူနှစ်ယောက်က အဘတို့ အကြောင်းကို စုံစမ်းဖို့ လွှတ်လိုက်တဲ့လူတွေပဲ၊ သူတို့ အဘတို့

အကြောင်း သိနေကြပြီ၊ လက်ပူးလက်ကြပ်မမိသေးလို့သာ စောင့်ကြည့်နေကြတာကွဲ့၊ အဘတို့ဒီရွာမှာ ဆက်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ဒီနေ့ညပဲ အဘတို့ ပုန်းရှောင်ရတော့မယ်ကွဲ့”

“ဟို…ဒါ ဒါဆို ဆိုင်နဲ့ အလုပ်သမားတွေကိုရော”

“ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ မပူပါနဲ့ လူလေး၊ ဆိုင်က တစ်ခြားလူတွေကိုနှစ်ချုပ်ငှားပြီးသွားပြီ၊ အလုပ်သမားတွေကတော့ အလုပ်ရှင်အသစ်နဲ့ဆိုင်မှာ ဆက်ပြီး လုပ်ကြမှာပေါ့ကွယ်”

“ဒါနဲ့ အဘရဲ့ ဟို ကျန်သေးတဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုရော ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

“အဲဒါကတော့ အဘတို့ပြောင်းမယ့်နေရာနဲ့နီးတဲ့နေရာကို ရွှေ့ဖို့စီစဉ်ပြီးပြီ၊ ဒီနေ့ညဘဲ မီအောင်လုပ်ရမယ်ကွဲ့”

အေးချမ်းသည် သက်ပြင်းဟင်းခနဲချမိသည်။ ပြန်းစားကြီး ပြောင်းလဲသွားရသည့် အခြေအနေကြောင့် စိတ်တွေ လှုပ်ရှားရသလို ဝမ်းလည်းနည်းမိသည်။

မိမိရပ်ရွာနှင့် ခွဲခွာသွားရတော့မည့်အရေး၊ ချစ်သူခင်နှင်းကို ခွဲပြီးသွားရမည့်အရေးမို့ သူ့ရင်ထဲ ဝမ်းပန်းတနည်း ခံစားနေမိတော့သည်။

“လူလေးရေ အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ သိမ်းစရာရှိတာကို မြန်မြန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိမ်းကွဲ့"

အေးချမ်းသည် အဘကို ခေါင်းညိတ်ပြပြီး သူ့အခန်းထဲသို့ ပြန်လာလိုက်သည်။ အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် စာရွက်နှင့် ခဲတံကို ယူကာ စာကို ခပ်သော့သော့ရေးလိုက်၏။

"ခင်နှင်းရေ

မမျှော်လင့်ပဲ အခြေအနေအရ မင်းကို ခွဲသွားရတော့မယ်၊ မလွဲသာလို့ ခွဲခွာရတယ်လို့ သဘောထားပေးပါကွယ်၊ အခွင့်သာတဲ့ တစ်နေ့မင်းဆီကို ကိုယ်အရောက် ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ်၊ အဲဒီနေ့ကို စောင့်နေပေးပါနော်၊

ချစ်တဲ့

အေးချမ်း "

စာကိုရေးပြီး ကပျာကယာခေါက်ကာ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့သည်။ ကိုချက်ကြီးကို လိုက်ရှာမိ၏။ ထမင်းချက်ခန်းထဲတွင် ကိုချက်ကြီး ရှိနေ၏။ ထမင်းချက်ခန်းထဲသို့ အလျင်အမြန် ဝင်သွားလိုက်၏။

"ကိုချက်ကြီး"

"ဘာတုန်းကောင်လေးရ အလန့်တကြား"

"ကျွန်တော် အကူအညီတောင်းစရာရှိလို့ဗျ"

"ဘာလဲ"

"ဟို ခင်နှင်းကိုသိတယ်မဟုတ်လား"

"ခင်နှင်း"

ကိုချက်ကြီးက စဉ်းစားနေသလို ယောင်နနနှင့်ဆို၏။

"ခင်နှင်းလေ သူကြီးသမီးခင်နှင်း"

"ဪ သူကြီးသမီး မင်းကောင်မလေး မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ သူ့ကို ဒီစာလေးမနက်ကျရင် ပေးပေးပါလားဗျာ"

"ပေးပေးလို့တော့ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့ မင်းကိုယ်တိုင်မပေးတာလဲ"

သူ့အဖြေရကျပ်သွားသည်။ ထိုစဉ်အပေါ်ထပ်မှ အဘစိန်ဖေ အသံပေါ်လာ၏။

"ချက်ကြီးရေ လာဦးဟေ့"

"ကဲ..ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ဘာဖြစ်လို့ မပေးရတာလဲဆိုတာကို အဘပြောပြလိမ့်၊ သွားနားထောင်လိုက် သွား"

ကိုချက်ကြီးကို နားမလည်နိုင်သလို အူတူတူဟန်ဖြင့် ခေါင်းတဖျင်းဖျင်းကုတ်ကာ သူ့ကိုကြည့်သည်။ အေးချမ်းသည် သက်ပြင်းသဲ့သဲ့ချကာ အိမ်အခန်းဆီသို့ ပြန်လာခဲ့လိုက်တော့သည်။ သိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆည်းစရာရှိသည်များကို ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းရင်း စိတ်တို့သည် သူခင်နှင်းဆီသို့သာ ဝဲလွင့်နေလေတော့၏။

□ □ □

"လူလေးရေ ပြီးရင်သွားကြစို့ ကိုလှတင်တို့ စောင့်နေ မယ်"

"ဘကြီးလှတင်က ဘယ်မှာစောင့်နေမှာလဲ အဘရဲ့"

"ငါးပတ်ချောင်းကွေ့မှာ ပစ္စည်းတွေထုတ်ဖို့ သူတို့ကြိုစော နေကြလိမ့်မယ် ပြီးရင် ကန့်ဇော်တောရွာဘက်မှာ ခဏပု ရှောင်နေကြမယ်။ ပစ္စည်းတွေထုတ်ပြီးမှ ဒီထက်ဝေးတဲ့နေ မှာ အခြေချရမယ်ကွဲ့။ သွားစို့ လူလေးပြီးပြီမို့လား"

"ဟုတ်ကဲ့အဘ"

ကိုချက်ကြီးသည် မောက်ဖေးအောင်းထဲရှိ မြင်းနှစ်ကောင် အသင့်ထုတ်ထား၏။

"ဟော့ ချက်ကြီး ငါမှာတာတွေ မမေ့နဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး"

"အေး… အေး ငါတို့သွားပြီ လူလေးရှေ့ ဒါလေးဆော ထား"

အဘက သူ့အား ဓါးမြှောင်တစ်လက်ကို လှမ်းပေးလာ၏

မြှောင်ကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး သူ့ခါးတွင် ထိုးထားလိုက်သည်။ မြင်း သို့ အသီးသီးတက်လိုက်ကြ၏။ အေးချမ်းသည် အဘ၏ ပုခုံးတွင် ထားသော ဂုံနီအိတ်စဖြင့် ပတ်ထားသည့် ရှည်မျောမျော သဏ္ဍာန် တို မြင်မိကာ အံ့သြသွား၏။

"အဘ ပုခုံးပေါ်ကဟာက ဘာကြီးလဲ"

အဘက ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးကာ တီးတိုးဆိုလိုက်၏။

"သေနတ်လေ"

ပြောပြီး မြင်း၏တင်ပါးကို ဆတ်ခနဲပုတ်လိုက်လေရာ မြင်းမှာ နစိုင်း၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။ အေးချမ်းသည်လည်း နောက်လိုက်ရန် မြင်းကိုနှင်လိုက်လေ၏။ လကွေးကွေးလေးမှ ရောင်သည် ခပ်သဲ့သဲ့ဖြာကျနေ၏။ အိပ်မောကျနေသော ကန့်ဘလူ လေးမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေ၏။

အေးချမ်းသည် လရောင်ဖြာသော ရွာတန်းလေးကိုငေးကြည့် မှ ဝဲလာသောမျက်ရည်များကို ပုတ်ခတ်သပ်တင်လိုက်ကာ ကြိတ်၍ ရှေ့သို့ခရီးနှင်နေလေ၏။ ချစ်သူရှိရာ ရွာလေးမှာ သူ၏ ကျောဆီတွင် တစတစဝေး၍ဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

ရွာအလွန် တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းမှ သူတို့ဖြတ်လာခဲ့ကြ ။ နှစ်ဦးသားမှာ စကားမပြောဘဲ မြင်းများကိုသာ ခရီးပေါက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင် နှင်နေမိကြ၏။ တောအုပ်၏အလယ်သို့ ရောက်သောအ အန္တရာယ်သည် မမျှော်လင့်ပဲ ပေါ်လာလေ၏။

ရှေ့သို့နှင်လျက်ရှိသော သူတို့၏မြင်းများဆီသို့ ကန့်လန့်ဖြ ဝင်လာသော မြင်းနှစ်စီး။ မြင်းနှစ်စီး ကန့်လန့်ဖြတ်အဆုံတွင် မြင်း အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ ပတာတ်ရပ်လျက် ဟီးကြ၏။ မြင်းဇက်ကြိုး ကိုယ်စီကိုယ်စီ အသာထိန်းကိုင်လိုက်ကြပြီး အခြေအနေကို အကဲ မိသည်။ မြင်းပေါ်တွင် လူနှစ်ယောက်

"ဘယ်လိုလဲ ဦးစိန်ဖေ ထွက်ပြေးဖို့ကြံတာလား"

လရောင်အောက်တွင် မြင်းပေါ်မှ လူနှစ်ယောက်၏မျက်နှာ ကို ပိုးတဝါးမြင်နေရ၏။ တစ်ယောက်က လေသံမာမာဖြင့် ပြောသည်

"ခင်ဗျားရဲ့ ခြေလှမ်းတွေအားလုံး ကျုပ်တို့သိထားတာ ခင်ဗျားထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ အသာတကြည်နဲ့ အ ခံပါ"

ထိုသူက ခါးကြားထဲမှ သေနတ်ကိုထုတ်၍ သူတို့နှစ်ယော ထံ ချိန်ရွယ်၍ ထပ်ပြော၏။

အောနှင့်သူ့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် လှမ်းကြ မိကြသည်။

"မြင်းပေါ်က ဆင်းလိုက်ပါ"

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် သေနတ်များဖြင့် ချိန်ရွယ်လျက် အမိန့်ပေးကာ သူတို့နားသို့ တဖြည်းဖြည်းတိုးကပ်လာ၏။ အောက မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်၏။ အေးချမ်းလည်း ဆင်းလိုက်ရသည်။ သေနတ် ဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားသော လူနှစ်ယောက်လည်း မြင်းပေါ်ဆင်းလိုက်ကြ ကာ သူတို့ထံလျှောက်လာ၏။

"သူတို့ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်"

အမိန့်ပေးသံအဆုံး၌ နောက်တစ်ယောက်က ချိန်ရွယ်ထားသော သေနတ်ကို ပြန်ရုတ်သိမ်းကာ အေးချမ်းတို့အား လက်ထိပ်ခတ်ရန် ပြင်သည်။

အေးချမ်းသည် ဒီတစ်ခါတော့သွားပါပြီဟု တွေးရင်းစိတ် တတ်အကြီးအကျယ်ကျကာ မျက်နှာအပျက်ပျက် အယွင်းယွင်းဖြစ်နေ ၏။ အောမှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းစွာ တန်ပြန် ရှုစိုက်ကြည့်နေသည်။

အခြေအနေသည် ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွား၏။ အောသည် သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားသူကို ရုတ်တရက်လှမ်းကန်လိုက်လေရာ သေနတ်မှာ အဝေးသို့လွင့်စင်ကျသွားလေ၏။ ရုတ်တရက်မို့ အငိုက်မိ သွားသော သေနတ်ကိုင်သမား၏ မေးစေ့ကို နှစ်ချက်ဆောင့်၍ ကန်လိုက် လေရာ ထိုသူမှာ ဘေးသို့ပုံလျက်သား ကျသွားသည်။ လက်ထိပ်ခတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန် ပြင်နေသောသူမှာ ရုတ်တရက် အခြေအနေပြောင်းလဲသွား၍ ခါးကြားထဲမှ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ရန်ပြင်သည်။

အေးချမ်းသည် ထိုသူထံအတင်းခုန်ဝင်သွားလိုက်ကာ သေနတ်ကို အတင်းဝင်လုလိုက်၏။ ထိုသူမှာ ကျန်လက်တဖက်ဖြင့် သေနတ်လုနေသော အေးချမ်းကို တွန်းထိုးခုခံသည်။ အေးချမ်းကလည်း လုံးဝအလွှတ်မပေး သေနတ်ကို အတင်းလုသည်။ ထိုသူမှာ ခုခံမရတဲ့အဆုံး အေးချမ်းခါးကြားတွင် ထိုးထားသော ဓါးမြှောင်ကိုမြင်၍ ထုတ်ကာ အေးချမ်း၏လက်မောင်းတွင်းသို့ တအားစိုက်ထိုးလိုက်လေတော့သည်။

စူးခနဲနာကျင်အောင် မျက်သွားသဖြင့် အေးချမ်းသည် လုနေသောသေနတ်ကို ဖြေလွှတ်ကာ လက်မောင်းကိုအုပ်ကိုင်မိ၏။ ထိုစဉ် ဒိုင်းခနဲမြည်ဟည်းသံကြီး ပေါ်လာကာ အေးချမ်းကို ဓါးမြှောင်ဖြင့် ထိုးသောသူသည် သူ့ရင်ဘက်ကို အုပ်ကိုင်၍ ဒူးထောက်ကျသွားလေ၏။

အေးချမ်းသည် အံ့ဩထိတ်လန့်ကာ သေနတ်သံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်မိသည်။ သေနတ်ကိုင်ထားသည့် အဘကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

"ဟင် အဘပစ်လိုက်တယ်"

"ဟုတ်တယ်လူလေး ကဲလာ အဘတို့ဒီကနေ အမြန်သွား

ရအောင် မြင်းပေါ်မြန်မြန်တက်"

ပြောပြီး အဘက မြင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်၏။ အေးချမ်း[illegible]ည် အံ့ဩထိတ်လန့်နေလျက်က မြင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်လေ၏။

တောအုပ်အတွင်းသို့ လရောင်သည် မှုန်တီမှုန်ဝါးသာ လဲ့ပြာ[illegible]၏။ ဆိတ်ငြိမ်နေသော တောအုပ်အတွင်း၌ မြင်းခွာသံတို့ စည်းချက်[illegible]ညီ ထွက်ပေါ်ကာ လွှမ်းခြုံထားလေတော့သည်။

❒ ❒ ❒

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၄)

သူတကိုယ်လုံး နေမထိထိုင်မသာအောင် ကျစ်ကျစ်တောက်ရှ လောင်လွန်းလှချေ၏။ အလျှံညီးညီးတောက်ပသော မီးဝိုင်း၏အလယ် တွင် ရောက်နေရသည့် ပမာပင်။

အာခေါင်တွေခြောက်ကပ်လာကာ လည်ချောင်းတစ်လျှောက် စူးမြက်မြက်ဖြစ်နေသည်။ ရေငတ်မှု ဝေဒနာသည် သည်းမခံနိုင်လောက် အောင်ပင်ဖြစ်၏။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးလည်း ပိုးမွှားတွေ ဝင်ရောက် ကိုက်ခဲနေသလို တဆစ်ဆစ်နှင့်။ မျက်လုံးများဖွင့်၍မရအောင် ပူထူ နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ လေးလံသောအရာတစ်ခုနှင့် ဖိကပ်ထား သလို လှုပ်၍မရနိုင်ပဲ ဖြစ်နေသည် လက်မောင်းရင်းဆီမှ ဒဏ်ရာသည် တဆစ်ဆစ်နှင့် နာကျင်လာရ၏။ မှတ်ဉာဏ်ခြင်းယင်စသည့် ပိုးကောင်

ကလေးများ ဒဏ်ရာတဝိုက်ပေါ်တွင်နားကာ ကိုက်ခဲနေကြပြီလားမသိ။ ဒဏ်ရာရှိ အသားစိုင်များသည် တရှရှနှင့် စူးစူးရှရှ နာကျင်လှ၏။

အမြင်အာရုံထဲတွင် အမှောင်တိုက်ကြီးသာ ကြီးစိုးနေသည်။ ထိုအမှောင်တိုက်ထဲတွင်မှ ပုံရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခု တဖျပ်ဖျပ်နှင့် ပေါ် လာသည်။ တရွေ့ရွေ့လှမ်းလာနေသော လူတစ်ယောက် နီးကပ်လာ သည်နှင့်အမျှ ပုံရိပ်သည် တစစထင်ရှားလာ၏။ ဆံပင်ဘုတ်သိုက်နှင့် ပေရေစုတ်ပြတ်နေသော သူတစ်ယောက်။ ဆံပင်များကြားမှ စူးရှသော မျက်ဝန်းတစ်စုံ၊ ထို့နောက် ပြောင်းလောင်းပွင့်နေသော ရင်အုံ၊ သူ့ အား လက်ယက်ခေါ်နေသော သွယ်လျလှပသော လက်ပြတ်တစ်ခု။

ပုံရိပ်များသည် ဖျတ်ခနဲ ဖျတ်ခနဲ လက်ပြတ်ကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း သူ့ထံသို့ ရွေ့လျားလာနေ၏။ ဒဏ်ရာရှိသော လက် မောင်းကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ နှလုံးသွေးရပ်မတန့် ထိတ် လန့်တုန်လှုပ်စိတ်ကြောင့် အာခေါင်ခြစ်ကာ သံကုန်ဟစ်အော်လိုက်မိ သည်။

"အား… မလာနဲ့ သွား"

"လူလေး… သတိထားလေ လူလေး"

ကိုယ်ကိုလှုပ်နိုး၍ ခေါ်နေသောအသံကို သူနားထဲတွင်ကြား လိုက်ရ၍ မျက်လုံးများကို ဆတ်ခနဲ ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ စူးရှသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလင်းတန်းတစ်ခု မျက်ဝန်းထဲ တန်းဝင်လာသဖြင့် မျက်စိကျိန်းသွားကာ မျက်ဝန်းကို အသာမှိတ်ကာ ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လှုပ်၍ နောက်တစ်ခေါက် အသာအယာဖွင့်ကြည့်မိသည်။

သူ့ကိုစိုးရိမ်ပူပန်နေဟန်ဖြင့် ကြည့်နေသော အဘ၏မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရ၏။

"လူလေး သတိရလာပြီလား"

"ကျွန်တော် ဘာဖြစ်သွားတာလဲဟင်"

အဘက သူ့ကိုကြင်နာစွာကြည့်၍ ပြုံးကာပြောသည်။

"လူလေးလက်မောင်းမှာ ဓါးဒဏ်ရာရပြီး အနာရှိန်နဲ့ အဖျားတက်ပြီး သတိလစ်နေတာလေ။ ဒီနေ့နဲ့ဆို နှစ်ရက်တောင်ရှိသွားပြီကွဲ့"

"ဗျာ… ကျွန်တော်သတိလစ်နေတာ နှစ်ရက်တောင်ရှိသွားပြီ"

အေးချမ်းက တအံ့တသြရေရွတ်ပြီး မိမိအဖြစ်ကိုပြန်စဉ်းစားမိသည်။ အဖြစ်အပျက်များမှာ စိတ်အာရုံထဲက ရေးရေးပြန်လည် မြင်ယောင်လာ၏။ အဘနှင့်သူ ဟိုလူနှစ်ယောက်ကို တိုက်ခိုက်ကြသည်။ တဖက်လူကထိုးလိုက်၍ သူ့လက်မောင်းတွင် ဓါးဒဏ်ရာရခဲ့ရ၏။ အဲဒီနောက် သူတို့ဆက်လက်ခရီးနှင်လာခဲ့ကြသည်။

ငါးပတ်ချောင်းကျေးသို့ ရောက်တော့ အဲဒီမှာအသင့်စောင့်နေတဲ့ ဘကြီးလှတင်တို့နှင့်တွေ့ပြီး သူတို့ခရီးဆက်ခဲ့ကြပြန်သည်။ သူတို့ တော်တော်သွားရသေးသည်။ သွားနေရင်းဖြင့် လက်က အနာရှိန်ကြောင့် ခန်းကျင်ကိုသူ ဂရုမပြုနိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်နေမိသည်။ အနာက တဖြည်းဖြည်းပို၍ ကိုက်ခဲလာသည်။ တောင်ထွပ်တစ်ခုပေါ်သို့ သူတို့ တက်ကြသည်။ တောင်ပေါ်တက်နေရင်းက သူ့အနာရှိန်ပိုမိုပြင်းထန်လာတာ တကိုယ်လုံးခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြီး အဖျားတက်လျက် သတိရတချက် မရတချက် ဖြစ်နေ၏။ သူ့ကိုအဘက လာရောက်ပေးမတွဲခေါ်သွားသည်ကိုသာ နောက်ဆုံး သိလိုက်ရပြီး သူသတိလစ် မေ့မြောသွားခဲ့ရတော့သည်။

"ဟုတ်တယ် လူလေးရဲ့… မင်းသတိမရတာ နှစ်ရက်တောင်ရှိပြီ။ လူလေးရဲ့အနာကို လူလေးသတိမေ့နေတုန်း အဘကိုယ်တိုင် ဆေးထည့်ပြီး ပတ်တီးစည်းပေးထားတယ်။ အနာက ကျက်လုနီးပါပြီ။ မကြာခင် လူလေးသက်သာလာမှာပါ။ အခုရော သိပ်နာနေသေးလားကွဲ့"

"မနာတော့ပါဘူး အဘရယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခုလိုပြုစုပေးတာ သိပ်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အဘအခု ကျွန်တော်ရောက်နေတဲ့ နေရာက ဘယ်နေရာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခြေရာပျောက်တောင်ရဲ့ ဂူတစ်ဂူထဲမှာ ရောက်နေတာကွဲ့။ ခုလောလောဆယ်တော့ ဒီမှာခဏနေရဦးမယ်။ လူလေးအနာသက်သာလာတာနဲ့ ဒီကနေထွက်ပြီး တစ်နေရာမှာ ပုန်းရှောင်ရမှာပေါ့"

အေးချမ်းသည် အာဘပြောသည့်စကားများကို စိတ်ဝင်တစားနားထောင်နေရင်းမှ သူတို့ရောက်ရှိနေသော ဂူတွင်းကို မျက်လုံးဝေ့၍ အကဲခတ်ကြည့်မိသည်။ သူ့မျက်ဝန်းများသည် ဂူ၏အနောက်ဘက်ရှိ အပေါက်ငယ်တစ်ပေါက်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ထိုအပေါက်မှ အလင်းရောင်သည် ဖြာကျနေပြီး ဂူအတွင်းကို အတော်လင်းလျက်ရှိနေ၏။ လေလည်း ကဝူးဝူး တိုက်ခတ်တိုးဝှေ့နေသည်။

သူသည် ထိုအပေါက်အနီးသို့ တရွေ့ရွေ့လှမ်းလာပြီး ကြည့်မိလိုက်၏။

"ဟင်... ပင်လယ်ကြီးပါလား"

ဟိုဘက်ခြမ်းတွင် အဆုံးအစမရှိ ကျယ်ဝန်းလှသော ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

"လူလေးက ပင်လယ်ကိုတွေ့လိုက်ရလို့ အံ့ဩနေတာလားကွဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ အာဘ အပေါ်စီးကနေ ပင်လယ်ကိုကြည့်ရတဲ့

အရသာကို ကျွန်တော်အရမ်းသဘောကျတာ။ ခုလို ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ကြည့်လိုက်ရတော့လေ ရွာက သချိုင်းတောင်နေရာလေးကို ပြန်ပြီးသတိရလာမိတယ် အာဘရယ်"

အေးချမ်းက ကြေကွဲတမ်းတသလို ပြောနေသဖြင့် အာဘက အေးချမ်းကို စိတ်မကောင်းသလိုဖြင့်ကြည့်ကာ သက်ပြင်းချ၏။

"ကံတရားက ဖန်လာတော့လဲ ဘယ်တတ်နိုင်တော့မလဲ လူလေးရယ်။ ပျော်ရာမှာမနေ တော်ရာမှာနေရမှာပေါ့ကွယ်"

အေးချမ်းက အာဘစကားကို ထောက်ခံသလိုပြုံးကာ ခေါင်းညိတ်မိသည်။

"ကဲ... လူလေး ဒီမှာ ကြာကြာမနေနဲ့ လေစိမ်းတွေသိပ်တိုက်တယ်ကွ၊ လူလေးက အဖျားကလည်း ရှင်းရှင်းမပျောက်သေးတော့ လေသိပ်တိုက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူးလေ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အာဘရယ်၊ ကျွန်တော် ခဏတဖြုတ်လေးပဲကြည့်မှာပါ ဟောဒီပင်လယ်ကြီးကို ကြည့်ရတာလေ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ငြိမ်းချမ်းသွားသလိုပဲ၊ ပြီးတော့ လူလည်း တက်ကြွလန်းဆန်းလာတယ် အာဘရဲ့"

"အေး... အေး ကြည့်ချင်သေးတယ်ဆိုလည်း ဆက်ကြည့်ပေါ့ကွယ် ဒါပေမယ့် ခဏတဖြုတ်ပဲနော်"

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ"

"အဘ·· တောင်ခြေမှာ ရေသွားခပ်ဦးမယ်၊ လူလေးဒီမှ
အကြာကြီး ကြည့်မနေနဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘရဲ့၊ စိတ်ချလက်ချသာ သွားပါ"

အဘက သူ့ကိုစိတ်မချသလိုကြည့်ပြီး ဝါးကျည်တောက်နှ
လုံးကိုယူကာ ဂူထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။

□ □ □

အေးချမ်းသည် ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို အတန်ကြာ ကြည့်ရှု
ပြီးနောက် တဖြူးဖြူးတိုက်ခတ်နေသောလေကြောင့် ချမ်းစိမ့်စိမ့် ဖြစ်လာ
သဖြင့် ထိုနေရာမှ ထထွက်ခဲ့သည်။ အဖျားသွေးတိုးလာသလို ရှိ
တိမ်းဖိမ်းတိမ်းခံစားရ၏။

"ဒုက္ခပါပဲ··· ငါ့အဖျားတက်ပြီထင်တယ်၊ ချမ်းလိုက်တာ··
အနွေးထည်ဝတ်ထားဦးမှ··· ငါ့အဝတ်ထုပ်ရော"

တွေးရင်း ဂူတွင်း ဝေ့ဝဲရှာသည်။ ဂူ၏ထောင့်တစ်နေရာတွ
စုပုံထားသော သူ့အဝတ်ထုပ်နှင့်တကွ စားစရာတော်တော်များများ
တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဟင်··· ဒါတွေက ဘယ်လိုရောက်နေတာလဲ၊ ဘယ်သူ
ယူလာပေးတာလဲ' ဟု တွေးရင်းမှ 'အဘရဲ့ တပည့်တွေ ယူလာ

ကြတာနဲ့တူတယ်' ဟု စဉ်းမိလိုက်၏။

အေးချမ်းသည် မိမိအဝတ်ထုပ်လေးထဲမှ အနွေးထည်အင်္ကျီ
ကိုရှာနေရင်း ရှည်မျောမျောကျောသော အရာတစ်ခုကို စမ်းမိသည်။
ကြည့်လိုက်တော့မှ သူကောက်ရခဲ့သည့် ကြုတ်ကလေး ဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့လိုက်၏။ အေးချမ်းသည် ကြုတ်ကလေးအတွင်း၌ စာလိပ်လေး
တစ်ခု ရှိနေသည်ကို သတိရသွားပြီး ကြုတ်ကလေးကိုယူကာ စောစော
က သူထိုင်ခဲ့သည့် အပေါက်ဝနားသို့ ပြန်လာကာ ကြုတ်ထဲမှစာကို
ထုပ်၍ဖတ်မိသည်။

"ရွှေလသာသာ ပဏ္ဍာလားတီးလို့၊ ကြောင်ကြီးမြားမြား
လာကြသည်၊ မောင်ရေ မောင်ရေ၊ အာခံ အာခံတွင်း ရုံလင်း
မမ အ၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ မျောက်ရှစ်ကောင် ရှစ်ကောင်
ပြည့်မှ ဆယ်လို့ရ၊ တညသန်္ဓ မှောင်ကမိုက်ရှိ ထိုက်သောသူ
သည်"

တစ်ပိုဒ်စီ အထက်အောက်ဆင့်၍ ရေးထားသော စာကြောင်း
၁၂ကြောင်းကို စီတန်း၍ဖတ်လိုက်သည်။ သို့သော် အဓိပ္ပာယ်ကိုကား
ဉ်းစား၍မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

'ဒီစာကြောင်းလေးကို ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်မျိုးနှင့် ရေးခဲ့တာလဲ
ပြီးတော့ သူတွေ့ခဲ့ရသည့် လူရိုးစုရဲ့လက်ထဲမှာ ဘာကြောင့် ဒီကြုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးရောက်ရှိနေရတာလဲ၊ ကေန့တော့ ဒီစာလေးဟာ တစ်စုံတစ်ခုကို လျှို့ဝှက် ရေးခဲ့တဲ့ စာပဲဖြစ်ရမယ်'

အတွေးတို့ ချာချာလည်ရင်း စာကိုတစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှုနေမိသည်။

"ဟဲ့.. ငါ့သား ခုထိ အဲဒီမှာနေနေတုန်းပဲလားကွ... အအေး ပတ်တော့မှာပဲ၊ ဒီကလေးက စကားကိုနားမထောင်ဘူး"

ပြစ်တင်မည့်သံနှင့်အတူ ဂူထဲသို့ လှမ်းဝင်လာသော အာကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အေးချမ်းက အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်လို ခပ်ရွံ့ရွံ့ ရယ်မောကာဖြင့်

"မဟုတ်ပါဘူး အာရဲ့ အခုမှ ဒီနားမှာလာထိုင်တာပါ။ ဒီမှာလေ ဒီစာလေးကို လာဖတ်နေတာ"

"ဘာစာလဲ"

"သြော်... ဟုတ်ပါရဲ့ အာကို မပြောပြရသေးဘူးကို ဒီလို အာရဲ့ ကျွန်တော် ဟိုဂူထဲမှာ ပိတ်မိနေတုန်းကလေ အဲဒီဂူထဲမှာ လူရိုးစုတစ်စုကို တွေ့ခဲ့ရတယ် အာရဲ့ အဲဒီ အရိုးကောင်ရဲ့လက်ထဲက ယောဒီဟာလေးရလာခဲ့တာ"

"ဟင်... ကြုတ်ကလေးပဲ"

"ဟုတ်တယ် အာရဲ့ ဒီကြုတ်ကလေးထဲက ယောဒီစာ လိပ်ကလေး ထွက်လာတယ်"

BURMESE CLASSIC .com

"ပြစမ်းပါဦး"

အာက သူ့လက်ထဲမှ စာလိပ်ကို လှမ်းယူကာ ဖတ်လိုက်၏။

"လူကလေးရဲ့ စာက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ"

"ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကို ထိုင်စဉ်းစားနေတာ စာတွေက လင်္ကာလိုလို ကဗျာလိုလိုနဲ့ ဒါပေမယ့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်မရဘူး ဖြစ်နေတယ်"

"အင်း... စာတွေက တကြောင်းစီတစ်ကြောင်းစီ လိုက် ကြည့်ရင် ရှေ့ထိပ်က မညီဘူး နောက်အဆုံးသတ်ကတော့ တညီထဲဘဲနော်။ ဒါပေမယ့် ထူးထူးခြားခြားလည်း ဘာမှ မတွေ့ရဘူးသားရဲ့၊ အလကား ရူးလို့ရေးထားတာဖြစ်မှာ ခေါင်းရှုပ်မခံစမ်းပါနဲ့ကွယ်"

အေးချမ်းသည် အာပြောလိုက်သော 'အဆုံးသတ်တွေက တညီထဲဘဲနော်' ဟူသည့် စကားကြောင့် ဖျပ်ကနဲ ဉာဏ်အလင်း ပွင့်သွားမိကာ စာကိုယူ၍ ပြန်ဖတ်လိုက်သည်။ စာကြောင်းများ၌ ရှိနေသော နောက်ဆုံးစာလုံးများကို တလုံးစီယူ၍ အထက်မှအောက် စီဖတ်လိုက်မိသည်။

"ရွှေလသာသာ ပဗ္ဗ
လားတီးလို့ကြောင်ကြီး မြား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြားလာကြ သည်
မောင်ရေမောင် ရေ
အာခံအာခံ တွင်း
ရုံလင်းမမ အ
ကျိုက်ထီးရိုး တောင်
မျောက်ရှစ်ကောင် ရှစ်
ကောင်ပြည့်မှ ဆယ်
လို့ရတာညာသ ၌
မှောင်ကမိုက် ရှိ
ထိုက်သောသူ သည်"

"ပတ္တမြားသည် ရေတွင်း အတောင်ရှစ်ဆယ်၌ရှိသည်"

အေးချမ်းသည် စာ၏လျှို့ဝှက်ကို ဖော်၍ရသဖြင့် ထိတ်ခုံဝမ်းသာသွားကာ အာဘကို လှမ်းပြောမိသည်။

"ကျွန်တော် အဓိပ္ပာယ်ဖော်လို့ရပြီ အာဘရဲ့"

"ဟေ… ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်တဲ့လဲ"

"ဒီမှာလေ အာဘပြောတဲ့အတိုင်း စာကြောင်းတစ်ကြောင်းစီရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံးတစ်လုံးစီကို အထက်အောက် ဖတ်ကြည့်လိုက်တာ 'ပတ္တမြားသည် ရေတွင်း အတောင်ရှစ်ဆယ်၌ ရှိသည်' တဲ့ ဧကန္တ ဒီစာဟာ ပတ္တမြား ဝှက်ထားတဲ့နေရာ ညွှန်ပြထားတဲ့ စာဖြစ်ရမယ် အာဘရဲ့"

"ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဟုတ်မှာပေါ့ကွယ်၊ ဒီစာဟာ လူလေးပြောသလို ရေတွင်း အတောင်ရှစ်ဆယ်မှာ ပတ္တမြားမြှုပ်ထားတယ်ဆိုရင် ဘယ်နေရာက ဘယ်လိုရေတွင်းမျိုးမှာ မြှုပ်ထားတယ်ဆိုတာ သိဖို့လိုသေးတယ်ကွဲ့"

အာဘပြောမှ အေးချမ်းစိတ်ပျက်သွားရသည်။

"ဟုတ်တယ်နော် အာဘ၊ ရေတွင်းအတောင့်ရှစ်ဆယ်ဆိုတာ ဘယ်နေရာမှန်းလဲမသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရေတွင်းထဲမှာ ပတ္တမြားမြှုပ်ထားတယ်ဆိုတာ အမှန်ဖြစ်လောက်တယ်"

"အေးလေ… ဘယ်ရေတွင်းဆိုတာ စဉ်းစားဖို့ လိုတာပေါ့ကွယ်၊ ပြီးတော့လဲ အတောင်ရှစ်ဆယ် နက်တဲ့ ရေတွင်းဆိုတာကလည်း အတော်ရှားတယ်ကွဲ့၊ အာဘသိသလောက်တော့ အာဘတို့ ကန့်ဘလူရွာမှာ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိတဲ့ ရေတွင်း တစ်တွင်းမှ မရှိဘူး"

"ဟင်း ခက်တာဘဲ အာဘရယ် ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ပတ္တမြားကြီးရှိတဲ့နေရာ အညွှန်းရထားတာတောင်မှ ကျွန်တော်တို့က လက်လွှတ်ရတော့မလိုဖြစ်နေပြီပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီလောက်လည်း စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့ဦး ငါ့သားရ၊ မနေ
ဖြန့်ကျရင် ကိုလုဟင် စားစရာတွေ လာပို့လိမ့်မယ် သူ
မေးကြည့်တာပေါ့၊ သူက ဒီတောဒီတောင်တွေကို နှံ့စပ်
သူလို့ အဘ သိရတယ်ကွဲ့၊ ပြီးတော့ ရွာကိုအဘထ
သူက အရှင်ရောက်တော့ သူတို့နေတဲ့ရွာအကြောင်း သူ
စေ့စပ်စပ်သိမှာပေါ့ကွယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းဘကြီးလုတ
လာရင် ဒီကိစ္စကို မေးမြန်းကြည့်ပေါ့ကွယ် မဟုတ်ဘူးလား
အေးချမ်း၏မျက်နှာသည် ဝင်းကနဲဖြစ်သွားကာ မျက်လုံးမျ
အရောင်တဖျပ်ဖျပ် လက်သွား၏။

ပြီးနောက် ဆတ်ခနဲ ခေါင်းကိုညိတ်၍ ပြုံးဖြစ်မိလိုက်လေ
တော့၏။

□ □ □

အခန်း (၁၅)

BURMESE CLASSIC .com

ဝက်စာလေးဖော်ပြီးသည်နှင့် အေးချမ်းသည် ဦးလုတင်အလာ
ကို တစ်မျှော်မျှော်စောင့်ဆိုင်း၍ နေလေတော့သည်။ ပွဝထိပ်တွင်
ထိုင်လျက် ပင်လယ်ပြင်ရှုခင်းကို ငေးမျှော်ကြည့်ရင်း အတွေးတို့ဖြန့်
ကျက်နေမိတော့၏။

အတောင်ရှစ်ဆယ်ရေတွင်း ဘယ်နေရာမှာများ ရှိနေမလဲ။

သူရရှိခဲ့သောကြွတ်ကလေးအတွင်းမှ စာသည် အမှန်တကယ်
ဝင် ပတ္တမြားကြီးရှိရာကို ညွှန်လေရှာသလား။

ဘယ်သူက ဘာကြောင့် ဒီစာကိုရေး၍ ကြွတ်ထဲတွင် ဝှက်
ထားခဲ့ရတာလဲ။ ရေတွင်းထဲက ပတ္တမြား၊ ပွထဲတွင် ပိတ်မိနေဦးက
တွေ့ခဲ့ရသည်။ လူရိုးစု ကြွတ်တွင်းမှဝက်စာ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော အကြောင်းအရာတို့ကို ဆက်စပ်တွေးတောရင်း ခေါင်းရှုပ်တွေးလာရတော့သည်။

"ဟင်း ဒီကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သတ်ပြီး တစ်စွန်းတစလောက်တော့ ဘကြီးလှတင် သိတန်ကောင်းပါရဲ့လေ"

သူ အားခဲတွေးနေမိ၏။

"ဟော့ ငါ့သား ဘာတွေများ ဒီလောက်တောင် တွေးနေတာလဲကွ ငြိမ်ချက်သား ကောင်းလှချည်လား"

အဘစိန်ဖေက ဂူထဲမှ လှမ်းထွက်လာရင်း မေးလိုက်သည်။ အေးချမ်းထိုင်နေရာ ကျောက်စွန်နံဘေးတွင် ဝင်ထိုင်ပြီး

"အဖျားရော ကျသွားပြီလား အနာက သက်သာရဲ့လား သားရဲ့"

"သက်သာပါတယ် အဘ၊ အနာက အသားမာတောင်တက်နေပြီ၊ ကျွန်တော်နေကောင်းပါပြီ အဘရဲ့"

"အေးအေး အဲဒီစကားကြားရတာ အဘ သိပ်ဝမ်းသာသကွာ၊ ငါ့သားနေကောင်းပြီဆိုတော့ တို့တွေ ဒီဂူထဲက ရွှေ့ရတော့မှာပေါ့ကွာ၊ နို့မို့ ဒီဂူထဲမှာ အစားဆင်းရဲ၊ အနေဆင်းရဲနဲ့ လူလေးနေရတာကို အဘကမကြည့်ရက်ဘူးလေ"

"အဘကလဲ ကျွန်တော်က ဒီဂူထဲနေရတာကို ပျော်တောင်

ပျော်နေသေးတယ်၊ ပင်လယ်ရှုခင်းတွေကိုလည်း တဝကြီးကြည့်ရတယ်၊ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နဲ့ ဘယ်လောက်ဟန်ကျလိုက်သလဲ"

"ပျော်မနေနဲ့ငါ့သား တို့တွေဒီမှာတော့ တသက်လုံးနေလို့ရတာမှမဟုတ်တာ"

"ဒါဆို အဘကဘယ်ကိုသွားမယ်လို့ စဉ်းစားထားလို့လဲ"

"ခုလောလောဆယ်တော့ မစဉ်းစားရသေးပါဘူးကွယ်၊ ကိုလှတင်လာမှ တိုင်ပင်ရမှာပဲ"

သူတို့နှစ်ယောက်စကားပြောနေစဉ်မှာပဲ ဝှထိပ်ပေါ်မှ ချိုးကူ[illegible]တဲ့သို့ အသံတခုကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

"ဟော... ပြောရင်းဆိုရင်း ကိုလှတင်လာပြီ"

အဘစိန်ဖေကရေရွတ်ရင်း ချိုးကူသံပြုကာ ပြန်၍အသံပေး[illegible]လေ၏။ ခဏကြာတော့ ဝှထိပ်ပေါ်တွင် ဆွဲထားသောကြိုးဖြင့်[illegible]လောင်းခိုလျက် တရွေ့ရွေ့ ဆင်းလာသော ဦးလှတင်ကိုတွေ့လိုက်ရ[illegible]၏။

အောက်သို့ရောက်သော် ဦးလှတင်က ပုခုံးထက်တွင်လွယ်[illegible]သော အိတ်ကြီးကို ဦးစိန်ဖေအား ကမ်းပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် [illegible]ချမ်းကိုမြင်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တာဝ ငါတူကြီးဆောင်မှ အတော်နေကောင်းနေပြီ မျက်

လေးလန်းလို့ရွှင်လို့ပါလား"

ပုဆိုးစဖြင့် မျက်နှာပေါ်ရှိ ချွေးစက်များကိုသုတ်ရင်း ဝမ်းသ

အားရ ပြောဆိုနှုတ်ဆက်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး"

ဦးလှတင်က ထူထူထောင်ထောင်ဖြစ်နေသော အေးချမ်း

ကြည့်၍ အားရဝမ်းသာစွာ ပြုံး၏။ ပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ခုကိုသတိ

သွားဟန်ဖြင့် ဦးစိန်ဖေဘက်သို့ ဆတ်ခနဲလှည့်ကာ ပြောလိုက်သည်

"ကိုစိန်ဖေရေ၊ ကြားရတဲ့သတင်း၊က မကောင်းသတင်းပဲဗျို့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုလှတင်ရဲ့ ပြောစမ်းပါဦး"

ဦးစိန်ဖေက လွယ်အိတ်တွင်းမှ ဦးလှတင်ယူလာသော ပစ္စည်း

ရိက္ခာများကိုထုတ်နေရင်းမှ စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်၏။

"ခင်ဗျားတို့နဲ့ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပုလိပ်လေး သူ့ရွာကိုပြ

ရောက်လာတယ်၊ သူနဲ့ပါလာတဲ့ တစ်ယောက်ကိုခင်ဗျားတို့က

သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်လို့ သေကျန်ခဲ့တယ်ဆိုပြီး ခု ခင်ဗျားတို့

ကို ဖမ်းထုတ်ထားတယ်ဗျ"

ဦးစိန်ဖေရော အေးချမ်းပါ မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။

"ဟို အဲဒီလူက ရွာရောက်မှ သေတာတား ဘကြီး"

"မဟုတ်ဘူး မင်းတို့သတ်ပြီး အဲဒီလူ့ရဲ့မြင်းကို တက်စီးပြီး အလောင်းရော ပစ္စည်းတွေရော ယူပြေးသွားတယ်လို့ ပြောသံကြားတယ်ကွ"

အေးချမ်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရှာ၏။

"ဟာ မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်တို့ သူ့မြင်းကိုလည်း မစီးဘူး ပစ္စည်းတွေလည်း မယူလာပါဘူး သူသေတယ်ဆိုတာ အခုဘကြီးပြောမှသိရတာ"

"ဒါဆိုရင်တော့ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ"

ဦးစိန်ဖေက ခေါင်းကိုတဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ အလေးအနက်စဉ်းစားဟန်ပြုရင်း ရေရွတ်၏။

"ဒါပေမဲ့ ရွာထဲကိုတော့ ဟိုပုလိပ်တစ်ယောက်ပဲ ပြန်လာတာတွေ့တယ်ကွ၊ ပြီးတော့ မင်းတို့ပြောတဲ့နေရာမှာ ငါသွားကြည့်သေးတယ် သေကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ပုလိပ်ကိုမတွေ့ခဲ့ရဘူးကွ"

"ကျုပ်တို့ကို ချောက်ချချင်လို့ ဟိုကောင်သက်သက် အကောက်ကြံတာနေမှာပါ"

အေးချမ်းက မကျေမနပ်ပြောရင်း 'တောက်' ခပ်ပြင်းပြင်းခေါက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲပါလေ နောက်ပြဿနာ နောက်ရှင်းကြတာပေါ့ ခုလော လောဆယ်တော့ ငါယူလာတဲ့ ထမင်းဟင်းတွေစားလိုက်ကြ ပါဦး၊ အချိန်လဲ တော်တော်လင့်နေပြီ ဗိုက်ဆာနေကြရောပေါ့၊ ငါလဲကွာ စောစောလာမလို့ပါပဲ ဒါပေမယ့် အရိပ်အခြေကို ကြည့်ရသေးတယ်လေ၊ ခုဆိုလာရတာ ပိုပြီးသတိထားနေရ တယ် တောစပ်မှာ ပုလိပ်တွေ ခြေချင်းလိမ်နေကြတယ်၊ ဝရမ်းကလည်းထုတ်ထားပြီးပြီဆိုတော့ မင်းတို့လည်း အသွား အလာသတိထားကြပါကွာ၊ ငါလဲ အခြေအနေကြည့်ပြီး လာ ရတာ ပုလိပ်တွေက ငါ့ကို ကိုစိန်ဖေနဲ့ရင်းနှီးနေတယ်ဆိုတာ သိထားတော့ တစေ့တစောင်းအကဲခတ်နေကြတယ်၊ ခုတောင် မှ ဘယ်သူမှ မရိပ်မိခင် စောစောစီးစီးထွက်လာခဲ့ရတာ နို့မို့မလွယ်ဘူး"

အေးချမ်းက စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ သက်ပြင်းကို 'ဟင်း'ခနဲချ သည်။ ဒီပုံဆိုရင်တော့ မလွယ်တော့ဘူး။ တစ်မှုပေါ်နစ်မှုထပ်လို့ တစ်ပုံပေါ်နစ်ပုဆင့်ချေပြီတည်း။ ဝရမ်းပြေးဘဝနှင့် ရှောင်ပုန်းပြေးလွှား နေရတော့မည် ဒါဆို ချစ်သူခင်နှင်းနှင့် နီးစပ်ရဖို့အရေးသည် လက်လှမ်း မမှီနိုင်လောက်အောင် ဝေးကွာရချေပြီ။

ခက်ရချည်သေးရဲ့ ခင်နှင်းရယ်။

စိတ်ပျက်အားလျော့စွာတွေးရင်း သက်ပြင်းမောရှည်ကြီးကို ဟူးခနဲ မှုတ်ထုတ်မိပြန်သည်။

မျက်နှာအပျက်ပျက် ယွင်းယွင်းဖြင့် သက်ပြင်းချနေသော သူ့ကိုကြည့်ကာ အဘစိန်ဖေက ဂရုဏာသက်စွာ အားပေးစကားဆို၏။

"ဒီလောက်လဲ စိတ်ဓာတ်ကျမနေပါနဲ့ ငါ့သားရယ် အဘတို့ ဒီနေရာမှာရှိနေတာ ဘယ်သူမှ မသိသေးဘူး တို့တွေ လွတ် မြောက်ဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေ အများကြီးရှိတာပဲ ဘာမှ အား ငယ်မနေနဲ့ အဘတစ်ယောက်လုံးရှိတယ်"

ကျွန်တော် စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတာ ကျွန်တော် ချစ်သူနဲ့ဝေးရတော့မယ်၊ ကံတရားက ကျွန်တော် တို့ကို မျက်နှာသာမပေးဘူးထင်ပါရဲ့ အဘရယ်

အေးချမ်းသည် ရင်တွင်းမှစကားတို့ကို မျက်ဝန်းဖြင့်ပြောမိ သည်။ အဘက သူ့မျက်ဝန်းစကားတို့ကို နားလည်ဟန်ဖြင့် သက်ပြင်း ရှိုက်ကာ မျက်နှာလွှဲ၏။ ဦးလှတင်ယူလာသော အိတ်ထဲမှ ထမင်းထုပ် ကိုပြည်၍ အေးချမ်းကိုကမ်းပေး၏။

"သားရယ် စိတ်မကောင်းစရာတွေ တွေးမနေပါနဲ့ ထမင်း စားလိုက်ပါဦး၊ ထမင်းစားမှ အားပြည့်မှာ အားပြည့်မှ တို့တွေ ဒီနေရာကမြန်မြန်ထွက်လို့ရမှာပေါ့ ကဲ စား စား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးချမ်းသည် ထမင်းကိုစိတ်မပါတပါဖြင့် စားနေမိသည်။ သူ့ဘဝတွင် ဒီတစ်ကြိမ် ထမင်းစားရတာလောက် အရသာမရှိခဲ့ ဖြစ်နေမိသည်။

"လူလေး ကိုလှတင်ကို မေးစရာရှိတယ်မဟုတ်လား အခု မေးကြည့်လိုက်လေ"

ထမင်းစားသောက်ပြီးသောအခါ အဘစိန်ဖေက သတိပေးစကားဆိုသဖြင့် အေးချမ်းမှာ ကြုတ်အတွင်းမှ ဝှက်စာကိစ္စကို မေ့ပျောက်ခဲ့ သတိရသွားသည်။

"ဘကြီးကို ကျွန်တော်မေးစရာတစ်ခုရှိတယ်"

"ငါ့တူ ဘာများမေးချင်လို့လဲ မေးလေ"

"ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ရွာမှာ အတောင်ရှစ်ဆယ်နက်တဲ့ ရေတွင်းများမရှိဘူးလား ဘကြီး"

ဦးလှတင်က အေးချမ်း၏အမေးကြောင့် အံ့သြသလိုကြည့်ကာ

"ငါ့တူက ဘာများလုပ်ချင်လို့လဲကွဲ့"

ဦးလှတင်ကမေးလျှင် ဂူထဲပိတ်မိစဉ်က လူရိုးစု၏လက်တွင်းမှ ကြုတ်ကလေးတွေ့ခဲ့ရသည့်အကြောင်းမှစ၍ ဝှက်စာလေးဖော်မိသည် အထိ အကြောင်းစုံ အေးချမ်းကပြောပြလိုက်၏။ အေးချမ်းပြောသမျှကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်ပြီးနောက်

...တင်က ကြုတ်ကလေးကို တောင်းယူကြည့်သည်။

"ငါသိသလောက်တော့ ငါတို့ရွာမှာ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရေတွင်း ရှိတယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့စဉ်းစားမိတယ် ငါတို့အဘိုးတွေ အစဉ်အဆက် ပြောစကားအရ အခုကန်ဖော်တော့ရွာက အရင် ကသဲလူမျိုးတွေနေတဲ့ရွာလို့ ပြောသံတော့ကြားဖူးတယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီမှာ ညောင်ကြပ်ပင်ကြီး အုပ်သွားတဲ့ရေတွင်း တစ်တွင်းရှိတယ်လို့ တဆင့်စကားအရ ကြားဖူးတာပဲ၊ အရင်က အဲဒီရေတွင်းကို အတောင်ရှစ်ဆယ်ရေတွင်းလို့ ခေါ်ကြတယ်ဆိုလားပဲ"

"ဟာ ဒါဆိုရင်တော့ ဟုတ်နေပြီ အဲဒီရေတွင်းပဲ ဖြစ်မယ် ထင်တယ်နော် အဘ"

အေးချမ်းက ဝမ်းသာအားရ လက်ဖျောက်တီးပြောလိုက်ရင်း ဦးစိန်ဖေကို ထောက်ခံချက် လှမ်းတောင်းလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ကိုလှတင် အခုစာသွန်းအတိုင်း အတောင်ရှစ်ဆယ်ဆိုတာနဲ့၊ ဒီရေတွင်းကို အတောင်ရှစ်ဆယ်တွင်း ခေါ်တာနဲ့တော့ ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ကိုက်ညီနေတာပဲ"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် အတောင်ရှစ်ဆယ် ရေတွင်းဟုတ်မဟုတ် သေချာအောင် ကျုပ်စုံစမ်းကြည့်ပါဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်လေ''

''ကျုပ်မှာလဲ ဝရမ်းပြေးအဖြစ်နဲ့နေရတော့ လက်ကိုချိုးထ
သလိုဖြစ်နေပြီ ကိုလှတင်၊ ဒီအကြံအောင်မြင်ဖို့ဆိုတာ ခင်ဗျ
ပဲ ကြံရလိမ့်မယ် ကိုလှတင်ရေ၊ ပြီးတော့ လူလေးက
စာညွှန်းအတိုင်းလိုက်ဖို့ စိတ်ကသိပ်ပြီး ထက်သန်နေတာ

''ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီးရယ် ဒီကိစ္စကိုဘကြီးပဲ ဖြစ်မြော
အောင် ကူညီပါတော့ ကျုပ်တော်တော့ ကံကောင်းထော
ပြီး ရခဲ့တဲ့ယောဒီ စာညွှန်းလေးအတိုင်း မရရအောင် ရှာ
လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ ကူညီပါနော် ဘကြီး''

အေးချမ်းက ဦးလှတင်ကို အပူကပ်လိုက်သည်။

သူ့မျက်ဝန်းများသည် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် အရောင်တလ
လက် တောက်ပနေ၏။ သိပ်ကို စိတ်ထက်သန်နေသည့်အသွင်
ဖြင့် လှုပ်ရှားပုံစံက တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေသည်။

သူ့ပုံစံကိုကြည့်ကာ ဦးလှတင်က ခေါင်းကိုတညိတ်ညိတ်
လုပ်ပြီး နားလည်သလိုပြုံးကာ ပြော၏။

''အေးပါကွာ ငါစုံစမ်းကြည့်ပါဦးမယ် တကယ်ဟုတ်ခဲ့တ
ဆိုရင် ငါအမြန်လာပြီး အကြောင်းကြားပါ့မယ်ကွာ ဟု
ပလား''

အေးချမ်းက ခေါင်းကိုသာ ညိတ်ပြမိသည်။

ဘကြီးပြောသောရေတွင်းမှာ သူစာညွှန်းထဲကအတိုင်း အ
တောင်ရှစ်ဆယ်ရေတွင်း အမှန်ဖြစ်ပါစေဟု သူကြိတ်ဆုတောင်းနေမိ၏။

''ကိုလှတင် ကျုပ်တစ်ခုမှာချင်တယ်''

''ဘာများလဲ ကိုစိန်ဖေ''

''တကယ်လို့ အဲဒီရေတွင်းက အတောင်ရှစ်ဆယ်ရေတွင်း
အမှန်ဆိုရင်တော့ ရေတွင်းပေါ်မှာ အုပ်နေတဲ့ ကျောက်ပြ
ပင်ကြီးကို ဖယ်ရှားဖို့လိုလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားအမှန်
ကို သိရတာနဲ့ တခါတဲ့ စိစဉ်ရမှာက အဲဒီအပင်ကြီးကို
ခုတ်ပစ်ဖို့ သစ်ခုတ်သမားတစ်ယောက်လောက်တော့ ရှာပေး
ပါ အဲဒါလေး စီစဉ်ခဲ့ဗျာ လိုအပ်တဲ့ငွေကြေးကို ကျုပ်ထုတ်
ပေးလိုက်မယ်၊ နေရာကျအောင်သာ ခင်ဗျားစီမံခဲ့''

''တကယ်သာ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရေတွင်း အမှန်ဆိုရင် ကျုပ်
အားလုံး စီစဉ်ခဲ့ပါ့မယ် ဒီအတွက်စိတ်ချပါ''

''ဒီကိစ္စကိုတော့ အထူးလျှို့ဝှက်ဖို့လို့တယ်နော်''

''စိတ်ချပါဗျာ စိတ်ချပါ''

ဦးလှတင်က စိတ်ချရန် အထပ်ထပ်ကတိပေး၍ ဝင်းမှ
ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျှော်လင့်ချက်ကြောင့် ယိုင်နဲ့ပြိုလဲစပြုနေသော စိတ်ဓာတ်တို့ ရုတ်ခြည်း နိုးကြားလာလေပြီ။ ထိုနေ့ညက အေးချမ်းတစ်ယောက် အိပ်မပျော်နိုင်ပဲ အတွေးပေါင်းစုံဖြင့် တလူးလူး တလွန့်လွန့်နှင့် ဖြစ်နေမိတော့သည်။

□ □ □

အခန်း (၁၆)

ရက်သတ္တပတ်ပင် ကျော်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ဦးလှတင်မှာ ပေါ်မလာခဲ့သေးချေ။ မျှော်တလင့်လင့်နှင့် စောင့်စားနေရသူ အေးချမ်းတို့အဖို့ မျောက်မီးခဲကိုင်ထားရသလို ဂဏာမငြိမ် ပူပန်လွန်းလှချေ၏။

ဦးလှတင်တစ်ယောက် မိမိတို့ကိစ္စ အထမမြောက် ဖြစ်နေပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် ဦးလှတင်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဘေးဥပါဒ်တစုံတရာနှင့် တွေ့ကြုံနေလေပြီလား။

အမျိုးမျိုး တွေးတောပူပန်နေမိတော့သည်။

(၁၀) ရက်မြောက်သောနေ့တစ်နေ့တွင် အေးချမ်းတို့ပုန်းအောင်းနေရာ ကျောက်ဂူကြီး၏ တောင်ခြေသို့ ဒုန်းစိုင်းနှင်လာသော လူတစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက် ခုန်ဆင်းလာကာ မြင်းကိုနီးရာသစ်ပင်တွင် ကြိုးချည်၍ တောင်ပေါ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာလေ၏။

ဂူထိပ်သို့ရောက်လျှင် ချိုးကူသံကိုပြုလိုက်သည်။ ဂူအောက်ဆီမှ ချိုးကူသံပြန်၍ အချက်ပေးသံကြားလျှင် ဂူထိပ်မှတွဲလွဲချထားသော ကြိုးမှခိုဆွဲ၍ အောက်သို့ အသာလျှောဆင်းလိုက်၏။

"ကိုလှတင်ရယ် ဘာများဖြစ်နေပြီလဲလို့ ကျုပ်တို့မှာ စိတ်ပူလိုက်ရတာ"

တောင်အောက်သို့ရောက်လျှင် လွယ်ထားအိတ်ကိုချ၍ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်၏။ မျက်နှာပေါ်တွင် သီးထနေသော ချွေးစက်များကို လက်ခုံနှင့်ပွတ်သပ်လိုက်ရင်းမှ

"မောင်အေးချမ်းရေ ရေတစ်ခွက်လောက် တိုက်စမ်းပါ"

ဟု ရေတောင်းသောက်လိုက်၏။ ဦးလှတင်၏ မျက်နှာနှင့် အဝတ်အစားများမှာ မြင်၍မကောင်းလောက်အောင် ချွေးဒီးဒီးရွှဲလျက်ရှိနေ၏။ အေးချမ်းက ရေပြေးခပ်ကာ တိုက်လိုက်သည်။

ရေသောက်ပြီးတော့မှ အမောပြေသွားသလို 'ဟင်'ခနဲ သက်ပြင်းချ၍ စကားစ၏။

"ဒီလို ကိုစိတ်ဖေရေ အခုပုလိပ်တွေက ကျုပ်ကို မသင်္ကာတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိနေတယ်လို့ ရိပ်မိနေတယ်၊ လုံးဝကို အလွတ်မပေးပဲ စောင့်ကြည့်နေကြတယ်ဗျ၊ ဒါကြောင့် ဒီကိုလာဖို့ ကျုပ်မှာ မနည်းအလစ်ချောင်းပြီး ထွက်ခဲ့ရတာ၊ ဟွူး မလွယ်ပါဘူး"

"ဒါထက် ဘကြီး ရေတွင်းကိစ္စရောဘယ်လိုလဲ အမှန်ပဲလား"

အေးချမ်းက မမေနိုင်စွာ ဝင်မေးလိုက်၏။

"ဟုတ်တယ်ကွ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရေတွင်း အမှန်ပဲ၊ အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ဘကြီးအားလုံး စီစဉ်ခဲ့ပြီးပြီ။ သစ်ခုတ်သမားတစ်ယောက်လည်း ရှာထားပြီးပြီ၊ ဘာမှ မပူနဲ့ တို့တွေ ရေတွင်းထဲဆင်းပြီး ရှာဖို့ပဲရှိတော့တယ်"

"ဟာ ဒါဆို ဘယ်တော့လုပ်ငန်းစမှာလဲ အဘ"

အေးချမ်းက ဦးစိန်ဖေကိုလှည့်မေးလိုက်သည်။ ဦးစိန်ဖေသည် လက်ခုံးကြောကြီးများ ရှုံ့တွန့်အောင် စဉ်းစားနေလျက်မှ

"အဲ ဒီသစ်ခုတ်သမားကရော စိတ်ချရပ့ါမလား ကိုလှတင်"

"ဟာ ဒါတော့စိတ်ချ ကျုပ် သူ့ကို ခင်ဗျားတို့ဟာ တံငါသည်တွေလို့ ပြောထားတယ်၊ အိပ်မက်အရ ရေတွင်းထဲမှာ ပစ္စည်းတစ်ခု ဆင်းရှာကြတာဆိုပြီး လှည့်ပတ်ပြောထားပြီးပြီ။ သူ့အတွက်တော့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာမရှိပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး၊ ကိုစိန်ဖေရဲ့"

"ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့အကြံအစည်ကို မနက်ဖြန်ညပဲ အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ကြတာပေါ့"

"ဒါဆို နက်ဖြန်ည (၁၂)နာရီတိတိမှာ ကျုပ်နဲ့ သစ်ခုတ်သမားက ကန့်ဖော်တောရွာ အနောက်ဖက်က ညောင်ကြပ်ပင်ကြီးနားမှာ စောင့်နေမယ်၊ ခင်ဗျားတို့လာခဲ့လိုက်"

"နေရာကို အတိအကျပြောဦးလေ ကိုလှတင်ရဲ့"

ဦးလှတင်က လွယ်အိတ်ထဲမှ စာရွက်နှင့် ခဲတံကိုထုတ်၍ ညောင်ကြပ်ပင်ကြီးရှိရာနေရာကို အသေအချာ လမ်းညွှန်ဆွဲပြသည်။

"ခင်ဗျားတို့ရောက်လာရင် ချိုးကူသံပေးလိုက် ကျုပ်မိုးရော လက်ပြီး အချက်ပြမယ်"

"ကောင်းပြီ ကိုလှတင် အစီအစဉ်မလွဲချော်စေနဲ့ဦး"

"မလွဲစေရပါဘူး စိတ်ချပါ၊ ဪ ဒါထက် အရေးကြီး ပြောစရာရှိသေးတယ် ကြည့်စမ်း မေ့နေလိုက်တာ"

ဦးစိန်ဖေရော အေးချမ်းပါ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

"ဘာများလဲ ဘကြီး"

"ဘယ်လိုကဘယ်လို သတင်းရသွားတယ်မသိဘူး ခြေမျ ပျောက်တောင်ခြေတပိုက်နဲ့ ဟိုဘက် လင်းနို့ဂူတပိုက်ကို ထ

ပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့ကျရင် ပုလိပ်တွေ လာရှာကြမယ်လို့ သတင်းရထားတယ်"

"ဟာ ဒီနေ့ (၆)ရက်နေ့ပဲ ဒါဆို သဘက်ခါပေါ့"

အေးချမ်းက အထိတ်တလန့် ဝင်ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် အဒါ ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာနေလို့ မသင့်တော့ဘူး ခပ်မြန်မြန်သာ ပြောင်းကြတော့ ကန့်ဖော်တောမြစ်ဆိပ်မှာ ကုန်တင်လှေတစ်စီး ကပ်ထားတယ် အဲဒီလှေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ မြို့ကိုထွက်ပြေးကြပေါ့"

ဦးလှတင်ရဲ့ အကြံပြုချက်ကို သဘောတူစွာ အေးချမ်းတို့ နှစ်ယောက်သား ခေါင်းညိတ်မိကြသည်။

"ဘကြီးပြောတဲ့အကြံ ကောင်းပါတယ်၊ ဒီလိုပဲလုပ်တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်နော် အဘ"

အေးချမ်းက ဦးစိန်ဖေကို ထောက်ခံချက်တောင်းလိုက်ပြန်သည်။

"အေးလေ ဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့"

ဟု ဦးစိန်ဖေက ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်လေ၏။

ဦးလှတင်ပြန်သွားပြီးသည်နှင့် အေးချမ်းတို့လည်း အထုပ်အပိုး သိမ်းဆည်းပြင်ဆင်သင့်တာ ပြင်ဆင်ထားကြရတော့သည်။ လိုအပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့် ပစ္စည်းအသုံးအဆောင် အနည်းငယ်ကိုသာယူပြီး ကျန်ပစ္စည်းများကို နက်ရှိုင်းလှသော ချောက်တစ်ခုအတွင်းသို့ ပစ်ချ၍ ခြေရာလက်ရာ ဖျောက်ထားလိုက်ကြတော့သည်။

□ □ □

အခန်း (၁၇)

ချိန်းထားသည့်နေ့ ချိန်းထားသည့်အချိန်သို့ ရောက်လာခဲ့ပေပြီ။ ဦးစိန်ဖေနှင့် အေးချမ်းသည် ဦးလှတင်ပြောသည့်အတိုင်း ညောင်ကြပ်ပင်အနီးသို့ ရောက်လျှင် ချိုးကူသံပေး၍ အချက်ပေးလိုက်သည်။

တအောင့်ကြာတော့ သူတို့နှင့်မနီးမဝေးဆီမှ မီးရောင်လက်ခနဲ မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုနေရာသို့မှန်း၍ သူတို့လျှောက်လာခဲ့လိုက်သည်။

အပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် ရပ်နေသော လူနှစ်ယောက်ကို ဝိုးတဝါး မြင်ကြရသည်။

"စောင့်နေတာ ကြာပြီလား ကိုလှတင်"

ဦးစိန်ဖေက လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"မကြာသေးပါဘူး ကိုစိန်ဖေ တအောင့်လောက်ပဲ ရှိသေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်''

''ကဲ ကဲ အချိန်မလင့်ခင်လေး ကျုပ်တို့လုပ်ငန်း စလိုက်ကြ

အောင်''

ဦးစိန်မေကပြောလိုက်ရင်း အသင့်ယူလာသော ဖယောင်းတိုင်ကိုထုတ်၍ မီးညှိလိုက်သည်။ မီးရောင်အောက်တွင် အလွန်ကြီးမားသော ညောင်ကြပ်သဏ္ဍာန်က ဘွားခနဲပေါ်လာ၏။

''ဒီအပင်အောက်မှာ ရေတွင်းရှိတာ သေချာရဲ့လား''

မယုံသင်္ကာဟန်ဖြင့် အေးချမ်းကဆိုလိုက်၏။

''သေချာတယ် လူလေး ဘကြီးစစ်ဆေးပြီးပြီ ဒီဘက်ကိုကြည့်''

ဦးလှတင် သစ်ပင်ကြီး၏နံဘေးတစ်နေရာသို့ ခေါ်သွား၍ ဖယောင်းတိုင်မီးဖြင့် ပင်စည်အောက်ခြေနားသို့ တိုးကပ်ကာကြည့်လိုက်သည်။

''ဟောဒီမှာ တွေ့လား အပေါက်ကြီး ဒါဖြာထွက်နေတဲ့ အမြစ်ကို ခုတ်လိုက်လို့ပေါ်လာတာ ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းဝပေါ့''

ဦးလှတင်စကားကြောင့် အေးချမ်းသည် အနီးကပ်ကြည့်လိုက်ရာ အမှန်တကယ်ပင် ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းဝဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရတော့သည်။

တအံ့တသြဖြင့် ညောင်ကြပ်ပင်ကြီးကို မော့ကြည့်မိရာ အပင်ကြီးမှာ လူဆယ်ယောက်ဖက်စာလောက် လုံးပတ်ကြီးမားလှသည်ကို တွေ့ရပြန်၏။

ဒါကြောင့်မို့ ရေတွင်းတစ်တွင်းလုံးတောင် အုပ်သွားနိုင်တာတိုးဟု သူ တီးတိုးမှတ်ချက်ချမိသည်။

အပင်၏ဖြာထွက်နေသော အမြစ်လက်တက်များမှာ ကြီးမားလွန်း၍ ရေတွင်းကိုဖုံးအုပ်မိသွားဟန်တူသည်။ အပင်၏ ကိုင်းတစ်ခုကို ချည်၍တွဲလောင်းချထားသော ကြိုးတစ်ချောင်းရှိနေသည်။

''ဒီကြိုးက ဘာလုပ်ဖို့လဲဗျ''

အေးချမ်းက မေးလိုက်သည်။

''ရေတွင်းပေါ် ဖုံးနေတဲ့အမြစ်တွေကို ဒီအတိုင်းခုတ်ရင် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ် ကျုပ်ကို ဒီကြိုးနဲ့ချည်ပြီး ခင်ဗျားတို့ကထိန်းကိုင်ထားမှ မတော်တဆ ရေတွင်းထဲပြုတ်ကျသွားမှာကို ကာကွယ်ရာရောက်တာပေါ့''

ဦးလှတင်ခေါ်လာသော သစ်ခုတ်သမားက ရှင်းပြသည်။

''ဟုတ်တယ် လူလေး သူ သစ်မြစ်တွေခုတ်နေတုန်း လူလေးတို့က သူ့ကိုချည်ထားတဲ့ကြိုးကို အသာဖေးကိုင်ထားပေးလိုက်၊ ရေတွင်းပေါ်ပြီဆိုတော့မှ ဒီကြိုးနဲ့ ရေတွင်းထဲဆင်းလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရအောင် ဘကြီးစီစဉ်ထားတာကွဲ”

“ကဲ ဒါဆိုလည်း ချုပ်ငန်းစလိုက်ကြရအောင်လေ”

ဦးစိန်ဖေက လောဆော်လိုက်သည်။ သစ်ခုတ်သမားသည် သစ်ပင်ကိုင်းမှ လွဲလောင်းကျနေသော ကြိုးကိုသူ့ခါးတွင်ချည်လိုက်၏ အေးချမ်းလည်း ဝိုင်းကူပေးရသည်။ ကြိုးချည်ပြီးတော့မှ အေးချမ်းနှင့် ဦးစိန်ဖေတို့ အပင်၏ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်သွားရပ်နေလိုက်သည်။ သစ်ခုတ်သမားက ရေတွင်းပေါ်ဖုံးအုပ်နေသော သစ်မြစ်များကိုစတင် ခုတ်ပါလေတော့သည်။

“ဦးစိန်ဖေ ရွာထဲကလူတွေမရိပ်မိအောင် ကျုပ်ပြန်ပြီး အခြေအနေစုံစမ်းလိုက်ဦးမယ်၊ သစ်ပင်ခုတ်တာလဲ ကြာဦးမှာဆိုတော့ တော်တော်ကြာမှ ကျုပ်ပြန်လာခဲ့မယ်ဗျာ နော့”

ဦးလှတင်က ပြော၏။

“ကောင်းပြီ ကိုလှတင် သွားလေ”

ဦးလှတင်ထွက်ခွာသွားပြီး တော်တော်ကြာသည်အထိ သစ်မြစ်ခုတ်ခြင်းမှာ မပြီးစီးနိုင်သေးပေ။ ရေတွင်းဝမှာ အတော်လေးပေါ်လာပြီဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ခါ ခြေချော်ကျရုံကလေးသာ ဖြစ်သွားသည်မှလွဲ၍ ခုထိ ဘာအန္တရာယ် ဆိုးဆိုးဝါးဝါးမှ မဖြစ်သေးတာပဲ တော်သေးတော့၏။

နံနက် (၃)ချက်တီးအချိန်လောက်တွင်မှ ရေတွင်းဝမှာ လုံးလုံးလျားလျား ပေါ်ပေါက်လာလေတော့သည်။

“ကဲ ရေတွင်းထဲဆင်းလို့ရပြီ ဒါပေမယ့် မဆင်းခင်တော့ စမ်းသပ်ကြည့်ဖို့တော့ လိုမယ်နော်”

သစ်ခုတ်သမားကပြောသည်။ ဦးစိန်ဖေသည် ရေတွင်းထိပ်အညွှတ်ညွှတ်ပေါ်ရှိ သစ်ကိုင်းတွင်ချည်ထားသော ကြိုးကိုယူ၍ လူတစ်ယောက်အလေးချိန် ခိုင်မခိုင်ဆွဲကြည့်လိုက်သည်။ ကောင်းကောင်းခိုင်ခံ့လှသည်ကို တွေ့ရ၏။ သစ်ကိုင်းမှာလည်း သစ်ပင်အလယ်အဆက်တစ်ပင်၏ လုံးပတ်လောက်ကြီးမားပြီး တောင့်တင်းခိုင်မာလှသည်။ ကြိုးမှာလည်း တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ပင်။

“ကြိုးခွေက အတောင်ဘယ်လောက်ရှည်လဲ မိတ်ဆွေကြီး”

“ရှစ်ဆယ့်ငါးတောင်ရှိတယ်။ ငါးတောင်က အပေါ်က ဆွဲတင်တဲ့ နေရာအတွက်။ ရေတွင်းအနက်က အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိတယ်။ ခင်ဗျားမယုံရင် ကြိုးကို တိုင်းကြည့်ဦးလေ”

“ယုံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်စမ်းကြည့်ဦးမယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“အောက်ကိုရောက်သွားရင် အသက်ကောင်းကောင်းရှူနိုင်၊ မရှူနိုင်ဆိုတာ စမ်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လုပ်ပါ... ခင်ဗျား စိတ်ကြိုက်စမ်းကြည့်ပါ"

ဦးစိန်ဖေသည် သစ်ပိုင်းတစ်ပိုင်းကို ယူ၍ သစ်ပိုင်း၏အလယ် မှ ကြိုးကို ခပ်တင်းတင်းချည်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် သစ်ပိုင်း၏ ဟိုဘက်သည်ဘက်အစွန်နှစ်ဘက်တွင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်စီစိုက်ထူ ထွန်းညှိလိုက်ပြီး ကြိုးစကို ရေတွင်းအောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းလျှော လိုက်၏။ ဖယောင်းတိုင်မီးသည် ငြိမ်း၍မသွားဘဲ ၎င်း၏အရောင် ဆေးသည်ထက်ဆေးသည်ထက်ဆေးသွားပြီးနောက် ကြိုးစဆုံးသောအခါ ကောင်းကင်တွင် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်လင်းလက်နေသော ကြယ်ပွင့် ကလေးလောက်သာ မြင်ရတော့၏။

သစ်ပိုင်းငယ်သည် ရေမျက်နှာပြင်နှင့်ထိမိသောအခါ ဦးစိန် ဖေသည် ကိုင်ထားသော ကြိုးစတွင် အမှတ်အသားပြုလုပ်လိုက်၏။ ထို့နောက် သစ်ပိုင်းကို ပြန်၍ဆွဲတင်လိုက်သည်။

"ကဲ... သစ်ကိုင်းပေါ်မှာ ချည်ထားတဲ့ကြိုးကို ဖြုတ်လိုက် တော့ ရေတွင်းထဲဆင်းရင် ကြိုးကို ခိုဆွဲပြီး ဆင်းရတာက်ရတာ ခက်ခဲလိမ့်မယ်။ စက်သီးလည်းမရှိ၊ ယက်မလဲမရှိဘူးဆိုတော့ ဒီသစ်ကိုင်းကိုပဲ အသုံးပြုရမယ်၊ သစ်ကိုင်းနဲ့ သစ်ပင်ရဲ့ ခွကြားတည့်တည့်မှာ ကြိုးကိုထား အပေါ်မှာကျန်ခဲ့တဲ့နှစ် ယောက်က ကြိုးတစ်ဖက်ကို ကိုင်ပြီး အတင်အချလုပ်

မယ်"

ဦးစိန်ဖေစကားအဆုံး၌ သစ်ခုတ်သမားသည် သစ်ကိုင်းပေါ် တွင် ချည်ထားသော ကြိုးကိုဖြည်ရန် သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်သွားလေ ၏။

တအောင့်လောက်ကြာသောအခါ ကြိုးဖြည်ခြင်းပြီးစီးသွားကာ သစ်ခုတ်သမား သစ်ပင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာသည်။

"ကဲ... လူလေး အပေါ်ကနေပြီးတော့ ဒီကြိုးကို အတူကိုင် ထားပေး ရေတွင်းထဲ အဘ ဆင်းမယ်"

"ဟာ မဟုတ်တာ အဘကလဲ၊ ကျွန်တော်ဆင်းမယ်၊ ကျွန်တော်က အလေးချိန်ပေါ့တယ်လေ"

"ဖြစ်ပါမလား လူလေးရယ်"

"ဖြစ်ပါတယ် အဘရဲ့၊ ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ ကျွန်တော် ဆင်းမယ်"

"အေး... အေး ဒါဆိုလည်း ပြီးရော၊ သေသေချာချာကြိုးကို ကိုင်ထားနော်"

အေးချမ်းသည် အဘကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး အင်္ကျီ အိတ်ကပ်ထဲ ဖယောင်းတိုင်နှင့်မီးခြစ်ထည့်၍ ပုဆိုးကို မြဲမြဲခေါင်း ဝတ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ရေတွင်းထဲ တွဲလွဲကျနေသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြိုးကိုယူ၍ စစ်ဆေးကြည့်၏။

ဦးစိန်ဖေနှင့် သစ်ခုတ်သမားသည် သစ်ကိုင်းပေါ်မှကျနေသော ကြိုးစတစ်ဖက်ကို ယူ၍ သေသေချာချာစုစည်းကိုင်ထားလိုက်သည်။

"အသင့်ဖြစ်ပြီလား လူလေး"

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ ကျွန်တော်သစ်ပိုင်းပေါ်တက်တော့မယ်၊ ကြိုးကို သေသေချာချာဆွဲထား"

"အေး အေး ကိုင်ထားတယ် တက်"

အေးချမ်းသည် ကြိုးကိုဆွဲ၍ သစ်ပိုင်းပေါ်ခြေစုံရပ်လိုက်၏ ကြိုးကို မြဲမြဲမြံမြံကိုင်ထားပြီးသောအခါမှ အော်ပြောလိုက်သည်။

"ရပြီ... အဘ၊ အောက်ကို ဖြည်းဖြည်းလျှောချတော့"

ကြိုးစကို တွဲလွဲခို၍ အေးချမ်းသည် ရေတွင်းအောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းလျှောချလာခဲ့၏။

ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ စိုးထိတ်ပူပန်ခြင်း၊ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းတို့ ပေါင်းစပ်ကာ ရင်အစုံသည် တဒိတ်ဒိတ်လှုပ်ခုန်နေ၏။ ရေတွင်းအထဲ မှောင်မဲ၍နေ၏။ အမှောင်တိုက်ထဲ တဖြည်းဖြည်းတိုးဝင်လာခြင်းသည် သေမင်း၏ လက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းနေခြင်းပေလောဟု သူ ထိတ်လန့် တကြားတွေးနေမိသည်။

ရေပြင်နှင့်မထိတထိလောက်တွင် ရပ်တန့်သွားတော့ အေးချမ်းသည် အိတ်ကပ်ထဲရှိ ဖယောင်းတိုင်နှင့်မီးခြစ်ကို ထုတ်ယူ၍ ထွန်းညှိလိုက်သည်။ မီးရောင်အောက်တွင် ရေတွင်း၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်နံရံများကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရ၏။

ရေတွင်းမှာ အပေါ်ပိုင်း၌ အုတ်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော်လည်း အောက်၌ကား လေးထောင့်ပုံစံကျောက်တုံးများစီ၍ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ရေတွင်းနံရံသည် သူနှင့်လက်တစ်ကမ်းအကွာလောက်တွင် ဖြစ်သဖြင့် မီးရောင်ဖြင့် နံရံများကို သေချာစွာကြည့်ရှုနိုင်သည်။ ပထမ ထူးထူးခြားခြားတစ်စုံတရာ မတွေ့ရပေ။ တခဏလောက်ကြာအောင် ဆေ့စေ့စပ်စပ်သေချာစူးစိုက်ကြည့်သောအခါ အခြားကျောက်တုံးများထက် အနည်းငယ်ကြီးသော ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်တွင် အက္ခရာတစ်ခုကဲ့သို့ အမှတ်အသားပေါ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အိတ်ထဲမှ မောင်းချားကိုယူ၍ ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ကပ်နေသော ရေညှိများကို ခြစ်ကြည့်လိုက်သည်။ အက္ခရာတစ်ခု ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာ၏။ 'က'အက္ခရာပင်ဖြစ်၏။

ထိုအက္ခရာပါသော ကျောက်တုံးမှာ ထူးခြားသည်ဟု ယုံကြည်ထင်မိသဖြင့် အေးချမ်းသည် ထိုကျောက်တုံးကို ဓါးဖြင့် ကော်ထုတ်လိုက်သည်။ တအောင့်ကြာသောအခါ ကျောက်တုံးသည် အပြင်သို့ ထွက်လာရာ လက်ဖြင့် ဖယ်ထုတ်၍ အတွင်းသို့ စမ်းကြည့်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှည်မျောမျော၊ မာတောင့်တောင့်အိတ်ငယ်တစ်ခုကို စမ်းသပ်မိသည်

ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားရသည်။ အိတ်အတွင်း၌ ရှည်မျော မာတောင့်တောင့်အရာတစ်ခုရှိနေ၏။ အိတ်ငယ်မှာ သားရေဖြင့် ပြုလု ထားခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာရှည်လှသဖြင့် သားရေမှာ စုတ္တ သို့ ဆွေးမြေ့စပြုနေပြီ။ အိတ်တွင်း၌ ကတ္တီပါစဖြင့် ပတ်ထားသေ အရာတစ်ခုရှိနေသည်။ အေးချမ်းသည် သိချင်စိတ်လောကြီးကာ ကတ္တီ ပါစကို ဖြန့်၍ ကြည့်လိုက်မိ၏။

"ဟာ"

အံ့ဩလွန်းသည့်စိတ်သည် ရင်တွင်း၌ ဆောင်ဘင်ရိုက်ခ သွားပြီးနောက် နှုတ်ဖျားမှ အာမေဋိတ်အသံဖြင့် ခုန်ထွက်သွားသည်

မီးရောင်အောက်တွင် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်လင်းလက်နေသော အရာတစ်ခု။ တခဏအံ့ဩမယုံနိုင်သလို စူးစိုက်ကြည့်နေမိပြီးမှ ဖျတ်ခ သတိဝင်လာကာ ကြိုးစကို လှုပ်၍ အပေါ်သို့ အော်ပြောလိုက်မိသည်

"တွေ့ပြီ အာဘရေ၊ အပေါ်ကို ဆွဲတင်တော့"

ထို့နောက် ငြိမ့်ခနဲဖြစ်သွားကာ ကြိုးကိုဆွဲတင်ခြင်းကို ခံလိုက် ရသည်။ အေးချမ်းသည် ကတ္တီပါစဖြင့် ပတ်ထားသော အရာလေးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မြဲမြဲမြံမြံဆုပ်ကိုင်၍ ကျန်တစ်ဖက်ဖြင့် ကြိုးစကို ဆွဲကိုင်ကာ အပေါ်သို့ တရွေ့ရွေ့တက်လာသည်။

ကောင်းကင်ပြင်သည် အလင်းရောင်တစ်မျိုးဖြင့် ကျက်စိုးစပြု နေပြီဖြစ်သဖြင့် ရေတွင်းဝနှင့် နီးလာလေလေ အလင်းရောင်ရလာ လေလေဖြစ်သည်။

တိမ်ညိုမဲတစ်ချို့ အဖြူရောင်အလင်းကွက်တစ်ချို့ ဖြန့်ခင်းထား သော ကောင်းကင်ပြင်ကို မော့်ကြည့်၍ သူ အတွေးလှိုင်းတို့သည် ဟိုသည် ကူးလွန့်လျက်ရှိတော့သည်။ သူ့ဘဝတွင် မျှော်လင့်မထား သော ဖြစ်စဉ်တို့ဖြင့် တရစပ်လှုပ်ခတ်ပြောင်းလဲခဲ့ရသည်။ ရှေ့ဆက် ဘာဖြစ်ဦးမည်ကိုလည်း သူကြိုတင်မတွေးရဲတော့ပေ။ မျှော်လင့်ထား သလို ဖြစ်မလာခဲ့ရှင်ပျှသော နိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကို သူ လက်မခံရဲခြင်း ကြောင့်ပင်။ ဖြစ်ချင်တာသာဖြစ်ပါစေတော့ဟု နလုံးမူသဘောပိုက် လိုက်လျှင် ပို၍ စိတ်ချမ်းသာစရာကောင်းလှမည်။

ဒုက္ခတွေ၊ သုခတွေ လာချင်တာသာလာ။ လာသမျှကို ရဲရဲ ရင်ဆိုင်လိုက်။ ဒါဆို ဘဝဟာ ဘယ်လောက်နေပျော်စရာကောင်းလှ သည့်နည်း။ ဒီလိုတွေးမိတော့ ရင်ထဲ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတွေ လျော့ပါး သွားသလိုလို။

ဒါပေမယ့် လူ့စိတ်ဆိုတာခက်သားလား။ မမြင်ရတဲ့ ကံကြမ္မာ တို့ နှုန်းကြောက်လန့်သည့် စိတ်ကလေးက ဘယ်လောက်ပင် ဖိနှိမ် နှိမ်ဖိထားထား တစ်ခါတစ်လေ ခေါင်းထောင်လာချင်သေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုလည်း မတော်တဆ သူတို့ကို ပုလိပ်တွေ ဖမ်းမိသွားရင်ဟု အတွေးက ရင်ထဲ ဖိစီးလာပြန်သည်။

သံတိုင်နောက်တွင် ဘဝတစ်ခုလုံး ပေးဆပ်ပြီး ချစ်ရသောချစ်သူနှင့် အဝေးဆုံးကို ဝေးလွင့်သွားရတော့မည်။ ဒါဆို သူ့ဘဝဟာ ရှင်လျက်နှင့် သေသလို ဘာထူးတော့မှာလဲ။

'တွေးရုံနဲ့ ရင်မောရပါလား… ဟူး''

ရုတ်တရက်ကြိုးဆွဲရပ်သွားသည်။ ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းနှင့် လက်ခုပ်တစ်ဖောင်ခန့်လောက်လိုသေးသည်။ 'ဘာဖြစ်တာလဲမသိ' အတွေးတို့မဆုံးမီ ကြိုးမှာ အောက်သို့ တရှိန်ထိုးပြန်လျှောကျလာပြန်သည်။ အားချမ်း ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားကာ ကြိုးစကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲကိုင်ထားမိသည်။ အောက်သို့ အနည်းငယ်လျှောကျပြီးနောက် အရှိန်ရပ်သွားသည်။

ဤကဲ့သို့ လျှောကျလိုက် ပြန်ဆွဲတင်လိုက် အချိန်အတော်ကြာအောင်ဖြစ်နေသည်။

"အပေါ်မှာ အဘတို့ အန္တရာယ်တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီထင်တယ်"

ထိုအခိုက်ကြိုးမှာ ရုတ်တရက်ဆောင့်ဆွဲခြင်းခံလိုက်ရကာ အားချမ်းမှာ ကြိုးကိုကိုင်ရင်း တရှိန်ထိုးအပေါ်သို့ ရောက်သွားလေတော့သည်။ တွင်းနှုတ်ခမ်းဝသို့ရောက်သည်နှင့် တွင်းနံဘေးသို့ လွှဲ၍ ခုန်ချလိုက်လေ၏။

ရေတွင်းပေါ်ရောက်မှ မိမိကို ဆွဲတင်သူမှာ ဘကြီးလှတင်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် အဘနှင့် သစ်ခုတ်သမားတို့ ထိုးကြိတ်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ သူ ပြေးကူရန်ပြင်လိုက်စဉ် သစ်ခုတ်သမားမှာ အခြေအနေမဟန်တော့မှန်းသိလိုက်၍ ဒထ်ရာအလိမ်းလိမ်းဖြင့် သုတ်ခြေတင်ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

"တောက်… ခွေးမသား၊ ဒီလို လူပါးလာဝလို့ရမလား"

ဦးစိန်ဖေက ဒေါသတကြီး ကြုံးဝါးလိုက်၏။

"ဘာဖြစ်တာလဲ အဘ"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲ လူလေးရဲ့၊ ဒီကောင် ယုတ်မာတာပေါ့၊ လူလေး ပစ္စည်းရပြီးမှန်းသိတာနဲ့ အဘကို နောက်ကနေ လုပ်ကြံတယ်၊ ကံကောင်းလို့ အရှောင်မြန်ပေလို့ပေါ့။ ဒီကောင်က ပုဆိန်နဲ့ ဝင်ခုတ်တာ သီသီကလေးလွဲသွားတယ်"

"ကံကြီးပေလို့ အဘရယ်၊ ဒီကောင် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး လုပ်ကြံတာလဲ အဘ"

"ဒီကောင်က တို့ကို ဆုငွေထုတ်ထားတဲ့ ဝရမ်းပြေးတွေမှန်းသိတယ်၊ ဒီကောင် အကြံက တို့ကို ဖမ်းပြီး ထုတ်ထားတဲ့ ဆုငွေကိုလဲ ယူမယ်၊ ပြီးတော့ ရေတွင်းထဲက ရလာတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပစ္စည်းကိုလဲ ယူမယ်ပေါ့။ သင်္ဘောကြီးကြီးလှမ်းလှမ်းအကြီးစားကိုး ငါတို့ကို ဖမ်းဖို့မလွယ်မှန်း သူသိပုံရတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ အရင်ဆုံး အဘကို ဂါရွတ်းလိုက်မယ်၊ ပြီးမှ တွင်းပေါ်တတ် လာတဲ့ ငါ့သားကို အပျောက်ရှင်းမယ်လေ၊ သူ့အကြံနဲ့သူ အဟုတ်ကြီးထင်ပြီး လုပ်ကြတာ ငါ့သားရေ”

“တောက် ယုတ်မာလိုက်တာ”

အေးချမ်းက မကျေမနပ်ရေရွတ်သည်။

“ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ်လူကဲခတ်ညံ့သွားတယ် ကိုစိန်ဖေ၊ တော်သေးတာပေါ့၊ ကျုပ်အချိန်မီရောက်လာလို့ နို့မို့ လူလေး ရေတွင်းထဲ ကျတော့မလို့”

“ဟုတ်ပ ကျုပ်လည်း ဒီကောင့်ကို ခုခံရတာတစ်ဖက်၊ လူလေးကို ဆွဲတင်ရတာတစ်ဖက်နဲ့ အတော်လေး ဒုက္ခဖြစ် သွားတယ်၊ ခင်ဗျား အချိန်မီရောက်လာပေလို့သာ”

ဦးလှတင် အချိန်မီရောက်မလာခဲ့ရင် ယခုအချိန် ရေတွင်းထဲမှာ အသက်လု ကူးခပ်နေရမည့်အဖြစ်ကို တွေးမိတော့ အေးချမ်း ခေါင်းနပမ်းကြီးသွားမိကာ သက်ပြင်းကို ‘ဟင်း’ခနဲ ချမိရတော့သည်။

“ကဲ အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ ပစ္စည်းရခဲ့ပြီမဟုတ်လား၊ ဒီကနေ အမြန်ဆုံး ခွာမှဖြစ်တော့မယ်၊ ဟိုကောင် ပုလိပ်ကို သတင်း

သွားပေးမှာပဲ၊ မိုးလည်းလင်းတော့မယ်ဆိုတော့ ရွာသားတွေ မရိပ်မိခင် ဒီကနေ မြန်မြန်ပြေးရအောင်”

ဦးလှတင် လောဆော်ပြောဆိုလိုက်၏။

ထို့နောက် သူတို့သည် ဦးလှတင်ယူလာသော မြင်းသုံးစီးပေါ်သို့ အသီးသီးတက်လိုက်ကြပြီး ထိုနေရာမှ အပြင်း ခုန်းစိုင်းနှင်လာခဲ့ကြလေတော့၏။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၈)

မြင်းသုံးစီးသည် မြောက်တက်မြစ်ဆိပ်သို့ ဦးတည်လျက်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ကျောက်ထူထပ်သော လမ်းများမှ တဖြည်းဖြည်း ခရီးနှင်လာခဲ့ကြ၏။ နှစ်ဖာလုံခန့်မျှ သွားမိပြီးလျှင် သဲမြေများပေါ်သို့ ရောက်လာကာ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရလေတော့၏။ ထိုမှတဆင့် တခဏမျှ ဆက်သွားမိလျှင် မြစ်ဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့လေ၏။

မြစ်ဆိပ်တွင် ကုန်တင်စက်လှေတစ်စီးဆိုက်ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အေးချမ်းတို့ လူစုဆိုက်ရောက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် စက်လှေပေါ်မှ လှေသားများသည် စူးစမ်းသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေကြ၏။

"လှေက ဘယ်တော့ထွက်မှာလဲဗျို့"

ဦးစိန်ဖေက အော်မေးလိုက်လျှင် လှေဝမ်းထဲမှ ခပ်ဝဝလူကြီးတစ်ဦးက လှေဦးစွန်းပေါ်သို့ လျှောက်လာပြီး သူတို့အား စူးစမ်းသလို အကဲခတ်၍

"နောက်တစ်ပတ်မှ ထွက်မယ်... ဘာလုပ်မလို့လဲ"

ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ်မေး၏။

"သြော် ကျုပ်တို့လှေကြုံလေးလိုက်ချင်လို့ပါ၊ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် မိတ်ဆွေရဲ့ လှေမှာ ကျုပ်တို့ကို တည်းခိုခွင့်ပြုပါလား၊ ကျုပ်တို့က ခရီးသွားတွေပါ၊ ဒီရွာထဲမှာ အသိအကျွမ်းလည်း မရှိ၊ နေရမှာလည်း အားနာလို့ မိတ်ဆွေတို့လှေမှာ နေခွင့်ပြုဖို့ အကူအညီတောင်းတာပါ"

"ကျုပ်တို့လှေက ရန်ကုန်ကိုသွားမှာ၊ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်ကိုသွားမှာမို့လို့လဲ"

"ကျုပ်တို့လည်း ရန်ကုန်ကို သွားမှာပါ၊ ဒါဆို ဟန်ကျတာပဲ"

လှေပိုင်ရှင်ဖြစ်ပုံရသော လူဝကြီးက ခပ်တွေတွေ စဉ်းစားဟန် ရှိနေ၏။ အေးချမ်းတို့လည်း လှေပိုင်ရှင် နေခွင့်မပြုမှာကို ဘာမမနဲ့ စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။ ဦးစိန်ဖေသည် လှေပိုင်ရှင်၏ အမူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရာမျက်နှာထားကိုကြည့်၍ သဘောပေါက်ဟန် တစ်မျိုးပြောရတော့သည်။

"ကျုပ်တို့နေရမယ်ဆို... တည်းခိုခရော၊ လှေကြုံလိုက်ခရော ထိုက်သင့်သလောက်ပေးပါ့မယ်၊ မိတ်ဆွေတို့ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်ရစေမယ်၊ ကူညီပါဗျ နော်၊ မိတ်ဆွေကြီး"

လှေဝကြီး၏ မျက်ဝန်းများ ဖျတ်ခနဲအရောင်လက်သွား၏။ ချက်ချင်းမျက်နှာထားတည်လိုက်ပြီးမှ

"ဒါဆိုရင်တော့ ကူညီရမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် စရံငွေတော့ ပေးထားရမယ်နော်"

"ရပါတယ်... ရပါတယ်၊ ခုလို ကူညီတာကိုပဲ ကျေးဇူး တင်လှပါပြီ"

ဦးစိန်ဖေက လှေရှင်ကို ပြောလိုက်ပြီး ဦးလှတင်ဘက်လှည့်

ကာ

"ကဲ ကိုလှတင် ကျုပ်တို့တော့ အဆင်ပြေပြီ၊ ခင်ဗျား ဒီမြင်းသုံးကောင်နဲ့ ဘယ်လိုပြန်မလဲ"

"ရပါတယ် ဒီကောင်တွေ သူတို့နေရာသူတို့ ကောင်းကောင်း ပြန်တတ်တယ် စိတ်မပူပါနဲ့၊ ဩော်... ဒါနဲ့ ကျုပ် နက်ဖြ နေ့ခင်းလောက်ဖြစ်ဖြစ် တခေါက်ပြန်လာခဲ့မယ်... ခင်ဗျား

ဒီမှာ အဆင်ပြေအောင်သာ ကြည့်နေကြပေတော့... ကဲ ကျုပ်သွားတော့မယ်"

ဦးစိန်ဖေက ဦးလှတင်ကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တစစ လင်းကျင်းလာစပြုနေပြီဖြစ်၏။ ဦးလှတင်သည် မြင်းနှစ်ကောင်းကို ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ခြံရံလျက် ရွာဘက်ဆီသို့ ရှန်းမြိုင်းစီးနင်းထွက်ခွာသွားသည်။ မျက်စိတစ်ဆုံးမျှော်ကြည့်နေပြီး အေးချမ်းတို့သည် လှေပေါ်သို့ တက်လာခဲ့လိုက်၏။

လှေပိုင်ရှင်ကို စရံငွေပေးပြီးနောက် သူနေရာချပေးသော အခန်းငယ်လေးတွင် ဝင်ရောက်လာခဲ့လိုက်၏။

ပါလာသော ပစ္စည်းများနှင့် ငွေကြေးများကို သေချာစွာ ဆုတ်ပိုး၍ လုံခြုံစိတ်ချရသော နေရာတွင် သိုဝှက်ထားလိုက်သည်။

ရေတွင်းထဲမှရလာသော ပစ္စည်းကို အေးချမ်းသည် မိမိခေါင်းအုံးဘက်တွင် လုံလုံခြုံခြုံဖွက်ထားလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် တညလုံး ပင်ပန်းထားခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် သူတို့သည် ကြာမီ အိပ်ပျော်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေတော့သည်။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၉)

ပင်ပန်းလွန်း၍ ဘယ်လောက်ကြာအောင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်မသိ ဦးလှတင်ရောက်လာပြီး လာနှိုးတော့မှ သူတို့ နိုးလာခဲ့တော့၏။

"ငါတူတို့ အတော်ပင်ပန်းသွားကြတယ်နဲ့တူတယ် အိပ်လိုက် ကြတာ သိုးလို့"

"ဟင်း ဟင်း"

အေးချမ်းက အရှက်ပြေ ရယ်မောလိုက်၏။ တစ်ချက်သမ်း ပြီး အခန်းဝမှအပြင်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ နေမှာ အတော်မြင့်လျ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ လှေပေါ်တွင်လည်း လှေသားများမှာ ကုန်တ ကုန်ချဖြင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိနေသည်။ အေးချမ်းသည် အကဲခတ်ကြ

ပြီးနောက် အခန်းတံခါးကိုပိတ်ကာ အတွင်းမှ ဂျလက်ထိုးထားလိုက် ၏။

ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ဖွက်ထားသော ရေတွင်းထဲမှ ရခဲ့သည့် စွည်းကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

"ညတုန်းက ဟိုကောင်ကိစ္စရှုပ်နေတာနဲ့ သေချာတောင် မကြည့်လိုက်ဘူး"

အေးချမ်း ကတ္တီပါစဖြင့် ပတ်ထားသော ထိုအရာကို ခပ်ဖွဖွ ကိုင်၍ ခေါင်းအုံးပေါ်သို့ တင်ရင်းပြောသည်။

"ဟုတ်ပ ငါတို့တောင် ဘာပစ္စည်းမှန်းမသိရသေးဘူး၊ ပြပါဦး ငါ့တူရဲ့"

ဦးလှတင်က စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် အနားသို့တိုးလာရင်း ပြော သည်။ ဦးစိန်ဖေပါ အနားကပ်လာ၍ လာကြည့်သည်။

အေးချမ်းသည် ပစ္စည်းကိုပတ်ထားသော ကတ္တီပါစကို ဖြေးညှင်း ဖြည်လိုက်သည်။ အားလုံးမှာ စိတ်ဝင်တစားဖြင့် မျက်ဝန်း စူးလက်လျက်။

အလုံးစုံဖြည်ပြီးသွားသောအခါ အတွင်း၌ ပြိုးပြက်တောက်ပ သော အရာတစ်ခု မြင်ကွင်း၌ ဘွားခနဲပေါ်လာသည်။

သူတို့ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တံတောင်ဆစ်အောက်တဝက်များလောက်မှ တိတိရိရိပြတ်ရ
သော သွယ်လျလက်ကလေးမှာ တစ်ခုခုကို ကိုင်ဆုပ်ထားသည်
သေချာကြည့်တော့မှ ကိုင်ထားသောအရာမှာ လှ၏ အသည်းနှလုံး
ပုံစံလိုလိုပဲဟု ထင်မိသည်။ လက်ကလေးကိုရော အသဲနှလုံးပုံစံကို
ရွှေများ ဝိုန်းဝိတ်အောင် ချထားသည်။ ထိုအရာမှ ဖြာထွက်နေသော
ရွှေရောင်သည် တပြောင်ပြောင် တလက်လက် ဖြစ်နေ၏။

"ပန်းပုထားထားတာ တော်တော် လက်ရာမြောက်တာ
လက်ကလေးက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ လက်နဲ့တူတာ
သွယ်သွယ်လျလျလေး၊ ဒါကတော့ လူ့အသဲနှလုံးပုံ
တူတယ်၊ ဘယ်လို စိတ်ကူးမျိုးနဲ့ ဒီလို ထွင်းထုရွှေချထား
တာလဲ မသိဘူးနော်"

အေးချမ်းက တအံ့တသြမှတ်ချက်ချ၏။ ဦးစိန်မောင်က မျက်
မှောင်ကြုတ်၍ ငူးစိုက်အကဲခတ်နေသည်။ ဦးလှတင်မှာ တစ်စုံတစ်ခု
အလေးအနက်စဉ်းစားနေဟန်ဖြင့် ငြိမ်သက်ကာ ရွှေလက်ကလေး
စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။ အတော်ကြာအောင် ကိုင်ကြည့်စစ်ဆေးပြီးတော
တွေးတွေးဆဆဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ဒါဟာ ငါကြားထားဖူးတဲ့ ဗျတ်ဒေဏ္ဍာရီနဲ့များ ပတ်သ
နေမလားမသိဘူး"

"ဗျတ်ဒေဏ္ဍာရီ ဟုတ်လား ဘကြီး"

ဦးလှတင် အကြည့်တို့ကို ရွှေလက်ကလေးမှ မဖယ်ခွာပဲ
ခေါင်းကို ခပ်လေးလေးညိတ်၍ အဖြေပေး၏။

"အဲ့ဒီ ဒဏ္ဍာရီက ဘယ်လိုတဲ့လဲ၊ ဒီရွှေလက်လေးနဲ့ ဘယ်လို
များ ပတ်သတ်နေလို့လဲ ဘကြီးရဲ့၊ သိရင် ပြောပြပါလား"

အေးချမ်းက စိတ်ဝင်တစားမေးလိုက်သည်။ ဦးလှတင်ပြော
သော ဗျတ်ဒေဏ္ဍာရီနှင့် သူရခဲ့တဲ့ ရွှေလက်ကလေး ဘယ်လိုများ
ပတ်သတ်နေပါလိမ့်ဟုလည်း အရမ်းသိချင်သွားရသည်။

"ဟုတ်မှာပါ ဒီရွှေလက်လေးဟာ ဗျတ်ဒေဏ္ဍာရီနဲ့ ပတ်ကို
ပတ်သတ်ရမယ်၊ ဒါကြောင့် အပြင်မှာ မျက်မြင်တွေ့ရတာ
ပေါ့"

ဟု ဦးလှတင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရေရွတ်နေသလို ပြောနေ
ခြင်း အေးချမ်းတို့လည်း ပတ်သတ်မှုအကြောင်းအရာကို စိတ်ဝင်စား
မှုက တရှိန်ရှိန်မြင့်တက်လာတော့သည်။

"ပြောစမ်းပါဦး... ဘကြီးရဲ့၊ ဘယ်လိုများ ပတ်သတ်နေလို့
လဲ၊ ကျွန်တော် အရမ်းသိချင်နေပြီ ပြောပါဦး"

ဦးလှတင်က အေးချမ်းကိုကြည့်၍ ခပ်ပြုံးပြုံးဖြစ်သွားကာ
ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးပါ ပြောပြမှာပေါ့၊ ငါ့တူရဲ့ စိတ်မလောပါနဲ့လေ"

"ကျွန်တော်တော့ အရမ်းစိတ်ဝင်စားနေပြီ၊ ဘကြီးပြောမှာသာ ပြောတော့"

"ဟား ဟား ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ပြောပါ့မယ်"

ဦးလှတင်က စကားစတင်ပြောရန် လည်ချောင်းကို တချက် ရှင်းလိုက်၏။ ခေါင်းအုံးပေါ်တင်ထားသော ရွှေလက်ကလေးကို ငေး ကြည့်ရင်းမှ ကြားထားဖူးသော ဒဏ္ဍာရီကို စတင်ပြောကြားပါလေတော့ သည်။

"ဒီလိုကွဲ့ ငါ့တူရယ်၊ ငါတို့ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက်ပြောစကား အရ အရင်က ငါတို့နေတဲ့ ကန့်ဘလူရွာသချိုင်းမှာ ကသဲ လူမျိုးတွေ နေခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ မင်းသိပြီနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး ပြောပြလို့ သိထားတယ်လေ"

"အေး ခု ငါပြောတဲ့အကြောင်းတွေက ကသဲရွာကြီးမပေ ပေါက်ခင်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေပဲ၊ ဟိုးအရင်တု က ယောဒီအရပ်နဲ့ မိုင်ပေါင်းများစွာဝေးကွာကဲ့ အရပ်တစ်ခု တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ရှိခဲ့တယ်။ တိုင်းပြည်နာမည်ကို ငါလည် ခပ်ရေးရေးပဲ မှတ်မိတော့တယ်၊ ထားလိုက်ပါတော့ အဲဒီတို ပြည်မှာ အရမ်းကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာကောင်းတဲ့ ဇာတ်

လေးတစ်ပုဒ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီဇာတ်လမ်းလေးဟာ အမှန်တ ကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာလားဆိုတာ သေချာတော့ မသိဘူးပေါ့၊ တဆင့်စကားတဆင့်နားနဲ့ ပြောခဲ့ကြရင်းက ဒဏ္ဍာရီဇာတ် လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သွားခဲ့ရတာပေါ့ကွာ"

ဦးလှတင်ပြောသော ဒဏ္ဍာရီကို စိတ်ဝင်တစားနားထောင် ရင်း တကယ့်အဖြစ်အပျက်တွေလို ပုံရိပ်များက အာရုံထဲ တဖျပ်ဖျပ် င်ဟပ်လာမိတော့သည်။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၀)

တန်ခိုးရှိန်တော်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှသော နေမျိုးနွယ်ဖွား ဘု
ယတွင်နေ့ခေါင်ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် နမတော် နေမိနဒေဝီတို့ စိုးစံ
မူသော တိုင်းပြည်တွင် ခွန်အားဗလကြီးမား၍ လက်ရုံးရည်အစွမ်းသ
၌ သူမတူအောင် ထူးချွန်ပြည့်စုံလှသော တိုက်တိုင်းအောင် သူရဲကော
တစ်ဦးပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။

သူ့ အမည်ကား ဖျတ်ဇ။

ရှေးရေစက်ကြောင့်ပဲဟုဆိုဆို နဖူးစာရွာလည်သည်ဟု
ပြောပြော သူရဲကောင်းလေးဖျတ်ဇနှင့် နေမျိုးနွယ်ဖွား တော်ဝင်မင်းသ
လေး နေမိနဒေဝီတို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မေတ္တာပေါင်းကူးချစ်ရည်လူ
ကြလေ၏။ ပွတ်လျှင်ပေါ်၊ ဟုတ်လျှင်ကျော်သည့်အတိုင်း မင်းသမီး

ဖျတ်ဇတို့ မေတ္တာဇာတ်လမ်းလေးသည် ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုအပေါင်း
ခညောင်းဝန်းရံသည့် ခက်ထန်မောက်မာသူ သူရိယတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်
၏ ရှေ့မှားတော်သို့ သတင်းဆိုးတစ်ရပ်အဖြစ် ပေါက်ကြားလာတော့
သည်။

"တောက် ရာရာစစ သင်းလို အညတြ ကျေးတောသားက
များ ငါ့နမတော် အထွဋ်အခေါင်ကိုမှ မှန်းရတယ်လို့ အတင့်ရဲ
လိုက်လေ"

ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါသထွက်စရာက ကြောက်
ရောပေ။ ဤသို့သောအချိန်၌ အခါအခွင့်ကို စောင့်စားနေသူ မှူးမတ်
အချို့ကလည်း မင်းအလိုကျ မင်းအကြိုက်တင်ရန် အကွက်ကြံလာလေ
ပြီ။

"မှန်ပါ့ သူရဲကောင်း ဖျတ်ဇဟာ ခွန်အားဗလကြီးမားပြီး
လက်ရုံးစွမ်းရည်သတ္တိလည်း ထူးလှပါတယ်ဘုရား၊ သို့
ကြောင့် မင်းသမီးနေမိနဒေဝီလို မြင့်မြတ်လှတဲ့ နောဘုရားသွေး
နဲ့ နောရင် ဖျတ်ဇဟာ အင်အားအလွန်ကြီးမားပြီး အရှင်
မင်းမြတ်ကိုတောင် တော်လှန်ပုန်ကန်မှာကို စိုးရွံ့ရပါတယ်
ဘုရား"

"သယ် ငါသူကောင်းပြုမြှောက်စားထားလို့ ခင်းအခြေမြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့တာပါ၊ ငါ့ကျေးဇူးတော်ကိုမှမထောက် သင်းမို့ မတန်မရာ မှန်းရက်လေတယ်၊ သင်းလိုကျေးတောသားကို ငါတို့ နေ ဘုရားသွေးနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အနှောမခံနိုင်ဘူး ဒီကိစ္စကို ငါ ကိုယ်တော် ဖျက်မယ်''

ဒေါသတကြီး ကြုံးဝါးတော်မူနေသော ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မျက်နှာတော်သည် နီရဲခက်ထန်နေ၏။ မခံချိမခံသာ စိတ်ဆိုးဒေါသ ထွက်နေသော်လည်း ရာဇအိန္ဒြေကို ချုပ်တည်းထားရဟန်ဖြင့်။

ဘုရင်မင်းမြတ်အနေနဲ့ ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုကိုင်တွယ်ရ ကောင်းမလဲ စဉ်းစားနေမိတယ်။

မင်းမိန့်အာဏာကိုသုံးပြီး ဗျတ်ဇကိုဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရ အလွယ်ကလေးပါ။ သို့ပေမယ့် ချစ်လှစွာသော နှမတော်ရဲ့ အမျက် ငြိုငြင်မှုကို ခံရမယ့်အရေးကိုတော့ သူစိုးရွံ့မိတယ်လေ၊ ဒါကြော အကြမ်းပတမ်း မလုပ်ရဲသေးဘူး၊ အကွက်ကျကျကြံစည်ဖို့ သူစဉ် အားထုတ်တယ်။

ထိုအချိန်မှာပဲ ဘုရင်မင်းမြတ် အကြံအစည်ကိုအကော အထည် ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာ လေရော။

အကြောင်းကား အခြားတိုင်းပြည်မှ ဘုရင်တစ်ပါးက နှမတော်

နှမဒေဝီကို ချစ်ခင်စုံမက်၍ တောင်းရမ်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အသာတကြည် မပေးသော် စစ်ဖက်မည်ဟုလည်း ရာဇသံ ပေးခဲ့လေ၏။ သူရိယထွဋ်ခေါင်ဘုရင်မင်းမြတ်အဖို့ ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ဖြစ်စေသည့် အကြောင်းတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်တော့သည်။

မိမိတို့ထက် အင်အားကြီးမားလှသော တိုင်းပြည်မှ ရာဇသံ ပေး၍ မိမိနှမတော်ကို တောင်းရမ်းလာခြင်းအပေါ် ဘဝင်မကျမိသော် လည်း ဤအရေးသည် ဗျတ်ဇနှင့် နှမတော်တို့ ကွဲကွာစေမည့် အ ကြောင်း တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ကိုတော့ သူကောင်းကောင်း သဘောပေါက်မိ သည်။

သာမန်အရပ်သွေးထက်စာရင် သူတို့နှင့်မျိုးနွယ်တူ နေဘုရား သွေးနဲ့နှောတာကာမှ ပိုသင့်တော်ပါလိမ့်မည်ဟုလည်း ဖြေသိမ့်တွေး ၏။ ထို့ကြောင့် နှမတော်အား ဖျောင်းဖျနားသွင်းရတော့သည်။

''နှမတော်... အစ်ကိုတော်ဟာ စစ်မက်ရေးရာကို စက်ဆုပ် သူတစ်ယောက်ဆိုတာ နှမတော်အသိနော်၊ စစ်ကြောင့်မလို လားအပ်တဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတွေရှိမှာကို အစ်ကိုတော်မလိုလားဘူး၊ ခုနှမတော်ကို စစ်ဖက်ပြီးတောင်းရမ်းလာတဲ့ ကိစ္စကို နှမတော် ဘယ်လိုသဘောရလဲ''

''အစ်ကိုတော် ပြောစကားအရ အစ်ကိုတော်ရဲ့ သဘော

www.burmeseclassic.com

ထားကို နှမတော်ရိပ်မိပါတယ် ဒါပေမယ့်"

နေမိနဒေဝီအဖို့ ရှေ့ဆက်ပြောရမည့် စကားတို့အတွက် အားယူနေမိသည်။ သူမ အစ်ကိုတော်ကို ဘယ်လိုမျက်နှာမျိုး ဘယ်လိုစကားလုံးမျိုး ဘယ်လိုသတ္တိမျိုးနဲ့ ဘယ်လိုပြောရမှာပါလိမ့်

သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲချမိသည်။ သူမရင်တွင်း၌ ပွဲနွှဲနေသော ချစ်ခြင်းတရားတို့သည် အရာရာရင်ဆိုင်နိုင်ရန် သတ္တိကို မွေးဖွားစေခဲ့ပြီ။ သူမနှုတ်ခမ်းတို့ တရွရွလှုပ်လာသည်။ အားယူသတ္တိမွေး၍ သူမ ပြောလိုက်၏။

"နှမတော်မှာ ချစ်သူရှိတယ် အစ်ကိုတော်၊ နှမတော် သူ့ကိုပဲ လက်ထပ်ချင်တယ်"

သိခဲ့ပြီးသည့် ကိစ္စပေမဲ့ ဘုရင်သူရိယတွင်နှခေါင်သည် မသိဟန်ဆောင်၍ အံ့သြဟန်ပြုကာ နှမတော်အား မေးတော်မူလိုက်၏။

"ဟင် နှမတော်မှာ ချစ်သူရှိတယ် ဟုတ်သလော၊ သူက ဘယ်သူတဲ့လဲ နှမတော်"

နေမိနဒေဝီအဖို့ အစ်ကိုတော်ကစိတ်ဆိုးဟန်မပြပဲ ဖွင့်မေးလာသဖြင့် သူမ အားတက်သွားကာ ရှက်၍ဟန်ဖြင့် ခပ်တိုးတိုးအဖြေပေးလိုက်၏။

"သူရဲကောင်း ဗျတ်ဇပါ အစ်ကိုတော် ဘုရား"

ဖျက်ယွင်းလုဖြစ်သွားသော မျက်နှာတော်ကို အချိန်မှီထိန်းသိမ်းလိုက်ပြီး ခပ်တွေတွေစဉ်းစားငြိမ်သက်နေပုံမျိုး ဘုရင်သူရိယတွင်နှခေါင် ပြုမူလိုက်၏။ ကြိုတင်တွေးဆထားနှင့်ပြီးသော စကားလုံးများကို အစီအစဉ်တကျ ပြန်ပြောရန် တခဏတော့ စဉ်းစားဟန်ပြုလိုက်သည်။

"ဒါဆို နှမတော်သဘောက ထီးနန်းနဲ့ချစ်သူ ယှဉ်လာရင် ဘယ်အရာကို ရွေးချယ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားလဲ"

ချောင်ပိတ်မေးသော မေးခွန်းပင်။ နေမိနဒေဝီသည် အံ့သြ ...လည်နိုင်သော မျက်ဝန်းများဖြင့် အစ်ကိုတော် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ...၍ကြည့်နေမိသည်။ အစ်ကိုတော် မျက်နှာတော်က မျက်နှာသေ၊ ...မှမှန်းဆလို့မရ ဘာကြောင့် ဒီမေးခွန်းကို မေးရတာလဲ။ ဘာကို ...ချင်တာလဲ၊ ဘာမှအကဲခတ်၍မရနိုင်အောင် တည်ငြိမ်လွန်းလှသည်။ ...အဖြေကို စောင့်စားငံ့လင့်နေပုံက အမိန့်တော် ချမှတ်ခံရတော့မည့် ...ည်းသားလိုမျိုးပင်။

သူမ ဘာကိုရွေးရမှာလဲ ထီးနန်းနဲ့ချစ်သူ။ ချစ်ခြင်းတရား ...တ်အရေးကြီးတာ ဘာမှမရှိတော့ဘူးဟူသော မိမိခံယူချက်ကို ဆုံး ...ချက်တစ်ခုအဖြစ် အစ်ကိုတော်၏ရှေ့မှောက်၌ ချပြခဲ့ပါလျှင်...

"ချစ်သူကို ရွေးမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြတ်သားရဲဝံ့သော လေသံတစ်ခု သူမနှုတ်ဖျားမှာ ဖျတ်ခနဲ ခုန်ဆင်းသွား၏။ အစ်ကိုတော်အံ့သြဟန်ဖြင့် မျက်ခုံးနှစ်ဖက် ပင့်ကာ ကြည့်၏။

ပြီးမှ သတိဝင်လာကာ ခေါင်းကိုတဆတ်ဆတ်ညိတ်သည်။

"ကောင်းပြီ နှမတော်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အစ်ကိုတော် မဖျက်ဆီးလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် နှမတော် အစ်ကိုတော်တို့ ဟာ နေဘုရားသွေးတွေဆိုတာ နှမတော် သတိရသေးရဲ့လား နေဘုရားသွေးဟာ သာမန်အရပ်သွေးနဲ့ နှောခွင့်မရှိဘူးဆိုတာ ရော နှမတော်မေ့လျော့နေပြီလား"

"ဒါပေမယ့် အစ်ကိုတော်ရယ် နှမတော်အချစ်"

"ဒီမှာ နှမတော် အစ်ကိုပြောမယ် နားထောင်စမ်း"

ဘုရင်သူရိယထွန်းခေါင်သည် သူပြင်ဆင်ကြံဆထားသော စကားလုံးများ နှမတော်နားတွင်း ရိုက်သွင်းရန် အရှိန်ယူဟန်ဖြင့် အတော် နိုင်ဆုံးမျက်နှာထားကို နူးညံ့အောင် ပြင်သည်။ လေသံကို ပျော့သည်။

"အစ်ကိုတော် စဉ်းစားမိတာတစ်ခုရှိတယ်၊ အစ်ကိုတော် တို့ တိုင်းပြည်ကို စစ်မက်ပြုလာတဲ့ အရေးကိုလည်း ကာ ကွယ်ရာရောက်အောင် ပြီးတော့ နှမတော် ချစ်သူနဲ့ ပေါင်း စည်းခွင့်လည်းရအောင်"

နှမတော်စိတ်ဝင်စားမှုရှိမရှိ ဘုရင်သူရိယထွန်းခေါင် တစ်ချက် လှမ်းအကဲခတ်သည်။ သူ့စကားကို နှမတော်က စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် ချက်လုံးပိုင်းလျှက်ရှိနေ၏။

"ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ အစ်ကိုတော် ဘုရား"

"ဒီလိုကွဲ့ ဟိုဘက်က စစ်အင်္ဂါလေးပါးနဲ့ ချီတက်လာမှာ ဆိုတော့ အယူပြုလိုက်မှ ကောင်းမယ် နှမတော်"

"ဟင် ဒါဆို နှမတော်က အဲဒီဘုရင်ကို ယူရမှာပေါ့၊ အစ် ကိုတော်ပြောတော့ နှမတော် ချစ်သူနဲ့ ပေါင်းစည်းရမယ်ဆို"

"ဩော် အစ်ကိုတော်စကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်ပါဦး လေ၊ ဒီလိုလုပ်လိုက်တော့မှ နှစ်ဖက်အကျိုးရှိမှာပေါ့ နှမ တော်ရဲ့ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ နှမတော်ရဲ့ မင်္ဂလာဦးညမှာ အဲဒီဘုရင်ကို အဆိပ်ခတ်ပြီး သတ်ပေးမယ်၊ အဲဒါမှ နေဘုရား သွေးပါတဲ့ မင်းညီမင်းသားနဲ့ ယူပြီးသွားပြီဖြစ်လို့ တို့တွေရဲ့ မျိုးနွယ်ကို သစ္စာဖောက်ရာ မရောက်တော့ဘူးပေါ့၊ ပြီးတော့ နှမတော်လဲ မုဆိုးမဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ သာမန်အရပ်သူတစ် ယောက်အဖြစ် နေလို့ရပြီ၊ အဲဒီတော့မှ နှမတော်စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ဆောင်တော့ပေါ့"

"အစ်ကိုတော်ပေးတဲ့ အကြံက ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နမတော်ရဲ့ ချစ်သူကို ဒီအကြောင်းကို ကြိုပြီးရှင်းပြထား ချင်တယ်၊ နို့မို့ နမတော်ကို သစ္စာဖောက်သူလို့ ထင်မြင်နေ မှာကို နမတော် စိုးရိမ်မိပါတယ် အစ်ကိုတော်"

"ဟုတ်တာပေါ့ နမတော်ရှင်းပြသင့်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် နမတော်ရဲ့ချစ်သူ ဗျတ်ဇဟာ လက်ရုံးသမားတစ်ယောက် မို့ စိတ်က ခတ်ထန့်တယ်လေ မတော်လို့ အစ်ကိုတော်တို့ ရဲ့ အကြံအစည်မှာ သူဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ရင် အားလုံးဒုက္ခ ရောက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် အကြံအစည် အောင်မြင် တဲ့အချိန်ထိ ဖမ်းချုပ်ထားရလိမ့်မယ် နမတော်"

"အင်းလေ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ အစ်ကိုတော်ကောင်းတယ် ထင်လို့ စီမံတာပဲ နမတော် သဘောတူပါတယ်"

သူရိယထွန်းခေါင် ဘုရင်မင်းမြတ် ကျေနပ်စွာပြုံးတော်မူလိုက် လေ၏။ နေမိနဒေဝီအဖို့ အစ်ကိုတော်ဘုရင်မင်းမြတ် အကြံအစည်မှာ တိုင်းပြည်အတွက်ရော သူမအတွက်ပါ သင့်တင့်လျော်ကန်လှသည်မို့ မငြင်းသာပဲ ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံခဲ့မိလေတော့သည်။ ထိုသို့ လက်ခံ ခဲ့မိခြင်းသည် နောင်တချိန်၌ နောင်တရစရာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထိုစဉ်က သူမ စိုးစိမျှ မတွေးမိခဲ့ပါချေ။

သူရိယထွန်းခေါင် ဘုရင်မင်းမြတ်အဖို့ ဤကဲ့သို့ တစ်ဖက်

သည့်ကြံစည်ခဲ့ရခြင်းမှာ အကြောင်းရှိသည်။

သူရဲကောင်း ဗျတ်ဇကို မိမိတို့အနေနှင့် အလွယ်တကူ သတ်၍မရနိုင်ပေ။ အကြောင်းမှာ ဗျတ်ဇသည် ဓါးမတိုး လှံမပေါက် နိုင်လောက်အောင် အစွမ်းသတ္တိထူးနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၏။ ဒါကြောင့် သူရဲကောင်းအဖြစ် သူကိုယ်တိုင် မြှောက်စားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗျတ်ဇ၏ မိခင်မှာ မှော်ပညာစွမ်းကို တတ်မြောက်ထားသူ ဖြစ်သဖြင့် သားဖြစ်သူ ဗျတ်ဇကို ဓါးပြီး လှံပြီး လက်နက်အမျိုးမျိုး ပြီးစေသော အစွမ်းကို ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆေးစီရင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

ခွန်အားကြီးမား အစွမ်းသတ္တိထူးသော ဗျတ်ဇအား သတ်ရန် နည်းလမ်းမှာ သူ့အား စိတ်ပျက်အားလျော့စရာအဖြစ်များ ဖန်တီးလိုက် ခြင်းဖြင့် ကိစ္စပြီးပြေသွားနိုင်သည်ဟု သူရိယထွန်းခေါင်ဘုရင် တွေး တော ကြံစည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

နေမိနဒေဝီ မင်းသမီးသည် ချစ်သူအား မိမိတို့အကြံအစည် ကို ရှင်းပြရန် ဗျတ်ဇအား ဖမ်းဆီးထားရာ အချုပ်ခန်းဆီသို့ ရောက် သွားခဲ့သည်။ အချုပ်ခန်းထဲထိ သူမဝင်ခွင့်မရခဲ့၊ အချုပ်ခန်း၏ အပြင် မှနေ၍ စကားပြောခဲ့ရသည်။

ဗျတ်ဇထံမှ 'အင်း' ဟူ၍ သဘောတူလက်ခံသည်ကို ကြား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှပြီးမှ သုမနန်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။

ထိုနေ့က အချုပ်ခန်းထဲ၌ ဇျတ်ဇအစား အခြားလူတစ်ယောက် လဲလှယ်ထားခဲ့သည်ကိုမူ နေမိနဒေဝီ မင်းသမီးလေး မရိပ်မိ၊ မသိရှိသွားခဲ့ပါချေ။

ထိုနေ့မှ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် နေမိနဒေဝီ မင်းသမီး၏ မင်္ဂလာပွဲကို မြည်တွင်း၌ တခမ်းတနားလှည့်လည်ကာ ကျင်းပစေခဲ့သည်။

မင်းသမီး၏ မင်္ဂလာပွဲကို ကြည့်ရှုရန်အတွက် ဇျတ်ဇကို အချုပ်ခန်းတွင်းမှ ရဲမက်များတွဲခေါ်ထုတ်လာ၏။ လမ်းနံ့ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် တခမ်းတနားချီလာသော မင်္ဂလာလှည်းယာဉ်ကို ကြည့်ရှုနေကြသော လူအုပ်ကြီးမှာ အပြည့်ပင်။ ရဲမက်တို့သည် ဇျတ်ဇကို လူအုပ်အတွင်းမှ ရောနှောကြည့်ရှုစေ၏။

မကြာမီပင် မင်္ဂလာလှည်းယာဉ်သည် ဇျတ်ဇကြည့်ရှုနေရာသို့ ဖြတ်သန်းရောက်ရှိလာလေ၏။ ယောင်တောင်ပေါင်တောင်ဖြင့် ရဲမက်များခေါ်ဆောင်လာရာသို့ လိုက်ပါလာရသော ဇျတ်ဇသည် လူအများဝိုင်းကြည့်နေကြသော လှည်းယာဉ်ထက်ဆီသို့ အများနည်းတူ ကြည့်မိသည်။

တွေ့လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းက သူ့နှလုံးသားအစုံ ပြုတ်ထွက်

သစ်ပဟာသွားမတတ် ဖြစ်စေမည့်မြင်ကွင်းမျိုး။

ချစ်သူ နေမိနဒေဝီသည် အခြားတစ်ပါးသော ယောကျ်ားတစ်ယောက်နှင့် တူယှဉ်တွဲကာထိုင်၍ မင်္ဂလာပွဲကို ဆင်ယင်ကျင်းပနေချေပြီ။

'ချစ်ခြင်းတရားထက် အရေးကြီးတာမရှိပါတော့ပါဘူး' ဟု ပြောခဲ့ဖူးသော ချစ်သူစကားများ၊ 'အမောင်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်ထပ်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲလိုအခြေအနေရောက်ခဲ့ရင်တောင် အမောင်နဲ့ဝေးရမယ့် အတူတူ ကိုယ့်ကိုယ်ပဲ သတ်သေပစ်လိုက်မယ်' ဟု ချစ်သူပြောခဲ့ဖူးသည်။

သူယုံကြည်ခဲ့သည်။ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ခဲ့၏။ ချစ်ခြင်းတရားတစ်ခုကို အသက်နှင့်ထပ်တူ ယုံကြည်မြတ်နိုးမိခဲ့သည်။

ခုတော့ သူ့ယုံကြည်ချက်၊ မျှော်လင့်ချက်တို့ တစစီကြေမွ ပျောက်ကွယ်ရပြီ။ နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည့်နှယ် နာကျင်အောင့်မျက်နေ၏။

ပါးပြင်ထက်သို့ ပူနွေးသော စီးကြောင်းတစ်ခု စီးဆင်းလာ၏။ ထို့နောက် ပါးပြင်နှစ်ဖက်လုံးပေါ်သို့ အဆက်မပြတ် စီးဆင်းလာသည့် မျက်ရည်များ၊

သွန်ချစမ်း မျက်ရည်အဖြစ် နာကျင်ကြေကွဲမှုတွေ ရင်တွင်းမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားပါစေတော့။

နှလုံးသွေးတို့ မျက်ဝန်းအိမ်မှ တဖြိုင်ဖြိုင် ယိုစီးပါစေတော့။ ချစ်ခြင်းတရားထက် အရေးကြီးတာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ ငါ့ဘဝ ငါ့ခန္ဓာ ငါ့အသက် ဘာမှငါ့အတွက် အရေးမကြီးတော့ဘူး။

အချစ်မရှိတဲ့ ဘဝမှာ ငါ့အတွက် ဘာမှအရေးမကြီးတော့ဘူး မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်လျှံနေသော မျက်ဝန်းအိမ်တွင်း၌ မြင်ကွင်းတို့ တဖြည်းဖြည်း ဝေသီမှုန်ဝါးလာသည်။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျရင်း… သူ…

□ □ □

"ဒါတွေက ဒဏ္ဍာရီတွေဆိုပေမယ့် တကယ့်အဖြစ်အပျက်တွေလိုပဲနော်"

အေးချမ်းက ဦးလှတင်ပြောပြသော ဗျတ်ဇဒဏ္ဍာရီအဆုံး၌ တအံ့တသြ မှတ်ချက်ချသည်။

"ဟုတ်တယ် လူလေး၊ ရှေးကတည်းက တဆင့်စကား တဆင့်နားနဲ့ ပြောလာခဲ့ကြတာဆိုတော့ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်တစ်ပုဒ်လို ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့ကွာ၊ ခုလူလေးရလာတဲ့ ပစ္စည်းဟာ ဒီဒဏ္ဍာရီနဲ့များ ပတ်သတ်နေမလားလို့ ထင်မိတာ ဟုတ်ချင်

လည်းဟုတ်မှာပေါ့လေ"

ဦးလှတင်က ခေါင်းအုံးပေါ်မှ ရွှေလက်ကလေးကို ရိုသေစွာကြည့်၍ တီးတိုးလေးမှတ်ချက်ချ၏။ ဦးစိန်ဖေသည် အတွေးနက်နေဟန်ဖြင့် ငြိမ်သက်ကာ ရွှေလက်ကိုစိုက်ကြည့်နေသည်။ အေးချမ်းမှာ မျက်တောင်ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်၍ ဗျတ်ဇဒဏ္ဍာရီကို ပြန်လည်တွေးနေလေ၏။

ထိုစဉ် စက်လှေပေါ်သို့ တစ်ယောက်ယောက်က အလောတကြီးပြေးလာသံလိုမျိုး တဒုန်းဒုန်းနှင့် ခြေသံပြင်းပြင်းနင်းသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ တဆက်တည်း၌ပင် အေးချမ်းတို့ရှိရာ အခန်းတံခါးကို တဒုန်းဒုန်း ထုနှက်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရသည်။

အေးချမ်းက ခေါင်းအုံးပေါ်ရှိ ရွှေလက်ကို ဖျပ်ကနဲယူ၍ အသေအချာကောက်ဝှက်လိုက်ပြီးမှ အခန်းတံခါးဆီသို့ လာကာ ဖွင့်လိုက်သည်။

"ဟင် ခင်နှင်း"

ထင်မှတ်မထားတာမို့ ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရ၍ အံ့အားတသင့် ရေရွတ်မိကာ သူကြောင်ငေးကြည့်နေမိသည်။ ခင်နှင်းမှာ မျက်နှာနှင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင် ချွေးသီးချွေးပေါက်ကျလျက် စိုရွှဲကာ မောပန်းတကြီးဖြစ်နေ၏။ ရေးကြီးသုတ်ပျာပြေးလာဟန်တူသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူတို့နောက်က လိုက်လာကြပြီ"

"ဘယ်သူတွေလဲ"

ခင်နှင်းသည် အခန်းထဲသို့ ဖျပ်ခနဲဝင်လိုက်ကာ အခန်းတံခါး ပြန်စေ့ပိတ်ပြီးနောက် အရေးတကြီးဟန်ဖြင့် လေသံတိုးဖြင့်ဆို၏။

"ဘကြီးလှတင်နောက်ကို ပုလိပ်တွေနောက်ယောင်ခံလိုက်ပြီး ဒီနေရာမှာ အဘစိန်ဖေတို့ရှိနေတာ သိသွားကြတယ် အဘ အဘတို့ကိုဖမ်းဖို့ သမီးအဘနဲ့အတူ ပုလိပ်တွေလာနေကြပြီ သမီးက သူတို့ပြောနေတာကြားလို့ စိတ်ပူပြီး အမြန်သတင်း လာပေးတာ။ အဘတို့ ဒီကနေမြန်မြန်ပြေးကြတော့ သူတို့ မကြာခင်ရောက်လာတော့မယ် အဘရဲ့"

"ဟင် ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမတုံး"

ဦးလှတင်က အလန့်တကြား ရေရွတ်သည်။

"စက်လှေကို အမြန်ထွက်ခိုင်းရတော့မှာပေါ့"

ဦးစိန်ဖေက ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၏။

ခင်နှင်းက အေးချမ်း၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍

"ငါ နင့်နောက်ကိုလိုက်ဖို့ အိမ်က အပြီးထွက်လာခဲ့တာ နော်၊ ဒီတစ်ခါလည်း နင် ငါ့ကို ထားသွားဦးမှာပဲလား"

"ခင်နှင်း နင်ဘာပြောတယ် နင်ပြောတာ တကယ်လား"

"နင်မခေါ်ဘူးဆိုရင်တော့ ငါ ရွာကိုလည်း ငါမပြန်တော့ဘူး၊ နင်မရှိတဲ့အရပ်မှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိပဲနေရတာထက်စာရင် ဘယ်ရောက် ဘယ်ပေါက်ပေါက် ထွက်သွားလိုက်တာမှ ကောင်းဦးမယ်"

"ဟာ မထွက်သွားပါနဲ့ နင်သာငါ့နောက်ကို တကယ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ငါခေါ်တာပေါ့၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ ခင်နှင်းရယ်"

"သွားပါခုမှ လူကိုပစ်သွားတုန်းက ပစ်သွားပြီးတော့"

"မဟုတ်ပါဘူးဟာ အဲဒါ အခြေအနေအရပါ"

နှစ်ယောက်သား စကားတွတ်ထိုးနေရင်း ဝန်းကျင်ကို ခေတ္တ သွားကြသည်။ သတိရ၍ကြည့်မိတော့ အနားတွင် လူကြီးနှစ်က်မှာ မရှိတော့။ ဘယ်အချိန်က အခန်းထဲမှထွက်သွားကြသည်မ ထိုစဉ် တဒုတ်ဒုတ်နှင့် စက်နိုးသံကို ကြားလိုက်ရပြီး စက်လှေမှာ နဲ့ဖြစ်သွား၏။

ထိုအချိန်တွင် ဦးစိန်ဖေနှင့် ဦးလှတင်မှာ အခန်းထဲသို့ လှမ်း ပြီး ဦးစိန်ဖေက

"လှေပိုင်ရှင်က ကုန်မတင်ရသေးလို့ မထွက်ဖူးလုပ်နေတာ၊ ကုန်ဖိုးရော လှေဖိုပါပေးပါ့မယ်ဆိုတော့မှ အင်တင်တင်နဲ့ ခေါင်းညိတ်သဘောတူတာ။ မလွယ်ပါဘူးသားရယ် ကိုယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက်အရေးကြီးနေတဲ့အချိန်ဆိုတော့ မနည်းအောက်
ပြီး တောင်းတောင်းပန်ပန် ထွက်ခိုင်းရတာပေါ့"

ဟု စိတ်ပျက်သလိုဆိုကာ သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ ချလိုက်
၏။

❐ ❐ ❐

အခန်း (၂၁)

အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်နေသော ဆိပ်လုံချောင်းမှ ပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်ကာ တရွေ့ရွေ့ခုတ်မောင်းပြေးနေလေ၏။ ပင်လယ်ပြင်သည် လှိုင်းထမ်းပိုးများ ထကြွခြင်းမရှိပဲ ငြိမ်သက်၍ နေသည်။ ရာသီဥတုမှာလည်း မိုးသားတိမ်မဲတို့ ကင်းစင်၍ သာသာယာယာရှိလှသည်။ ညနေချမ်းချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ဝင်လုစ နေသည် ကောက်ပသော အရောင်တစ်ချို့ဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ပေါ်သို့ ဖြန့်ကျက် မင်းမူနေသည့် ရှုမျှော်ခင်းကိုကြည့်ရသည်မှာ ရင်သက်ရှုမော အံ့သြမဆုံးနိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်လေတော့၏။

အေးချမ်းအဖို့မှာတော့ ညှို့မျှလှပသော ရှုခင်းမျိုးကို ချစ်သူနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ၍ကြည့်ရှုခွင့်ရနေသည်မှာ အိမ်မက်တစ်ခုများလားဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင် မယုံရဲလောက်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

လေတိုက်ခတ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိပဲ ပင်လယ်ပြင်သည် အရုက်ကြောက်တ-ရားကြီးသော မိန်းမပျိုတစ်ဦးကဲ့သို့ အိမ်ငြိမ်ရရ လှပနေ၏။ နေသည် ကြည်လင်စွာ ဝင်သွားပြီးလျှင် နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ ကြည်လင်စွာ ထွက်ပြူ၍လာလေ၏။

တသော့သော့တိုက်ခတ်နေသော လေပြေသည် ချစ်သူ၏ဆံနွယ်များကို တနွဲ့နွဲ့လှုပ်ခတ်ဝဲလွင့်နေစေ၏။ အေးချမ်းသည် စက်လှေဦးထိပ်နားမှထိုင်၍ ပင်လယ်ပြင်ကိုငေးမောနေသော ခင်နှင်းကိုမြင်၍ အနားသို့လျှောက်လာလိုက်၏။

"ဩော် နိုးလာပြီလား"

ခင်နှင်းက သူ့ကိုမြင်တော့ လှပသော အပြုံးတစ်ခုကို ဆင်မြန်းရင်း နှုတ်ခွန်းဆက်၏။

"အစောကြီးနိုးနေတာလား"

"အင်း ဟုတ်တယ် ပျင်းပျင်းရှိတာနဲ့ ဒီမှာလာထိုင်နေတာ"

အေးချမ်းသည် ခင်နှင်းအနားတွင် အသာတိုးကပ်ထိုင်လိုက်ရင်း

"ခုလို ခင်နှင်းနဲ့ အတူရှိနေတာကို အိပ်မက်တစ်ခုလိုပဲ မထင်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်"

ခင်နှင်းက သူ့မျက်နှာကို အံ့ဩဟန်ဖြင့် ခပ်စူးစူးစော်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် သူမမျက်ဝန်းများ တစစ ပြေလျော့သွားကာ နှုတ်ခမ်းတို့ ပြုံးလာကြ၏။ သူမလက်တစ်ဖက်သည် ရုတ်ခနဲမြှောက်တက်လာကာ သူ့လက်မောင်းကို သူမ၏လက်သည်းချွန်းချွန်းများဖြင့် တအားဆိတ်လိုက်၏။

"အား ဘာလုပ်တာလဲ"

"နာလား အဲဒါအိပ်မက်မဟုတ်ကြောင်း သက်သေပြတာလေ"

ပြောပြီး သူမက သဘောကျစွာ လွင်လွင်လေးရယ်သည်။ သူမရယ်သံသည် လေပြေးထဲ တိုးဝှေ့သွားပြီးနောက် အထက်ကောင်းနှင့် ရွက်ပြင်အောက်သို့ လွင့်ဝဲရောက်ရှိသွားလေ၏။ သူမထံမှ အမွှေးနံ့များ ချက်ချင်းသူ့ထံသို့ ကူးစက်လာကာ သူပါ လိုက်ရယ်မိသည်။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုသည် နှစ်ဦးသားရင်တွင် ကိုယ်စီ၌ တသိမ့်သိမ့်လှုပ်ခတ်လျက်ရှိနေတော့၏။

ခဏကြာတော့ အေးချမ်းက တစ်စုံတစ်ခုကို ဖျတ်ခနဲ သတိရသွားဟန်ဖြင့်

"ခင်နှင်းကို ပြစရာရှိတယ် လာလာ"

"ဘာလဲဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လာခဲ့ အခန်းထဲရောက်ရင် သိရမှာပေါ့"

ခင်နှင်းသည် အံ့သြနားမလည်ဖြစ်နေပုံမျိုးဖြင့် သူ့နောက်မှ လိုက်လာ၏။ အခန်းထဲသို့ရောက်လျှင် တံခါးကို အတွင်းမှ ပိတ်လိုက်လေရာ ခင်နှင်းမှာ တစ်စုံတစ်ရာအမှုတွေးဝင်သွားဟန် အထိတ်တလန့် မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်နေ၏။

"ပြမယ့်ပစ္စည်းက ဘယ်သူမှတွေ့လို့မရဘူး ဒါကြောင့် တံခါးပိတ်ထားတာ"

"ဘာ ဘာမို့လို့လဲ"

ခင်နှင်းက အသံတုန်တုန်ဖြင့်မေးသည်။ အေးချမ်းသည် ဝတ်မှုန်လက်ကိုဆွဲ၍ ကုတင်ပေါ်ထိုင်စေလိုက်ရာ ခင်နှင်းမှာ ပို၍ပင် မျက်နှာပျက်ယွင်းလာပြီး အထိတ်တလန့် အေးချမ်းအား မော့်၍ကြည့်နေ၏။

အေးချမ်းသည် ခင်နှင်းအဖြစ်ကို မရိပ်မိချေ။ ကုတင်အောက်တွင် သူဝှက်ထားသည့် တစ်စုံတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်၍ယူနေ၏။ ယူပြီးနောက် ထိုပစ္စည်းကို ခင်နှင်း၏ပေါင်ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်ရင်းက ပြောသည်။

"အဲဒီကတ္တီပါစလေးကို ဖြည်ကြည့်လိုက်"

သူမတင်ထားသလို မဟုတ်သည့်အတွက် ခင်နှင်းသည် ယခု

စိတ်အေးလက်အေး ဖြစ်သွားရကာ သက်ပြင်းကို မသိမသာရှိုက်ာ်လိုက်မိသည်။ သူမပေါင်ပေါ်ရှိကတ္တီပါအနီစလေးကို ဖြည်လိုက်ည်။

ကတ္တီပါစလေးဖြည်ပြီးသွားသောအခါ အတွင်းမှ ရွှေရောင်ဖွက်နေသော ပစ္စည်းကိုမြင်လိုက်ရ၍ သူမတအံ့တသြ ရေရွတ်မိည်။

"အို ရွှေလက်ကလေးပါလား"

အံ့သြနားမလည်ဟန်ဖြင့် အေးချမ်းကိုလှည့်ကြည့်ကာ မေးမိည်။

"ဒီပွည်းကို ဘယ်ကရလာတာလဲ"

အေးချမ်းက ပစ္စည်းရခဲ့ပုံမှစ၍ ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သတ်ဆက်နွယ်ာ ဒဏ္ဍာရီကိုပါ ခင်နှင်းအား စိတ်လိုလက်ရ ရှင်းပြပြောဆိုလိုက်၏။

"မင်းသမီးလက်ထပ်တယ်ဆိုတာ သိသွားတော့ ဗျတ်ဇဘာဆက်ဖြစ်သွားလဲဟင်"

ခင်နှင်းက ရှေ့ဇာတ်လမ်းကို အလွန်စိတ်ဝင်တစား သိချင်ကြောင့် အငမ်းမရ မေး၏။

"မင်းသမီးရဲ့ အထိန်းတော်ကြီးက လှူအုပ်ထဲမှာရှေ့ပြီး ကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေတဲ့ ဗျတ်ဇကိုတွေ့သွားတယ်လေ သူက မင်းသမီ
ပြောပြလိုက်တယ် အဲဒီချိန်မှာ ဗျတ်ဇက အရမ်းကြေကွဲ
စိတ်ကိုလျှော့လိုက်ပြီး သူ့ကိုသတ်ချင်လည်း သတ်ပါစေ
ဆိုပြီး ဘုရင်ကို သူသေနိုင်မဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကိုပြောပြလို
တယ်၊ သူသေနိုင်မဲ့နည်းလမ်းက သူ့ရဲ့နှလုံးသားကို ထုတ်
ပြီး ဗိုထိုးတဲ့ မီးနဲ့မြိုက်ရင် သူသေသတဲ့လေ"

"ဟာင် ဒါဆို ဘုရင်က သူ့ကိုသတ်လိုက်ရောလား"

ခင်နှင်းက အလောတကြီးမေးသည်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ
မျက်လုံးလေးဝိုင်းနေ၏။

"သတ်တာပေါ့၊ သူ့ကို ဗျတ်ဇပုန်းကန့်မှာ ကြောက်နေ
ကိုး မသတ်ပဲ ဘယ်နေပါ့မလဲ၊ ချက်ချင်းပဲ သူ့ရင်
နှလုံးသားကိုထုတ်ယူပြီး သူတို့မြို့တွင်းက အင်္ဂါယတ်
ကြီးတစ်ယောက်ကို ဗိုထိုးခိုင်းပြီး လုံမှာ ဗျတ်ဇနှလုံးသာ
မီးတိုက်ခိုင်းတာပေါ့"

ခင်နှင်း မျက်ခွန်းများ ဖျတ်ခနဲ ရီဝေအုံ့မှိုင်းသွားသည်။
မကောင်းဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းမောကို ခပ်မျှင်းမျှင်းချ၏။

"အဲဒီအချိန်မှာပဲ အထိန်းတော်ကြီးပြောပြလို့ ဗျတ်ဇကို
တယ်ဆိုပြီး မင်းသမီးကသိသွားတယ်၊ ချက်ချင်းမင်းသ

လိုက်စုံစမ်းလိုက်တော့ သူ့အခန်းကိုရဲ့ ဥယျာဉ်တံချဉ်ကိုသိပြီး
ဗျတ်ဇဆီလိုက်ချလာတယ်၊ နှလုံးသားထုတ်ယူခံလိုက်ရတဲ့
ဗျတ်ဇကတော့ သတိမေ့လဲကျနေပြီလေ"

အေးချမ်း၏အသံသည် ဆို့ဆို့နစ်နစ် ကြေကြေကွဲကွဲ

"အခြေအနေ ချက်ချင်းစုံစမ်းလိုက်တော့ ဗျတ်ဇနှလုံးသား
ကို ဗိုထိုးခံရတော့မှာပေါ့ သိသွားတာပေါ့။ ဒါနဲ့ ဗိုထိုးမဲ့နေ
ရာဆီ ဆက်ပြေးလာခဲ့တယ် ဟိုရောက်တော့ သူချစ်သူရဲ့
နှလုံးသားက ဗိုထဲမှာ မီးပြင်းပြင်းနဲ့ အမြိုက်ခံနေရတာကို
တွေ့လိုက်ရတဲ့အခါ မင်းသမီးလေး လုံးဝ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့
ဘူး၊ မီးပြင်းထဲ သူ့လက်ကိုသွင်းပြီး သူချစ်သူရဲ့နှလုံးသားကို
လှမ်းယူလိုက်တယ်"

"မင်းသမီးလေး ဒီလိုလုပ်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူကမှ မထင်
ထားဘူးလေ၊ မင်းသမီးလေး ဗိုထဲလက်သွင်းလိုက်တော့
အားလုံးက အံ့သြထိတ်လန့်နဲ့ အော်လိုက်ကြတယ်၊ သူ့အစ်
ကိုဘုရင်က မင်းသမီးကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ပေမယ့် မမီတော့ဘူး
မင်းသမီးရဲ့လက်က ဗျတ်ဇနှလုံးသားကို ဖမ်းဆုပ်မိတယ်
ဆိုရင်ပဲ ဝုန်းကနဲ ပေါက်ကွဲသံကြီး ဟိန်းထွက်လာတယ်တဲ့"

"ပြီးတော့ ဘာဆက်ဖြစ်သွားလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုန်ရင်စိုးရွံ့သော အသံဖြင့် ခင်နှင်းကမေးသည်။

"မသိဘူး၊ ဒဏ္ဍာရီက ဒီမှာဆုံးသွားပြီ၊ လူတွေအစဉ်အဆက် ပြောခဲ့ကြတာတော့ ဒီနှလုံးသားကိုင်ထားတဲ့ လက်ပုံ ရွှေရုပ်ထုကတော့ ကသဲရွာမှာ အစဉ်အဆက်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတယ်တဲ့၊ အခုမှ ရေတွင်းထဲကပြန်ရှာတွေ့တာ ပြောကြတာကတော့ ဗျတ်ဇာဘက်သား ရဲမတ်တွေက အဲဒီတုန်းက ရွှေဖြစ်သွားတဲ့ လက်နဲ့နှလုံးသားကိုယူပြီး ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြတယ် တို့ရွာနဲ့ ကန့်ဇော်တောရွာကြားမှာ ပုန်းရှောင်နေထိုင်ရင်း ကသဲရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး အစဉ်အဆက် ထိန်းသိမ်းလာခဲ့တာ နောက်ပိုင်းမှာ ရွာကြီးကကောပြီး ပျောက်သွားတယ်တဲ့ အခု ဒီပစ္စည်းက ရေတွင်းထဲမှာ ဘယ်လိုရောက်နေတာလဲဆိုတာ မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒါတွေက ဒဏ္ဍာရီတွေပါ၊ ဒီထူးဆန်းတဲ့ နှလုံးသားကိုင်ထားတဲ့ လက်ပုံရွှေရုပ်ထုကိုကြည့်ပြီး ချဲ့ကားပြောကြားတာနဲ့ တူပါတယ်"

သက်ပြင်းမောကိုရှိုက်ရင်း ဒဏ္ဍာရီကို အဆုံးသတ်လိုက်၏ ခင်နှင်းတစ်ယောက် အသံတိတ်နေ၍ လှည့်ကြည့်မိတော့ မျက်ရည်အဝိုင်းသားဖြင့် မျက်တောင်ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ပါးပြင်နှင့် နှာခေါင်းထိပ်လေးများ နီတွေးရဲနေလေ၏။

"ဟင် ဘာလို့ ငိုနေတာလဲကွာ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ပဲဟာ"

"မင်းသမီးလေးနဲ့ ဗျတ်ဇတို့ကို သနားလွန်းလို့ပါ"

ပြောရင်း ခင်နှင်းက တအိအိရှိုက်ကာငိုတော့သည်။

"ငါ့ချစ်သူကလည်း အသဲငယ်တတ်လိုက်တာ ဟာကြည့်စမ်း ပြောနေရင်းနဲ့ မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျလို့ပါလား ဟား ဟား"

ခင်နှင်းက ဝမ်းပန်းတနည်း ရှိုက်၍ရှိုက်၍ ငိုနေသည်။ သူမ ျက်ရည်များသည် ပေါင်ပေါ်တွင်တင်ထား ရွှေလက်ထုပ်ထား ည့် ကတ္တီပါစပေါ်သို့ တတောက်တောက်နှင့် ကျနေ၏။ သူမမျက် ည်များနှင့် ထိတွေ့လိုက်သည့်အခါ ကတ္တီပါစပေါ်တွင် ပုံသဏ္ဍာန် ခု ထူးဆန်းစွာ တရေးရေး ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ထိုအခြေအနေကို နှစ်ယောက်လုံး သတိမထားမိကြချေ။ အေးချမ်းသည် ခင်နှင်း နေ၍ အသဲငယ်တတ်ရန်ကောဟူ၍ ရယ်ချင်ပက်ပို ဖြစ်သွားရ ို သနားလည်း အသနားမိရ၏။ သူမပေါင်ပေါ်ရှိ ကတ္တီပါစလေး တာ မျက်ရည်များကို တယုတယသုတ်ပေးနေမိသည်။

"မငိုပါနဲ့ကွာ မျက်လုံးတွေအစ်ပြီး အလှပျက်ကုန်လိမ့်မယ် မငိုနဲ့တော့နော် တိတ်တိတ်"

ခင်နှင်းက ဝမ်းနည်းစိတ်ပြေလျော့သွားဟန်ဖြင့် အငိုရပ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိက်သံကတော့ တအင့်အင့်နှင့် ဆက်လက်ထွက်ပေါ်နေဆဲ။ အေး[...] သည် ခင်နှင်း၏ခေါင်းလေးကို သူ့ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းထားလိုက်[...] စိတ်ထားနူးညံ့ပျော့ပျောင်းလွန်းသော ချစ်သူလေးကို သူမြတ်နိုးချ[...] ဖြစ်နေမိ၏။ အမှတ်တမဲ့ လက်တွင်ကိုင်ထားသည့် ကတ္တီပါစလေး[...] သို့ အကြည့်ရောက်သွားမိရာ ထူးဆန်းမှုတစ်ခုကို သူမြင်လိုက်ရ[...] သည်။

ကတ္တီပါစပေါ်တွင် ဟပ်ထင်လာသော ပုံသဏ္ဌာန်များ တ[...] ရေးမှ တစတစ ပီပြင်ထင်ရှားလာသည်။ သူအလန့်တကြားဖြင့် က[...] ပါစလေးကို ဖြန့်၍ကြည့်လိုက်မိ၏။ ခင်နှင်းသည် သူ့အပြုအမူကြေ[...] ပထမ ကြောင်အမ်းသွားသော်လည်း သူကြည့်ရာသို့ လိုက်ကြည့်မိ[...] အခါ သူမမျက်လုံးအစုံမှိုင့်တက်ကာ မျက်လုံးများ ဝိုင်းသွားလေ[...]

"ဟင် လူကိုယ်နဲ့ ကျားခေါင်းပုံစံကြီး"

"ဟုတ်တယ် အရင်တုန်းက ဒီကတ္တီပါစပေါ်မှာ ဘာမှ[...] ဘူး ခု ခင်နှင်းရဲ့မျက်ရည်တွေနဲ့ ထိလိုက်တော့မှ ဒီပုံသဏ္ဌ[...] ပေါ်လာတာ"

"အို ထူးဆန်းလိုက်တာ"

"ဒါမြေပုံတစ်ခုဖြစ်မယ် ထင်တယ်"

အေးချမ်းက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"အဘတို့ကို သွားပြောရမယ်"

အေးချမ်းက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကတ္တီပါစနှင့် ရွှေလက်ကို [...]လည်ထုတ်ပိုးလိုက်ပြီး နေရာတကျသွက်ထားခဲ့ပြီးနောက် အပြင်သို့ [...]တ်ရန်ပြင်၏။

"ဪ ခင်နှင်းဒီမှာ ခဏနေခဲ့နော် အဘတို့ကို သွားခေါ် လိုက်ဦးမယ်၊ အခန်းတံခါးကို သေသေချာချာပိတ်ထားဦး ဘယ်သူလာလာ ဖွင့်မပေးနဲ့နော် ကိုယ့်အသံကြားမှ ဖွင့်ပေး သိလား"

ခင်နှင်းက ခေါင်းကိုညိတ်ပြသည်။ သူ အခန်းပြင်သို့ထွက် [...]တ်လျှင် ခင်နှင်းက အခန်းတံခါးကို အတွင်းမှ ပိတ်ထားလိုက်လေ [...] အေးချမ်းကလှည့်အထွက်၌ မျက်ဝန်းထောင့်စွန်းများမှ လူရိပ် [...]ဘာန်လို တွေ့လိုက်ရ၍ ကြည့်လိုက်မိရာ မိမိတို့အခန်းနှင့် မလှမ်း [...] အကွယ်ထောင့်လေးတစ်နေရာ၌ မိမိအား စောင့်ကြည့်နေသော လူ [...]သောက် လှစ်ကနဲ ပုန်းအောင်းလိုက်ဟန်ဖြင့် ဖျတ်ခနဲ တွေ့လိုက် [...] အသေအချာ မှတ်မိလိုက်သည်မှာ ထိုသူ၏ပုံစံမှာ သျှောင်တ [...]င်းနှင့်ဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်ထဲ ကသိကအောင့်ဖြစ်သွားရ၏။ ထိုလူရှိရာနေရာသို့ [...]၌ ကြည့်မိသော် ထိုနေရာ၌ ထိုလူမရှိတော့ပေ။ ထို့စဉ် အဘနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘကြီးလှတင်တို့ သူတို့အခန်းရှိရာသို့ စကားပြောရင်း လျှောက်လာ
သည်ကို မြင်လိုက်၍ ဝမ်းသာသွားကာ အဘတို့ဆီသို့ ပြေးသွားလို
ပြီး မိမိတွေ့ခဲ့ရသည့် ကတ္တီပါစမှ ထူးဆန်းသည့် ပုံသဏ္ဍာန်အကြော
တီးတိုးပြောလိုက်မိ၏။ အံ့သြမယုံဟန်ဖြင့် အဘစိန်ဖေက ပြော

"ဟုတ်ရဲ့လား လူလေးရဲ့"

"ဟုတ်ပါတယ် အဘရာ မယုံရင်လိုက်ကြည့် လာ"

အခန်းဆီသို့ သူတို့လျှောက်လာလိုက်၏။

"ခင်နှင်းရေ တံခါးဖွင့်ပါ ကိုယ့်တို့ပြန်လာပြီ"

ချောက်ခနဲ တံခါးဖွင့်သွားသည်။ အခန်းထဲရောက်လျှင် ကတ္တီ
ပါစကို ထုတ်၍ပြလိုက်လေရာ အဘနှင့် ဘကြီးလှတင်မှာ မယုံနိုင်
ဟန်ဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား အံ့သြနေလေတော့၏။

"အဘကို ကျွန်တော်ပြောရဦးမယ် ခုနက အဘတို့ကိုခေ
ပြမလို့အတွက်မှာ လူတစ်ယောက် ဟိုဘက်အကွယ်လေး
နေ ကျွန်တော်တို့ကြည့်နေတာ ဖျတ်ခနဲတွေ့လိုက်ရတယ်
ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်တော့ သူကပုန်းလိုက်တယ်၊ သွား
ကြည့်တော့မရှိတော့ဘူး ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ သူ့ကိုသိပ်မသင်္ကာ
ဘူး ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ ပုလိပ်အဖွဲ့
သူလျှိုများလားမသိဘူး အဘာ"

"လူလေး စိတ်ထင်လို့ဖြစ်မှာပါ ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး၊ စက်လှေသမားတစ်ယောက်ဖြစ်မှာပါကွယ်"

ဦးစိန်ဖေက အေးချမ်းစိတ်သက်သာရာရစေရန် ဖော့ပြောလိုက်သည်။ အေးချမ်းကမျက်မှောင်ကြီးကြုတ်၍ ခေါင်းကိုအသာရမ်းမိသည်။ ဘာမှတော့ ဆက်မပြောတော့ပေ။

ထိုနေ့က ထူးဆန်းစွာပေါ်လာသည့် ကတ္တီပါစပေါ်ရှိ ပုံသဏ္ဍာန်များကိုကြည့်၍ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ထင်ကြေးပေးပြောဖြစ်မိကြသည်။ နောက်ဆုံး၌ မြေပုံတစ်ခုဟုသာ အားလုံးလက်ခံလိုက်မိကြလေတော့သည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၂)

"မြို့ကိုရောက်တာနဲ့ တို့တွေအခြေချဖို့ နေရာအရင်ရှာရမယ်။ နေရာကျပြီ နေသားကျပြီဆိုတော့မှ သားတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စစီစဉ်နေမယ်၊ အဘမှာ ပါလာတဲ့ငွေတွေနဲ့ အကောင်းဆုံးမင်္ဂလာဆောင်ပေးမယ်ကွာ၊ ပြီးရင်တော့ ထမင်းဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ဖွင့်ရမယ်၊ စားဖို့သောက်ဖို့အတွက် လုပ်ငန်းတစ်ခုတော့ လုပ်ရမှာပေါ့၊ အဘတစ်သက်လုံး ရှာဖွေစုဆောင်းလာတဲ့ငွေကြေးနဲ့ တို့တွေ တစ်သက် ဖူဖူလုံလုံနေထိုင်စားသောက်လို့ရပေမယ့် အများအကြွင်းမှာ တင့်တယ်အောင်တော့ လုပ်ငန်းတစ်ခု ပြုရမှာပေါ့လေ"

ဦးစိန်ဖေက သူ၏ အနာဂတ်အစီအစဉ်များကို အေးချမ်းတို့

း ပြောပြနေ၏။ စက်လှေဦးထိပ်တွင် သူတို့အဖွဲ့စုံဖွဲ့ထိုင်ကာ စကား ည်ပြောနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ပင်လယ်လေညင်း တသုန်သုန်တိုက် ်နေ၏။ ကောင်းကင်ပြင်သည် မနေ့ကလိုပဲ ကြည်လင်သာယာနေ ည်။ စိမ်းပြာသော ရေပြင်ကို ဖွာခနဲ ဖွာခနဲနေအောင် ထိုးခွဲ၍ ်လှေကလေးသည် တရွေ့ရွေ့ခုတ်မောင်းပြေးဆွဲနေလေ၏။ အနာ ်အရေးကို မျှော်တွေးရင်း သူတို့အားလုံး ကြည်နူးပျော်ရွှင်နေမိသည်။

ထိုစဉ် ရေကြီးသုတ်ပြာဖြင့် စက်လှေပိုင်ရှင်သည် သူတို့ ားသို့ ရောက်လာ၏။

"ကျုပ်တို့ စက်လှေနောက်ကို လှေတစ်စင်း လိုက်နေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ပတ်သတ်နေတဲ့လူတွေလား မသိဘူး"

"ဟင်"

သူတို့တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်မိကြ ည်။ စက်လှေပိုင်ရှင်ပြောသည့် နောက်ကလိုက်လာသည့် လှေကို ်တီးလူးဖြင့်ကြည့်မိကြ၏။

အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ စက်လှေတစ်စင်းသည် အတော်ခပ်ဝေးဝေး ှ်ငံ ရှိနေသော်လည်း သူတို့နောက်ကို လိုက်နေမှန်း သိသာလှသည်

"ဆရာ ဟိုဘက်စက်လှေက သတင်းပို့လာတယ်"

"ဟေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ့သမားလေးတစ်ဦးက လေ့ပိုင်ရှင်အား လာပြောသည် လေ့ပိုင်ရှင်သည် ပြူးပြူးပျာပျာဖြင့် စက်မောင်းခန်းသို့ ထွက်သွားေ ၏။ သူတို့အဖွဲ့လည်း နောက်မှလိုက်လာခဲ့ရတော့သည်။

စက်မောင်းခန်းထဲရောက်တော့ ဟိုဘက်စက်လှေက သူ စက်လှေကိုရပ်ရန် အမိန့်ဆန်ဆန် သတင်းပို့နေတာကို ကြားလိုက် တော့၏။

"စက်လှေကို ရပ်မပေးနဲ့ ဆက်မောင်းပါ"

ဦးစိန်ဖေက လေ့ပိုင်ရှင်ကိုပြောလိုက်သည်။ လေ့ပိုင်ရှင်သည် ပဲ့နင်းကို အရှိန်မြင့်ရန် ပြောလိုက်သည်။ အေးချမ်းတို့စီးနင်းလာသော လှေကလေးသည် ပင်လယ်ပြင်အတွင်း၌ အစွမ်းကုန် ခုတ်မောင်းလျ ရှိနေ၏။ နောက်စက်လှေသည် သူတို့ကဲ့သို့ အရှိန်ကိုမြှင့်ကာ နော ကတ္တရကြမ်း လိုက်ချလာ၏။

အေးချမ်းတို့ စက်လှေကို မမှီမှန်းသိလာသောအခါ နောက် စက်လှေသည် သေနတ်ပစ်ဖောက်၍ ရန်ပြုပါတော့သည်။

တဒိန်းဒိန်းနှင့် သေနတ်သံများ တရစပ်ကြားရသောအ စက်လှေပိုင်ရှင်မှာ အလွန်အမင်း သည်းမခံနိုင်ဖြစ်ဟန်ဖြင့် ဒေါသတ ပြောလေ၏။

"ခင်ဗျားတို့ကြောင့် ကျုပ်တို့စက်လှေတစ်စင်းလုံး အတူ

မသာပေါ်ကုန်လိမ့်မယ် ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကို ဆက်ပြီး မတင်နိုင်တော့ဘူး ဒီနေရာကနေ သင်္ဘောကယ်လှေနဲ့ ဆင်းသွားကြပေတော့။ အခု တောင်လေနဲ့လိုက်သွားရင် မကြာခင်မှာခင်ဗျားတို့ အနီးအနားမှာရှိတဲ့ ကျွန်းတန်းတွေဆီရောက်မှာပဲ၊ ကဲ ကဲ ခင်ဗျားတို့ မြန်မြန်ဆင်းကြပါတော့"

"ဟာ ဘယ်ရမလဲ ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်တို့ကို နောက်ကစက်လှေလက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်ရုံနဲ့ ဘာထူးမှာလဲ"

ဦးစိန်ဖေက အလန့်တကြားပြော၏။ လေ့ပိုင်ရှင့်မျက်နှာက ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်နိုင်တော့ဟန်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်း

"မတတ်နိုင်ဘူး ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်လှေပေါ်မှာ ခင်ဗျားတို့ကို ဆက်မထားနိုင်တော့ဘူး ပေးစရာရှိတဲ့ လှေဖိုးငွေကို ပေးပြီး ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေ မြန်မြန်ထွက်သွားကြပါ"

ဦးစိန်ဖေက ဒေါသတကြီး 'တောက်' တချက်ပြင်းပြင်း ခေါက်၏။

"ကောင်းပြီ ခင်ဗျားလှေဆိုတော့လဲ ကျုပ်ကဘာပြောလို့ရမှာလဲ၊ လှေကြုံလိုက်ခ ကျသင့်ငွေကို ကျုပ်ပေးမယ်"

ဦးစိန်ဖေက ဒေါသတကြီးပြောဆို၍ သူတို့နေထိုင်ရာ အခန်းခဲ ကမူးရှူးထိုးဝင်လာခဲ့၏။ အေးချမ်းတို့လည်း ပစ္စည်းသိမ်းရန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်မှ လိုက်လာခဲ့ရသည်။ အခန်းထဲသို့ရောက်လျှင် သူတို့အားလုံး မျက်လုံးပြူးသွားကြရသည်။ အခန်းထဲ တစ်စုံတစ်ယောက် ဝင်ရောက် မွှေနှောက်သွားပုံမျိုး အခန်းတစ်ခုလုံး ရှုပ်ပွပြန့်ကျဲလျက်။

"ဟာ သူခိုးဝင်သွားပြီ"

"ကြည့်ကြပါဦး ပစ္စည်းတွေရှိသေးရဲ့လား ရှာကြစမ်း ပါဦး"

ဦးလှတင်က ထိတ်လန့်တကြား ရေရွတ်ရင်း ပစ္စည်းထားရာကို ပြေးရှာ၏။ အေးချမ်းသည် ထိတ်ခနဲရင်ပူးသွားကာ ရွှေလက်ကလေးဝှက်ထားခဲ့ရာကို ပြေး၍ ကြည့်မိလိုက်သည်။

ကုတင်၏ ခေါင်းရင်းဘက်နားအောက်ဘက်တွင် အံဝှက်လိုမျိုးလေးရှိသဖြင့် ထိုအပေါက်လေးထဲ သူထည့်ဝှက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာပင် သူဝှက်ခဲ့သည့် ရွှေလက်ကလေးကို ပြန်တွေ့လိုက်ရသည်။

"ကုန်ပါပြီ ငွေတွေရော ပစ္စည်းတွေရော အကုန်ပါသွားပြီ"

ဦးစိန်ဖေ၏ အလန့်တကြား ရေရွတ်သံပေါ်လာ၏။ အေးချမ်း၏လက်တွင်းမှ ရွှေလက်ကလေးကိုမြင်တော့ 'တော်ပါသေးရဲ့' ဟု သက်ပြင်းဟင်းကနဲ ချသည်။

"ဟာ သွားပြီ"

အေးချမ်းက သူ့နဖူးသူရိုက်ကာ အထိတ်တလန့်ရေရွတ်၏။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ဟု ခင်နှင်းက မေးလိုက်သည်။

"ညတုန်းက ကတ္တီပါစလေးကိုကြည့်ပြီး ပြန်မသိမ်းမိလိုက်ဘူး အဘရဲ့ ငွေအိတ်ထဲထည့်ထားလိုက်တာ"

"ဟာ ဒါဆို ပါသွားပြီပေါ့"

သူတို့အားလုံး စိတ်ဓာတ်ကျသွားကြသည်။ ကံကြမ္မာဆိုးက သူတို့အပေါ် အငြိုးဖြင့်ဝင်၍မွှေလေပြီ။

"ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ လှေပိုင်ရှင်ကိုဘာပိုက်ဆံနဲ့ ပေးကြတော့မလဲ"

ခင်နှင်းက ငိုသံတဝက်နှင့် စိတ်ပူပန်စွာပြော၏။ ဦးစိန်ဖေမျက်ဝန်းအကြည့်များ အေးချမ်းလက်ပေါ်ရှိ ရွှေလက်လေဆီသို့ ဝေ့ခနဲရောက်ရှိသွား၏။

"ကဲ ငါတို့မှာ ဒီဟာလေးပဲကျန်တော့တာမို့လား၊ သား ရွှေလက်လေးက နလုံးသားလေးကို ဖြုတ်လိုက်"

"ဒီနလုံးသားလေးကို လှေပိုင်ရှင်ကို ပေးမလို့လား"

"အေးလေ ပေးစရာ ဒါပဲရှိတော့တာကိုး"

"ဟာ အဘကလဲ မတန်တဆကြီး"

"ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ သားရယ် ငါတို့ကပေးမယ်လို့ ပြောပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့ပြီလေ"

အေးချမ်းရင်ထဲ လှိုက်ခနဲဝမ်းနည်းသွားသည်။ မတန်မရာကြီး ရွှေနှလုံးသားလေးကို ပေးရမည်ကို သူ့စိတ်ထဲ အလွန်ပင် နှမြောလှပေ၏။ သို့သော် ယခုအခက်အခဲက သည်လိုရှင်းမှပဲ ရတော့မည်။ သူ နှမြောပေမယ့်လည်း

"အင်းလေ ဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့"

□ □ □

အခန်း (၂၃)

ရွှေလက်လေးဆုပ်ကိုင်ထားသော ရွှေနှလုံးသားလေးကို ဖြုတ်ဆေးလိုက်တော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပြီးနောက် အေးချမ်းသည် ရွှေအတ်လေးမှ နှလုံးသားကိုလှည့်၍ ဖြုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ နှလုံးသားလေးကို အတော်ကြာအောင်လှည့်၍ ထုတ်ရသည်။ နှလုံးသားလေး သူ့လက်ထဲပြုတ်ထွက်လာတော့ သူ့နှလုံးသား ပြုတ်ထွက်သွားသည့်အလား ဟာကနဲ ခံစားလိုက်ရ၏။

"အထဲကလူတွေ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ မပြီးကြသေးဘူးလား၊ မြန်မြန်ထွက်ကြလေ"

လှေပိုင်၏အော်သံကြီး ဟိန်းကနဲ ထွက်လာ၏။

"ကဲ ကဲ လူလေး ရွှေလက်ကလေးကို ရင်ဘတ်ထဲထည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီး ဝှက်ခဲ့၊ လာကြ အပြင်ထွက်ကြတော့ လှေပိုင်ရှင်ေ

နေပြီ''

သူတို့ အခန်းပြင်သို့ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ အပြင်ရောက်တော့

လှေပိုင့်ရှင်က အလိုမကျဟန် မျက်ထောက်နီကြီးဖြင့် ကြည့်နေ၏

''ဘယ်မှာလဲ လှေခ ပေးမယ်ဆို အခုပေးလေ''

''ဒီမှာ ကျုပ်တို့အခန်းထဲက ပိုက်ဆံတွေနဲ့ ပစ္စည်းတွေ အ

ခံရတယ် ခင်ဗျားက လှေပိုင်ရှင်ပဲ ခင်ဗျားမှာ တာဝ

တယ်''

''ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ ကျုပ်ရဲ့လှေသားတွေ ခိုးတ

လို့ မင်းတို့မြင်လို့လား၊ ပိုက်ဆံမပေးချင်လို့ ကလိန်ကျ

တော့မကြံနဲ့၊ အားလုံးရေထဲကန်ချလိုက်မယ် ဘာမှတ်နေလဲ''

''ဟာ ခင်ဗျား တောက်''

အေးချမ်းသည် လှေပိုင်ရှင့်မျက်နှာကို အားပါးတရ လက်သ

ဖြင့်ထိုးချပစ်ချင်စိတ် ပေါက်လာ၏။ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအော

ဆုပ်ရင်း ဒေါသတကြီး 'တောက်' ခေါက်မိသည်။

''ကဲပါ လူလေးရယ် ပြောမနေပါနဲ့တော့ ပေးစရာရှိတာ

သာပေးလိုက်ပါ''

အဘစိန်ဖေက သူ့ကိုဖျောင်းဖျသလိုဆို၏။ အေးချမ်းသည်

လှေပိုင်ရှင့်မျက်နှာကို လက်ထဲမှ ရွှေနလုံးသားနှင့် ကောက်ပေါက်လိုက်ချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ်နေသည်။ မနည်းစိတ်ကိုချုပ်တီးထားရလေ၏။

သူ့လက်တို့ တဖြည်းဖြည်းမြှောက်လာကာ လှေပိုင်ရှင်ကို တမ်းပေးလိုက်သည်။ လှေပိုင်ရှင်သည် သူ့လက်ထဲမှ ပစ္စည်းကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး ကြည့်မိသောအခါ မျက်လုံးအစုံပြူးကျယ် ဝိုင်းစက်သွားလေ၏။ အိန္ဒြေမဆောင်နိုင်စွာပင် ရွှေနလုံးသားလေးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး သွားအဖြဲသားနှင့် ပြုံး၏။ ပြီးနောက် ...

''ခင်ဗျားတို့သွားဖို့ လှေအဆင်သင့်ချထားတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ရတာ ကျုပ်စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒီလိုမှမလုပ်ရင် ကျုပ်တို့စက်လှေကို အနောက်စက်လှေက ရန်မူမှာစိုးလို့ပါ၊ ကျုပ်ကို နားလည်ပါ''

အေးချမ်း နှုတ်ခမ်းမဲ့မိသည်။ စောစောကတစ်မျိုး၊ အခုတစ်မျိုး တော်တော်အပြောင်းအလဲနိုင်တဲ့ လူပဲဟု ခပ်ချဉ်ချဉ်တွေးနေမိသည်။

''ကဲပါ ပြောမနေပါနဲ့တော့ ဘယ်မှာလဲ ကျုပ်တို့သွားရမဲ့ လှေ''

ဦးစိန်ဖေက ခပ်တင်းတင်းဝင်ပြောလိုက်၏။

''ဟိုမှာပါ ဟိုတ်ကောင်တွေ လှေထဲဆင်းဖို့ ကြိုးချပေးလိုက်ကြ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှေပိုင်ရှင်က သူ့လူများကို အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်၏။ လှေသမားတို့ ချပေးသောကြိုးမှ သူတို့အဖွဲ့ လှေထဲတစ်ယောက်ချင်း ဆင်းကြရသည်။

အေးချမ်းသည် ရွှေနှလုံးလေးပေးလိုက်ရသည်ကို နှမြောတသ မဆုံး ဖြစ်နေမိသည်။ သူခြေထောက်များ နေရာမှရွေ့လျား၍ မရနိုင်အောင် တစ်စုံတစ်ခုက ဆွဲငင်ထားသလိုပင်။

သူခြေလှမ်း လှမ်းရန်ပြင်သည်။ လှမ်း၍မရ။ လှေပိုင်ရှင် လက်တွင်ကိုင်ထားသော ရွှေနှလုံးသားလေးဆီသို့ ပြေး၍ကပ်ချင်စိတ် ပေါက်နေမိသည်။ သူ့ရင်ဘက်ထဲဝှက်ထားသော ရွှေလက်လေးနှင့် လှေပိုင်ရှင်လက်ထဲရှိ ရွှေနှလုံးသားတို့အချင်းချင်း ဆွဲငင်နေကြသလို။

တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်ဖြစ်နေသော သူ့ကို အဘက စိတ်မရှည် ဟန်ဖြင့် အတင်းလာဆွဲခေါ်တော့မှ ဖြုန်းကနဲ စက်ကွင်းကလွတ်ထွက် သွားသလို သူခြေလှမ်း၍ရနိုင်တော့သည်။

ထိုအခိုက် ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်တစ်ခု ရုတ်တရက်ဖြစ်ပွား လာလေ၏။ ကြည်လင်သာယာသော ကောင်းကင်ပြင်သည် ရုတ်တ ရက် မိုးသားတိမ်လိပ်များ မဲတက်လာကာ အုံ့မှိုင်း၍လာလေ၏။

အေးချမ်းတို့ လှေပေါ်သို့အမြန်ဆင်းလိုက်ရ၏။

အခြေအနေသည် ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ လေပြင်း

များ ရုတ်တရက်တိုက်ခတ်လာပြီး ပင်လယ်ပြင်သည် လှိုင်းထန်၍ လာလေ၏။

အေးချမ်းတို့စီးနင်းရမည့် လှေလေးမှာ ရွက်လည်းမရှိသဖြင့် လှော်တက်များကိုအားပြုကာ ကမ်းခြေသို့ရောက်အောင် လှော်ခတ်ရ တော့မည်။ မုန်တိုင်းထန်လာသော ပင်လယ်ပြင်အတွင်းဝယ် သူတို့လှေ ကလေးမှာ မည်သို့ကြံ့ကြံ့ခိုင်နိုင်မည်နည်း။

ခဏတွင်းချင်းမှာပင် ပင်လယ်ပြင်သည် မဲမှောင်၍သွားလေ ၏။ မိုးများ သည်းသည်းထန်ထန်ရွာကျလာသည်။ အေးချမ်းတို့အဖွဲ့ သည် လှေကလေးထဲတွင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစွာ လှော်ခတ်ရင်း စိတ် ခေါက်ကျနေမိသည်။ သူတို့လှေလေးမှာ လှိုင်းလုံးကြီးများ ရိုက်ခတ် မှုကြောင့် တလူးလူးတလွန့်လွန့်ဖြင့် တိမ်းစောင်းယိမ်းယိုင်နေ၏။

ကြိုးစား၍ လှေကိုဖေးထိန်းကိုင်၍ လှော်တက်ကိုအားပြုကာ လှော်သည်။

ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်အတွင်း၌ ကူကယ်ရာမဲ့ စွာ သူတို့ ဒုက္ခရောက်နေလေတော့၏။

သူတို့စီးနင်းလာသည့် စက်လှေနှင့် အတော်ဝေးကွာလာခဲ့ သည်။ လှိုင်းလေကြား၌ စက်လှေမှာလည်း တလူးလူးတလွန့်လွန့် နှင့်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်နှင်း ဒီသက်ကယ်ဘောကို ယူထား လက်ကမလွှတ်
စေနဲ့"

အေးချမ်းက ခင်နှင်းကို စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းပြောလိုက်သည်။

လှေကိုတိမ်းမှောက်မသွားအောင် သူတို့ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားကြရသည်။ တအောင့်ကြာတော့ လေသည် ပြန်ငြိမ်၍သွားကာ မိုးလည်း စဲသွား၏။ လှိုင်းလည်း တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်စပြုလာ လေပြီ။

သူတို့အခုမှ သက်ပြင်းချရတော့သည်။ သူတို့စီးနှင်းလာခဲ့ သည့် စက်လှေမှာလည်း အတော်ခပ်ဝေးဝေးကိုရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်၏။ နောက်ကလိုက်လာသည့် စက်လှေကို အစပင်မတွေ့ရတော့ပေ။

❐ ❐ ❐

အခန်း (၂၄)

လေလည်းငြိမ်၊ လှိုင်းလည်းရပ်သွားတော့မှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သူတို့ သေသေချာချာအကဲခတ်မိကြသည်။ ထိုစဉ် ဟိုအဝေးဆီ၌ ...န်းလိုလို သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို မှုန်ပျပျမြင်လိုက်ရ၏။

"ဟိုဟာ ကျွန်းဖြစ်မယ် ထင်တယ်"

"ဟာ ဟုတ်တယ် ကျွန်းတစ်ကျွန်းပဲ အဲဒီကိုလှော်ကြ"

သူတို့ အားတက်သွားကြသည်။ ကျွန်းရှိရာသို့ရောက်လျှင် ...တော့ဟု သဘောထားကာလှေကို တတ်နိုင်သမျှ အားစိုက်၍ ...၏။ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ ကျွန်းသဏ္ဍာန်မှာ ...လာ ထင်ရှား၍လာလေ၏။ ထို့နောက် ပီပီပြင်ပြင် အသွင်သဏ္ဍာန် ...တို့ကို သူတို့ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လိုက်ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်း၏ပုံသဏ္ဍာန်မှာ လူကိုယ်နှင့် ကျားခေါင်းပုံစံလိုလို ဖြစ်နေ၏။ သူတအံ့တသြကြည့်နေမိကြသည်။ ကျွန်းရှိရာ မြောက်ဘက်ဆီသို့ သူတို့လှေကလေး တရွေ့ရွေ့ ရွေ့လျားလာကာ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်၍လာလေပြီ။

"ကျွန်းပုံစံက ဟိုကတ္တီပါစထဲမှာ ပေါ်လာတဲ့ ပုံလိုပဲနော်"

အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်သော ခင်နှင်းစကားက အေးချမ်း၏နားထဲ ဒိုင်းခနဲ ဝင်ရောက်လာသည်။ ခင်နှင်းပြောမှ ကျွန်းကြီးကိုသူအသေအချာ ပြန်ကြည့်မိသည်။

"ဟုတ်တယ် ကတ္တီပါစပေါ်မှာ ပေါ်လာတဲ့ပုံလိုပဲ"

ဦးလှတင်ကပါ ထောက်ခံပြော၏။

"ဒါဆို ကတ္တီပါစဟာ မြေပုံတစ်ခုပေါ့"

အေးချမ်းက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

သူတို့အားလုံး တစ်စုံတစ်ခုကို တပြိုင်တည်းတွေးလိုက်မိကြ၏။ ကတ္တီပါစမြေပုံသည် ရတနာသိုက်ရှိရာကို ညွှန်ပြထားသော မြေပုံတစ်ခုလားဟူသော အတွေးပင်ဖြစ်တော့သည်။

ထိုအခိုက်၌ စောစောကငြိမ်သက်လျက်ရှိနေသော လေသည် ရုတ်တရက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခတ်လာ၏။

မုန်တိုင်းအရှိန်ကား မသေးသေးပေ။ လေနှင့်အတူ လှိုင်း

ထန်လာသည်။ ပင်လယ်ရေပြင်သည် ငြိမ်သက်နေရာမှ ဒေါသတကြီးအော်မြည်သံကြီးများပြုကာ သောင်းကျန်းလျက်ရှိနေ၏။

အခြေအနေမှာ ပို၍ဆိုးလာ၏။ လှိုင်းလုံးကြီးများမှာ ထိုမှဤမှ ရိုက်ခတ်လျက်ရှိနေရာ သူတို့လှေကလေးမှာ ပင်လယ်ပြင်တွင်း၌ လူးကာလိမ့်ကာ ဖြစ်နေတော့သည်။

ထို့နောက် တောင်လုံးကလေးခန့်ကြီးမားသော လှိုင်းလုံးတစ်လုံးသည် လှေကလေး၏ပဲ့ပိုင်းကို နောက်မှနေ၍ ကန့်လန့်ဖြတ်ရိုက်ခတ်လိုက်ရာ သူတို့မှာ ဘုရားတရန် အချိန်မရမှီ လှေကလေးသည် ဗျမ်းဆိုမှောက်ခုံဖြစ်၍သွားပြီးနောက် သူတို့အားလုံးလည်း လှိုင်းလုံးအောက်၌ တကွဲတပြားစီ ဖြစ်၍သွားလေတော့၏။

သူတို့သည် ရေအောက်၌မြုပ်၍သွားပြီးနောက် တဖန်ပြန်ပေါ်လာသောအခါ အသက်လုကူးခတ်ရင်း အသက်ကိုလည်း အငမ်းမရရှူ၏။ ရေကူးတတ်ကြသော်လည်း လှိုင်းလုံးများမှ လွတ်မြောက်၍အသက်ရှူရန် အချိန်မရနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေမိကြသည်။

အေးချမ်းသည် အသက်လုကူးခတ်နေရင်းက စိုးရိမ်တကြီးခင်နှင်းကိုကြည့်မိသည်။ တော်သေးသည် ခင်နှင်းမှာ သက်ကယ်ဘောကွင်းကို ဖမ်းဆုပ်ကိုင်ထားကာ ကူးခပ်နေ၏။

"လူလေး နောက်မှာ ဖျဉ်ချုပ် မျောလာတယ် လှမ်းယူလိုက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှိုင်းလေကြားမှ အဘာ၏အသံကို သူတို့တဝါးကြားလိုက်ရ၏။ အေးချမ်းသည် နောက်တွင် မျောလာသော ပျဉ်ချပ်ကိုလှမ်းယူကာ ဖက်တွယ်ထားလိုက်သည်။ သူတို့လှေလေးမှာ လှိုင်းဒဏ်ကြောင့် အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာကွဲထွက်၍ ပျဉ်ချပ်များ မျောပါလာခြင်းဖြစ်၏။

ဦးစိန်ဖေနှင့် ဦးလှတင်တို့မှာလည်း အသီးသီး ပျဉ်ချပ်ကိုယ်စီဖြင့်

ပျဉ်ချပ်ပေါ်ရောက်မှ အေးချမ်းသည် အသက်ဝဝရှူမိတော့၏။ ထိုစဉ် လှိုင်းလုံးတစ်လုံးသည် နောက်ဘက်မှနေ၍ တွန်းလိုက်သကဲ့သို့ သူတို့အား တရှိန်ထိုးတွန်းလိုက်ကြပြီး နောက်ပြန်လည်ဆွဲခေါ်သွားခြင်းကိုခံလိုက်ရ၏။

ရေများ မွန်း၍ သူခေါင်းထဲထိုးကိုက်ခြင်းကို ခံစားလိုက်ရကာ သူသတိလစ်မေ့မြောသွားလေတော့၏။

မြင်ကွင်းထဲ၌ အရာအားလုံးမှောင်အတိကျလျက်။

အခန်း (၂၅)

သူသတိရလာသောအခါ မိုးစင်စင်လင်း၍နေချေပြီ။ ရာသီဥတုမှာ ကြည်လင်သာယာလျက် လေမုန်တိုင်းသည် ငြိမ်သက်၍သွားပြီဖြစ်ရကား လှိုင်းလုံးများသည်လည်း ယခင်ကဲ့သို့ ပြင်းထန်ခြင်းမရှိတော့ချေ။

သူနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လဲလျောင်းနေသော လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့ရသည်။ အဘစိန်ဖေနှင့် ဘကြီးလှတင်တို့ပင် ဖြစ်၏။ ချက်ချင်း သူခေါင်းထဲ ခင်နှင်းရောက်လာ၏။

သူနေရာမှလူးလဲထကာ ခင်နှင်းကိုရှာမိသည်။ သဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင် ခင်နှင်းကိုမတွေ့ရ။ ခင်နှင်းပိုက်ထားခဲ့သည် သစ်သားသေတ္တာလေးမှာ ရေပြင်ပေါ်တွင် ပေါလောပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်နှင်းဘယ်ရောက်သွားတာလဲ ခင်နှင်းသူတို့နဲ့အတူ ပါမလာဘူးလား ဒါဆို"

သူဆက်မတွေးရဲတော့။ အလန့်တကြားယောက်ယက်ခတ် သွားမိကာ

အဘာစိန်ဖေတို့ကို အလောတကြီးလှုပ်နိုးလိုက်၏။

"အင်း အင်း ညည်းညူရင်း အဘာစိန်ဖေတို့ နိုးလာသည်။ သူ့ကိုမြင်တော့ ဝမ်းသာသွားဟန်ဖြင့် ထထိုင်လိုက်ကြ၏။

"ခင်နှင်း ပါမလာဘူး အဘာ"

"ဟင်"

"ကျွန်းပေါ်မှာရောရှာကြည့်ပြီးပြီလား"

ရေပြင်ပေါ် ပေါလောပေါ်နေသော သက်ကယ်ဘောလေးကို ကြည့်ပြီး ဦးလှတင်ကပြောလိုက်၏။ ထိုအခါကျမှ အေးချမ်းသည် ဖြူးဖြူး ပျာပျာဖြစ်သွားကာ

"မရှာရသေးဘူး ကျွန်တော်ရှာကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

အေးချမ်းသည် တကြော်ကြော်အော်ခေါ်ရင်း လိုက်ရှာနေမိသည်။ သူတို့ ကျွန်းအနှံ့ အချိန်တော်တော်ကြာအောင် လိုက်ရှာကြသော်လည်း ခင်နှင်း၏အရိပ်အယောင်ကိုသော်မှ မမြင်ရသေး။

ကြာတော့ သူတို့စိတ်ပျက်စပြုလာ၏။ တစ်စုံတစ်ရာကို စိတ်

ကောင်းကြီးစွာဖြင့် သဘောပေါက်လိုက်မိကြသည်။

"ဒီပုံဆိုရင်တော့ ခင်နှင်း ငါတို့နဲ့ပါမလာခဲ့ဖူးနဲ့တူပါတယ်"

ဟု ဦးစိန်ဖေက မချိတင်ကဲပြော၏။ ဦးလှတင်က အေးချမ်း ဆိုကြည့်ကာ စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် ခေါင်းကိုရမ်း၏။

အေးချမ်းမှာ သဲပြင်ပေါ်တွင် ဒူးထောက်ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျ လျက် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးလျက်ရှိနေ၏။

"ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ လူလေးရယ် ကံတရားအတိုင်းပေါ့"

"တရားနဲ့ဖြေပါ သားရယ်"

လူကြီးနှစ်ယောက်က သူ့ကိုအားပေးနှစ်သိမ့်ကြ၏။

"ကျွန်တော်ဘယ်လိုဖြေရမှာလဲ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် နီးမယ်လို့မှမကြံသေးဘူး ခု ကျွန်တော့်ကို ခွဲသွားပြန်ပြီ။ ရက်စက်လိုက်တာ ကံတရားကြီးက ဘာလို့ဒီလောက်ရက် စက်တာလဲ။ အီး ဟီး ဟီး ခင်နှင်းရယ် ငါဘယ်လိုဖြေရမှာ လဲကွာ"

အေးချမ်း၏ ဝမ်းပန်းတနည်းရှိုက်ငိုသံသည် ကျွန်းပေါ်၌ ဟိန်းနေလေ၏။ တလိမ့်လိမ့်ပြေးလာနေသော လှိုင်းခေါင်း ဖြူဖြူလေးများသည် ရေပြင်ပေါ်ပေါလောပေါ်နေသော သက် ကယ်ဘောလေးကို တွန်းထိုးသယ်ယူလာပြီး အေးချမ်း၏ရှေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ ဆောင်ယူလာလေ၏။

အေးချမ်းမှာ ခင်နှင်းကိုင်ထားခဲ့သည့် သက်ကယ်ဘောလေ ကိုမြင်တော့ ဖြေမဆည်နိုင်အောင်ဖြစ်သွားကာ သက်ကယ်ဘောကိုရ ခွင်ထဲ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ပိုက်ကာ တဟီးဟီး ရှိုက်၍ ရှိုက်၍ ငိုကြွေ နေလေတော့သည်။

လူကြီးနှစ်ယောက်မှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်စွာဖြင့် ကြည့်နေမိကြ လေ၏။

□ □ □

အခန်း (၂၆)

အေးချမ်းတို့သည် ကမ်းခြေနှင့် မနီးမဝေးတောစပ်လေး၏ ထားပြည့်လျက်ရှိသော သစ်ပင်တစ်ပင်မှ ထူထပ်သော ခြုံကြီးတစ် းတွင် ထိုင်ကာနားနေမိသည်။

ဦးစိန်ဖေနှင့် ဦးလှတင်သည် စားစရာနှင့် သောက်ရေရလိုရ ရှာဖွေရန် ကုန်းအတွင်းဘက် တောလေးထဲသို့ဝင်သွားကြလေ၏။ ချမ်းမှာကား ခင်နှင်းအတွက် ပူဆွေးဝမ်းနည်းမှုဖြင့် ဘာကိုမှသတိ မိုင်တော့ပဲ ဝမ်းနည်းပက်လက် မှိုင်တွေနေလေတော့သည်။

က်ကောင်းထောက်မစွာပင် သူ့ရင်ဘက်ထဲ၌ ဝှက်၍ယူလာခဲ့ ရွှေလက်ရုပ်လေးမှာ သူနှင့်မကွဲမကွာ တပါတည်း ပါဆောင်လာ ၏ အေးချမ်းသည် ရွှေလက်ရုပ်လေးကို ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှုရင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်ရည်မြိုင်မြိုင်ကျနေမိ၏။

"ရွှေလက်လေးရယ် မင်းတို့ကိုခွဲလို့ ငါတို့လဲကွဲရပြီပေါ့ ဒါဟာ ငါ့ကို ဒဏ်ခတ်လိုက်တာလားကွာ"

သူ ကြေကြေကွဲကွဲ ရေရွတ်မိသည်။ ထိုအခိုက် ရွှေလက်ရုပ် ပေါ်ရှိ ထူးခြားချက်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ ရွှေလက်ရုပ်၏ လက် ချောင်းထိပ်လေးများတွင် အမှတ်သားလေးများရှိနေ၏။ လက်ချောင်း လေးများတွင် အမှတ်အသားများမှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကြချေ...

ထိုသင်္ကေတလေးတွေကိုကြည့်၍ သူ့အာရုံထဲ အတွေးတစ်ခု ဖျပ်ကနဲ ဝင်လာ၏။ ထိုသင်္ကေတတွေသည် တစ်စုံတစ်ခုသောနေရာ သို့ လမ်းညွှန်ပြသနေသည့် အရာလေးများလားဟု သူထင်မြင်မိခြင်း ပင်။

ရွှေလက်မှသင်္ကေတလေးတွေနှင့် ထပ်တူတွေ့ရသည့် အရာ လေးများကို ကြည့်ရှုရင်း သူလျှောက်လာခဲ့ရာ ကျွန်း၏အတွင်းပိုင်း တစ်ဖာလုံခန့်လောက် လျှောက်လာမိခဲ့ပြီဖြစ်၏။

သူရောက်ရှိလာသည့်နေရာ၌ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ကောင်းသည့် အရာတစ်ခုကို စတင်မြင်လိုက်ရတော့သည်။

အလွန်ကြီးမားမြင့်မားသော ကျောက်တံတိုင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်

ဖြစ်၏။ ကျောက်တံတားကြီးကာရံထားသော နံရံ၏ ဟိုဘက်အခြမ်း တွင် ဘာတွေရှိနေမည်နည်း။

သူသိပ်ကိုသိချင်သွားမိ၏။ ကျောက်နံရံနားကိုကပ်၍ နံရံတစ် လျှောက် အသေအချာလိုက်လံကြည့်ရှုမိသည်။ ထိုသို့ကြည့်ရှုနေမိစဉ် ကျောက်နံရံအလယ်တည့်တည့်လောက်တွင် နံရံနှစ်ခုမှာ တဖက်တစ် ချက်စီ အက်ကွဲနေပုံမျိုး နံရံနှစ်ခု၏အလယ်တွင် လူတစ်ယောက်ဝင် သာရုံ လမ်းပေါက်လေးတစ်ခုကိုတွေ့ရ၏။

ထိုအပေါက်မှ အတွင်းသို့ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ ဥမင်လမ်း တစ်ခုလို သွယ်၍ဆင်းသွားသည်ကိုတွေ့ရ၏။ နေရောင်သည် ထိုလမ်း ပေါက်လေး၏ အဝင်ဝလောက်ကိုသာ ဖြာဝင်နေသဖြင့် အတွင်း၌ကား မှောင်မိုက်၍နေသည်။

ထိုလမ်းလေးအတိုင်း ဝင်သွားကြည့်ချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ် လာသော်လည်း သူ့စိတ်ကိုသူ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရ၏။ သူတစ် ယောက်တည်း ဝင်သွားလို့မဖြစ်ပေ။

"အဘတို့ကို ပြန်သွားခေါ်ပြီး လာကြည့်ရမယ်"

ဟု အေးချမ်းက တီးတိုးရေရွတ်လိုက်ပြီး လာရာလမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်လာခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှောက်လာရင်းနှင့် သူစဉ်းစားနေမိသည်။

'ရွှေလက်ရုပ်လေး၏ လက်ချောင်းထိပ်လေးများမှ သင်္ကေတများက ဘာကြောင့်ဒီနေရာကို ညွှန်ရတာလဲ ဥမင်လမ်းလေးအတိုင်း ဝင်သွားခဲ့ရင် ဘာတွေတွေ့ရမှာလဲ'

□ □ □

သူတို့နားနေသည့်နေရာကိုရောက်လျှင် ထင်မှတ်မထားသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို သူအံ့သြကြီးစွာ တွေ့ကြုံလိုက်ရလေ၏။

အဘစိန်နှင့် ဘကြီးလှတင်ကို သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ပူးတွဲကြိုးတုတ်ထား၏။ သူအံ့သြမှုမဆုံးမီ သူ၏နောက်ကျောဆီမှ မာကျောသောအရာတစ်ခုနှင့် ထောက်ထားခြင်းခံလိုက်ရပြီး လူတစ်ယောက်၏ မိန့်ပေးသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်။

"မလှုပ်နဲ့ ခုခံဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ ကိုယ့်လူ"

အသံကြားရပြီးနောက် အနီးအနားရှိ သစ်ပင်ကွယ်များဆီမှ ပုန်းနေသောလူများ အသီးသီးထွက်လာကြသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

ထိုသူများမှာ ရွာမှာတုန်းက အဘထမင်းဆိုင်တွင် လာစားကြသည့် ရှေးဟောင်းသုတေသန အဖွဲ့ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်းမှတ်မိလိုက်သည်။

'သူတို့ တောင်ပြိုပြီး သေသွားကြတယ်လို့ သူကြားခဲ့သေးတော ခု... ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီနေရာကို ရောက်လာကြပါလိမ့်'

အသက်ခပ်ကြီးကြီးနှင့် လူတစ်ယောက် သူ့ရှေ့သို့လာရပ်သည်။

သူ့ကို ထမင်းဆိုင်မှာတုန်းက အော်လလားဝေါက်လား လုပ်တဲ့လူကြီးပင်ဖြစ်သည်။

"ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ကို ဘာလို့ဒီလိုလုပ်တာလဲ"

လူကြီးသူ့ကိုဘာမှမပြော။ မျက်လုံးများက သူ့လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသည့် ရွှေလက်ရုပ်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။ လောဘရောင် တလက်လက် တောက်ပနေသော မျက်ဝန်းအစုံသည် ပြူးကျယ်လျက် ဝမ်းသာအားရဟန် ပြုံးရယ်ကာဖြင့် သူ့လက်တွင်းမှ ရွှေလက်ရုပ်လေးကို ဆတ်ကနဲ လုယူကာ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှုရင်း

"ကြည့်စမ်း ငါရှာခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပြီ၊ ခုတော့လည်း ငါ့လက်ထဲ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာခဲ့ပြီပေါ့ ဟား... ဟား"

ထိုလူကြီးသည် အူလိုက်သည်းလှိုက် ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ ချမ်းကိုစေ့စေ့ကြည့်၍

"ငါ ဒီပစ္စည်းကိုရှာနေတာ တော်တော်ကြာခဲ့ပြီ ဒီပစ္စည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းလက်ထဲမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိရလို့ ငါတို့ မင်းတို့နောက်ကို လိုက်နေခဲ့တာ"

"ဒါဆို ကျုပ်တို့စက်လှေနောက်ကို လိုက်လာတဲ့ စက်လှေဟာ ခင်ဗျားတို့လှေပေါ့ ဟုတ်လား"

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ကွာ ဒီပစ္စည်းကိုရှာဖို့ ငါဘယ်လောက်တောင် ကြိုးစားခဲ့ရလဲ ဒါတွေမင်းကို ပြောပြမနေတော့ပါဘူး ခု ငါသိချင်နေတဲ့ အကြောင်းတွေကို မင်းပြောပြရမယ်"

"နေပါဦး ခု ခင်ဗျားပြောနေတာ ကျုပ်ဘာမှနားမလည်တော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်တို့ကို ဘာလို့ ဖမ်းချုပ်ထားရတာလဲ ဒီပစ္စည်းကိုလိုချင်လို့ဆိုရင်တော့ ခုရပြီပဲ ကျုပ်တို့ကို ပြန်လွှတ်ပေးပါ၊ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ကို ဘာမှမခုခံဘူး"

အေးချမ်း၏စကားဆုံးသည်နှင့် လူကြီးက သဘောကျစွာဖြင့် တဟားဟား အော်၍ရယ်၏။

"ဒီမှာ ကောင်လေး ဒီလိုလွယ်လွယ်နဲ့ ဘယ်ပြန်လွှတ်လိမ့်ဦးမလဲ၊ ငါက မင်းကို အလိုရှိသေးတယ်၊ ငါတို့ ဒီပစ္စည်းကို ရှာဖို့လာတာမှန်ပေမယ့် ငါတို့လိုချင်တာ ဒီပစ္စည်းတစ်ခုပဲ မဟုတ်သေးဘူး၊ ဒီကျွန်းပေါ်က ရတနာသိုက်ကို ငါတို့လိုက်ရှာနေတာ"

အေးချမ်း အံ့သြသွားရသည်။ ကျွန်းပေါ်မှာ ရတနာသိုက်ရှိ

နေသတဲ့

"ဒီကျွန်းမှာ ရတနာသိုက်ရှိတယ်လို့ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုသိလဲ"

"သိပ်သိတာပေါ့၊ ဗျတ်ဓဒေတ္တာရီကို ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား"

"ကြားဖူးတယ်"

"ကောင်းတယ်၊ ဒါဆိုရင် ဆက်ပြောလို့ရပြီ၊ ဗျတ်ဓနှလုံးသားကို ကိုင်ထားတဲ့ ရွှေလက်ရုပ်ကို ဗျတ်ဓရဲ့ သစ္စာရှိလူယုံတော်တစ်ဦးက ခိုးယူပြီး တစ်နေရာမှာ ဝှက်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီရွှေလက်ရုပ်နဲ့ နှလုံးသားမှာ ရတနာသိုက်ရဲ့ မြေပုံပါတယ် ဟောဒီကျွန်းမှာတော့ မင်းသမီးနဲ့ ဗျတ်ဓအလောင်းကို ဆေးစိမ်ပြီး မြှုပ်နှံထားတဲ့ ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုရှိတယ်တဲ့ အဲဒီမှာ ရတနာပုံကြီးတစ်ခုကိုပါ တည်သွင်းမြှုပ်နှံခဲ့တယ်လို့ ဗျတ်ဓရဲ့ သစ္စာရှိလူယုံတော်ကြီးရေးတဲ့ မှတ်တမ်းပုရပိုဒ်မှာ ဖတ်ခဲ့ရတာပဲ"

"ကျုပ်က ရတနာသိုက်ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားပြောမှ သိတာ ကျုပ်ကို ဘာလုပ်ခိုင်းဖို့လဲ"

"သိပ်တော့ မခက်ခဲပါဘူးလေ၊ ဟောဒီရွှေလက်ရုပ်လေးရဲ့ လက်ချောင်းထိပ်ကလေးတွေမှာ သင်္ကေတလေးတွေပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်လား၊ အဲဒီသင်္ကေတလေးတွေက ရာဇနာသိုက်ရှိရာ မြေပုံအညွှန်းဝှက်စာလေးတွေပဲ၊ ဒီသင်္ကေတတွေကို မင်းဖတ်တတ်တယ်မဟုတ်လား"

"မဖတ်တတ်ပါဘူး ကျွန်တော်ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲဗျ"

"ဟိတ် ကောင်လေး မင်းမညာနဲ့နော် မင်းဖတ်တတ်လို့ ခုနက ဒီသင်္ကေတတွေအတိုင်းကြည့်ပြီး မင်းသွားရှာတာမဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ရေဆာလို့ရေလိုက်ရှာနေတာ"

"မင်းညာနေတာ ငါသိတယ် မင်းဖတ်တတ်ရမယ်"

"ကျွန်တော်မသိဘူး"

"ဟာ ကွာ ဒီကောင်"

လူကြီးက အေးချမ်းအား ဒေါသထွက်ဟန်ဖြင့် ရိုက်မလို လက်ရွယ်သည်။ အေးချမ်းသည် မျက်နှာတစ်ချက်မပျက်ပဲ မျက်တောင် [illegible]တမ်း ထိုလူကြီးအား စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ထိုကဲ့သို့ နိုင်လိုမင်းထက်ပြုမှုမျိုးကို သူရွံမုန်းလှသည်။ သင်္ကေတတွေ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မပြောဖို့ သူနိုင်ခါစွာဆုံးဖြတ်ထား၏။

တင်းတင်းစေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းများက သူခေါင်းမာ ဂျစ်ကန်ကန်နိုင်လှမှု၏ သရုပ်ပင်။

"မင်းပြောမလား မပြောဖူးလား"

လူကြီးက ဒေါသတကြီး အံကြိတ်သံနှင့် မေးပြန်သည်။

"ကျွန်တော်မသိတာကို ဘယ်လိုပြောရမှာလဲ"

"မင်းသိတယ် မင်းလိမ်နေတာ တောက် တော်တော်ခေါင်းမာတဲ့ကောင် ငါသတ်မိတော့မယ် ဟာ"

လူကြီးက ဒေါသတကြီး ကြုံးဝါး၍ရိုက်ရန်ပြင်၏။ ထိုစဉ် လူတစ်ယောက်က

"အဖေ မလုပ်နဲ့ သူ့ကို ကျွန်တော်ပဲ ဆက်မေးလိုက်မယ်"

ပြောသူမှာ ထမင်းဆိုင်မှာတုန်းကတွေ့ခဲ့ရသည့် သူနှင့် အသက်မတိမ်းမယိမ်းလူပင်။

"ဒီကောင်ကို သစ်ပင်မှာချည်ထားလိုက်၊ မပြောမချင်းရိုက်ပြီး စစ်မေးစမ်းကွာ"

လူကြီးက ဒေါသတကြီးပြောပြီး နေရာမှ ခြေလှမ်းကျဲကြီးများဖြင့် ထွက်ခွာလေ၏။

အေးချမ်းသည် သတ်ချင်လည်း သတ်ကြတော့ဟု အကြီးအကျယ်စိတ်ဓာတ်ကျနေမိ၏။ သူ့ဘဝက နေလို့လည်းထူးတော့မှာမဟုတ်တော့။ ချစ်သူ ခင်နှင်းမရှိတဲ့ဘဝတွင် သူ မနေလိုတော့၏။ သေတာမှ အေးလိမ့်မည်ဟု တွေးနေမိတော့၏။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၇)

ကောင်းကင်တွင် လရောင်သည် ရွှန်းရွှန်းမြမြသာနေ၏။ လရောင်အောက်တွင် ဟိုလူတစ်စု မီးပုံဖိုကာ ဝိုင်းဖွဲ့သောက်စား၍ နေသည်ကို အေးချမ်းတို့ လှမ်းတွေ့နေရ၏။

အေးချမ်းတို့ကို သစ်ပင်တွင် ကြိုးတုတ်ချည်နှောင်ထားကြ သည်။ ခဏကြာတော့ ထိုလူစုထဲမှ အေးချမ်းနှင့် သက်ရွယ်မတိမ်း မယိမ်းလူ လှမ်းထွက်လာပြီး အေးချမ်းတို့ဆီလျှောက်လာ၏။ သူ၏ လက်ထဲတွင်လည်း စားစရာသောက်စရာများ ကိုင်ဆောင်လာ၏။

အနားသို့ရောက်လျှင် ထိုသူက အဘစိန်ဖေနှင့် ဘကြီးလှတင် တို့ကို အစားရေစာများ သူ့လက်နှင့် ကိုင်၍ကျွေး၏။ အဘစိန်ဖေတို့ မှာ အလွန်အမင်း ဆာလောင်နေဟန်ဖြင့် သူကျွေးသမျှကို အငမ်းမရစား

နေ၏။ သူကလည်း နှုတ်မှတတွတ်တွတ်နှင့် ဘာတွေပြောနေမှန်းမသိ။

အေးချမ်းကို ကြိုးတုတ်ထားရာ သစ်ပင်နှင့် အဘစိန်ဖေတို့ ကို ချည်နှောင်ထားရာ နေရာမှာ နည်းနည်းတော့လှမ်း၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလူ ဘာတွေပြောနေမှန်းကို အေးချမ်း လုံးစေ့ပတ်စေ့မကြားရပေ။

တအောင့်ကြာတော့ ဟိုလူ အေးချမ်းထံသို့လျှောက်လာသည်။ လက်ထဲမှ စားစရာကို သူ့အား လှမ်းကျွေးသည်။

"ကိုအေးချမ်း ဗိုက်ဆာနေရောပေါ့ စားလိုက်ပါဦး"

အေးချမ်းက မစား။ မျက်နှာကိုတဖက်လွှဲနေလိုက်သည်။

"ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ခင်ဗျားဘယ်လိုခံစားနေရမယ်ဆိုတာ ကျွန် တော်နားလည်ပါတယ်၊ ဒီလိုတော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဒုက္ခမခံ စားပါနဲ့ဗျာ စားလိုက်ပါ"

"ဒီမှာ ခင်ဗျားတို့တွေက ကျုပ်ဆီက အကူအညီလိုလို့ မသေ စေချင်သေးတာမဟုတ်လား၊ မစားဘူး အာဟာရပြတ်ပြီး သေချင်လည်း သေပါစေတော့ အကျဉ်းသားလို အဖမ်းခံထား ရတာထက်စာရင် သေတာမှကောင်းဦးမယ်"

"ခင်ဗျားစိတ်တွေ သိပ်မတင်းထားပါနဲ့လေ၊ ကျုပ်က စေတနာ နဲ့လာကျွေးတာပါ၊ အေးလေ ဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျား စိတ်ထဲ ဘယ်လိုရှိနေမယ်ဆိုတာ ကျုပ်ခန့်မှန်းလို့ရပါ တယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်တော့ ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားနဲ့ ဘ၀တူတစ်ယောက် ပဲလေ၊ ဦးဘသိုက်ရဲ့ မတရားချုပ်နှောင်ထားခြင်းကို ခံနေရတဲ့ သူတွေပဲမို့လား"

ပြောရင်း ထိုလူ့အသံက ဒေါသသံတို့ လှိုက်ဖွတ်လာ၏ အေးချမ်းက ထိုလူကိုနားမလည်နိုင်သလိုကြည့်၏။

"ဦးဘသိုက်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ဆရာကြီး ဆိုတာလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"သူက ခင်ဗျားအဖေမဟုတ်ဘူးလား မနက်က အဖေလို့ ခင်ဗျားခေါ်လိုက်သလားလို့"

သူ့အမေးကိုကြားတော့ ထိုလူ့မျက်နှာက ချက်ချင်း ညှို့မှိုင်း သွား၏။ သက်ပြင်းကို ဟင်းကနဲ ချလိုက်ပြီးမှ သူဆိုသည်။

"သူက ကျွန်တော့်ယောက္ခတီးပါ"

ထို့နောက် သူက အေးချမ်းဘက်လှည့်ပြီး စားစရာကိုကမ်း ပေးကာ

"စားလိုက်ပါဗျာ ခင်ဗျားဒုက္ခမခံပါနဲ့ စားရင်းနဲ့ စကားပြော ကြတာပေါ့"

အေးချမ်းစိတ်ကိုလျှော့လိုက်၏။ သူ့မှာနဖြင့် မာန်တင်းထား ရသော်လည်း အလွန်ပဲဆာလောင်လှပြီဖြစ်၏။ ထိုလူကျွေးတာကို သူ ထန်မခေါင်နိုင်တော့ပဲ စားမိ၏၊ စားသောက်ပြီးတော့ ထိုလူက သူ့ စကားကို ပြန်ဆက်သည်။ ထိုခဏ၌ ထိုသူကို အေးချမ်းရင်းနှီးသွား မိသည်။ သူ့ပုံစံက ထိုလူစုနှင့်မတူပဲ တသီးတသန့်ဆန်၏ သဘော ကောင်းပုံလည်း ရသည်။

"ကျွန်တော့်နာမည် မိုးညိုပါ"

"ကိုမိုးညို ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့က ရတနာသိုက်ရှာတဲ့ အဖွဲ့လား"

"ဟုတ်တယ် ကိုအေးချမ်း ဦးဘသိုက်က အကွက်ကျကျ ကြံစည်ပြီးမှ ရတနာသိုက်တွေကို လိုက်ရှာနေတာ၊ ဦးဘသိုက် ရဲ့ သမီးနဲ့ညားတော့ ကျွန်တော်လည်း ဒီအဖွဲ့ထဲမှာ ပါခဲ့ရ တော့ပေါ့၊ ဒီလူကြီးက သိပ်ကိုလောဘကြီးတဲ့လူကြီးဗျ၊ သူ့ ကြောင့် ကျွန်တော့်မိန်းမသေခဲ့တယ်"

"ခင်ဗျားမိန်းမက သူ့သမီးမို့လား သူက သူ့သမီးကို သတ် တယ်ဟုတ်လား"

အေးချမ်းက အထိတ်တလန့် တအံ့တသြမေးလိုက်သည်။

"ဒီလိုတော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ရတနာသိုက်တစ်ခုကိုရှာရင်းနဲ့ သူ့ကြောင့် ကျွန်တော့်မိန်းမ အသက်စွန့်ခဲ့ရတာယလေ၊ ကျွန် တော်က ကျွန်တော့်မိန်းမကို သိပ်ချစ်လွန်းတော့ သူ့အမေရဲ့ လက်အောက်က ရုန်းမထွက်နိုင်ဘူး၊ သူ့အမေကို စောင့်ရှောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖို့ သူ့တဖွဖွမှာသွားခဲ့တယ်၊ သူ့ကိုပေးထားတဲ့ ကျွန်တော့် ကတိကို ကျွန်တော်မဖျက်ချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ခုထိ ဒီလူကြီးနဲ့ အတူတူရှိနေရတာပေါ့ဗျာ”

ကတိတစ်ခုကို အသက်ထက်ဆုံး စောင့်တည်လေးစားသူဖြစ်ကြောင်း သိရတော့ ကိုမိုးညိုကို အေးချမ်းလေးစားသွားမိသည်။

‘ဒီလိုလူမျိုး တကယ့်ရှားမှရှားပဲ’ဟု စိတ်တွင်းမှ ချီးကျူးလိုက်မိ၏။

“ဦးဘသိုက်က လောဘလည်းကြီးသလို သိပ်လည်းရက်စက်တယ်၊ သူမေးတဲ့အကြောင်းကိုမပြောရင် ခင်ဗျားတို့ကို တစ်ခုခုလုပ်မှာ၊ သိရင်ပြောပြလိုက်ပါလားဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ အသက်မသေဖို့ ကျုပ်တာဝန်ယူပါတယ်”

အေးချမ်းဘာမှမပြောပဲ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ မိုးညိုက သူ့ကို ကြည့်ကာ စိတ်မသက်သာဟန်ဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်ရမ်းကာ အနားမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

လရောင်သည် ရွှန်းရွှန်းမြမြသာဆဲ။

မီးပုံဘေးမှ လူစုကတော့ မူးယစ်သောက်စားလို့ကောင်းဆဲပါပေ။

□ □ □

အခန်း (၂၈)

နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ အေးချမ်းသည် ခပ်စောစောနိုးနှင့်နေခဲ့၏။ တကယ်တော့ အေးချမ်းမှာ တညလုံးလိုလိုပင် ကောင်းစွာအိပ်မပျော်ခဲ့ပေ။ ကြိုးတုတ်ထားသဖြင့် စိတ်ကျဉ်းကျပ်ရသည်ကတစ်မျိုး၊ မှတ်[illegible]သင်များကိုက်၍ စိတ်ဒုက္ခဖြစ်ရသည်ကတစ်ကြောင်း၊ သင်္ကေတတွေအကြောင်း ပြောရင်ကောင်းမလား စဉ်းစားတွေးတောနေရင်းက မေး[illegible]ချဲ့အိပ်ပျော်လိုက် လန့်နိုးလာလိုက် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မိုးလင်းလာခဲ့၏။ သူ့မျက်စိရှေ့တွင်တွေ့မြင်ရသည့် မြင်ကွင်းက သာယာလှသည်။ ပင်လယ်ရေပြင်သည် ငြိမ်သက်၍နေ[illegible] ထွက်ပြူစပြုနေသော နေသည် တောက်ပသောအရောင်ဖြင့်ချို[illegible] ရေပြင်ထက်ဝယ် ဖြန့်ကျက်စိုးမိုးနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခိုက်မှာပင် တိမ်လွှာကြားမှ နေရောင်ခြည်တန်းတစ်ခု ရုတ်တရက်ဖြာကျလာပြီး ရောင်စုံဖြာသော သက်တန့်တစ်ခု လှပစွာ ပေါ်လာသည်။ ထိုအခိုက် ဦးဘသိုက် အေးချမ်းအနားသို့ ရောက်လာကာ

"ဘယ်လိုလဲကောင်လေး ပြောပြဖို့အသင့်ဖြစ်ပြီလား"

"ကျုပ်ဘက်က တောင်းဆိုစရာတွေရှိတယ်၊ အဲဒါတွေလိုက် လျောနိုင်မှ ကျုပ်ပြောပြနိုင်မယ်"

အေးချမ်းက ခပ်မာမာပြောလိုက်၏။ ဒီလူကြီးက ယုံရတာ မဟုတ်။ သူ့ဘက်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ထားမှ တော်ကာကျမည်။

"ဘာလဲ ပြောကြည့်လေ"

"ကျုပ်တို့သုံးယောက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ကလူနှစ်ယောက် စု ပေါင်းငါးယောက်ပဲ သွားရမယ်"

လူကြီးက တွေးတွေးဆဆလုပ်နေသည်။

"ဘာလဲ ကျုပ်တို့လက်ဗလာနဲ့ လူသုံးယောက်ထဲကို ခင်ဗျား တို့လက်နက်တွေနဲ့ လူတွေက မယုံဘူးလား"

"ကောင်းပြီလေ မင်းပြောတာကို သဘောတူပါတယ်၊ ငါနဲ့ ငါ့သားမက်တို့ လိုက်မယ်"

"သဘောတူရင် ကျုပ်တို့ကို ကြိုးဖြည်ပေးပါ"

"ဟိတ်ကောင်တွေ သူတို့ကိုကြိုးဖြည်ပေးလိုက်စမ်း"

ကြိုးဖြည်ပေးပြီးနောက် အေးချမ်းက ဦးဘသိုက်ဆီမှ ရွှေလက် [illegible]လေးကို တောင်းထားလိုက်၏။ ရွှေလက်ပေါ်ရှိ သင်္ကေတတွေအတိုင်း ကြည့်ပြီး သွားရန်ဖြစ်၏။

အေးချမ်းဦးဆောင်၍ ကျောက်တံတိုင်းကြီးဆီသို့ လျှောက်လာ ခဲ့ကြ၏။ သင်္ကေတတွေမှာ မဆုံးသေး ကျောက်နံရံကြားရှိ လမ်းပေါက် လေးထဲ ဆက်သွားရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအပေါက်မှနေ၍ ဝင်လာခဲ့လိုက် သည်။ လူတစ်ယောက် လျှောက်လှမ်းသွားသာရုံမျှသာရှိသည့် ဥမင် လမ်းလေးပင်ဖြစ်၏။

ဥမင်လမ်းထဲဝယ် အလင်းရောင်အားနည်းလှသည်။ ထို့ ကြောင့် သူတို့စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် သွားနေရသည်။ အလင်းရောင်သိပ် မရှိသော်လည်း ဥမင်လမ်း၏ နံရံများကို လက်ဖြင့်စမ်းကာ စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်လာနိုင်ခဲ့၏။

ဥမင်လမ်းမှာ ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြူးဖြူးမဟုတ်။ အကွေ့အကောက် များသည်။ အတက်အဆင်း အနိမ့်အမြင့်လည်းရှိတယ်။ ရှည်လျားသော ဥမင်လမ်းအတိုင်း အချိန်ကြာမြင့်စွာ လာခဲ့ပြီးနောက်၊ နောက်ဆုံးတွင် လှမ်းလှမ်းဆီ၌ အလင်းရောင်ခပ်ပျပျကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ၏။

လိုဏ်ခေါင်း၏ ထွက်ပေါက်မှ တိုးဝင်နေသော နေရောင်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံရသည်။ သူတို့အားတက်သွားသည်။ ခြေလှမ်းလည်း ပိုမိုသွက်လာ၏

မြင်နေရသော အလင်းရောင် ခပ်ပျပျမှ တစတစ ပိုလင်းလာ သည်။ လိုဏ်ခေါင်း၏ထွက်ပေါက်နှင့်လည်း နီးသည်ထက်နီးလာရ ပြီ။ အလင်းရောင်ရှိနေပြီမို့ လျှောက်လှမ်းရသည်မှာ အခက်အခဲ သိ မရှိတော့ နောက်ဆုံးတွင် လိုဏ်ခေါင်းထွက်ပေါက်သို့ အေးချမ်းတို့ ရောက်လာသည်။

လိုဏ်ခေါင်းထွက်ပေါက်မှ ထွက်လိုက်မိသည်နှင့် လတ်ဆတ် သောလေကို ရှူရှိုက်လိုက်ရတော့သည်။ လေထဲဝယ် ရေနံ့လည်း အပြည့်ပါရှိနေသည်။ ထွက်ပေါက်အနီးဝန်းကျင်ကို မျက်စိကစားလိုက် ရာ အတော်လှမ်းလှမ်းဝယ် ကျယ်ဝန်းသောရေကန်ကြီးတခုကိုမြင် သည်။

"တွေ့ပြီး ဒီရေကန်ကြီးဘေးက တောလမ်းအတိုင်း ဆက် သွားရမှာ"

အေးချမ်းက ရွှေလက်ရုပ်ရှိ သင်္ကေတတွေကိုကြည့်၍ ဝ သာအားရအော်ပြောလိုက်သည်။

"ဒါဆို ဆက်သွားကြ"

ဦးဘသိုက်က အလောတကြီးပြော၏။ သူပုံစံက ရတ သိုက်ဆီသို့ ရောက်ရှိရေးသာ အာရုံထားနေပုံဖြင့် ကမူးရှူးထိုးနိုင်လှ

သူတို့ရေကန်နားသို့ လျှောက်လာခဲ့၏။

ရေကန်နားမရောက်တရောက် လမ်းတဝက်လောက်တွင် အော်သံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရ၏။

မျောက်တွေ အော်သံလိုလိုပင်။

"ဘာသံလဲ"

ဦးဘသိုက်က အထိတ်တလန့် ရေရွတ်၏။ သူတို့နေရာတွင် ရပ်၍ အသံကိုစူးစိုက်နားထောင်နေမိကြသည်။

ထိုစဉ် အသံတိတ်သွားပြီး သူတို့အနီး သစ်ပင်များထက်ဆီမှ လှုပ်ရှားသံများ ကြားလိုက်ရ၏။

ထိုခဏ၌ ဝီကနဲမြည်သံကြီးနှင့်အတူ လေပေါ်မှအရာတစ်ခု အရှိန်ပြင်းပြင်း ပျံသန်းလာ၏။ အကြောင်သားဖြင့် ရပ်ငေးနေသော သူတို့အုပ်စုဆီသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် တိုးဝင်လာ၏။ ထိုအရာသည် တသီးတသန့် မတ်တတ်ရပ်နေသော ဦးလှတင်၏နောက်ကျောဆီသို့ တည့်မတ်စွာ စိုက်ဝင်သွားလေ၏။

"အား"

ဦးလှတင်၏ အသဲခိုက်တမျှ နာကျင်စွာအော်ဟစ်သံကြီး ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

"မြားနဲ့ပစ်တယ်ဟ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုလှတင်ကို မြားထိသွားပြီ"

သစ်ပင်များထက်ဆီမှ သူတို့ကို ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်နေသော လူများကိုတွေ့လိုက်ရ၏။ ချက်ချင်း သူတို့ ပုန်းအောင်းရှိနေရာအကွယ်များကို ရှာကာ ဝပ်နေလိုက်ရ၏။

❒ ❒ ❒

အခန်း (၂၉)

သူတို့အား သစ်ပင်ထက်များမှ ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်နေသူများမှာ လူရိုင်းများပင်ဖြစ်သည်။ ဦးဘသိုက်နှင့် ကိုမိုးညိုတို့က ပါလာသော လက်နက်များနှင့် လူရိုင်းများကို ပြန်လည်ပစ်ခတ်ကြသည်။

တိုက်ပွဲက ပြင်းထန်လှသည်။ လူရိုင်းများမှာ သစ်ပင်ထက်များမှနေ၍ အသာစီးရသဖြင့် မြားများဖြင့်တရစပ် ပစ်နေသည်။ အေးချမ်းတို့မှာ ခေါင်းပင်မဖော်ရဲ ကျောက်တုံးကြီးအကွယ်နားလေးတွင် ပုဝပ်ပြီးနေရ၏။ ဦးဘသိုက်တို့ကလည်း သေနတ်များဖြင့် လူရိုင်းများကို ကြိုးစားပစ်ခတ်နေရသည်။

သေနတ်မှန်သဖြင့် သစ်ပင်ထက်များမှ လူရိုင်းများ [illegible]ခနဲ [illegible]ခနဲ ကျလာကြသည်။ သူတို့ဘက်က အကျအဆုံးများလာသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူရိုင်းများမှ ဦးဘသိုက်တို့၏လက်နက်များကို ကြောက်ရွံ့သွားကြရ ပုံရသည်။ သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ဟစ်အော်၍ သစ်ပင်တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ခုန်ကူးကာတောတွင်းသို့ ပြန်ထွက်ပြေးသွားကြကုန်၏။

လူရိုင်းများပြေးသွားတော့မှ သူတို့လည်း ပုန်းနေရာမှ ထလာခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ် မြင်ကွင်းတစ်ခုက သူတို့အား မှင်သက်သွားစေမိ၏။ ကိုမိုးညိုမှာ သေနတ်ချိန်ရက်သားဖြင့် တစ်နေရာကို တအံ့တဩ ကြောင်ငေးကြည့်နေ၏။ သူကြည့်ရာနေရာသို့ လိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ကန့်လန့်သား တောစပ်နားလေးတွင် လူရိုင်းမလေးတစ်ဦးရပ်နေ၏။ သူမကလည်း မြှားဖြင့် ကိုမိုးညိုကို ပြန်လည်ချိန်ထားကာ မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေ၏။

သူတို့အဖွဲ့ထလာသည်ကိုမြင်တော့ လူရိုင်းမလေးသည် ရှော်ကနဲမြှားတံကို ရုတ်ကာ တောထဲသို့ ဝင်ပြေးသွားလေတော့၏။

ကိုမိုးညိုမှာ တအံ့တဩ ကြောင်လျက်သားငေးကြည့်နေဆဲ သူနည်းတူ လူရိုင်းမလေးကို တအံ့တဩငေးမောနေသူမှာ ဦးဘသိုက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူကပြုံးကျယ်ဝိုင်းစက်သော မျက်ဝန်းများဖြင့် လူရိုင်းမလေးထွက်သွားရာကို လိုက်လံကြည့်ရှုနေရင်းမှ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ရေရွတ်လေ၏။

"တူလိုက်တာ ငါ့သမီးနဲ့ သိပ်တူတာပဲ"

ကိုမိုးညိုသည် ချိန်ထားသည့် သေနတ်ကိုင်ထားသည့်လက်ကို အောက်သို့ပြန်ချ၍ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ တွေတွေကြီး မြစ်ပြင်ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ အေးချမ်းတို့သည် မြှားမှန်သွားသော ဦးလှတင်ရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဦးလှတင်မှာ သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲကျသေဆုံးနေပြီဖြစ်၏။

"ဖြစ်ရလေ ကိုလှတင်ရယ်"

ဦးစိန်ဖေက မချိတင်ကဲ ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့် ရေရွတ်သည်။ အေးချမ်းသည် စိတ်မကောင်းကြီးစွာ မျက်ရည်တွေတွေကျရင်း အံကြိတ်လိုက်မိသည်။

ထိုနေရာ၌ ဦးလှတင်၏အလောင်းကို သူတို့ကောင်းမွန်စွာ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြသည်။

❑ ❑ ❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၀)

ဦးလှတင်အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးတာနှင့် သူတို့ခရီးဆက်လာခဲ့ကြပြန်သည်။ ရေကန်ကျယ်နှင့်ဆားရှိ တောလမ်းလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ကြရာ တစ်ဖာလုံခန့်မျှ လျှောက်လာပြီးသော် ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုကိုတွေ့ကြရသည်။

"သင်္ကေတလေးတွေက ဒီဂူကြီးကို ညွှန်ပြနေတယ်။ ဒီဂူထဲဆက်သွားရမယ်။ သင်္ကေတတွေလည်း ဆုံးနေပြီ"

ဟု အေးချမ်းက ပြောလိုက်သည်။

"ဒါဆိုလည်း ဒီဂူထဲဝင်ကြတာပေါ့"

ဦးဘသိုက်က ရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်ကာ ကျောက်ဂူထဲဝင်လိုက်သည်။ ကျောက်ဂူထဲ၌ မဲမဲမှောင်လျက်ရှိနေသဖြင့် သူတို့ခက်ခဲခဲ

သွားကြရပြန်သည်။ ဂူထဲ၌ သူတို့အားလုံး တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်မှ မတွေ့ကြရပေ။ ဤလိုနှင့် ဂူလမ်းကြောင်းတလျှောက် အချိန်တော်ကြာအောင် လျှောက်လာခဲ့ကြရာမှ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်လင်းလက်နေသော အလင်းရောင်များကို တွေ့လိုက်ရ၍ သူတို့ထိတ်ခနဲ ဝမ်းသာသွားကြ၏။

"မြန်မြန်လာကြဟေ့ ဟိုရှေ့မှာ ရတနာတွေလားမသိဘူး ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်နဲ့"

ဦးဘသိုက် အားရဝမ်းသာဟန်ဖြင့်ပြောပြီး အပြေးတပိုက်ဖြင့် ထိုနေရာသို့ လျှောက်သွားလိုက်၏။

သူတို့လည်း အားတတ်သွားကာ ခြေလှမ်းကို ခပ်သွက်သွက် လှမ်း၏။ လမ်းဆုံး၌ ခန်းမကျယ်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရပြီး ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်လက်နေသော ရတနာများစုပုံထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ဦးဘသိုက်သည် ရတနာပုံကြီးကိုတွေ့သော် သူရူးတစ်ယောက်နှယ် တဟားဟားရယ်မော၍ ရတနာပုံကြီးရှိရာသို့ ပြေးသွားလိုက်၏။ ရတနာပုံများသို့ မရောက်မီ သူသည် တစ်ခုခုနှင့် အရှိန်ပြင်းပြင်း ဆောင့်မိဟန်ဖြင့် နောက်သို့ ဖင်ထိုင်လျက်လဲကျသည်။ အံ့ဩမယုံနိုင်သလိုကြည့်ကာ နေရာမှ လူးလဲထလိုက်ပြီး ရတနာပုံရှိရာသို့ ရှေ့တိုးသွားကာ လက်ဖြင့်အသာစမ်းနေ၏။

www.burmeseclassic.com

“ဟာ မှန်သား နံရံကြီးပဲ”

ဟု သူကတအံ့တသြရေရွတ်၏။ ကြည်လင်လွန်လှသော မှန်သားနံရံကြီးကို လောဘဇောတိုက်နေသဖြင့် ရုတ်တရက်မမြင်နိုင်ပဲ ဝင်တိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။

သူသည် နံရံကြီးကိုကိုင်မိတော့ ဒေါသထွက်သွားဟန်ဖြင့် ရေရွတ်ရင်း အနီးအနားကို ဝေ့ဝဲရှာသည်။

“တောက် နံရံကလာခံနေသေးတယ်”

အနေတော်ကျောက်တုံး တစ်တုံးကိုမြင်တော့ ကောက်ယူလိုက်ပြီး မှန်သားနံရံကို ကျောက်တုံးနှင့်ထုခွဲလိုက်လေ၏။ ဦးဘသိုက်သည် လောဘစိတ်မွန်နေသဖြင့် ဘာကိုမျှ မစဉ်းစားနိုင်တော့ မဆင်မခြင် လုပ်မိလိုက်သည်။

တိုက်တုံးနှင့် မှန်သားနံရံထိမိလိုက်သည်နှင့် ဝုန်းကနဲ အသံကြီးကြားလိုက်ရပြီး မှန်သားမှာ အက်ကွဲသွားလေသည်။ ဦးဘသိုက်က နောက်တစ်ချက်ထပ်ထုလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဦးဘသိုက်ခေါင်းတည့်တည့်ပေါ်ရှိ ဂူရိပ်ပေါ်မှထိုး ထွက်နေသော ကျောက်စွယ်ကြီးမှာ ဝုန်းကနဲ အသံကြီးနှင့်အတူ ပြုတ်ကျလာပြီး ဦးဘသိုက်၏ခေါင်းတည့်တည့်ပေါ်သို့ တည့်မတ်စွာ ကျရောက်လာ၏။

သူတို့အားလုံး အထိတ်တလန့်အော်လိုက်မိကြသည်။ အော်သံများ ဂူနံရံထက်၌ ပဲ့တင်ဟိန်းတက်သွားလေတော့သည်။

ဦးဘသိုက်မှာ အော်ချိန်ပင်မရလိုက်ပဲ ကျောက်စွယ်ပြုတ်ကြီးအောက်၌ အသက်ပျောက်၍နေရှာ၏။ ကိုယ့်ကို ရက်စက်ထားသူဖြစ်စေမယ့်လည်း သူသေဆုံးရမှုကို အေးချမ်းတို့ဝမ်းမသာနိုင်ပေ။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ လူတစ်ယောက် အသေဆိုးနှင့်သေရသည်ကို မြင်ရတော့ ဘယ်သို့မှ စိတ်မကောင်းနိုင်တော့။

“သူ့လောဘက သူ့ကို သတ်သွားပြီ”

ဟု ဦးစိန်ဖေက မှတ်ချက်ချ၏။ ဦးဘသိုက်ဖွင့်ခဲ့သော မှန်သားနံရံမှာ အက်ရုံသာအက်၍ လုံးလုံးလျားလျား မပွင့်ပေ။ ကျောက်စွယ်ပြုတ်ကြီးမှာ အက်သွားသော မှန်နံရံကို ကွယ်သွားပြီဖြစ်၏။

အေးချမ်းတို့သည် မှန်သားနံရံကိုဖွင့်နိုင်မည့် နေရာကိုလိုက်ရှာကြသည်။ နံရံတစ်လျှောက် စေ့စေ့စပ်စပ်ကိုင်ကြည့်၍ ရှာကြ၏။ နံရံအတွင်းဘက်တွင် ရတနာပုံတစ်ခုနှင့် ကျောက်သားကုတင်တစ်လုံးရှိနေ၏။ ထိုကျောက်သားကုတင်ပေါ်တွင် အလောင်းနှစ်လောင်း တင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

အေးချမ်းတို့သည် နံရံတစ်လျှောက် ဖွင့်နိုင်မည့် နေရာကို ရှာနေစဉ် နံရံ၏ အစွန်ဆုံးဘက်၌ အပေါက်ငယ်လေးတစ်ခုကို တွေ့

www.burmeseclassic.com

လိုက်ရလေ၏။

"အပေါက်တစ်ပေါက်တော့ တွေ့ပြီ"

အေးချမ်းက အော်လိုက်ရာ မိုးညိုနှင့် ဦးစိန်ဖေက အပြေးက
လေးလာကြည့်ကြသည်။ သော့ပေါက်လေး အပေါက်ကလေးပင်ဖြစ်
၏။

"ဒီအပေါက်က ဘယ်လိုဖွင့်ရမှာလဲ"

အေးချမ်းဖျပ်ကနဲ အကြံတစ်ခုရသွား၏။ မိမိလက်ထဲရှိ ရွှေ
လက်ရုပ်လေး၏ လက်ညှိုးထိပ်ကလေးကို ထိုအပေါက်ထဲ ထည့်သွင်း
လိုက်မိသည်။

ထူးဆန်းမှုတစ်ခု စတင်ဖြစ်ပွားလာ၏။

လက်ညှိုးထည့်လိုက်သည်နှင့် ရုတ်တရက်ဝေါကနဲမြည်သံ
ကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး မှန်သားနံရံကြီးမှာ ဘေးသို့ တစ်ဖြည်းဖြည်း
ရွှေ့သွားလေ၏။

မှန်သားနံရံကြီးကို သူတို့ အောင်မြင်စွာ ဖွင့်နိုင်ခဲ့ကြလေ၏။

□ □ □

အခန်း (၃၁)

မှန်သားနံရံကြီးပွင့်သွားသည် သူတို့အထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြ၏။
ကျောက်သံပတ္တမြားစုံလင်စွာ စုပုံထားသော ရတနာပုံကြီးက ဆီးကြို
ထင့်နေ၏။

မိုးညိုနှင့် ဦးစိန်ဖေသည် ရတနာများကို ပါလာသည့်အိတ်
များထဲ ကျုံးကာထည့်ကြ၏။ အေးချမ်းသည် ရတနာများယူရန် မစဉ်း
စားနိုင်သေး။ သူ့အာရုံသည် ကျောက်ကုတင်ထက်ရှိ လဲလျောင်းနေ
သော အလောင်းနှစ်လောင်းထံ ကျရောက်လျက်ရှိနေ၏။ ကျောက်ကု
တင်များသို့ တရွေ့ရွေ့တိုးလာခဲ့လိုက်၏။ အနားသို့ရောက်လျှင် အသေ
အချာကြည့်မိတော့မှ ကုတင်ထက်တွင် လဲလျောင်းနေသည့်အရာမှာ
ကျောက်ရုပ်နှစ်ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောကျ်ားပုံကျောက်ရုပ်နှင့် မိန်းမပုံကျောက်ရုပ်။ သူတို့ပုံစံက တကယ့်လူသားများသဖွယ် အဝတ်အစားများမှာလည်း ရှေးခေတ်အဝတ်အစားနှင့် နှစ်ပရိစ္ဆေတကြာမြင့်ဟန်ဖြင့် ကျောက်ရုပ်နှစ်ရုပ်လုံးဖုံအလိမ်းလိမ်း တက်နေ၏။

ယောကျ်ားရုပ်မှာ ရင်ဘက်ဟောင်းလောင်းပွင့်လျက်၊ မိန်းမရုပ်ညာဘက်လက်မှာ တစ်ဝက်တိတိပြတ်နေ၏။

"ဒါ ဗျတ်ဇနဲ့ နေမိနဒေဝီတို့ အလောင်းပဲ"

သူတအံ့တသြရေရွတ်မိသည်။ ထိုခဏ သူ့စိတ်ထဲ ဘာဖြစ်သွားသည်မသိ သူ့လက်ထဲရှိ ရွှေလက်ရုပ်လေးကို လက်ပြတ်နေသောမိန်းမကျောက်ရုပ်၏ လက်ပြတ်နေရာတွင် တပ်ပေးချင်စိတ်ပေါက်လာမိ၏။ သူ့ရွှေလက်ရုပ်လေးကို တပ်ပေးလိုက်မိသည်။ မိန်းမကျောက်ရုပ်၏လက်နှင့် သူ့ရွှေလက်လေး၏အရွယ်မှာ တရွယ်ထဲ ကွက်တိဖြစ်နေ၏။ ရွှေလက်ရုပ်လေးကို နေရာတကျထားပြီးသောအခါ သူ့စိတ်ထဲကြည်နူးသွားမိ၏။ တာဝန်တစ်ခုကျေပွန်သွားသလို စိတ်ထဲပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားသည်။

ကြည်ကြည်နူးနူးနှင့် ကြည့်နေမိစဉ် နောက်မှ ခပ်သြသြရယ်သံကြီးကို ကြားလိုက်ရ၍ လန့်သွားကာ လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။

မြင်လိုက်ရသည်က ဂူလမ်းဆုံးထိပ်ဝ၌ သူတို့အား သေနတ်

ချိန်၍ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ရယ်မောနေသော လူတစ်ယောက်။

ထိုသူကိုတွေ့တော့ အေးချမ်း ချက်ချင်းမှတ်မိလိုက်သည်။ တစ်ချိန်ဖေထမင်းဆိုင်၌ လာစားသွားတဲ့ သိုက်ဆရာဆိုသောလူ။

"ဟား… ဟား ခုတော့လည်း စားရကံကြုံလို့ မှတ်ဆိတ်ဖျားခွဲတာပဲ ကိုယ့်လူတို့လက်ထဲက ရတနာတွေချထားလိုက်စမ်းပါ၊ ဘာတစ်ခုမှမထိနဲ့"

သေနတ်ဖြင့်ချိန်၍ ထိုသူက အမိန့်ပေးလိုက်၏။

"ခင်ဗျား ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီရောက်လာတာလဲ"

ဦးစိန်ဖေက မေးလိုက်သည်။

"ဒါက လွယ်ပါတယ် ခင်ဗျားတို့နောက် အသာလေးနောက်ယောင်ခံလိုက်တာပေါ့"

"ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဒီနေရာမှာရှိမှန်း ခင်ဗျား ဘယ်လိုသိတာလဲ"

အေးချမ်းက ဝင်မေးလိုက်၏။

"ဟား ဟား လှေပိုင်ရှင်ဆီက ရွှေနလုံးသားလေးကိုခိုးပြီးအဲဒီမှာပါတဲ့ သင်္ကေတတွေအတိုင်း ကြည့်ပြီး လိုက်လာခဲ့တာပေါ့"

"ဟင် ဒါဆို လှေပေါ်မှာ ကျုပ်တို့ငွေတွေနဲ့ ပစ္စည်းတွေနိုးသွားတာလဲ ခင်ဗျားပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ကျုပ်အတွက်က ဒီလောက်ကလေး
အသေးအမွှားပါ။ ခုတော့ ခင်ဗျားတို့ငွေတွေတင်မကဘ
ဒီရတနာသိုက်ကြီးတစ်ခုလုံး ကျုပ်ပိုင်ရပြီပေါ့ ဟား ဟား"

အေးချမ်းတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်
အချက်ပေးလိုက်၏။ ထိုလူကြီးက သူတို့တိုက်နိုက်ဖို့ ကြိုးစားတာ
ရိပ်မိဟန်ဖြင့် သေနတ်ဖြင့်ချိန်ရင်း

"ဟိတ် ခုခံဖို့မကြိုးစားနဲ့ ပစ်ထည့်လိုက်မယ်နော် ဟိ
ကောင်လေး ဟိုနှစ်ကောင်ကို ကြိုးချည်လိုက်"

သိုက်ဆရာက ကြိုးတစ်ချောင်းပစ်ပေးပြီး ခပ်မာမာ အ
ပေးလိုက်သည်။

"ဘာလုပ်နေတာလဲ ကြိုးချည်လေ၊ သေသွားချင်လို့လား"

သေနတ်ပြောင်းဝက အေးချမ်းထံသို့ရောက်ရှိလာ
အေးချမ်းလည်း မတတ်သာတော့ပဲ သူခိုင်းသည့်အတိုင်း ဦးစိန်ဖေ
မိုးညိုကို ကြိုးဖြင့်ချည်လိုက်ရ၏။

"ခပ်တင်းတင်းချည်နော် မတင်းရင် နင့်ကိုအရင်သတ်ပစ်မယ်"

အေးချမ်းက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ကြိုးကိုခပ်
တင်း ချည်ရ၏။ ဦးစိန်ဖေတို့ကို ကြိုးချည်ပြီးတော့ သူ့ကိုပါ သို
ဆရာက ကျောက်ကုတင်တိုင်နှင့်ကပ်ကာ ကြိုးချည်လိုက်၏။

စိတ်ချရပြီဆိုတော့မှ ရတနာပုံရှိရာသို့သွားပြီး ရတနာများကို
သိမ်းကျုံးယူနေ၏။ အေးချမ်းတို့မှာ သိုက်ဆရာကိုကြည့်၍ လွတ်မြောက်
သည့်လမ်းကို အကြံထုတ်၍နေ၏။

ရတနာများကိုသိမ်းကျုံးယူနေရာမှ သိုက်ဆရာသည် တစုံတ
ခုကို သတိရသွားဟန်ဖြင့် အေးချမ်းဘက်လှည့်ကာ

"ဟဲ့ကောင်လေး ရွှေလက်ပြတ်ရော ဘယ်ရောက်သွားလဲ"

"ဒီကုတင်ပေါ်ကကျောက်ရုပ်မှာ တပ်ပေးလိုက်ပြီ"

သိုက်ဆရာက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ မကျေနပ်သလို အေးချမ်း
ကိုကြည့်ပြီး ရွှေလက်ကိုယူရန် ကျောက်ကုတင်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းလာ၏
ရွှေလက်ရုပ်ကိုလှမ်းယူလိုက်သည်။ ထိုစဉ် ကျောက်ဂူအမိုးမှ အလင်း
တန်းတစ်ခု ဖြတ်သန်းလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

အလင်းတန်းမှာ စူးရှလွန်း၍ သူတို့အားလုံး မျက်လုံးမှိတ်လိုက်
ကြသည်။ ဝုန်းကနဲအသံကြား၍ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိတော့ ကျောက်
ကုတင်ဆေးတွင် သိုက်ဆရာမှာလဲ ကျလျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်
ရလေ၏။

သူတို့ တအံ့တသြဖြစ်နေမိစဉ် မိုးညိုထံမှ ရေရွတ်သံပေါ်လာ
သည်။

"မင်း"

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးညိုက ဂူလမ်းဆုံးဝကိုကြည့်၍ တအံ့တဩရေရွတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂူပေါက်ဝတွင် တွေ့လိုက်ရသည်မှာ မြားကိုင်ထားသော လူရိုင်းမလေး။

လူရိုင်းမလေးက သူတို့ဆီပြေးလာကာ ကြိုးများကိုဖြည်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဂူတစ်ခုလုံး သိမ့်သိမ့်ခါလှုပ်၍လာပြီး ဆူဆူညံညံ အသံများကြားလာရ၏။

"ဂူပြိုတော့မယ် မြန်မြန်ထွက်ကြတော့"

ဦးစိန်ဖေက တလန့်တကြားအော်သည်။ အေးချမ်းသည် ဂူ သို့ထွက်ပြေးရန်ပြင်စဉ် သိုက်ဆရာ၏လက်မှ လွတ်ကျနေသော လက်ရုပ်လေးကို တွေ့လိုက်ရ၍ ကောက်ယူလိုက်ပြီး မိန်းမကျောက် ရုပ်၏လက်၌ တပ်ပေးလိုက်သည်။ ယောကျ်ားကျောက်ရုပ်ကို အ တမဲ့ကြည့်မိစဉ် ဟောင်းလောင်းပွင့်နေသော ရင်ဘက်ကိုမြင်တော့ မ မသက်မသာဖြစ်သွားမိကာ ရွှေနှလုံးသားကို အပြေးအလွှားရှာမိသည် ရွှေနှလုံးသားမှာ သိုက်ဆရာ၏ရင်ဘက် အင်္ကျီအိပ်ကပ်ထဲ၌ရှိနေ သူအလျှင်အမြန်ယူပြီး ယောကျ်ားကျောက်ရုပ်၏ ဟောင်းလောင်း နေသော ရင်ဘတ်ထဲထည့်လိုက်၏။

"လူလေး မြန်မြန်ထွက်လာ ဂူပြိုတော့မယ်"

အဘ၏စိုးရိမ်တကြီး အော်သံကြီးထွက်ပေါ်လာသည်။ သူနေရာမှ သုတ်ခနဲထွက်ပြေးခဲ့၏။ ကျောက်ဂူကြီးမှာ တသိမ့်သိမ့် လှုပ်ခါနေပြီ။ အပေါ်မှ ကျောက်သားများ တဖွဲဖွဲကြွေကျနေ၏။

သူတို့ ဂူလမ်းအတိုင်း ပြေးလာခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ် သူတို့၏နောက်မှ သိုက်ဆရာသည် မသေသေးပဲ ထလာကာ သူတို့အား သေနတ်ဖြင့်လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

နောက်ဆုံးမှ ပြေးသူ မိုးညိုကို သေနတ်မှန်တော့မည်ဆဲဆဲ။ လူရိုင်းမလေးသည် သိုက်ဆရာကိုမြင်သွားပြီး မိုးညိုကိုဘေးသို့တွန်းကာ သူဝင်ခံလိုက်၏။ သေနတ်ကျည်ဆံမှာ သူမ၏လက်ဝဲဘက်လက် ပြင်ထဲ၌ စူးကနဲစိုက်ဝင်သွားသည်။

သိုက်ဆရာမှာ အမိုးပေါ်မှာကျလာသော ကျောက်စွယ်ကြီး ကို မရှောင်နိုင်ပဲ နေရာတွင်ပိကာ သေဆုံးသွားလေ၏။

မိုးညိုသည် လူရိုင်းမလေးကိုဖေးမဆွဲခေါ်၍ ဆက်ပြေးလာခဲ့သည်။ ဂူကြီးမှာ ပြင်းထန်လှုပ်ရှားနေပြီး သူတို့ပြေးလာခဲ့ရာလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် ဂူနံရံများ တဖြည်းဖြည်းပြိုပြိုကျလာလေ၏။

သူတို့အားကုန် အသက်လုပြေးနေရသည်။ ထိုစဉ် လူရိုင်းမလေးမှာ ခြေခေါက်၍လဲကျ၏။ မိုးညိုက လူရိုင်းမလေးကို ပွေ့ချီခေါ်တွဲထူရန်ပြင်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မသွားနဲ့ ကိုမိုးညို အပေါ်မှာ ကျောက်ဂူနံရံတွေပြိုကျတော့မယ်"

မိုးညိုမှာ အေးချမ်း၏သတိပေးစကားကို နားမထောင်နိုင်တော့ လဲကျနေသော လူရိုင်းမလေးဆီသို့ တဟုန်ထိုးပြေးသွားလိုက်သည်။ ထိုခဏ၌ ကျောက်ဂူနံရံများ တဝုန်းဝုန်းကြွေကျလာပြီး မိုးညိုနှင့် လူရိုင်းမတို့ကို ကာဆီး၍သွားလေတော့သည်။

အေးချမ်းတို့မှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရုံမှတပါး မတတ်နိုင်ကြတော့ချေ။ သူတို့နှစ်ယောက် ဆက်ပြေးလာခဲ့ကြသည်။ ဂူလမ်းအတိုင်း ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီးနောက် ကမ်းခြေဆီသို့ တဟုန်ထိုးပြေးလာခဲ့ကြ၏။ ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံး ပြိုကျပျက်စီးသွားသဖြင့် ကျွန်းတစ်ခုလုံး သိမ့်သိမ့်ခါလှုပ်ယမ်းနေသည်။

သူတို့ ကျွန်း၏အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေဘက်နားသို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ သူတို့နားခဲ့ရာ နေရာ၌ ဦးဘသိုက်၏လူများ အတုံးအရုံး သေနေကြသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

လူရိုင်းတွေလက်ချက်လား။ သို့မဟုတ် သိုက်ဆရာ လက်ချက်လားဆိုတာ သူတို့မတွေးတတ်အောင်ပင်။

"ဒီပုံဆိုရင် ဒီကျွန်းကြီး ပေါက်ကွဲတော့မယ်နဲ့တူတယ် သိုက်ဆရာ ဒိုင်းနမိုက်တွေ ထောင်ထားခဲ့တယ်ထင်တယ်၊ လာလူ

လေး ဟိုမှာ ဦးဘသိုက်တို့စက်လှေရှိတယ် ငါတို့စက်လှေနဲ့ ပြေးကြမယ်"

ဦးစိန်မေကပြောပြီး စက်လှေဆီသို့ ပြေးသွားလိုက်သည်။ သူတို့စက်လှေပေါ်ရောက်တော့ စက်နိုး၍ ကမ်းမှခွာမည်ပြုစဉ် လူတစ်ယောက် ကမ်းပေါ်မှ ပြေးလာနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

အသေအချာကြည့်မိတော့ ပြေးလာသူမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

"ဟာ ခင်နှင်း အဘရေ ဟိုမှာခင်နှင်း"

"ဟင် ဟုတ်ပါရဲ့ ခင်နှင်းမသေဘူး လူလေးသွားခေါ်လိုက်လေ"

အေးချမ်းက လှေပေါ်မှဖျတ်ခနဲဆင်းကာ ခင်နှင်းဆီသို့ ပြေးသွားလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် စက်လှေပေါ်သို့အရောက်၌ အသင့်ဆင်နိုးထားသော စက်လှေမှာ ကမ်းမှခွာလာခဲ့လိုက်သည်။

ရေလယ်နားသို့ စက်လှေမရောက်တရောက်မှာပင် ကျွန်းကြီးတစ်ခုလုံး ဝုန်းခနဲပေါက်ကွဲသံများ ကြားလိုက်ပြီး ရေအောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း နစ်မြုပ်သွားသည်။ သူတို့ စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြင့် ငေးကြည့်ရတော့လေ၏။

□ □ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃၂)

"ပင်လယ်ထဲမျောနေပြီး ကမ်းခြေမှာ ကျွန်မတို့တွေတင်
ခဲ့တာကို ကျွန်မသတိရလာတော့ သိလိုက်ရတယ်၊ ငါမော
ဖူးဆိုပြီး အရမ်းပျော်သွားမိတယ်"

ခင်နှင်းက သူ့အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်လည်ပြောပြပါ၏။

"သေနားကိုကြည့်လိုက်တော့ လှုစုံတကဲ့စုံတွေ့လိုက်ရတ
လေ၊ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မတော်လည်း စိတ်ချသွားပြီး ရေသော
တာနဲ့ အနီးအနား ရှာဖို့ထွက်ခဲ့တယ်၊ နင်တို့တွေကို
မိလိုက်ဘူး၊ အဲဒါက ငါ့အမှားဖြစ်စေခဲ့တာပေါ့"

"အေးလေ နင်က ငါတို့ကိုဘာလို့ မနိုးရတာလဲ
မှာ နင်သေပြီလို့ ထင်နေတာ"

"ဟုတ်ပါတယ် ငါမှားပါတယ်၊ ငါပြောတာဆက်နားထောင်ဦး၊ငါလည်း ရှေ့ရှာရင်း ကျွန်းရဲ့အတွင်းပိုင်းကို ရောက်လာခဲ့တာပေါ့။ အဲဒီမှာ သစ်သီးမှည့်တွေရှိတဲ့ သစ်ပင်ကိုတွေ့တော့ ဝမ်းသာသွားပြီး အဲဒီအပင်က သစ်သီးတွေကိုခူးနေတုန်း မြန်းဆို ငါ့ကို နွယ်ရှင်တွေရစ်ပတ်တာ ခံလိုက်ရတယ်လေ"

"ဟင် ဒါနဲ့ နင်ဘယ်လိုလွတ်လာတာလဲ"

"ငါလည်း ကြောက်လွန်းလို့ အော်တာပေါ့ အော်လေ သူတို့ ပိုပြီးရစ်ပတ်လေပဲ၊ အဲဒါနဲ့ ငါလည်း မအော်ရဲတော့ဘူး ငြိမ်ငြိမ်လေးနေရတယ် တော်သေးတာယ် လက်တစ်ဖက်က လွတ်နေလို့ အနီးအနားမှာရှိတဲ့ သစ်သီးတွေစားပြီး အသက်ဆက်ခဲ့ရတာပေါ့၊ အဲဒီလိုနဲ့ နေတုန်း တော်လဲသံကြီးတွေလို ကြားလိုက်ရတယ်၊ ထူးဆန်းတာက အဲဒီအသံတွေလည်း ကြားရော ငါ့ကိုပတ်ထားတဲ့ နွယ်ရှင်တွေပြေသွားတယ်၊ ငါလည်း နွယ်ရှင်တွေပြေသွားတာနဲ့ ကြောက်လန့်တာအား ထွက်ပြေးလာခဲ့တာ"

"တော်သေးတာပေါ့ ခင်နှင်းရယ် မသေကောင်း မထွက်ကောင်း"

အေးချမ်းသည် ခင်နှင်းအား သူတို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အဖြစ်အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျက်များကို ပြန်လည်ပြောပြလိုက်သည်။

"ငါ ဖျတ်ဖရဲ နှလုံးသားနဲ့ ရွှေလက်ကလေးကို သူနေရာမှာသူ ပြန်ထားပေးလိုက်လို့ ငါတို့နှစ်ယောက်လည်း ခုလို ပြန်ဆုံရတာထင်တယ်နော်"

"အေးပေါ့ဟာ သူတို့နှစ်ခုကို ပြန်ပေါင်းပေးလိုက်တာ ငါတို့လည်း ပြန်ပေါင်းရတာပေါ့"

အေးချမ်းက ခင်နှင်းစကားကိုကြားတော့ ပြုံးပျော်သွားသလိုဖြစ်ပြီးမှ တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားဟန် မျက်နှာပျက်သွား၏။

"နင်ဘာဖြစ်လို့ မှိုင်သွားတာလဲ"

"ငါနှင့်ကို တင့်တင့်တယ်တယ် လက်မထပ်နိုင်တော့ မှာကို တွေးပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ ငါတို့မှာ ငွေမရှိတော့ဘူးလေ"

"ဒီအတွက် ဘာမှမပူနဲ့ ငါ့သား"

အဘာစိန်ဖေက သူတို့နားသို့လှမ်းလာရင်း ပြော၏။

"ဘာဖြစ်လို့ မပူရမှာလဲ အဘရဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေမရှိတော့ ဘယ်လိုမင်္ဂလာဆောင်ရမှာလဲ"

"ဟား ဟား ဘာလို့မရှိရမှာလဲ ဒီမှာကြည့်"

အဘာစိန်ဖေက အိတ်တစ်ခုကို ထုတ်ပြသည်။ ထိုအိတ်ထဲမှာ

ရွှေငွေ ရတနာများ အပြည့်ရှိ၏။

"ဟင် ဒါတွေက"

"ဟုတ်တယ် လူလေး ဟိုဂူထဲက အဘယူလာတာ"

"ဟာ အဘကသွက်လိုက်တာ ဒီလောက်အခက်အခဲကြားမှာ ဘယ်လိုရအောင် သယ်လာလဲမသိဘူး တကယ်အံ့သြတာပဲ"

"လူလေး အဘပဲ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့"

"ဟား ဟား ဟား"

သူတို့သုံးဦးသား ကြည်နူးပျော်ရွှင်စွာ ရယ်မောလိုက်မိကြသည်။ ဆားငံနံ့ပါသော ပင်လယ်လေသည် ဝေ့ဝဲတိုက်ခတ်နေ၏။ သူတို့ရောက်ရှိခဲ့သည့် ကျွန်းကြီးမှာတော့ ဟိုးအဝေးတွင် ခပ်ပျပျသာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့၏။

□ □ □

ဒဿကျော်စွာ

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com